

DEN NYAPOSTOLSKE KIRKES KATEKISMUS

I SPØRGSMÅL OG SVAR

DEN NYAPOSTOLSKE KIRKES KATEKISMUS

I SPØRGSMÅL
OG SVAR

Den Nyapostolske Kirkes vision og mission

Visionen

En kirke, hvor mennesker føler sig godt tilpas og – opfyldt af Helligånden og kærligheden til Gud – indretter deres liv efter Jesu Kristi evangelium og således forbereder sig på hans genkomst og det evige liv

Missionen

Henvende sig til alle mennesker, for at lære dem Jesu Kristi evangelium og døbe dem med vand og Helligånden

Yde sjælepleje og pleje et hjerteligt fællesskab, hvor enhver oplever Guds kærlighed og glæde ved, at tjene ham og andre

Forord

I 2012 blev ”Den Nyapostolske Kirkes katekismus” (KNK) på samme tid udgivet på tysk, engelsk, fransk, portugisisk, russisk og spansk. I mellemtiden er den gratis til rådighed på nettet og er blevet oversat til mange andre sprog.

Det foreliggende værk ”Den Nyapostolske Kirkes katekismus i spørgsmål og svar” er blevet bearbejdet i metodisk-didaktisk form og letter derved adgangen til KNK’s indhold. Derved kan troslæren videregives på verdensplan og på egnet vis bruges i den kirkelig undervisning. Ved hjælp af de 750 spørgsmål og svar bliver læseren samtidig taget ved hånden og let forståelig ført fra udsagn til udsagn.

Indholdet i ”Den Nyapostolske Kirkes katekismus i Spørgsmål og svar” svarer til udsagnene i KNK. Også i opbygningen læner værket sig tæt op ad KNK. Begge bøger supplerer hinanden og kan bruges parallelt.

Fordi mange af de anførte bibelcitater er trykt fuldt ud, resulterer det i et ”helstøbt” værk. Således har læseren, som ikke har en Bibel ved hånden, samtidig vigtige bibelsteder til de enkelte læreindhold for øje. Derudover indeholder den forklaringer til bestemte begreber. Dermed åbnes redegørelserne også for læseren, som ikke har forudgående teologisk viden.

Lige som KNK, er denne udgave af katekismen også et opråb til alle nyapostolske kristne om, at beskæftige sig intensivt med indholdet af deres tro. Den indbyder også alle interesserede til, at lære den nyapostolske tro at kende.

Måtte dette værk tjene til velsignet brug!

Jean-Luc Schneider

Zürich, marts 2014

Indholdsfortegnelse

1	Guds åbenbaringer	11
2	Trosbekendelsen	21
3	Den treenige Gud	29
4	Det forløsningskrævende menneske	83
5	Guds bud	99
6	Jesu Kristi kirke	121
7	Embedet	135
8	Sakramenterne	153
9	Livet efter døden	171
10	Læren om de fremtidige ting	179
11	Fra kristendommens historie	189
12	Gudstjeneste, velsignelseshandlinger og sjælepleje	201
13	Den nyapostolske kristne og hans trosliv	229

Tillæg

Den nyapostolske trosbekendelse	241
De ti Bud	243
Vor Fader	244
Fagregister	245
Register til bibelsteder	265
Anmærkning til tekstformen	273
Kilde til billederne	274

1

GUDS ÅBENBARINGER

Den hellige Skrift

Gud i naturen

Troens indhold

Gud i historien

Tro

1

Hvor findes oprindelsen af troen på Gud?

Oprindelsen til troen er Gud selv. Han giver sig til kende over for menneskene: Han "åbenbarer" sig.

Den viden, at Gud findes, har Gud altså selv skænket menneskene. Gud gemmer sig ikke, men lader sig erkende af menneskene, så menneskene taler om Gud og kan tro på Gud.

"Det, man kan vide om Gud, ligger nemlig åbent for dem; Gud har jo åbenbaret det for dem. For hans usynlige væsen, både hans evige kraft og hans guddommelighed, har kunnet ses siden verdens skabelse og kendes på hans gerninger..."

Romer 1, 19.20

2

Hvordan åbenbarer Gud sig?

Gud åbenbarer sig på forskellig vis, i naturen og i historien.

3

Hvordan viser Gud sig i naturen?

I naturen viser Gud sig som skaber, i universets eksistens, menneskene, dyr og planter.

"Du vander bjergene fra din højsal, jorden mættes med frugten af dit værk. Græs lader du gro til kvæget og planter til tjeneste for mennesker, så der frembringes brød af jorden..."

Salmernes Bog 104, 13.14

4

Hvordan viser Gud sig i historien?

Gud viser sig i menneskenes historie. Således førte han eksempelvis Israels folk ud af fangenskab i Egypten og gav dem De ti Bud. Guds største åbenbaring i historien var, at Gud blev menneske i Jesus Kristus og virkede på jorden. Han levede for 2.000 år siden. I Jesus Kristus åbenbarede Gud sig som forløser.

→ **Forløser: Se spørgsmål 66, 108-109**

"Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn..."

Galater 4, 4

5

Hvad giver Gud sig til kende som?

Gud er et åndeligt væsen. Han giver sig til kende som Gud,

- Faderen, Skaberen og skabelsens opretholder (sammenlign 1. Mosebog 1; 1. Mosebog 8, 21.22),
- Sønnen, Forløseren og Frelsebringeren (sammenlign 1. Johannes 5, 20),
- Helligånden, Trøsteren som leder i al sandhed (sammenlign Johan 16, 13).

6

Hvor er Guds åbenbaringer fastholdt?

Guds åbenbaringer er fastholdt i Den hellige Skrift.

Under "**Guds åbenbaringer**" forstår vi flere ting:

- Gud lader sig erkende. Han giver oplysninger om sit væsen (Guds "selvåbenbaring").
- Gud meddeler menneskene sin vilje.
- Gud møder menneskene i sin kærlighed, fortrinsvis i sit ord og i sakramenterne.

7

Åbenbarer Gud også noget om fremtiden?

Ja, Gud åbenbarer noget om fremtiden: Han har forjættet, at Jesus Kristus vil komme igen (sammenlign Johannes 14, 3). For dem, som bliver forvandlet og bortrykket ved hans genkomst (sammenlign 1. Thessaloniker 4, 13–18), vil Gud på fuldkommen vis åbenbare sig – de vil så se ham, som han er (sammenlign 1. Johannes 3, 1.2).

”Se, hvor stor kærlighed Faderen har vist os, at vi kaldes Guds børn og vi er det! Derfor kender verden ikke os, fordi den ikke kender ham. Mine kære, vi er Guds børn nu, og det er endnu ikke åbenbart, hvad vi skal blive. Vi ved, at når han åbenbares, skal vi blive ligesom han, for vi skal se ham, som han er.”
1. Johannes 3, 1.2

8

Findes der yderligere erkendelser af guddommelig handling?

Ja, gennem Helligåndens virke i apostel-embedet bliver der skænket erkendelser og indsigt i Guds handlen til frelse for menneskene. I Bibelen er disse antydte og bliver yderligere afsløret gennem Helligånden.

9

Hvordan skal mennesket forholde sig overfor Guds åbenbaringer?

Mennesket skal tro på Gud og på hans åbenbaringer. Alene gennem troen kan mennesket forstå de guddommelige åbenbaringer. Når mennesket tror bliver det guddommelige værdifuldt og bestemmende for dets liv.

For en, som ikke tror på Gud som Skaberen, er universet for eksempel ikke Guds værk, hvor Skaberen giver sig til kende, men resultater af tilfældige processer i naturen.

10

Hvad forstår vi under tro som svar på Guds åbenbaringer?

Tro er nødvendig for at komme Gud nær. Derved er tro ikke noget, som mennesket fuldbringer af sig selv. Tro er en nådesbevisning fra Gud, altså en gave. Mennesket skal have et forlangende efter denne gave og skal antage den. Troen fører til, at mennesket erkender Gud, stoler på Gud og former sit liv efter Guds vilje.
→ **Tro: Se spørgsmål 239 ff.**

”Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses.”
Hebræer 11, 1

”Men uden tro er det umuligt at behage ham; for den, som kommer til Gud, må tro, at han er til og lønner dem, som søger ham.”
Hebræer 11, 6

11

Hvordan opnår mennesket at tro?

Troen bliver skænket og styrket gennem Helligånden. Dette sker blandt andet gennem prædiken af evangeliet på grundlag af Den hellige Skrift.

”Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord.”
Romer 10, 17

12

Hvad er Den hellige Skrift?

Den hellige Skrift – Bibelen – er samlingen af skrifterne om Guds handlinger, forjættelser og bud. Den består af Det gamle Testamente og Det nye Testamente. Den hellige Skrift vidner om Guds åbenbaringer, den er dog ingen fuldstændig og komplet beretning om alle Guds gerninger. Gud har sørget for, at det, der er vigtigt for menneskenes frelse blev bevaret.

”Bibel” er afledt af det latinske ord ”biblia” og betyder ”bøger, bogruller”.

13

Hvem er Den hellige Skriffs ophavsmand?

Gud er Den hellige Skriffs ophavsmand, Mennesker, som Helligånden bevægede (inspirerede) dertil, skrev, hvad Gud åbenbarede. Med hensyn til form og udtryksmåde er de bibelske bøger præget af

de pågældende forfattere og deres fantasi samt erfaringerne på deres tid.

”**Inspiration**” betyder oversat: ”Indskydelse, indgydelse”. Guddommelig inspiration betyder, at Helligånden ansporer et menneske til noget hhv. formidler det noget.

14

Er de bibelske bøgernes tekster overleveret tilforladelige?

Ja, Gud har sørget for, at de bibelske bøgernes tekster gennem århundreder er blevet bevaret uforfalsket.

15

Hvordan opstod samlingen af de bibelske bøger?

Samlingen af de bibelske skrifter skete i løbet af århundreder. Det er ikke kun takket værende menneskelige overvejelser, at Bibelen er opstået men frem for alt guddommelig vilje. Den kristne kanon i Det gamle Testamente bygger på jødedommens hebræiske kanon, hvis skrifter, formodentlig opstod i et tidsrum på 1000 år.

Det nye Testaments kanon består af evangelierne, Apostlenes Gerninger, breve og en profetisk bog, Johannes’ Åbenbaring. I oldkirken havde apostel Paulus’ breve i første omgang stor anseelse. Senere kom evangelierne – hvoraf Markus evangeliet er det ældste – og de andre skrifter til. Det nye Testaments skrifter blev til i løbet af cirka 70 år.

For at bevare og videregive disse oprindelige vidnesbyrd for den kristne tro, blev de sammensat til en samling som til sidst ved forskellige synoder blev bekræftet som "kanon".

"Kanon" bliver samlingen af skrifter kaldt, som er målsættende for en religions lære. For den kristne tro er dette skrifterne i Det gamle og nye Testamente.

Begrebet "Synode" er afledt af det græske "synodos" og betyder "sammenkomst". Under en synode forstås en sammenkomst af et kirkeligt udvalg, der har fuldmagt til at træffe forpligtende beslutninger.

16

Hvilken opbygning og indhold har Den hellige Skrift?

Den hellige Skrift er inddelt i to hoveddele: I Det gamle Testamente, som vedrører tiden før Kristi fødsel, og i Det nye Testamente, som begynder med Kristi fødsel.

17

Hvad indeholder Det gamle Testamente?

Det gamle Testamente indeholder billedlige beretninger om skabelsen og de første mennesker samt tekster om Israels folks oprindelse og historie. Derudover findes der i Det gamle Testamente lovprisninger af Gud, formaninger og forjættelser til menneskene.

18

Hvad indeholder Det nye Testamente?

Det nye Testamente beretter i de fire evangelier og Apostlenes Gerninger om Jesus Kristus, sine apostle og de første kristne menigheder. Derudover indeholder det apostlenes breve, som blev skrevet til menigheder og til enkelte personer. Johannes' Åbenbaring, Det nye Testaments profetiske bog, handler om Jesu Kristi genkomst og flere fremtidige begivenheder.

19

Hvilken inddeling, antal og rækkefølge har de gammeltestamentlige bøger?

Det gamle Testamente består af 17 historiebøger, fem lærebøger og 17 profetiske bøger.

De 17 historiebøger er:

- De fem Mosebøger (Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium)
- Josvabogen
- Dommerbogen
- Ruths Bog
- To Samuelbøger
- To Kongebøger
- To Krønikebøger
- Ezras Bog
- Nehemias' Bog
- Esters Bog

De fem lærebøger er:

- Jobs Bog
- Salmernes Bog
- Ordsprogenes Bog
- Prædikerens Bog
- Højsangen

De 17 profetiske bøger er:

- Esajas' Bog
- Jeremias' Bog
- Klagesangene
- Ezekiels Bog
- Daniels Bog
- Hoseas' Bog
- Joels Bog
- Amos' Bog
- Obadias' Bog
- Jonas' Bog
- Mikas Bog
- Nahums Bog
- Habakkuks Bog
- Sefanias' Bog
- Haggajs Bog
- Zakarias' Bog
- Malakias' Bog

20

Hvilke bøger regnes med til de apokryfiske bøger?

De 14 apokryfiske bøger er:

- Tobits Bog
- Judits Bog
- Tilføjelser til Esters Bog
- 2 Makkabæerbøger
- Visdommens Bog
- Siraks Bog
- Manasses Bøn
- Baruks Bog
- Jeremias' brev

- Tilføjelser til Daniels Bog
 - Historien om Susanna og Daniel
 - Om Bel og dragen i Babylon
 - Azarjas bøn
 - De tre mænds lovsang i ovnen
 - Manasses bøn

Begrebet "**Apokryfe**" er afledt af det græske ord "apokryphos", som betyder "skjult, mørk". Apokryfe ("skjulte skrifter") er bibelske bøger, som ikke er i alle bibeludgaver. De udgør et bindeled mellem gammelt og nyt testamente og indeholder trosudsagn, som er vigtige for forståelsen af Det nye Testamente.

21

Hvordan værdsættes apokryferne i Den Nyapostolske Kirke?

I Den Nyapostolske Kirke værdsættes apokryferne på samme måde som de andre gammeltestamentlige skrifter.

22

Hvilken inddeling, antal og rækkefølge har de nytestamentlige bøger?

Det nye Testamente består af fem historiske bøger, 21 lærebøger og en profetisk bog.

De fem historiebøger er:

- Matthæusevangeliet
- Markusevangeliet
- Lukasevangeliet
- Johannesevangeliet
- Apostlenes Gerninger

De 21 lærebøger er:

- Paulus' Brev til Romerne
- Paulus' to breve til korintherne
- Paulus' Brev til Galaterne
- Paulus' Brev til Efeserne
- Paulus' Brev til Filipperne
- Paulus' Brev til Kolossenserne
- Paulus' to breve til thessalonikerne
- Paulus' to breve til Timotheus
- Paulus' Brev til Titus
- Paulus' Brev til Filemon
- Brevet til Hebræerne
- Jakobs Brev
- Peters to breve
- Johannes' tre breve
- Judas' Brev

Den profetiske bog er:

- Johannes' Åbenbaring (Apokalypse)

23

Hvilken betydning har Den hellige Skrift for Den Nyapostolske Kirke?

Den hellige Skrift er grundlaget for Den Nyapostolske Kirkes lære. Vers fra Den hellige Skrift er også udgangspunkt for prædikenen i gudstjenesterne.

24

Hvem er kaldet til at udlægge Den hellige Skrift?

Den rette forståelse af Den hellige Skrift åbnes i hele sin dybde alene gennem Helligåndens virke. Det hører til Jesu apostles opdrag at udlægge Den hellige Skrift til lære og trospraksis.

"Sådan skal man betragte os: som Kristi tjenere og som forvaltere af Guds hemmeligheder."

1. Korinther 4, 1

25

Hvad forstår man ved udtrykket: "Jesus Kristus er Skriftens midtpunkt"?

Jesus Kristus er Den hellige Skrifts midtpunkt. Dette bliver udtrykt med ordene: "Jesus Kristus er Skriftens midtpunkt." Derfor skal Det gamle Testamente også

udlægges udførligt af ham. I Det gamle Testamente bliver Messias' komme forudsagt og forberedt. Det nye Testamente beretter om Jesu virke i nutid og fremtid.

→ *Messias: Se spørgsmål 112*

26

Hvilken betydning har Den hellige Skrift for den troende?

Den hellige Skrift har stor betydning for den troendes liv: Den trøster og opbygger, viser vej og formaner og fremmer erkendelsen og troen.

27

Hvad bidrager til, at troen bliver styrket ved at beskæftige sig med Bibelen?

Gudsfrygt og alvorlig bøn om den rette forståelse af Den hellige Skrift er grundlag for den trosstyrkende beskæftigelse med Bibelen.

28

Hvad er grundlag for og indhold i den kristne tro?

Kristne tror på den ene Gud – Fader, Søn og Helligånd. Troen på den treenige Gud er blevet gjort tilgængelig for menneskene gennem Jesus Kristus.

Sønnen, Jesus Kristus, talte om sin himmelske far, som menneskene skulle tro på. Gud, Faderen, bevidnede flere gange, at Jesus Kristus er hans søn (sammenlign Lukas 3, 22; 9, 35).

Til sidst forjættede Jesus Kristus, at Helligånden vil komme som Talsmand og bistand.

”Idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn ...”

Matthæus 28, 19

”Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer.”

Johannes 14, 26

→ **Vedrørende grundlagene for den kristne tro:**

Se også spørgsmål 34 og 35

TROSBEKENDElsen

Fader, Søn, Helligånd

*nyapostolsk
trosbekendelse*

Apostolikum

Konfession

29

Hvad er en trosbekendelse?

En trosbekendelse er en sammenfatning af det væsentlige indhold i en troslære. I trosbekendelsen står der, hvad trosfællesskabets medlemmer bekender sig til.

Gennem dets trosbekendelse adskiller et trosfællesskab sig samtidig fra et andet.

30

Findes der bibelske trosbekendelser?

Ja, allerede i Det gamle Testamente findes der tekster, som giver udtryk for den fælles trosoverbevisning. I en sådan trosbekendelse står der: "... Herren vor Gud, Herren er én" (5. Mosebog 6, 4). Denne bekendelse med titlen "Hør, Israel" aflagde israelitterne sammen. Dermed kund-

gjorde de deres tro på den ene Gud i en tid, hvor folkeslagene omkring dem ærede mange forskellige guder.

I Det nye Testamente findes der tekster, som i formler giver udtryk for, at Gud skænker frelsen i Jesus Kristus.

Eksempler på nytestamentlige trosbekendelser er:

- "Jesus er Herre" (Romer 10, 9);
- "Marana ta" (1. Korinther 16, 22) = "Vor Herre kommer!"
- "Herren er virkelig opstået" (Lukas 24, 34)

"For hvis du med din mund bekender, at Jesus er Herre, og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, skal du frelses. For med hjertet tror man til retfærdighed, med munden bekender man til frelse."

Romer 10, 9.10

31

Hvordan opstod de første kristne trosbekendelser?

De første kristne trosbekendelser bliver kaldt "patristiske trosbekendelser". De opstod mellem det andet og fjerde århundrede efter Kristus. I denne tid blev læren om den treenige Gud og læren om Jesu Kristi væsen, altså om hans naturkonkretiseret eksakt.

Dette var blevet nødvendigt, fordi der havde været stridigheder omkring troens indhold. Der fandtes for eksempel den mening, at Jesus Kristus ikke virkelig var død på korset og at han ikke virkelig var opstået. Gennem trosbekendelserne afgrænsede man sig fra disse vranglærere.

32

Hvilke udsagn blev indhold i de kristne trosbekendelser?

Afgørende for om et udsagn om Guds væsen og virke blev optaget i trosbekendelserne var dets overensstemmelse med Kristi lære og hans apostle.

33

Hvilke er de vigtigste patristiske trosbekendelser?

De to vigtigste patristiske trosbekendelser er den apostolske trosbekendelse ("apostolikum") og trosbekendelsen fra Nikæa-Konstantinopel.

Apostolikum blev i det andet århundrede sammensat i sine grundtræk og

suppleret lidt i det fjerde århundrede. Trosbekendelsen fra Nikæa-Konstantinopel er resultatet af koncilet i Nikæa (i år 325 e.Kr.) og i Konstantinopel (i år 381 e.Kr.). I denne trosbekendelse bliver bekendelsen til den treenige Gud frem for alt fastlagt.

Et **koncil** er en forsamling af høje åndelige honoratiore, som kommer sammen for at rådføre sig om vigtige trosspørgsmål.

34

Hvordan lyder apostolikum?

"Jeg tror på Gud Fader, den Almægtige, Himlens og Jordens skaber; og på Jesus Kristus, hans enbårne søn, Vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til Dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til Himmels, siddende ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde. Jeg tror på Helligånden, den hellige, almindelige [katolske] kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv. Amen"

Begrebet "**katolsk**" er afledt af det græske ord "katholikós" og betyder "altomfattende", "almindelig". I begge de to patristiske trosbekendelser er der med begrebet "katolsk" ikke ment en kirke som institution, men Kristi kirke som altomfattende.

35

Hvordan lyder trosbekendelsen af Nikæa-Konstantinopel?

”Vi tror på én Gud, Fader og almægtig, skaber af himmel og jord, af alt synligt og usynligt; og på én Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, som er født af Faderen før alle tider, lys af lys, sand Gud af sand Gud, født, ikke skabt, af samme væsen som Faderen, ved ham blev alt til, han som for os mennesker og til vor frelse steg ned fra himlen, blev kød ved Helligånden og jomfru Maria og blev menneske, som også blev korsfæstet for os under Pontius Pilatus og blev pint og begravet og opstod på den tredje dag ifølge skrifterne og opfor til himlen, sidder ved Faderens højre hånd og skal komme igen i herlighed for at dømme levende og døde, og der skal ikke være ende på hans rige; og på Helligånden, som hersker og levendegør, som udgår fra Faderen, som tilbedes og æres sammen med Faderen og Sønnen, og som har talt ved profeterne; og på én hellig, almindelig [katolsk] og apostolsk kirke. Vi bekender én dåb til syndernes forladelse. Vi forventer de dodes opstandelse og den kommende verdens liv. Amen.”

36

Hvilken betydning har den patristiske bekendelse for Den Nyapostolske Kirke?

Den Nyapostolske Kirkes lære beror på Den hellige Skrift. Den patristiske trosbekendelse sammenfatter væsentligt indhold som bliver bevidnet i Den hellige Skrift.

Den Nyapostolske Kirke bekender sig til den i begge patristiske bekendelser formulerede tro på den treenige Gud, på Jesus Kristus som sand Gud og sandt menneske, på Jesus født af jomfru Maria, på Helligåndens sendelse, på kirken, sakramenterne, forventningen om Kristi genkomst og de dodes opstandelse.

På trods af forskellene mellem de enkelte konfessioner repræsenterer disse bekendelser et element, som forbinder de kristne med hinanden.

”**Konfession**” (ordret: ”bekendelse”) betyder ”trosbekendelse, kirkelig tilhørsforhold”. De forskellige kristne trosfællesskaber bliver også betegnet som ”konfessioner”.

37

Hvordan lyder den nyapostolske trosbekendelse?

”Jeg tror på Gud, Faderen, den almægtige, himlens og jordens skaber.

Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, vor Herre, der er undfanget gennem Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død, begravet, nedfaret til Dødsriget, på tredje dagen opstanden fra de døde, faret ind i Himlen; han sidder ved Gud, den almægtige Faders, højre, derfra vil han komme igen.

Jeg tror på Helligånden, den ene, hellige, almindelige og apostolske kirke, de helles fællesskab, syndernes forladelse, de dodes opstandelse og det evige liv.

Jeg tror, at den Herre Jesus regerer sin kirke og dertil har sendt sine apostle og endnu sender dem indtil hans genkomst med befalingen om at lære, at tilgive synder i hans navn og at døbe med vand og med Helligånden.

Jeg tror, at de af Gud til et embede udvalgte, kun bliver indsat af apostle, og at der fra apostlembudet udgår fuldmagt, velsignelse og helligelse til deres tjeneste.

Jeg tror, at Den hellige Dåb med vand er det første skridt til menneskets fornyelse i Helligånden og at den døbt, derved bliver optaget i fællesskabet hos dem, som tror på Jesus Kristus og som bekender sig til ham som deres Herre.

Jeg tror, at Den hellige Nadver er indstiftet af Herren selv til ihukommelse af det én gang bragte, fuldgyldige offer og af Kristi bitre lidelser og død. Den værdige nydelse af Den hellige Nadver sikrer os livsfællesskabet med Kristus Jesus, vor Herre. Den fejres med usyrnet brød og vin; begge dele skal udsondres og uddeles af en embedsbærer, som har fået fuldmagt af apostlen.

Jeg tror, at de, der er døbt med vand, skal modtage Helligåndens gave af en apostel, for at opnå gudsbarnekår og forudsætningerne til førstefødselsretten.

Jeg tror, at den Herre Jesus vil komme igen lige så sikkert, som han er faret til Himlen, og tager de førstefødte fra de døde og levende, der håbede på hans komme og blev tilberedt dertil, til sig; at han efter brylluppet i Himlen sammen med disse kommer tilbage til jorden, opretter sit Fredsriget og at de regerer med ham som kongeligt præsteskab.

Efter Fredsrigets afslutning vil han holde Dommedag. Så vil Gud skabe en ny himmel og en ny jord og bo hos sit folk.

Jeg tror, at jeg er forpligtet til lydighed over for den verdslige øvrighed, såfremt guddommelige love ikke står hindrende i vejen herfor.”

38

Hvordan er den nyapostolske trosbekendelse opstået? ?

Den nyapostolske trosbekendelse er resultatet af apostlenes udlægningen af Den hellige Skrift og den patristiske bekendelse.

Den er indholdsmæssigt og sprogligt opstået i sin nutidige form svarende til troslærens udvikling og erkendelse.

Ved forfattelsen var man bevidst om: Guds kærlighed, nåde og almagt kan ikke beskrives udtømmende. De er altid større end det, mennesker kan sige om dem. Trosbekendelsen trækker dermed ingen grænse som afsiger andre kristnes delagtighed i frelsen.

→ **Frelse:** Se spørgsmål 243 ff.

39

Hvilken betydning har den nyapostolske trosbekendelse?

Den nyapostolske trosbekendelse bringer i ti trosartikler Den Nyapostolske Kirkes tros lære til udtryk. Den har også til opgave at præge nyapostolske kristnes trosholdning.

Derudover tjener trosbekendelsen til at gøre andre mennesker bekendte med den nyapostolske tros væsentlige indhold.

40

Hvordan er den nyapostolske trosbekendelse opbygget?

De første tre trosartikler svarer vidtgående til apostolikum; de handler om den treenige Gud. De efterfølgende artikler 4 og 5 beskriver apostlenes virksomhed, derudover beskriver artikel 5, de andre embedsbærers aktivitet. Artikel 6, 7 og 8 forklarer de tre sakramenter. Artikel 9 har fremtidshåbet som indhold (Eskatologi). Artikel 10 har forholdet til den statslige øvrighed som emne.

Begrebet "eskatologi" står for "læren om de sidste tider". Dette kan henføres til det enkelte menneskes fremtid ("individuel eskatologi") såvel som til fuldendelsen af frelsehistorien ("universel eskatologi").

41

Hvad handler den første trosartikel om?

Den første trosartikel handler om den skabende Gud, Faderen.

→ **Gud, Faderen:**

Se spørgsmål 37 og 67 ff.

42

Hvad handler den anden trosartikel om?

Den anden trosartikel omtaler Jesus Kristus, grunden til og indholdet af den kristne tro.

→ **Jesus Kristus:**

Se spørgsmål 37 og 93 ff.

43

Hvad handler den tredje trosartikel om?

Den tredje trosartikel bekender troen på Helligånden, altså den tredje person i guddommeligheden, såvel som troen på kirken, de helliges fællesskab og den fortsatte frelse.

→ **Helligånden:**

Se spørgsmål 37 og 197 ff.

Til "de helliges fællesskab" regnes i snæver forstand alle troende, som er genfødte af vand og ånd, som gennem Jesu Kristi apostle lod sig forberede til Herrens dag og som blev optaget af ham som sin brud. De, der hører med til dette fællesskab, bliver altså først åbenbar ved Kristi genkomst.

I udvidet forstand hører alle, som regnes med til Kristi kirke til "de helliges fællesskab". Dermed er der altså ment alle dem, som allerede i dag modtager frelse fra Jesus Kristus.

"De helliges fællesskab" vil i fuldkommenhed vise sig i den nye skabelse.

44

Hvad handler den fjerde trosartikel om?

Den fjerde trosartikel handler om, at Jesus Kristus regerer sin kirke og udtryk for dette regentskab er sendelsen af apostlene.

→ **Apostel:**

Se spørgsmål 37 og 421, 453 ff.

45

Hvad handler den femte trosartikel om?

I den femte trosartikel drejer det sig om det åndelige embede.

→ **Embede:** *Se spørgsmål 37 og 411 ff.*

46

Hvad handler den sjette trosartikel om?

Den sjette trosartikel gælder Den hellige Vanddåb.

→ **Vanddåb:**

Se spørgsmål 37 og 481 ff.

47

Hvad handler den syvende trosartikel om?

Den syvende trosartikel handler om Den hellige Nadver.

→ **Den hellige Nadver:**

Se spørgsmål 37 og 494 ff.

48

Hvad handler den ottende trosartikel om?

Den ottende trosartikel tematiserer Den hellige Besegling.

→ *Den hellige Besegling:*

Se spørgsmål 37 og 515 ff.

49

Hvad handler den niende trosartikel om?

Den niende trosartikel taler om Kristi genkomst og de derpå følgende hændelser.

→ *Lære om de fremtidige ting,*

Kristi genkomst:

Se spørgsmål 37 og 549 ff.

50

Hvad handler den tiende trosartikel om?

Den tiende trosartikel har forholdet mellem den kristne og stat som indhold.

→ *Nyapostolsk Kirke som del af*

samfundet:

Se spørgsmål 37 og 745 ff.

DEN TREENIGE GUD

Evangelium

synlig og usynlig skabelse

Menneske, Guds udtrykte billede

Gud, den ene

*Jesu Kristi offerdød
kærligheden*

Gud, Faderen

Gud, Sønnen

Gud, Helligånden

Opstandelse

51

Hvem er den treenige Gud?

Gud er et åndeligt, fuldkomment, fuldstændig uafhængigt væsen. Han er evig, han er uden begyndelse og afslutning. Den ene Gud er Faderen, Sønnen og Helligånden.

Når der bliver talt om "Faderen, Sønnen og Helligånden", så er der dermed ikke ment 3 guder, men tre personer, som er den ene Gud.

→ **Guds treenighed:**

Se spørgsmål 61 ff., 198

52

Hvilke af Guds væsenstræk kender vi?

Mennesker kan ikke beskrive Gud omfattende. Men vi kender Guds væsenstræk: Han er den ene (eneste), den hellige, den almægtige, den evige, den elskende, den nådige, den retfærdige, den fuldkomne.

53

Hvad betyder: "Gud er den ene"?

Der findes kun en Gud. Troen på den ene Gud er grundlæggende bekendelse i Det gamle og nye Testamente og således også grundlæggende for den kristne tro.

Læren om, at der kun findes en eneste Gud, betegner man som "**monoteisme**". Monoteistiske religioner er kristendom, jødedom og islam.

"Dette siger Herren, Israels konge, han som løskøber det, Hæskarers Herre: Jeg er den første, og jeg er den sidste, der er ingen anden Gud end mig."

Esajas 44, 6

"Hør Israel! Herren vor Gud, Herren er én ..."

Markus 12, 29

54

Hvad betyder: "Gud er den hellige"?

Hellighed hører til Guds væsen, til hans væren og virke. Hellighed omfatter majestæt, urørlighed, være afsondret fra det daglige. Guds ord og vilje er også hellige.

Guds hellighed helliger stedet, hvor han åbenbarer sig.

"Hellig, hellig, hellig er Hæskarers Herre, hele jorden er fuld af hans herlighed!"

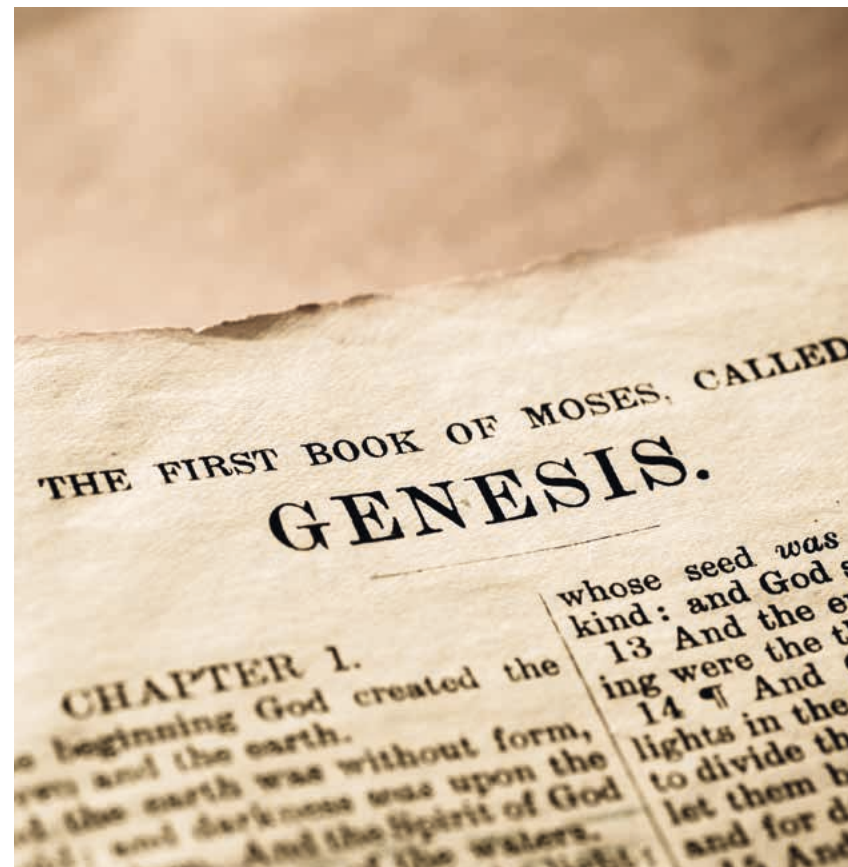
Esajas 6, 3

55

Hvad betyder: "Gud er den almægtige"?

Gud kan alt, for ham er intet umuligt. Guds vilje og virke kan ingen indskrænke.

I skabelsen viser det sig tydeligt at Gud er almægtig. Alene gennem hans ord er alt skabt. Alt det der er, hvad vi mennesker ser og ikke kan se, har han skab ud af intet. Af sin almagt vil han også lade den nye skabelse opstå.

Til Guds almagt hører også hans alvidenhed og allestedsnærværelse.

→ **Ny skabelse:** *Se spørgsmål 581*

"Han svarede: Det, som er umuligt for mennesker, er muligt for Gud."

Lukas 18, 27

"I tro fatter vi, at verden blev skabt ved Guds ord, så det, vi ser, ikke er blevet til noget synligt."

Hebræer 11, 3

56

Hvad betyder: "Gud er den evige"?

Gud er uden begyndelse og afslutning. Der findes ingen tidsmæssige begrænsninger for ham. Gud er tidens skaber og herre over den.

"Før bjergene fødtes, før jorden og verden blev til, fra evighed til evighed er du Gud."

Salmernes Bog 90, 2

57

Hvad betyder: "Gud er den elskende"?

Gud viste sig allerede i den gamle pagt som den elskende, ved at han udvalgte Israels folk og befriede dem fra fangenskab i Egypten. Han åbenbarede sig for hele menneskeheden som den elskende, ved at han sendte sin søn til frelse for alle mennesker.

Apostel Johannes skrev: "Og vi kender og tror på den kærlighed, som Gud har til os. Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham" (1. Johannes 4, 16).

"Med evig kærlighed har jeg elsket dig, derfor bevarer jeg min troskab mod dig"
Jeremias 31, 3

"For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv."

Johannes 3, 16

58

Hvad betyder: "Gud er den nådige"?

Gud henvender sig til menneskene i barmhjertighed, nåde, tålmodighed og godhed (sammenlign Salmernes Bog 103, 8). At Gud er nådig, viser sig frem for alt ved, at han tager sig af det i synd forviklede menneske og tilgiver synd. Hertil hører, at Gud blev menneske i Jesus Kristus.

Ingen kan fortjene Guds nåde, den er en gave.

59

Hvad betyder: "Gud er den retfærdige"?

Alt hvad Gud gør er rigtigt; han laver ingen fejl. "En trofast Gud uden svig, retfærdig og retskaffen" (5. Mosebog 32, 4). Man kan bygge på Guds retfærdighed og tilforlidelighed: "Trofast er han, som kalder jer; han vil også gøre det" (1. Thessaloniker 5, 24).

Lovmæssigheder er også udtryk for Guds retfærdighed, som for eksempel, at mennesket høster, hvad det sår (sammenlign Galater 6, 7), og at synd medfører død (sammenlign Romer 6, 23).

Over alt står dog Guds nåde. Den er også del af hans retfærdighed. Gennem Jesus Kristus kan synderen, som har for tjent straf, modtage nåde: Så tilregner Gud ham ikke mere synden og fejltagelserne.

"Summen af dine ord er sandhed, og alle dine retfærdige bud gælder i evighed."

Salmernes Bog 119, 160

"Ja, Herre, Gud, Almægtige, sande og retfærdige er dine domme."

Johannes' Åbenbaring 16, 7

"Og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus"

Romer 3, 24

60

Hvad betyder: "Gud er den fuldkomne"?

Guds gerninger er gode, hans veje er rigtige. Han handler ikke på grund af en eller anden nødvendighed eller tvang, men alene efter sin fuldkomne vilje. Gud er fuldstændig fri i sine afgørelser.

Til Guds fuldkommenhed hører sandheden. Hos Gud findes der ingen løgn, ingen vildledning, ingen usikkerhed og ingen forskel mellem at ville og gøre.

Guds fuldkommenhed kan mennesket opleve i Jesus Kristus, for som den eneste på jorden var Jesus Kristus uden synd i sin tale og handling, uden fejl, altså fuldkommen.

"Guds vej er fuldkommen, Herrens ord er lutret, han er skjold for alle, der søger tilflugt hos ham."

Salmernes Bog 18, 31

61

Hvad betyder: "Gud er den treenige"?

"Gud, den treenige", betyder, at Fader, Søn og Helligånd er den ene Gud. Det er altså ikke tre guder, men det er en Gud i tre personer.

62

Hvorfor tror kristne, at Gud er treenig?

Der findes henvisninger til Guds treenighed (trinitet) i Det gamle og i Det nye Testamente. På grund af disse bibelske vidnesbyrd tror kristne på Gud, den treenige.

63

Hvilke henvisninger findes der på Guds treenighed i Det gamle Testamente?

Den første henvisning på Guds treenighed står i 1. Mosebog 1, 26: "Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os." Flertallet "lad os" henviser til den ene Guds virke i flere personer.

Gud viste sig for Abraham i Mamre i form af tre mænd (sammenlign 1. Mosebog 18). Dette bliver opfattet som henvisning på Guds treenighed.

Ligeledes forholder det sig med den trefoldige velsignelse ("aronitiske velsignelse"), som Aron udtalte over Israels folk (sammenlign 4. Mosebog 6, 24-26).

"Herren velsigne dig og bevare dig, Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig, Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred."

4. Mosebog 6, 24-26

64

Hvilke henvisninger på Guds treenighed finder vi i Det nye Testamente?

Da Jesus, Guds søn, blev døbt ved Jordan, åbnede himlen sig og Helligånden kom ned på ham som en due. Faderen bevidnede fra himlen: "Du er min elskede søn, i dig har jeg fundet velbehag!" (Markus 1, 10.11). Faderen, Sønnen og Helligånden var altså sammen tilstede.

De tre guddommelige personer bliver også nævnt i dåbsbefalingen, som Jesus har givet sine apostle: "Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i *Faderens* og *Sønnens* og *Helligåndens* navn" (Matthæus 28, 18.19).

Også velsignelsesformlen i 2. Korintherbrev 13, 13 viser hen på Guds treenighed: "*Herren Jesu Kristi* nåde og *Guds* [Faderens] kærlighed og *Helligåndens* fællesskab være med jer alle!"

65

Hvornår blev læren om Guds treenighed formuleret?

Guds treenighed består fra evighed af. Læren om Guds treenighed blev formuleret af koncilet i Nikæa (325 e.Kr.) og Konstantinopel (381 e. Kr.). Læren om Guds treenighed hører til de grundlæggende udsagn i den kristne tro.

→ **Koncil:** Se forklaring til spørgsmål 33

66

I hvilket forhold står Fader, Søn og Helligånd til hinanden?

Fader, Søn og Helligånd er navne på de tre guddommelige personer. Selvom der skal skelnes mellem dem, er de alligevel den ene Gud.

I den kristne tradition bliver der tilføjet hver af de tre guddommelige personer et tyngdepunkt:

Gud, Faderen, er himlens og jordens skaber.

Gud, Sønnen, er forløseren, som blev menneske og som gav sit liv som offer for menneskehedens forløsning.

Gud, Helligånden, er nyskaber: Den sørger for, at Guds frelse bliver gjort tilgængelig for menneskene, og at den nye skabning når til fuldendelse.

→ **Ny skabning:** Se spørgsmål 528 ff.

67

Hvad betyder begrebet "Fader", når den bliver brugt i sammenhæng med Gud?

Bliver begrebet "Fader" anvendt i sammenhæng med Gud, forbindes dermed synspunkterne, skabelse, autoritet og omsorg. Gud er skaber og bevarer af det af ham skabte. For så vidt må ethvert menneske tiltale Gud, der er dets skaber, som "far".

→ **se også Guds barn:**

Forklaring til spørgsmål 530

68

Hvad ved vi om Gud som skaberen?

"I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden" (1. Mosebog 1, 1), det synlige – altså den materielle skabelse – og det usynlige. Alt er fremgået af Guds skabervirke.

Gud har skabt af intet og uden forbillende: "Gud ... kalder på det, der ikke er til, så det bliver til" (Romer 4, 17). Han har også formet ting og levevæsner af den af ham skabte materie (sammenlign 1. Mosebog 2, 7.8.19) og nedlagt lovmæssigheder i den. Alt skabte er underlagt ham.

"Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånde i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen. Gud Herren plantede en have i Eden ude mod øst, og der satte han det menneske, han havde formet. Så formede Gud Herren alle de vilde dyr og alle himlens fugle af jord, og han førte dem til mennesket for at se, hvad han ville kalde dem, og det, mennesket kaldte de levende væsner, blev deres navn."

1. Mosebog 2, 7.8.19

69

Hvad siger skabelsen om Gud?

Skabelsen og dens lovmæssighed aflægger vidnesbyrd om Guds visdom, om hvis storhed mennesket ikke kan gøre sig nogen forestilling. Beundrende udråber salmisten: "Himlen fortæller om Guds herlighed, hvælvingen beretter om hans hænders værk" (Salmernes Bog 19, 2).

70

I hvilket tidsrum har Gud skabt verden?

Gud har skabt verden på seks ”skabelsesdage”. Med ”skabelsesdage” er der ment et tidsrum, hvis varighed ikke er nærmere fastlagt. En ”dag” i Guds skabelse kan ikke sammenlignes med en dag i vor tidsregning.

I 1. Mosebog 2, 2 står der: ”På den syvende dag var Gud færdig med det arbejde, han havde udført, og på den syvende dag hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført.”

”... for Herren er én dag som tusind år, og tusind år som én dag.”

2. Peter 3, fra 8

”Tusind år er i dine øjne som dagen i går, der er forbi ...”

Salmernes Bog 90, 4

71

Hvad beretter Bibelen om Guds skabelse?

Bibelen beretter, at der på Guds ord opstod himmel og jord, lyset, jordens form, sol, måne og stjerner, planterne og dyrene samt mennesket. Alt var meget godt (sammenlign 1. Mosebog 1, 31).

72

Er Guds skabelse kun det, hvad menneskene kan opfatte med deres sanser?

Nej, der findes også en usynlig Guds skabelse. Dets hemmeligheder unddrager

sig – som Gud selv – menneskelig forskning. Men Den hellige Skrift indeholder dog henvisninger til områder, hændelser, tilstande og væsner uden for den materielle skabelse.

73

Hvad hører der til den usynlige skabelse?

Til den usynlige skabelse hører riget, hvor Gud troner, englene, menneskets udødelige sjæl samt dødens rige.

→ **Dødens rige: Se spørgsmål 537 ff.**

74

Hører Djævelen til den usynlige skabelse?

Djævelen var oprindelig en af englene. Som sådan hørte han til den usynlige skabelse. Denne engel satte sig op imod Gud og blev med sine tilhængere forkastet fra himlen og fællesskabet med Gud på grund af sin ulydighed, misundelse og løgne.

→ **Det onde: Se spørgsmål 217 ff.**

”Gud skånedes jo ikke de engle, som syndede, men styrtede dem i afgrunden ...”

2. Peter 2, 4

”De engle, som ikke tog vare på deres høje hverv, men forlod deres rette bolig, holder han bundet i mørket med evige lænker indtil dommen på den store dag.”

Judas 6

75

Hvad er engle?

Engle er åndelige væsner skabt af Gud. De hører til den usynlige skabelse. I enkelte tilfælde kan de efter Guds vilje blive synlige for menneskene.

76

Hvad er englenes opgave?

Det er englenes opgave at tilbede Gud, opfylde hans opdrag og derved tjene ham.

Guds kærlighed til menneskene viser sig blandt andet ved, at han også lader engle tjene menneskene. At særligt børn har englebeskyttelse, kan man slutte af Matthæus 18, 10.

”Jeg er Rafael, en af de syv engle, som alle står rede og kan træde frem for Herrens herlighed. ... Guds vilje. Ham skal I altid prise, ham skal I lovsynge.”

Tobits Bog 12, 15.18

”Se til, at I ikke ringeagter en af disse små. For jeg siger jer: Deres engle i himlene ser altid min himmelske faders ansigt.”

Matthæus 18, 10

77

Skal engle tilbedes?

Nej, for engle bliver altid aktive efter Guds vilje: Derfor tilkommer det ikke dem tak eller ære, men alene Gud.

”Alle engle er jo kun tjenende ånder, der sendes ud for at hjælpe dem, som skal arve frelsen.”

Hebræer 1, 14

78

Hvorfor skal man beskæftige sig med det usynlige?

Mennesket er en enhed af ånd, sjæl og legeme (sammenlign 1. Thessaloniker 5, 23). Legemet er dødeligt, hører altså til Guds synlige skabelse. Sjæl og ånd er udødelig, hører altså til Guds usynlige skabelse. Fordi sjæl og ånd også består efter døden, er det vigtigt at beskæftige sig med det usynlige.

Den holdning, som mennesket indtager over for Gud på jorden, vil have indvirkning på tilværelsen i den hinsides verden. Denne erkendelse kan bidrage til at modstå Djævelens fristelser og føre et Gud velbehageligt liv.

Apostel Paulus tydeliggør betydningen af det usynlige i vort liv: "For vore lette trængsler her i tiden bringer os i overmål en evig vægt af herlighed, for vi ser ikke på det synlige, men på det usynlige; det synlige varer jo kun en tid, det usynlige evigt" (2. Korinther 4, 17.18). Således hjælper beskæftigelsen med det usynlige med til, bedre at kunne indordne det, vi udsættes for.

79

Hvordan skal man beskæftige sig med det usynlige?

Man skal beskæftige sig med det usynlige ved, at man henvender sig til Gud og tilbeder ham.

Beskæftigelsen med det usynlige i form af nekromanti eller spiritisme er dog mod Guds vilje (sammenlign 5. Mosebog 18, 10 ff.; 1. Samuel 28).

Som "spiritisme" (latinsk "spiritus" = "ånd") betegnes praksis med fremmaning af ånder, særligt af afdøde ånder.

"må der ikke findes nogen ... der driver spådomskunst eller trolddom ... tager varsler ... bruger magi ... udtaler besværgelser, spørger dødemanere eller sandsigere til råds eller søger orakel hos de døde. Herren afskyr enhver, som gør den slags ..."

5. Mosebog 18, 10-12

80

Hvilken stilling har mennesket i skabelsen?

Mennesket hører både til den synlige og usynlige skabelse, da det har et materielt væsen (legeme) og et immaterielt væsen (sjæl og ånd).

Blandt alle skabninger har Gud dermed givet mennesket en fremragende stilling og bragt mennesket i en tæt forbindelse til sig selv: "Gud sagde: Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os! De skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden. Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem" (1. Mosebog 1, 26.27).

Begrebet "materiel" er afledt af det latinske ord "materia", som betyder "stof, indhold". Som "materiel" bliver det betegnet, som er synligt, stofmæssigt og fysisk. "Immateriel" er derimod usynligt for mennesket, ikke håndgribeligt, åndeligt.

81

Hvad betyder det at være Gud udtrykte billede?

Gud har gennem sit ord gjort alt og kaldt mennesket ved sit navn. Gud taler altså til mennesket ("du må spise ...") og elsker det. Det kan høre på Guds tale og gengælde Guds kærlighed.

Fordi Gud taler til mennesket, bekymrer sig om det og giver det andel i guddommelige væsenskenetegn som kærlighed, fornuft, skænker udødelighed, er mennesket Guds udtrykte billede.

Gud er uafhængig, altså fuldkommen frit. Han har også givet sit udtrykte billede, mennesket mulighed for at beslutte sig frit. Med denne frihed er der samtidig pålagt mennesket ansvaret for sin handling (sammenlign 1. Mosebog 2, 16.17).

"Men Gud Herren gav mennesket den befaling: Du må spise af alle træerne i haven. Men træet til kundskab om godt og ondt må du ikke spise af, for den dag du spiser af det, skal du dø."

1. Mosebog 2, 16.17

82

Er mand og kvinde begge Guds udtrykte billede?

Ja, mand og kvinde er på samme måde Guds udtrykte billede. For så vidt er begge ens i deres væsen.

83

Betyder "udtrykte billede", at Gud og menneske har det samme væsen og form?

Nej. At mennesket er skabt som Guds udtrykte billede, betyder ikke, at man ud fra menneskets person kan drage en slutning om Guds væsen og form.

84

Hvordan er menneskets forhold til sin skaber?

Menneskets tilværelse er afhængigt af Gud.

Det er givet mennesket at erkende Gud, dets skaber, at elske og lovprise ham. For så vidt er mennesket indstillet på Gud, uafhængigt af om det tror på ham eller ej.

85

Hvilket opdrag har mennesket i den synlige skabelse?

Gud har anvist mennesket dets plads i livet og givet det opdraget, at "herske" over jorden, ved at forme og bevare den (sammenlign 1. Mosebog 1, 26.28; Salernes Bog 8, 7).

"Og Gud velsignede dem og sagde til dem: Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!"

1. Mosebog 1, 28

86

Hvordan skal mennesket som Guds udtrykte billede forholde sig i skabelsen?

I omgangen med skabelsen er mennesket ansvarlig over for Gud, Skaberen. Han må omgås skabelsen frit, men ikke vilkårligt. Som Guds udtrykte billede skal det behandle alt liv og al livsrum således, som det sømmer sig for et guddommeligt væsen: Med visdom, godhed og kærlighed.

87

Måtte de første mennesker uindskrænket gøre hvad de ville?

Nej, Gud som skaber, herre og lovgiver gav Adam og Eva buddet i Edens Have om, ikke at spise af træet til kundskab om godt og ondt. Dermed testede han, hvordan menneskene kunne omgås afgørelsesfriheden, der var givet dem som Guds udtrykte billede. Samtidig advarede han dem om følgerne ved overtrædelse af dette bud.

→ **Guds udtrykte billede:**
Se spørgsmål 81

88

Hvordan kom det til syndefaldet?

Gennem den Ondes indflydelse der kom til dem som slange, blev de første mennesker fristet. De forbrød sig mod det af Gud givne bud. Dermed blev mennesket til synder.

89

Hvad er der forbundet med syndefaldet?

Med syndefaldet er der forbundet en adskillelse fra Gud, den åndelige død. Mennesket må nu føre en sorgfuld tilværelse på jorden, som slutter med den legemlige død (sammenlign 1. Mosebog 3, 16-19).

Siden syndefaldet er mennesket syndigt, det vil sige, det er involveret i synd og derfor ude af stand til at leve syndfrit.

→ **Åndelig død:** Se spørgsmål 532

"... skal agerjorden være forbandet for din skyld; med møje skal du skaffe dig føden alle dine dage ... Ja, jord er du, og til jord skal du blive."
1. Mosebog 3, 17.19

90

Skal mennesket blive i den åndelige død?

Tilstanden med adskillelsen fra Gud kan mennesket ikke selv ophæve. Men også som synder forbliver mennesket ikke uden Guds trøst og bistand. Gud lader det ikke blive i den åndelige død: Med

Guds bliven menneske i Jesus Kristus, med dennes offerdød og opstandelse har Gud givet alle mennesker mulighed for at blive frelst fra den åndelige død.

En første henvisning på Kristi offer får mennesket, da Gud taler til slangen: "Jeg sætter fjendskab mellem dig og kvinden, mellem dit afkom og hendes: Hendes afkom skal knuse dit hoved, og du skal bide hendes afkom i hælen" (1. Mosebog 3, 15).

91

Hvad betyder det, at Gud har skabt mennesket som enhed af ånd, sjæl og legeme?

Ånd, sjæl og legeme henfører til hinanden, de gennemtrænger og påvirker hinanden.

Legemet opstår gennem forplantningen; den har andel i forældrenes væsen og form. Sjælen bliver umiddelbart skabt af Gud; således virker Gud også i nutiden og er hvert enkelt menneskes skaber.

Gennem sjæl og ånd, som i Bibelen ikke er entydigt afgrænset fra hinanden, bliver mennesket i stand til, at have del i den åndelige verden, erkende Gud og have forbindelse med ham.

"Sjæl" og "legeme": Den udødelige sjæl må ikke forveksles med menneskets psyke, som man i daglig omtale ofte ligeledes betegner som "sjæl". Intellektet skal også skilles fra "ånden".

92

Hvad sker der efter menneskets legemlige død?

Menneskets legeme er dødelig, sjælen og ånden er udødelig. Efter legemets død lever mennesket videre som en enhed af sjæl og ånd. Det, der udgør dets person, er ikke ophævet med døden. Dets personlighed udtrykkes så gennem sjæl og ånd.

Ved de dodes opstandelse bliver sjæl og legeme forenet med et opstandelseslegeme

→ *Leve videre efter den legemlige død:*
Se spørgsmål 513 ff.

93

Hvem er Gud, Sønnen?

Gud, Sønnen, er den anden person af den treenige Gud. Mellem Gud, Faderen, og Gud, Sønnen, er der ingen trindeling, også selvom det kunne være nærliggende med begreberne "far" og "søn". Far og søn er på samme måde sand Gud, de er væsenslige.

94

Hvem er Jesus Kristus?

I Jesus Kristus er Gud, Sønnen, blevet menneske og samtidig forblevet Gud. Han blev født af jomfru Maria i Betlehem.

→ *Jesus Kristus, Gud og menneske:*
Se spørgsmål 103 ff.

"Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe. Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!"

Lukas 2, 1-14

95

Hvilke henvisninger på Jesu fødsel findes der i Det Gamle Testamente?

I Det Gamle Testamente finder vi blandt andet profeten Esajas' forjættelser: "Se, den unge kvinde skal blive med barn og føde en søn, og hun skal give ham navnet Immanuel" (Esajas 7, 14).

Profeten Mika forudsagde Jesu fødested: "Du Betlehem, Efrata, du er lille blandt Judas slægter. Fra dig skal der udgå én, som skal være hersker i Israel; hans udspring er i fortiden, i ældgamle dage" (Mika 5, 1).

Esajas beskrev Jesus med navne, som understregede at denne var enestående: "For et barn er født os, en søn er givet os, og herredømmet skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste" (Esajas 9, 5).

→ *Immanuel ("Gud med os"):*

Se spørgsmål 115

"... sendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven ..."

Galater 4, 4

→ *Se spørgsmål 4*

96

Hvem var vejbaner for Jesus?

Johannes Døber var Jesu vejbaner. Denne af Gud forjættede forløber for Jesus (sammenlign Malakias 3, 1) prædikede bod og bebudede Jesus Kristus, Forløseren: "Jeg døber jer med vand til omvendelse; men han, som kommer efter mig, er stærkere end jeg, og jeg er ikke værdig til at bære på hans sko. Han skal døbe jer med Helligånden og ild" (Matthæus 3, 11).

Johannes Døber var den første, som Bibelen beretter om, at han udtrykkelig betegner Jesus som Guds søn og også forkynder folket det.

"Der kom et menneske, udsendt af Gud, hans navn var Johannes. Han kom for at aflægge vidnesbyrd, han skulle vidne om lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham. Selv var han ikke lyset, men han skulle vidne om lyset."

Johannes 1, 6-8

"Jeg har set det, og jeg har aflagt det vidnesbyrd, at han er Guds søn."

Johannes 1, 34

97

Hvordan betegner Johannes Døber Jesus Kristus?

Da Jesus kom til Johannes, sagde denne: "Se dér er Guds lam, som bærer verdens synd." Den næste dag stod Johannes Døber sammen med to af sine disciple og sagde igen, da han så Jesus gå forbi: "Se, dér er Guds lam." Derpå fulgte disse to mænd Jesus efter og blev hans disciple (sammenlign Johannes 1, 29.36.37).

98

Hvad betyder "Guds lam" her?

Betegnelsen "lam" skal præsentere Jesus Kristus som forløseren og henleder til Esajas 53, 7: "Han blev plaget og mishandlet, men han åbnede ikke sin mund; som et lam, der føres til slagting." Lam regnes i Det Gamle Testamente fra gammel tid til de foretrukne offerdyr. Billedet af det slagtede "Guds lam" er en henvisning til Jesu Kristi offerdød.

99

Hvilken betydning har Jesu offerdød for os?

Med sin offerdød lagde Guds søn vejen, så synderne bliver reddet fra den åndelige død og kan opnå det evige liv: "Der ved er Guds kærlighed blevet åbenbart iblandt os: at Gud har sendt sin enbårne søn til verden, for at vi skal leve ved ham. Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder" (1. Johannes 4, 9.10).

→ **Åndelig død:** Se spørgsmål 89 og 532

100

Hvad vil det sige: Jesus Kristus er Guds "enbårne søn"?

Guds "enbårne søn" betyder, at Jesus Kristus, Guds søn, er den eneste og er evig.

Guds søn er ingen skabning som et menneske; han kan heller ikke sammenlignes med englene, som har en begyndelse: Han er uden begyndelse og afslutning, han er Gud og dermed ens i væsen med faderen og Helligånden. Således har han altid været – foran alle skabninger – i fællesskab med faderen og Helligånden (præeksistens).

Begrebet "**præeksistens**" er afledt af de latinske ord "præ" og "ekstentia", som betyder "før" og "tilværelse". Henført på Jesus betyder præeksistens, at Guds søn er fra evighed, dvs. altid, altså før skabelsen og før hans bliven menneske.

101

Hvordan skal det forstås, at Guds søn betegnes som "ord" ("logos")?

Gud har skabt alt gennem ordet ("Gud sagde", 1. Mosebog 1, 3) og gjort det meningsfyldt. For så vidt er ordet oprindelsen, som alt udgår fra.

Betegnelsen "ord" (= græsk "logos") bliver samtidig anvendt for Guds søn i kapitel 1 i Johannesevangeliet. Derved bliver der vist hen på, at Gud, Sønnen, er lige så meget skaber som Gud, Faderen, og Gud, Helligånden.

"I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er ... Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed."

Johannes 1, 1-3.14

102

Hvad betyder: "Ordet blev kød og tog bolig iblandt os ..."?

I Johannes 1, 14 bliver der sagt, at Guds søn ("ordet") blev "kød", altså virkeligt menneske. Han blev født i Betlehem, voksede op i Nazaret og blev uddannet tømrer. Han døde i Jerusalem: Han blev korsfæstet på Golgata.

103

Lignede Jesus Kristus som menneske de andre mennesker?

Ja, Jesus Kristus var i sin menneskelige natur som andre mennesker. I sin tilværelse som menneske havde han et legeme og tilsvarende behov. Han sultede, da han var i ørkenen; han var tørstig, da han kom til Jakobsilden. Han glædede sig til brylluppet i Kana sammen med de glade. Han led med dem der var kede af det og græd, da hans ven Lazarus var død. Ligeledes græd han, da han stod foran Jerusalem og menneskene ikke erkendte ham som Guds søn. Han led smerter under krigskarlenes slag.

Han adskilte sig dog fra menneskene ved, at han kom syndfri til verden og aldrig syndede. Han var lydige overfor Gud, Faderen, indtil sin død på korset.

104

Var Jesus udelukkende menneske på jorden?

Nej, på jorden var han på samme tid menneske og Guds søn, altså sand Gud.

Jesus Kristus er sandt menneske og sand Gud: Han har to naturer, en menneskelig og en guddommelig natur.

105

Hvilke steder i Den hellige Skrift bevidner, at Jesus Kristus også altid er sand Gud?

Kun som sand Gud kunne Jesus Kristus sige: "Jeg og Faderen er ét" (Johannes 10, 30) og dermed udtrykke sin væsenslighed med Faderen.

Ved Jesu dåb ved Jordan kunne der høres en stemme fra himlen: "Det er

min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag" (Matthæus 3, 17). Også ved Jesu forklarelse fremhævede Gud, Faderen, hans Gud-søn-forhold: "Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham!" (Matthæus 17, 5). Jesu ord "Den, der har set mig, har set Faderen" (Johannes 14, 9) bevidner ligeledes, at han er Gud.

106

Hvilke gerninger viser, at Jesus Kristus er sand Gud?

Underne som han gjorde, viser, at Jesus Kristus er sand Gud. Ham var naturen underlagt, for han fik en storm til at stilne af og gik over søen Genezaret sø. Han viste sig som herre over liv og død, ved at han helbredte syge og vækkede døde til live. Ved, at han formerede brød og fisk og dermed bispiste tusinde mennesker, såvel som ved, at han forvandlede vand til vin, oversteg hans virke alt det mennesker kan. Han var herre over synden; gentagne gange har han tilgivet synd.

→ *Jesu undere: Se spørgsmål 140 ff.*

Gud "blev åbenbaret i kødet ..."

1. Timotheus 3, 16

"Han [Jesus Kristus] er den sande Gud og det evige liv."

1. Johannes 5, 20

107

Hvad betyder navnet "Jesus"?

Navnet Jesus betyder: "Herren redder."

Da englen Gabriel forkyndte Jesu fødsel, fastlagde han samtidig barnets navn.

Til Maria sagde han: "se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus" (Lukas 1, 31). Til Josef blev der også sagt, hvad barnet skulle hedde: "... du skal give ham navnet Jesus; for han skal frelse sit folk fra deres synder" (Matthæus 1, 21).

Således bliver det allerede ved navngivningen tydeligt, at Jesus er den forjættede frelser og forløser.

108

På hvad erkender vi, at Kristus er forløseren?

I hans gerninger åbenbarede Jesus Kristus sig som den af Gud sendte forløser (=frelser): "Blinde ser, og lamme går, spedalske bliver rene, og døve hører, og døde står op, og evangeliet forkyndes for fattige" (Matthæus 11, 5). At Jesus Kristus er forløseren, viser sig frem for alt i, at han forkyndte Guds vilje og gav sit liv til menneskenes forløsning, altså til deres befrielse fra synd og skyld.

109

Findes der kun forløsning gennem Jesus Kristus?

Ja, forløsning findes kun gennem Jesus Kristus. Kun gennem ham er frelsen tilgængelig for menneskene.

"Og der er ikke frelse i nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved."

Apostlenes Gerninger 4, 12

110

Hvad forstår man under Jesu "højhedstitel"? ?

Med "højhedstitel" er der ment navn og betegnelse for Guds søn, med hvilke der i Den hellige Skrift bliver omtalt forskellige kendetegn på at han er enestående.

Med "højhed" betegner man et menneske af en adelsslægt, som har en særlig højtstående stilling, f.eks. en konge eller kejser.

111

Hvad betyder højhedstitlen "Kristus"?

"Kristus" kommer oprindeligt fra det græske sprog ("christos") og betyder oversat "den salvede".

På gammeltestamentlig tid blev konger salvet med olie (sammenlign Salmernes Bog 20, 7); denne handling betød en udsondring til deres hellige tjeneste. Jesus bliver betegnet som "den salvede", fordi han er herren over alt, fordi han forsoner mennesker med Gud og forkynder Guds vilje.

Højhedstitlen "Kristus" er så nær knyttet til Jesus, at det er blevet til egen-navn: Jesus Kristus.

112

Hvad betyder højhedstitlen "Messias"?

"Messias" kommer fra det hebraiske og betyder oversat ligeledes "den salvede". At Jesus fra Nazaret, er den Kristus, den

af Israel ventede Messias, bliver udtrykkelig bekendt i Det Nye Testamente.

113

Hvad betyder højhedstitlen "herre"?

I Det Gamle Testamente forekommer betegnelsen "herre" overvejende, når der er tale om Gud. I Det Nye Testamente bliver denne højhedstitel også henført på Jesus Kristus. Betegnelsen "herre" kendetegner derved Jesu Kristi guddommelige autoritet, den går altså langt ud over en respektfuld henvendelse. Når Jesus "herren" bliver nævnt, sker det også for dermed at udtrykke, at Jesus er Gud.

114

Hvad betyder højhedstitlen "Menneskesøn"?

Når "menneskesøn" bliver anvendt som højhedstitel, er der dermed ikke ment en søn af et menneske, men et himmelsk væsen, som hersker og dømmer over menneskene.

På Jesu tid blev "Menneskesønnen" ventet i fromme jødiske kredse, som af Gud skulle have overdraget verdensregentskabet. Ifølge Johannes 3, 13 giver Jesus sig til kende som denne Menneskesøn, som er kommet ned fra himlen. Som sådan har han fuldmagt til at tilgive synd og saliggøre (sammenlign Matthæus 9, 6).

"For Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte."
Lukas 19, 10

115

Har Jesus endnu yderligere højhedstitler?

Ja, Den Hellige Skrift nævner endnu flere af Jesu højhedstitler: "Immanuel", "Guds tjener", "Davids søn".

Det hebræiske navn "Immanuel" betyder "Gud med os". Jesus Kristus bærer højhedstitlen "Immanuel", fordi Gud er i ham blandt mennesker og tilbyder dem sin bistand.

Betegnelsen "Guds tjener" findes i Den hellige Skrift for fremragende personer, som står i Guds tjeneste. Når Jesus bliver betegnet som "Guds tjener", er det en henvisning på hans tjenen og hans lidelser for menneskene.

"Davids søn" er en betegnelse for Jesus Kristus i Det Nye Testamente. Allerede i begyndelsen af Matthæusevangeliet står der: "Slægtsbog for Jesus Kristus, Davids søn, Abrahams søn" (Matthæus 1, 1). Det betyder at forjættelserne, som blev givet David, er opfyldt i Jesus Kristus (sammenlign 2. Samuel 7; Apostlenes Gerninger 13, 32-37).

116

På hvilken måde har Jesus Kristus opfyldt sit guddommelige opdrag?

Jesus Kristus handlede som konge, præst og profet.

Ved en konge tænker man på at herske og regere. Præsten på gammeltestamentlig tid er aktiv, med at formidle menneskets forsoning med Gud. En profet forkynnder den guddommelige vilje og forudsiger kommende hændelser. Alt dette har Jesus Kristus på fuldkommen vis virkeliggjort.

117

Hvad betyder: "Jesus Kristus – kongen"?

Ved hans indtog i Jerusalem gav Jesus sig til kende som fredens og retfærdighedens konge. Også for Pilatus, en repræsentant for verdensmagten Rom, bekendte Jesus, at han er sandhedens konge og vidne.

Jesu konge-tilværelse henfører dog ikke på det jordiske regentskab og bliver heller ikke tydelig gennem ydre magtudfoldelse. At han er konge, viser sig i fuldmagten, som han handlede med, og i kraften, som han gjorde tegn og undere med.

Jesu Kristi kongelige værdighed bliver også understreget i Johannes' Åbenbaring: Jesus Kristus er "herskeren over jordens konger" (Johannes' Åbenbaring 1, 5).

"Pilatus sagde til ham: Så er du altså konge? Jesus svarede: Du siger, jeg er konge. Derfor er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden, for at jeg skal vidne om sandheden. Enhver, som er af sandheden, hører min røst."

Johannes 18, 37

Betydende konger i Israels folks historie:

- Kong Saul
- Kong David
- Kong Salomo
- Kong Hizkija

118

Hvad betyder: "Jesus Kristus-præsten"?

Den vigtigste opgave for præsterne på gammeltestamentlig tid var at bringe Gud offer og således stemme Gud nådig. Jesus Kristus er en præst, som står over alle andre, han er den sande ypperstepræst. Han ofrede sit syndfrie liv, for at menneskene bliver frelst fra den åndelige død og opnå det evige liv.

Ypperstepræster på gammeltestamentlig tid havde til opgave at bære menneskenes synder frem for Gud. Dertil betrødte de i forbøn en gang om året – på forsoningsdagen – det helligste rum i templet (det "allerhelligste"). Jesus Kristus havde ikke som ypperstepræsterne i den gamle pagt behov for forsoningen med Gud: Han er langt mere selv forsoneren og tilgiver synderne.

→ **Jesu offerdød:**

Se spørgsmål 98 ff., 177 ff.

Betydningsfulde præster i Det Gamle Testamente

- Melkisedek
- Aron
- Eli
- Sadok

119

Hvad betyder: "Jesus Kristus" profeten?

Gud havde forjættet Moses: "Jeg vil af deres egen midte lade en profet som dig fremstå for dem, og jeg vil lægge mine ord i hans mund. Han skal forkynde

dem alt det, jeg befaler ham" (5. Mosebog 18, 18). Med denne profet menes Jesus Kristus.

Som profet forkynnder Jesus Kristus Guds vilje. Han viser livets vej og åbenbarer fremtidigt liv. I afskedstalerne forjætter han Helligånden. I Johannes' Åbenbaring afslører han frelsehistoriens gang indtil den nye skabelse. Hans ud-sagn er gyldige i evighed: "Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ikke forgå" (Markus 13, 31).

"For da skal der være en stor trængselstid, som der ikke har været magen til fra verdens begyndelse indtil nu og heller aldrig vil komme. Og hvis de dage ikke afkortedes, blev intet menneske frelst; men for de udvalgte skyld vil de dage blive afkortet."

Matthæus 24, 21.22

"Og der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene gribes af angst, rådvilde over havets og brændingens brusen. Mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes. Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med magt og megen herlighed. Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig."

Lukas 21, 25-28

Betydningsfulde profeter i Israels folks historie:

- Moses
- Samuel
- Elias
- Elisa
- Jeremias
- Esajas
- Johannes Døber

120

Hvor bliver der berettet om Jesu Kristi person og virke?

I Det Nye Testamente bliver der berettet om Jesu Kristi liv og virke i de fire evangelier efter Matthæus, Markus, Lukas og Johannes. Evangelisterne (evangelierne forfattere) vil dog ikke skrive Jesu livshistorie; de bevidner snarere troen på, at Jesus fra Nazaret er Messias.

→ **Messias: Se spørgsmål 112**

121

Hvordan trådte Guds søn ind i den menneskelige tilværelse?

Guds søn blev født som menneske af jomfru Maria i Betlehem. Hans fødsel bliver skildret i Matthæus- og Lukas-evangeliet. Jesus blev født i den tid, hvor Herodes var konge i Judæa og Augustus var kejser i Rom.

Jesus har virkelig levet; han er altså en person i verdenshistorien og ikke kun en figur fra digtenes og sagnenes verden.

122

Hvad gik der forud for Jesu fødsel?

Englen Gabriel bragte jomfru Maria det budskab: "Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højestes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige" (Lukas 1, 31-33).

Englen gav også Maria den forklaring, at hun skulle blive gravid gennem Helligånden: "Helligånden skal komme over dig, og den Højestes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn" (Lukas 1, 35).

123

Hvem var Jesu forældre?

Maria var Jesu biologiske mor. Josef antog Jesus som en søn. Derfor bliver Josef også nævnt i Jesu stamtræ.

"Jesus var, mente man, søn af Josef, som var søn af Eli ..."
Lukas 3, 23

124

Hvad ved vi om Jesu fødsel?

Kejser Augustus havde krævet en folketælling. Dertil måtte enhver opsøge "sin" by, dvs. sin families fødested. Derfor drog Josef, som var en af Davids efterkommere, med Maria til "Davids stad", nemlig til Betlehem. Der fik de intet sted at være. Maria fødte nok hendes søn i en stald, for hun lagde ham i en foderkrybbe: "Og hun fødte sin søn, den første-fødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget" (Lukas 2, 7).

Af denne begivenhed bliver det tydeligt, at Gud blev menneske i kummerlige forhold.

125

Hvad skete der samtidig med Jesu fødsel?

Engle kom til syne og forkyndte hyrder, som passede deres hjord på en mark ved Betlehem, det glade budskab: "I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren" (Lukas 2, 11; også Mika 5, 1).

I Matthæus-evangeliet bliver der berettet om, at en stjerne også viste hen på Jesu fødsel. Vise mænd (magikere) fra "Østerland" havde fulgt stjernen og var kommet til Jerusalem, for at tilbede den "nyfødte konge": "Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham" (Matthæus 2, 2). De blev af kong Herodes sendt til Betlehem. "Se, stjernen, som de havde set gå op, gik foran dem, indtil den stod stille over det sted, hvor barnet var" (Matthæus 2, 9).

Disse begivenheder viser hen på Guds søns enestående fødsel.

Som "magikere" blev de orientalske lærde betegnet, der beskæftigede sig med stjernetydning og drømmetydning.

126

Hvad skete der efter Jesu fødsel?

Da kong Herodes troede, at der var født en konge i Betlehem, som en dag ville styrte ham af tronen, ville han slå barnet ihjel. Han lod alle børn i Betlehem dræbe, som var to år og derunder (sammenlign Matthæus 2, 16-18).

127

Hvordan bevarede Gud Jesu-barnet?

Gud foranledigede i en drøm Josef (Marias mand), til sammen med hende og barnet at flygte til Egypten (sammenlign Matthæus 2, 13.14). Efter kong Herodes' død flyttede de igen til Nazaret i Galilæa.

128

Hvad kender vi til Jesu barndom?

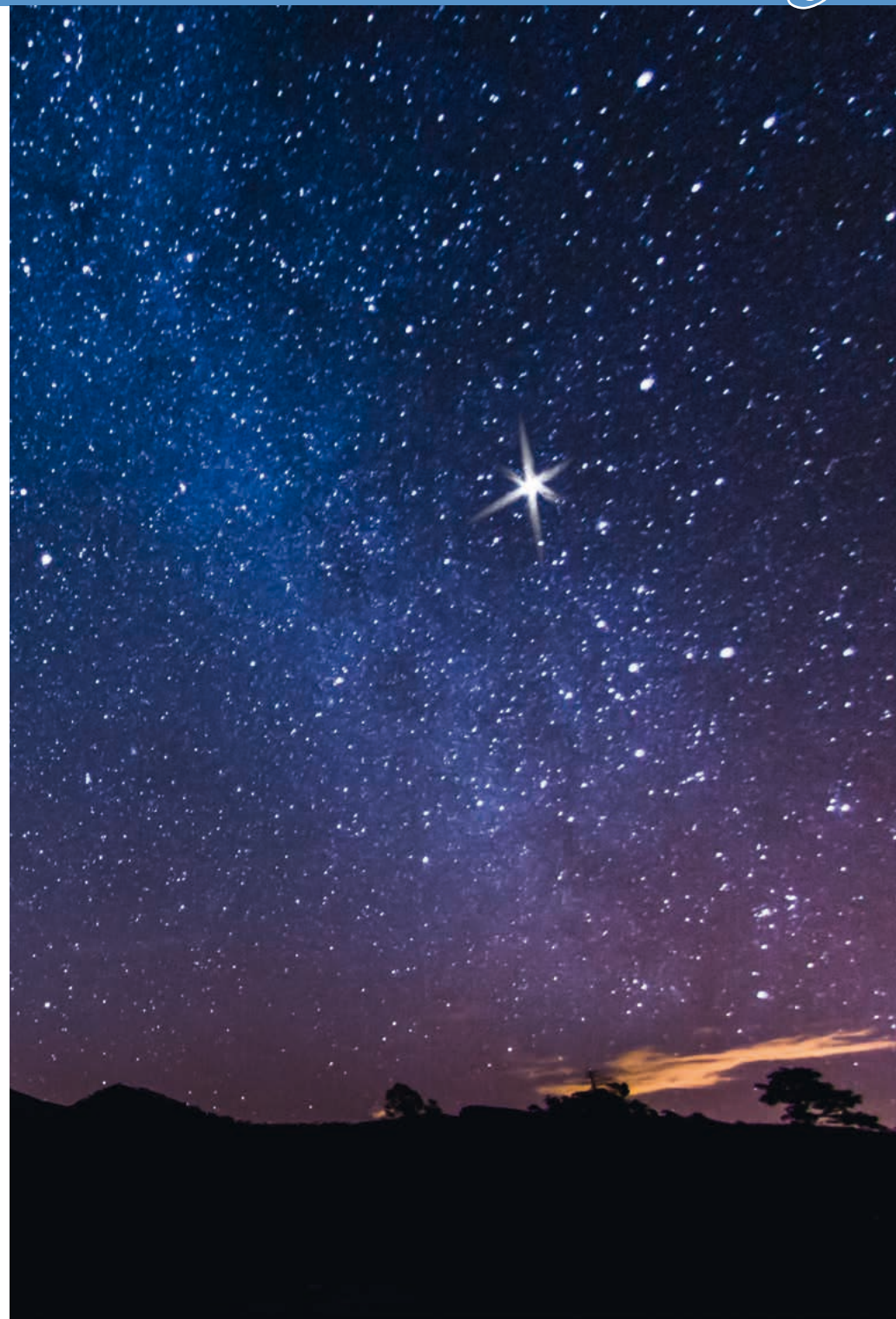
I Lukas 2, 52 står der, at Jesus tog til i visdom, alder og nåde hos Gud og mennesker. I Lukas 2, 41-49 bliver der berettet om, at den tolvårige Jesus der førte en samtale med de skriftkloge, som "undrede sig meget over hans indsigt og de svar han gav".

"Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker."
Lukas 2, 52

129

Hvad gik der forud for Jesu lærergerning?

Jesus lod sig døbe i Jordan af Johannes Døber. Umiddelbart efter dåben gennem *Johannes fór Helligånden synligt ned på Jesus. I en stemme fra himlen bevidnede Gud, Faderen: "Du er min elskede søn, i dig har jeg fundet velbehag" (Lukas 3, 22). I denne begivenhed blev det kundgjort, at Jesus er Guds søn.

130

Hvorfor lod Jesus sig døbe af Johannes?

Jesus var uden synd. Trods dette lod han sig døbe af Johannes, Døber til bod, i Jordan. På denne dåbs akt – som var udtryk for bod – bliver det tydeligt, at han ydmygede sig og lod det overgå sig, som gjaldt for synderne.

”Men Jesus svarede ham: Lad det nu ske! For således bør vi opfylde al retfærdighed.”
Matthæus 3, 15

131

Hvad skete der efter Jesu dåb?

Jesus blev ført ud i ørkenen af Helligånden, ”for at fristes af Djævelen” (Matthæus 4, 1). Der blev Jesus i 40 dage, og Djævelen fristede ham flere gange. Jesus modstod fristelserne og afviste Djævelen. Derefter kom engle til Jesus og tjente ham (sammenlign Matthæus 4, 11).

132

Hvilken betydning har Jesu fristelser?

Ved at Jesus modstod fristelserne, viste han sig, endnu før hans offentlige virke som sejrherre over Djævelen.

Det første menneske, Adam, har ikke modstået Djævelens fristelser. Adam blev til synder og sammen med ham alle mennesker. I modsætning dertil forblev Jesus syndfri. Dermed skabte han forud-

sætningen for, at alle syndere igen kan finde til Gud.

→ **Arvesynd:** Se spørgsmål 482

133

I hvilken alder begyndte Jesus sit virke?

Jesus begyndte i en alder af cirka 30 år at virke i Galilæa (sammenlign Lukas 3, 23).

134

Hvad står i centrum for Jesu virke?

I centrum for Jesu virke står prædiken om Guds rige: ”Tiden er inde, Guds rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet!” (Markus 1, 15).

135

Hvad betyder ”Guds rige”?

”Guds rige” er ikke en stat, intet politisk regentskabsområde. ”Guds rige” betyder langt mere, at Gud er nærværende og hersker blandt menneskene.

I personen Jesus Kristus, Guds søn, er ”Guds rige” kommet til menneskene (sammenlign Lukas 17, 21). Jesus Kristus er hersker, han skaber retfærdighed, han skænker nåde, han henvender sig til de fattige og til dem der har behov for hjælp, han bringer frelse.

”Guds rige” har også en fremtidig betydning – det begynder med ”Lammets bryllup” og vil bestå evigt i den nye skabelse (sammenlign Johannes’ Åbenbaring 21, 1-3).

→ **Lammets bryllup:**

Se spørgsmål 566 ff.

→ **Fredsriget:** Se spørgsmål 575 ff.

→ **Ny skabelse:** Se spørgsmål 581

→ **”Komme dit rige”:** Se spørgsmål 635

I Matthæus-evangeliet bliver der for ”Guds rige” ensbetydende anvendt begrebet ”Himmerige”.

”Guds rige” er betegnelsen for Guds nærvær og regentskab blandt menneskene. Det kunne opleves på Jesu tid. Også i dag er ”Guds rige” nærværende, det kan opleves i Kristi kirke, hvor Jesus Kristus virker – altså i ord og sakramente.

For det andet bliver det fremtidige ”Guds rige” ventet. Dette vil være tilstede ved ”Lammets bryllup” i Fredsriget og i den nye skabelse.

136

Hvad betyder det at ”gøre bod”?

At ”gøre bod” betyder at vende sig bort fra det onde og henvende sig til Gud. Den, der gør bod, er parat til en forandring af sin indstilling, for at opfylde Guds vilje.

137

Hvad betyder ”evangeliet”?

”Evangeliet” betyder ”glade budskab”, ”gode nyhed”. Det er budskabet om nåde, kærlighed og forsoning, som Gud skænker os i Jesus Kristus.

138

Hvad er Jesu stilling til Moseloven?

Den mosaiske lov havde højeste forpligtelse for Israels folk. Dets opfyldelse betragtede man som forudsætning for menneskets rette forhold til Gud. Jesus tydeliggjorde, at han har større autoritet end Moses og er Herre over loven. Han sammenfattede loven i et bud at elske Gud og næsten som sig selv (sammenlign Matthæus 22, 37-40).

”Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde.”

Matthæus 5, 17

”Han [Jesus] sagde til ham: ”Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind’. Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: ’Du skal elske din næste som dig selv.’ På de to bud hviler hele loven og profeterne.”

Matthæus 22, 37-40

139

Hvad var en af Jesu første gerninger i begyndelsen af hans læregerning?

Jesus kaldte disciplene (sml. Markus 1, 16 ff.). Af dem indsatte han tolv, ”som han kaldte apostle, for at de skulle være sammen med ham, og for at han kunne sende dem ud for at prædike” (sml. Markus 3, 14).

Jesu disciple er de mennesker, som følger evangeliet i ord og gerning.

140

Hvilke undere gjorde Jesus?

Underne, som Guds søn gjorde, er forskellige: Helbredelse af syge, uddrivelse af onde ånder, opvækkelse fra de døde, naturundere, bespisningsundere, gaveundere.

141

Hvorfor gjorde Jesus undere?

Jesus gjorde undergerninger, for at vise, at Gud, som den almægtige og elskende, i ham henvender sig barmhjertigt til de lidende mennesker. Undergerningerne åbenbarer Guds Søns herlighed og hans guddommelige fuldmagt.

142

Hvilke helbredelser af syge bliver det berettet om i evangelierne?

Evangelierne beretter om, at Jesus helbredte blinde, lamme, døve og spedalske mennesker. Disse helbredelser viser hen

på Jesu Kristi guddommelige væsen, der handlede således, som Gud talte om sig selv til Israel: "For jeg er Herren, der læger dig" (2. Mosebog 15, 26). Undergerningerne står altid i tæt sammenhæng med de pågældende menneskers tro (sml. f.eks. Lukas 18, 35-43).

143

Hvad bliver der berettet om uddrivelse af onde ånder gennem Jesus?

I evangelierne bliver der berettet om, at Jesus uddrev dæmoner – som efter den tids forestillinger også var ophav til sygdomme – og således helbredte menneskene. Jesus Kristus blev endda af dæmonerne erkendt som Herre (sml. Markus 3, 11).

I Det Nye Testamente bliver "dæmoner" betegnet som onde, gudfjendtlige ånder, som efter antik forståelse søgte at beherske mennesker og også forårsagede sygdomme

144

Hvilke opvækkelser af døde beretter evangelierne om?

Evangelierne skildrer tre tilfælde, hvor Jesus gav døde mennesker livet tilbage: Jairus' datter (sml. Matthæus 9, 18-26), den unge mand i Nain (sml. Lukas 7, 12-15) og Lazarus, Maria og Marthas bror (sml. Johannes 11, 1-44).

Opvækkelserne gør det tydeligt, at Jesus Kristus også er herre over døden. De viser samtidig hen på håbet om, at de døde engang vil opstå til evigt liv.

145

Hvilke naturundere beretter evangelierne om?

Jesus havde magt over vinden og havet, de "adlød" ham (sml. Matthæus 8, 27): Det stormede, og da Jesus truede vinden, blev det vindstille; vandet blev rolig. Dermed viste Jesu magt over elementerne sig.

Jesu herredømme over naturlovene understreger, at Guds Søn er skaber, som Gud, Faderen (sml. Johannes 1, 1-3).

146

Hvilke bespisningsundere beretter evangelierne om?

I alle evangelierne bliver det berettet om undergerningen, at Jesus mættede fem tusind mennesker med fem brød og to fisk (sml. f.eks. Markus 6, 30-44). Matthæus- og Markusevangeliet beretter desuden om, bespisningen af de fire tusind (sml. Matthæus 15, 32-39 og Markus 8, 1-9).

Disse undergerninger minder om, at Gud under det israelitiske folks ørkenvandring sørgede for mad (manna). Derudover viser disse begivenheder hen på Den hellige Nadver.

147

Hvilke gaveundere beretter evangelierne om?

Jesus gjorde også undergerninger, hvor mennesker modtog en fylde af jordiske gaver. Eksempel på en sådant gaveunder er Peters rige fiskefangst. Han havde sammen med andre fiskere arbejdet en hel nat, og ikke fanget noget. På Jesu ord kastede fiskerne garnene ud igen, og de fangede så store mængder fisk, at garnene begyndte at revne og bådene næsten gik under (sml. Lukas 5, 1-11).

Ved brylluppet i Kana gjorde Jesus vand til vin (sml. Johannes 2, 1-11). Også dette er et gaveunder og dermed et tegn på Jesu Kristi guddommelighed.

148

Hvordan bragte Jesus sin lære til menneskene?

Jesus prædikede for menneskene. Hans mest kendte prædiken er "Bjergprædiken", som er overleveret i Matthæus-evangeliet. I begyndelsen af "Bjergprædiken" står "saligprisningerne".

Saligprisningerne:

"Salige er de fattige i ånden, for Himmeriget er deres.

Salige er de, som sørger, for de skal trøstes.

Salige er de sagtmødige, for de skal arve jorden.

Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden, for de skal mættes.

Salige er de barmhjertige, for de skal møde barmhjertighed.

Salige er de rene af hjertet, for de skal se Gud.

Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn.

Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed, for Himmeriget er deres.

Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt mulig ondt på."

Matthæus 5, 3-11

149

Hvad forstår vi under Jesu "saligprisninger"?

I Matthæus-evangeliet findes "saligprisningerne" fra Jesu bjergprædiken. Dermed viser Jesus, hvordan man får del i "himmeriget", som er blevet nærvæ-

rende i ham. Af ham bliver mennesker betegnet som "salige" (lykkelige), når de lever sådan, som der bliver sagt der.

→ **Himmeriget:** *Se spørgsmål 135, forklaring til spørgsmål 135*

150

Hvordan gjorde Jesus evangeliet forståeligt?

Jesus talte i sine prædikener ofte i lignelser, altså i billedlige fortællinger. Disse fortællinger er taget ud fra tilhørernes hverdag, for at de var let forståelige for dem. Med lignelserne anskueliggjorde Jesus evangeliets væsentlige indhold.

Mere end 40 lignelser er blevet overleveret i de første tre evangelier.

"Alt dette sagde Jesus i lignelser til skarerne, og han talte intet til dem undtagen i lignelser, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger: Jeg vil åbne min mund med lignelser, jeg vil fremføre det, der har været skjult, siden verden blev grundlagt".

Matthæus 13, 34.35

151

Hvilke væsentlige udsagn i evangeliet bliver anskueliggjort i lignelser?

Jesus anskueliggjorde i lignelserne væsentlige udsagn om Guds rige, vedrørende buddet om næstekærligheden, om menneskets sindelag og om Menneskesønnens komme.

→ **Guds rige:**

Se forklaring på spørgsmål 135

→ **Menneskesøn:** *Se spørgsmål 114*

152

Hvordan forklarede Jesus Guds riges begyndelse og vækst?

Jesus forklarede dette i lignelsen om sennepskornet. Dermed viste han den beskedne begyndelse af Guds rige og dets vækst.

"Himmeriget ligner et sennepsfrø, som en mand tog og såede i sin mark. Det er mindre end alle andre frø, men når det vokser op, er det større end alle andre planter og bliver et helt træ, så himlens fugle kommer og bygger rede i dets grene." Han fortalte dem en anden lignelse: "Himmeriget ligner en surdej, som en kvinde tog og kom i tre mål hvedemel, til det hele var gennemsyret."

Matthæus 13, 31-33

153

Hvordan forklarede Jesus, at der med Guds rige bliver tilbudt noget overordentligt værdifuldt?

I lignelsen om den kostbare perle bliver det vist mennesket, den der erkender Jesus Kristus skjulte rigdom, tager imod den og opgiver alt andet for den har noget overordentligt værdifuldt. Jesus understreger dette et andet sted med opfordringen: "Men søg først Guds rige..." (Matthæus 6, 33).

"Himmeriget ligner en skat, der lå skjult i en mark; en mand fandt den, men holdt det skjult, Og i sin glæde går han hen og sælger alt, hvad han ejer, og køber den mark. Igen: Himmeriget ligner

en købmand, der søgte efter smukke perler; og da han fandt én særlig kostbar perle, gik han hen og solgte alt, hvad han ejede, og købte den."

Matthæus 13, 44-46

"Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt andet gives jer i tilgift."

Matthæus 6, 33

154

Hvordan forklarede Jesus kærligheden, som hersker i Guds rige?

Ved lignelsen om det fortabte får Med lignelsen om det fortabte får viste Jesus, at Gud har omsorg for alle mennesker, også for sådanne, der syntes at være fortabte. I lignelsen om den fortabte søn bliver Guds kærlighed til synderen tydeliggjort.

"Men han fortalte dem denne lignelse: Hvis en af jer har hundrede får og mister et af dem, lader han så ikke de nioghalvfems blive i ødemarken og går ud efter det, han har mistet, indtil han finder det? Og når han har fundet det, lægger han det glad på sine skuldre, og når han kommer hjem, kalder han sine venner og naboer sammen og siger til dem: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det får, jeg havde mistet. Jeg siger jer: Sådan bliver der større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse."

Lukas 15, 3-7

155

Hvilken lignelse opfordrer til næstekærlighed?

De fornemste bude er, at elske Gud og næsten. Med fortællingen om den barmhjertige samaritan anskueliggjorde Jesus, hvem næsten er og at næstekærlighed betyder, ikke at lukke øjnene for andres nød, men at yde hjælp.

→ **Kærlighedens dobbelte bud:**

Se spørgsmål 282 ff.

"Jesus svarede og sagde: 'En mand var på vej fra Jerusalem ned til Jeriko og faldt i hænderne på røvere. De trak tøjet af ham og slog ham, så gik de og lod ham ligge halvdød. Tilfældigvis kom en præst den samme vej; han så manden, men gik forbi. Det samme gjorde en levit, der kom til stedet; også han så ham og gik forbi. Men en

samaritaner, som var på rejse, kom hen til ham, og han fik medynk med ham, da han så ham. Han gik hen og hældte olie og vin i hans sår og forbandt dem, løftede ham op på sit ridedyr og bragte ham til et herberg og sørgede for ham. Næste dag tog han to denarer frem, gav værten dem og sagde: Sørg for ham, og hvad mere du lægger ud, vil jeg betale dig, når jeg kommer tilbage.'" **Lukas 10, 30-35**

156

Hvilke lignelser handler om menneskets sindelag?

Lignelsen om farisæeren og tolderen gør tydelig: Ikke den, der roser sig over, det han kan, hvad han har og hvad han er, men den som ydmygt kommer til Gud og søger nåde, bliver retfærdiggjort.

Lignelsen om den gældbundne tjener opfordrer de, som har modtaget Guds nåde til, også at møde den anden nådig. For den, der erkender Guds kærligheds storhed, er forsoningen med næsten et behov.

"Til nogle, som stoled på, at de selv var retfærdige, og som foragtede alle andre, fortalte Jesus denne lignelse: 'To mænd gik op til templet for at bede. Den ene var en farisæer, den anden en tolder. Farisæeren stillede sig op og bad således for sig selv: Gud, jeg takker dig, fordi jeg ikke er som andre mennesker, røvere, uretfærdige, ægteskabsbrydere, eller som tolderen dér. Jeg faster to gange om ugen, og jeg giver tiende af hele min indtægt. Men tolderen stod af sides og ville ikke engang løfte sit blik mod himlen, men slog sig for brystet og sagde: Gud, vær mig synde nådig! Jeg siger jer: Det var ham, der gik hjem som retfærdig, ikke den anden. For enhver, som ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes.'" **Lukas 18, 9-14**

"Da kom Peter til ham og spurgte: 'Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Op til syv gange?' Jesus svarede ham: 'Jeg siger dig, ikke op til syv gange, men op til syvoghalvfjerds gange'. Derfor: Himmeriget ligner en konge, der ville gøre regnskab med sine tjenere. Da han begyndte på regnskaberne, blev en, der skyldte ti tusind talenter, ført frem for ham. Da han ikke havde noget at betale med, befalede hans herre, at han og hans kone og børn og alt, hvad han ejede, skulle sælges og gælden betales.

Men tjeneren kastede sig ned for ham og bad: 'Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig det alt sammen'. Så fik den tjener herre medynk med ham og lod ham gå og eftergav ham gælden. Men da den tjener gik ud, traf han en af sine medtjenere, som skyldte ham hundrede denarer. Og han greb ham i struben og sagde: 'Betal, hvad du skylder!' Hans medtjener kastede sig ned for ham og bad: 'Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig'. Det ville han ikke, men gik hen og lod ham kaste i fængsel, indtil han fik betalt, hvad han skyldte. Da hans medtjenere nu så, hvad der var sket, blev de meget bedrøvede og gik hen og forklarede deres herre alt, hvad der var sket. Da kaldte hans herre ham for sig og sagde: 'Du onde tjener, al den gæld eftergav jeg dig, da du bad mig om det. Burde du så ikke også forbarme dig over din medtjener, ligesom jeg jeg forbarmede mig over dig?' Og hans herre blev vred, og overlod ham til bødlerne, indtil han fik betalt alt, hvad han skyldte. Sådan vil også min himmelske fader gøre med hver eneste af jer, der ikke af hjertet tilgiver sin broder.'" **Matthæus 18, 21-35**

157

Hvad åbenbarede Jesus i lignelserne om Menneskesønnens komme?

I lignelsene om Menneskesønnens komme talte Jesus om hans genkomst.

I Matthæus 24, 37-39 bliver der draget en sammenligning mellem tiden før Jesu genkomst og Noas dage; det kommer til udtryk: Kristi genkomst vil ske pludselig og overraskende.

Dette budskab formidler lignelsen om de kloge og de tåbelige jomfruer også (sml. Matthæus 25, 1-13). Heraf lærer vi, at våge og være parate til Herrens genkomst.

”Som det var i Noas dage, sådan skal det også være ved Menneskesønnens komme. For i dagene før syndfloden åd og drak de, giftede sig og bortgiftede lige til den dag, da Noa gik ind i arken; og de vidste ikke noget, før syndfloden kom og rev dem alle bort. Sådan skal også Menneskesønnens komme være.”
Matthæus 24, 37-39

”Da skal Himmeriget ligne ti brudepiger, som tog deres lamper og gik ud for at møde brudgommen. Fem af dem var tåbelige, og fem var kloge. De tåbelige tog deres lamper med, men ikke olie.

De kloge tog både deres lamper med og olie i deres kander. Da brudgommen lod vente på sig, blev de alle sammen dødsige og faldt i søvn. Men ved midnat lød råbet: Brudgommen kommer, gå ud og mød ham! Da vågnede alle pigerne og gjorde deres lamper i stand. Og de tåbelige sagde til de kloge: Giv os noget af jeres olie, for vore lamper går ud. Men de kloge svarede: Nej, der er ikke nok til både os og jer. Gå hellere hen til købmanden og køb selv. Men da de var gået hen for at købe, kom brudgommen, og de, der var rede, gik med ham ind i bryllupssalen, og døren blev lukket. Siden kom også de andre piger og sagde: Herre, herre, luk os ind! Men han svarede: Sandelig siger jeg jer, jeg kender jer ikke. Våg derfor, for I kender hverken dagen eller timen.”

Matthæus 25, 1-13

158

Med hvilke billedlige ord beskrev Jesus sig selv, og hvad betyder dette?

I Johannes-evangeliet findes der Jesu udsagn, der bliver betegnet som ”billedlige ord”. I disse tydeliggør Jesus sit væsen. Syv af Jesu markante udsagn begynder med ordene ”Jeg er”. I disse taler han billedlig om sig selv som ”livets brød” (Johannes 6, 35), som ”verdens lys” (Johannes 8, 12), som ”døren” til frelse (Johannes 10, 9), som den ”gode hyrde” (Johannes 10, 11) og som ”vintræet” (Johannes 15, 5). Derudover betegner Jesus Kristus sig som ”opstandelse” (Johannes 11, 25) og som ”vejen”, ”sandheden” og ”livet” (Johannes 14, 6).

Alt dette betyder: Alene Jesus åbner adgangen til Gud, Faderen, og er årsagen til frelsen.

159

Hvilke disciple stod Jesus særlig nær?

De tolv apostle stod Jesus særlig nær, til dem havde han et særligt tillidsforhold:

- Da andre disciple ikke forstod Jesus og ikke mere fulgte ham, forblev apostlene hos ham og bekendte at han er Kristus (sml. Johannes 6, 66-69).
- Alene apostlene var hos ham da han indstiftede Den hellige Nadver (sml. Lukas 22, 14 ff.).
- Jesus gav apostlene et eksempel på en ydmyg tjenen, da han vaskede deres fødder (sml. Johannes 13, 4 ff.).
- Før sin død henvendte han sig til apostlene i afskedstalerne, som er blevet overleveret i Johannes-evangeliet 13-16, og lovede dem Helligånden.
- Han gav apostlene forjættelsen om sin genkomst (sml. Johannes 14, 3).

- Han viste sig gentagne gange for apostlene efter hans opstandelse (sml. Apostlenes Gerninger 1, 2.3).
- Før sin himmelfart gav han apostlene befalingen: "Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer" (Matthæus 28, 19.20).

"Efter sin lidelse og død trådte Jesus frem for dem med mange beviser på, at han levede, idet han i fyrre dage viste sig for dem og talte om Guds rige."

Apostlenes Gerninger 1, 3

"Så rejser Jesus sig fra bordet og lægger sin kjortel, tager et klæde og binder det om sig. Derefter hælder han vand op i et fad og giver sig til at vaske disciple-nes fødder og tørre dem med klædet, som han havde bundet om sig. ... Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer."

Johannes 13, 4.5.15

160

Hvad begyndte Kristi lidelsestid med?

Jesu lidelsestid begyndte med hans indtog i Jerusalem: "Da de nærmede sig Jerusalem ... , sendte han to af sine disciple af sted og sagde til dem: 'Gå ind i landsbyen heroverfor; når I kommer ind i den, vil I straks finde et føl, som står bundet, og som intet menneske endnu har siddet på. Løs det, og bring det herhen. Og hvis nogen spørger jer, hvorfor I gør det, skal I sige: Herren har brug for det ...'. De bragte så føllet hen

til Jesus og lagde deres kapper på det, og han satte sig op på det. Og mange bredte deres kapper ud på vejen, andre strøede grønne kviste, som de havde skåret af på markerne. Og både de, der gik foran, og de, der fulgte efter, råbte: Hosianna! Vel-signet være han, som kommer i Herrens navn!" (Markus 11, 1-9). – Trods jubelen vidste Jesus Kristus, at folkets stemning snart ville forandres og at han måtte gå vejen til korset.

Kristi lidelsestid bliver ofte også betegnet med ordet "passion", med henvisning til det latinske ord "passio", som betyder "lidelse".

"Føl": Dette er betegnelsen for et ungt æsel.

"Bryd ud i jubel, Zions datter, råb af fryd, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til dig, retfærdig og sejrrig, sagtmødig, ridende på et æsel, på en æselhoppes føl."

Zakarias 9, 9

161

Hvilke begivenheder fulgte efter Jesu indtog i Jerusalem?

Jesus rensede templet ved at han fordrev handlende og pengevekslere derfra. Dermed tydeliggjorde han, at templet, Guds hus, er hellig og ikke et sted for forretninger.

I Betania blev Jesus så salvet med kostbar nardusolie. Dette skete ifølge hans ord med henblik på hans forestående død, for døde blev dengang salvet med kostbar olie (sml. Markus 14, 8).

Jesus havde mange fjender blandt farisæerne og saddukæerne, som ypperstepræsterne hørte til. De ville dræbe ham. Derfor blev hans situation til stadighed farligere.

Nardusolie: Nardus er en plante som vokser i Himalaya området (i Indien, Bhutan, Nepal). Af dens rødder blev der udvundet en velduftende saft, som blev tilsat salvelsesolien. Nardus blev allerede eksporteret til middelhavsområdet i antikken. Fordi olien kom langvejs fra, var den også meget dyr.

Farisæere og saddukæere var repræsentanter for de mest kendte religiøse grupper i jødedommen i tiden for Jesu virke.

Farisæerne prøvede, strengt at følge den mosaiske lovs regler for således, gennem gerninger overfor Gud, at opnå fortjeneste. I evangelierne bliver denne form for fromhed ofte kritiseret, fordi den kan føre til selvfærdighed og hykleri. Ud fra farisæerne udviklede jødedommen sig, som den er i dag.

Saddukæerne afviste troen på englene og opstandelsen fra de døde. Til dem hørte først og fremmest de velhavende dele af befolkningen og præsterne i Jerusalems tempel. Efter templets ødelæggelse opløstes den saddukæiske retning af jødedommen sig.

Udover farisæerne og saddukæerne fandtes essæerne, som tredje vigtige gruppe indenfor den antikke jødedom.

162

Hvem forrådte Jesus Kristus?

En af de tolv apostle, Judas Iskariot, gik før påskefesten til Jesu fjender. "Da gik

... Judas Iskariot, til ypperstepræsterne og sagde: 'Hvad vil I give mig for at forråde ham til jer?'" (Matthæus 26, 14.15). De tilbød ham 30 sølvpenge. Det var et beløb, der sædvanligvis blev betalt for en slave. Dermed gik et ord fra profeten Zakarias (sml. Zakarias 11, 12.13) i opfyldelse. – Herren fik på en måde samme værdi som en slave (sml. 2. Mosebog 21, 32).

"Jeg sagde til dem: 'Hvis I synes, så giv mig min løn, og hvis ikke, kan I lade være!' De afvejede da min løn, tredive sekel sølv. Herren sagde til mig: 'Kast den hen til støberen, den kostelige pris, de har vurderet mig til.' Og jeg tog de tredive sekel og kastede dem hen til støberen i Herrens hus."

Zakarias 11, 12.13

163

Hvordan indstiftede Jesus Den hellige Nadver?

Til påskefesten var Jesus sammen med de tolv apostle og fejrede påskemåltidet med dem. Judas Iskariot var altså også til stede, han havde forinden været hos Jesu fjender, for at forråde ham.

Da de sammen sad til bords, indstiftede Herren Den hellige Nadver: "Mens de spiste, tog Jesus et brød, velsignede og brød det, gav sine disciple det og sagde: 'Tag det og spis det; dette er mit legeme.' Og han tog et bæger, takkede, gav dem det og sagde: 'Drik alle heraf; dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange til syndernes forladelse'" (Matthæus 26, 26-28).

Under dette måltid afslørede Jesus sin forræder, Judas Iskariot. Denne forlod derpå fællesskabet. Han gik bort, ”Det var nat” (Johannes 13, 30).

→ **Den hellige Nadver:**
Se spørgsmål 494 ff.

164

Hvad skete der i Getsemane have?

Efter nadveren gik Jesus sammen med de resterende elleve apostle ind i Getsemane have. Guds søns menneskelige natur bliver tydelig ved hans frygt for den forestående død på korset. Ydmygt faldt han på knæ, bad inderligt: ”Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig. Dog, ske ikke min vilje, men din” (Lukas 22, 42). Jesus stillede sig altså fuldstændig ind under sin Faders vilje – han var beredt til at bringe offeret. Herefter

viste en engel sig og styrkede ham (sml. Lukas 22, 43). Men apostlene sov. Kort tid efter, blev Jesus taget til fange.

165

Hvordan skete Jesu tilfangetagelse?

Da Jesus bad apostlene om at våge sammen med ham, kom der en stor skare bevæbnede, som var blevet sendt af ypperstepræsterne. Judas Iskariot førte dem til Jesus og forrædt ham med et kys: ”Det er ham, som jeg kysser; grib ham!” (Matthæus 26, 48).

”Han kommer tilbage til sine disciple og finder dem sovende, og han sagde til Peter: ’Så kunne I da ikke våge blot en time sammen med mig? Våg, og bed om ikke at falde i fristelse. Ånden er rede, men kødet er skrøbeligt.’”
Matthæus 26, 40.41

166

Hvordan forholdt apostlene sig?

Simon Peter trak sværdet, for at beskytte Jesus, og slog et øre af en ypperstepræstens tjener (sml. Johannes 18, 10). Men Jesus holdt ham tilbage og helbredte tjeneren.

Jesus gjorde ikke brug af hans guddommelige magt, men lod sig tage til fange. Derpå forlod apostlene ham og flygtede.

Da Simon Peter denne nat blev spurgt om han var en Jesu discipel, nægtede han det. Han fornægtede Herren tre gange.

”Imens sad Peter udenfor i gården. Og en tjenestepige kom hen til ham og sagde: ’Du var også sammen med galilæeren Jesus.’ Men han nægtede det i alles påhør og sagde: ’Jeg forstår ikke, hvad du mener.’ Da han gik ud i portrummet, var der en anden af tjenestepigerne, som så ham og sagde til dem, som var der: ’Han dér var sammen med Jesus fra Nazaret.’ Atter nægtede han det og svor på det: ’Jeg kender ikke det menneske!’ Lidt efter kom de, som stod der, hen til Peter og sagde: ’Jo, sandelig er du også en af dem; dit sprog røber dig.’ Da gav han sig til at bande og sværge: ’Jeg kender ikke det menneske!’ I det samme galede hanen. Og Peter huskede det ord, Jesus havde sagt: ’Før hanen gale, vil du fornægte mig tre gange.’ Og han gik udenfor og græd bitterligt.”
Matthæus 26, 69-75

167

Bebrejdede Jesus senere apostlene deres opførsel?

Nej, Jesus kendte de menneskelige svagheder også apostlenes, men han bebrej-

dede dem det ikke. Han mødte dem efter sin opstandelse med fredens hilsen.

168

Hvad skete der efter Jesus tilfangetagelse?

Det høje råd, ypperstepræsterne og de skriftkloge, dømte Jesus til døden for gudsbespottelse. Gudsbespottelsen blev begrundet med, at Jesus bekendte sig som Guds søn.

169

Hvad gjorde Judas Iskariot efter at Jesus var blevet dømt?

Efter at Jesus var blevet dømt til døden, angrede Judas Iskariot hans forræderi, og bragte de tredive sølvpenge tilbage til ypperstepræsterne. Disse ville ikke mere have noget at gøre med ham. Derpå kastede han pengene ind i templet, gik bort og hængte sig (sml. Matthæus 27, 1-5).

170

Hvordan gik det Jesus foran Pilatus og Herodes?

Efter at Jesus var blevet dømt til døden af Rådet – den højeste myndighed i Judæa – blev han afhørt af den romerske statholder Pontius Pilatus. Han var den ansvarlige, fordi jøderne dengang blev styret af romerne.

Pilatus mente at Jesus var uskyldig og sendte ham til Herodes (med tilnavnet Antipas), jødernes konge. Fordi romerne havde forbudt jøderne at gennemføre henrettelser, sendte Herodes Jesus tilbage til Pilatus. Denne lod Jesus piske. Fol-

Getsemane have

ket krævede at Jesus skulle korsfæstes og beskyldte ham for, som ”jødernes konge” at have sat sig op imod den romerske kejser. Det var der dødsstraf for (sml. Johannes 19, 12).

Pilatus mente at have fundet en udvej til, at skænke Jesus friheden: Fordi en dømt kunne benådes ved påskefesten, skulle folket afgøre, om Jesus eller forbryderen Barabbas skulle løslades. Op-hidset af ypperstepræsterne og ældste, valgte folket Barabbas. For at give udtryk for, at han ikke var ansvarlig for det som nu fulgte, vaskede Pilatus sine hænder foran folket og sagde: ”Jeg er uskyldig i denne mands blod ...” (Matthæus 27, 24). Han lod igen Jesus piske og overgav ham til soldaterne for at blive korsfæstet.

Jesus blev født i Herodes den førstes regeringstid. Da Jesus blev ført frem for Pontius Pilatus, regerede **Herodes Antipas**, søn af Herodes I., i Galilæa.

Det at blive pisket var en korporlig straf og torturmetode i antikken, hvor mennesker blev pint af deres plageånder med piske, ris knippe eller spanskør. I evangelierne bliver det berettet om at Jesus blev pisket, i Apostlenes Gerninger står der at apostlene måtte udholde at blive pisket.

171

Hvordan forholdt Jesus sig under hans lidelser?

Jesus forholdt sig stille under alle mishandlinger, ydmygelser og forhånelser. Også selvom man som en forhånelse satte en tornekrone på hans hoved, udholdt han det med værdighed.

172

Hvor endte Jesu lidelsesvej?

Jesus blev korsfæstet på Golgata. Sammen med ham blev to forbrydere korsfæstet. Jesu kors stod i midten. Her gik profetien fra Esajas 53, 12 i opfyldelse: Herren blev ligestillet med lovbyderne altså behandlet som en lovbyder. Jesu svære lidelser udmundede i en grusom dødskamp, indtil han endelig, efter mange timer døde.

Korsfæstelse var en almindelig måde at henrette på i antikken, på den måde skulle den dømte med vilje dø langsom og pinefuld. Dertil blev han bundet eller naglet til en lodret stående pæl – med eller uden tværbjælke.

173

Hvem er skyldig i Jesu død?

På grund af den romerske statholders medvirken i Jesu dom og henrettelse er det ikke alene det jødiske folks anliggende: Hedningerne var også involveret.

Alle mennesker til alle tider er syndere og pådrager sig skyld. Jesus døde for alle menneskers synder. Derfor bærer alle mennesker i sidste ende skylden for Jesu død.

174

Hvad var Jesu sidste ord på korset?

Traditionelt bliver Jesu sidste ord, som er overleveret forskelligt i evangelierne, gengivet i den efterfølgende rækkefølge:

”Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør” (Lukas 23, 34).

Jesus trådte i forbøn for alle der havde bragt ham på korset og for hvem deres handlingers rækkevidde ikke var bevist. Her opfyldte Jesus buddet om at elske sine fjender på enestående måde (sml. Matthæus 5, 44.45.48).

”Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis” (Lukas 23, 43).

Jesus henvendte sig til den angrende forbryder, som havde bedt ham om nåde og havde erkendt ham som Frelser. Som ”Paradis” forstås her det hinsidige opholdssted for de fromme og retfærdige.

”Kvinde, dér er din søn” – ”Dér er din mor” (Johannes 19, 26.27).

Jesus betroede sin mor Maria til apostlen Johannes. Her viser Kristi omsorg og kærlighed sig, der trods egen nød ofrede sig for næsten.

Maria bliver i den kristne tradition tydet som sindbillede på kirken. Denne bliver stillet under apostlembedets beskyttelse, som repræsenteres af Johannes.

”Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?” (Markus 15, 34).

Med disse ord fra Salmernes Bog 22 henvender fromme jøder sig i døds fare til Gud. De klager på den ene side over følelsen af afstand til Gud, men bevidner på den anden side troen på Guds magt og nåde. Jesus benyttede også disse ord, som var almindelige blandt mennesker i døds fare.

”Jeg tørster” (Johannes 19, 28).

Jesus tørstede under døds kampen og ville have noget at drikke.

Dette ord står i forbindelse med Salmernes Bog 69, 22: ”De gav mig malurt at spise og eddike til at slukke min tørst”. Det bliver også tolket sådan, at Jesus måtte drikke hele ”lidelseskalken”, altså at han måtte lide helt indtil slut.

”Det er fuldbragt” (Johannes 19, 30).

Det var omkring den niende time, det vil sige tidlig på eftermiddagen, at disse ord blev sagt. Jesus har bragt offeret til menneskenes forløsning.

”Fader, i dine hænder betror jeg min ånd” (Lukas 23, 46).

Deraf bliver det tydeligt, at Jesus Kristus også i dødens øjeblik stoledede fuldstændigt på sin far.

175

Hvilke begivenheder ledsagede Herrens død på korset?

Da Jesus døde på korset, skælvede jorden og klipperne revnede. Forhænget i templet, som adskilte det helligste rum (”det allerhelligste”) fra resten af templet, blev revet i to dele. Derved bliver det tydeligt, at det efter Jesu Kristi død ikke mere er

nødvendigt med den gamle pagts offer-tjeneste. Gennem hans offer er vejen til Gud åbnet.

Da den romerske officer og hans soldater, som holdt vagt ved Jesus på korset, følte at jorden skælvede, råbte de: ”Sandelig, han var Guds søn” (Matthæus 27, 54).

Gammel pagt / ny pagt: Gud sluttede på Sinaj bjerget en pagt med Israels folk, Abrahams, Isaks og Jakobs efterkommere. Omskæringen var tegnet på den gamle pagt. Til den gamle pagt hører også den mosaiske lov, hvori Guds vilje kommer til udtryk. Med Jesu offerdød blev den nye pagt grundlagt. Denne nye pagt er ikke længere kun for jøderne, men for alle mennesker. Gennem vanddåben får man del i den nye pagt.

176

Hvad skete der med Jesu lig?

Josef fra Arimatea, som tilhørte Rådet, bad Pilatus om Jesu lig, fordi han ville lægge ham i en grav. Sammen med Nikodemus, som en gang gik til Herren om natten og blev belært af ham (sml. Johannes 3, 1.2), bragte han så liget ind i en ubenyttet klippegrav. Der blev væltet en sten for graven. Ypperstepræsterne lod graven bevogte af et vagtmandskab for at forhindre at Jesu disciple skulle fjerne liget.

”Næste dag, dagen efter forberedelsesdagen, gik ypperstepræsterne og farisæerne sammen til Pilatus og sagde: ”Herre, vi er kommet i tanker om, at denne bedrager, mens han endnu var i

live, sagde: Efter tre dage opstår jeg. Befal derfor, at graven skal bevogtes indtil tredjedagen, for at ikke hans disciple skal komme og stjæle ham og sige til folket: Han er opstået fra de døde. For så bliver det sidste bedrageri værre end det første. Pilatus sagde til dem: ’Her har I vagtmandskab. Gå hen og sørg for, at der bliver holdt vagt, så godt I kan.’ De gik så hen og sikrede graven med vagter og ved at sætte segl på stenen.”

Matthæus 27, 62-66

177

Til hvad nytte skulle Jesus lide og dø?

Gud, Sønnen, blev menneske i Jesus og kom til verden, for at tage menneskenes synd på sig. Han bragte offeret af fri vilje i guddommelig kærlighed for, at frelse menneskene fra døden. Syndens magt er stor, men den guddommelige kærligheds magt er endnu større, den viser sig ved, at Jesus Kristus gav sit liv.

→ **Frelse fra åndelig død: Se spørgsmål 89-90, 108-109, 215-216**

”Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner.”

Johannes 15, 13

178

Hvilken betydning har så Jesu lidelse og død for menneskene?

Jesu offerdød er fundamentet for menneskets nye forhold til Gud. Det syndige menneske kan finde tilbage til Gud.

179

Bliver der vist hen på Jesu Kristi lidelser og offerdød i Det gamle Testamente?

Ja, i Esajas 53, 3-5 bliver der beskrevet en Guds tjener, som bliver nedværdiget og må lide. Der står der: Han er ”foragtet og opgivet af mennesker, en lidelsesmand ... det var vore sygdomme, han tog, det var vore lidelser han bar. ... Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt.” Dette er henvisninger til Jesu Kristi lidelsesvej og hans offerdød.

180

Gav Jesus selv henvisninger til sin lidelse og død?

Ja, Jesus henviste flere gange til sin lidelse og død, men også til sin opstandelse.

Efter at Peter havde sagt til Jesus at han er: ”Guds salvede”, viste Jesus hen på sin forestående lidelse og død: ”Menneskesønnen skal lide meget og forkastes af de ældste og ypperstepræsterne og de skriftkloge og slås ihjel og opstå på den tredje dag.” (Lukas 9, 22).

På lignende måde ytrede Jesus sig efter begivenheden på Forklarelsens bjerg: ”Menneskesønnen overgives i menneskers hænder, og de skal slå ham ihjel, og når han er slået ihjel, skal han opstå tre dage efter” (Markus 9, 31).

Før indtoget i Jerusalem sagde han til apostlene: ”Menneskesønnen skal overgives til ypperstepræsterne og de skriftkloge, og de skal dømme ham til døden og overgive ham til hedningerne, og han skal blive hånet, pisket og korsfæstet, og

på den tredje dag skal han opstå" (Matthæus 20, 18.19).

Overfor de skriftkloge og farisæerne talte Jesus om, at han ville opstå efter tre dage. Derved mindede han om profeten Jonas' historie: "For som Jonas var i bugen på havdyret i tre dage og tre nætter, sådan skal Menneskesønnen være i jordens skød i tre dage og tre nætter" (Matthæus 12, 40).

181

Hvad siger apostlenes breve om Jesu offerdød?

I 2. Korintherbrev 5, 19 bliver betydningen af Jesu offerdød på korset beskrevet således: "For det var Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv." I 1. Johannes 3, 16 står der: "Derpå kender vi kærligheden: at han satte sit liv til for os."

I opgøret med vranglærere, der nægtede at Jesus Kristus var et menneske og også nægtede hans opstandelse, gjorde apostlen Paulus det tydeligt, "at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, at han blev begravet, at han opstod på den tredje dag efter Skrifterne" (1. Korinther 15, 3.4).

182

Hvad betyder korset?

Kristi kors er tegn på, at Gud forsoner sig med de syndige mennesker. Døden på korset var i antikken et udtryk for et nederlag: en skændig død for en som er foragtet og udstødt af det menneskelige samfund. Men ved Jesus er det forment-

lige nederlag en sejr: Gennem døden på korset har han gjort en uforglemmelig forløsningsgerning.

"For vel er ordet om korset en dårskab for dem, der fortæbes, men for os, der frelses, er det Guds kraft."

1. Korinther 1, 18

183

Hvad skete der, efter at Jesus var død?

Efter at Jesus Kristus var død, gik han ind i dødsriget. I 1. Petersbrev 3, 18-20 står der, at Guds Søn efter hans død på korset prædikede for dem, der var ulydige mod Gud i Noas dage. Dette gjorde han for at tilbyde frelsen: "For derfor blev evangeliet forkyndt også for de døde, for at de skulle dømmes i kødet, som mennesker dømmes, men leve i Ånden, som Gud lever" (1. Peter 4, 6).

Sådan som Guds søn her på jorden havde henvendt sig til synderne, således gjorde han det nu overfor de døde. Siden han har bragt offeret, er forløsning også mulig for de døde.

"For også Kristus led én gang for menneskers synder, som retfærdig led han for uretfærdiges skyld for at føre jer til Gud. Han blev dræbt i kødet, gjort levende i Ånden, og i den gik han til de ånder, der var i fængsel, og prædikede for dem; det var dem, som var ulydige, dengang Gud ventede langmodigt i Noas dage, da arken blev bygget; i den blev nogle få, nemlig otte sjæle, frelst gennem vand."

1. Peter 3, 18-20

184

Gennem hvilken magt er Jesus Kristus opstået?

Jesu Kristi opstandelse er den treenige Guds gerning:

- For det første åbenbarer Gud, Faderens magt sig her – han opvækkede Jesus fra de døde: "Vore fædres Gud har oprejst Jesus, som I dræbte ved at hænge ham på et træ" (Apostlenes Gerninger 5, 30).
- For det andet blev Gud, Sønnens ord opfyldt: "Jeg har magt til at sætte det [mit liv] til, og jeg har magt til at få det tilbage" (Johannes 10, 18).
- Endelig bliver Gud, Helligåndens gerning bevidnet i apostel Paulus' brev til romerne: "Og når hans Ånd, han som oprejste Jesus fra de døde, bor i jer, skal han, som oprejste Kristus fra de døde, også gøre jeres dødelige legemer levende ved sin ånd, som bor i jer" (Romer 8, 11).

At Jesus Kristus er opstået fra de døde, viser Guds magt over døden.

185

Findes der vidner til Kristi opstandelse?

Jesus Kristus er opstået, uden at et menneske var øjenvidne til denne begivenhed. Alligevel bliver Guds søns opstandelse gentagne gange bevidnet i Den hellige Skrift. Et af vidnesbyrderne er den tomme grav. Yderligere bevis er de gentagne tilsynskomster af den opstandne i løbet af de 40 dage mellem hans op-

standelse og himmelfart: Det er konkret nævnte personer, som han viste sig for og som genkendte ham.

Jesu Kristi opstandelse er ikke en ønskeforestilling hos hans tilhængere, men en virkelig hændelse. Den har virkelig fundet sted.

"Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest, hvad jeg også selv har modtaget: At Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, at han blev begravet, at han opstod på den tredje dag efter Skrifterne, og at han blev set af Kefas og dernæst af de tolv. Dernæst blev han set af over fem hundrede brødre på én gang, de fleste af dem er endnu i live, men nogle er sovet hen. Dernæst blev han set af Jakob, siden af alle apostlene."

1. Korinther 15, 3-7

186

Hvilken betydning har Kristi opstandelse for menneskene?

Jesus Kristus er opstået. Derigennem har den troende et berettiget håb om sin egen opstandelse og evigt liv: "Men nu er Kristus opstået fra de døde som førstegrøden af dem, der er sovet hen. Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske. For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus" (1. Korinther 15, 20-22).

Troen på Jesu Kristi opstandelse er nødvendig, fordi det gennem hans opstandelse bliver vist, at Jesus Kristus er verdens frelser (sml. 1. Korinther 15, 14).

→ **Frelser:** Se spørgsmål 108, og spørgsmål 110 ff.

187

Hvilke tilsynekomster af den Opstandne bliver der berettet om i Det nye Testamente?

Den opstandne Jesus viste sig flere gange for sine disciple og tjenerinder. Hertil nogle eksempler:

Maria Magdalene og andre kvinder var de første vidner til den Opstandne: ”Og se, Jesus kom dem i møde og hilste dem med et ’God morgen!’ Og de gik hen og omfavnede hans fødder og tilbad ham” (Matthæus 28, 9).

Den Opstandne ledsagede disciple, som i første omgang ikke genkendte ham, til landsbyen Emmaus. Han forklarede Skriften for dem og brød til slut brødet med dem, så de genkendte ham (sml. Lukas 24, 13-35).

Om aftenen på dagen hvor han opstod trådte Jesus ind i kredsen af sine disciple. Som den Opstandne og Herre over død og synd, gav han apostlene fuldmagt til, at gøre syndsforladelsen tilgængelig for menneskene:

”Modtag Helligånden! Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt” (Johannes 20, 19-23).

En anden gang viste Herren sig for nogle disciple ved Tiberias Sø, og gav apostel Peter det opdrag, at ”vogte Kristi lam og får” – altså alle menighedens medlemmer, det vil sige at sørge for dem (Petrine tjeneste; sml. Johannes 21, 15-17).

Den Opstandne Herre viste sig for sine apostle ”med mange beviser på, at han levede, idet han i fyrre dage viste sig for

dem og talte om Guds rige.” (Apostlenes Gerninger 1, 3).

Apostel Paulus taler i 1. Korinther 15, 6 om, at den Opstandne Jesus blev set af over fem hundrede brødre på en gang.

→ **Syndsforladelse, eksempler på handling med fuldmagt:**

Se forklaring til spørgsmål 415 og spørgsmål 644 ff.

→ **Petrine tjeneste: Se spørgsmål 457 og forklaring til spørgsmål 457**

”Men Maria stod udenfor ved graven og græd. Som hun nu stod der og græd, bøjer hun sig ind i graven og ser to engle i hvide klæder sidde dér, hvor Jesus legeme havde ligget, én ved hovedet og én ved fødderne. De sagde til hende: ’Kvinde, hvorfor græder du?’ Hun svarede: ’De har flyttet min Herre, og jeg ved ikke, hvor de har lagt ham.’ Da hun havde sagt det, vendte hun sig om, og hun så Jesus stå der; men hun vidste ikke, at det var Jesus. Jesus sagde til hende: ’Kvinde, hvorfor græder du? Hvem leder du efter?’ Hun mente, det var havemanden, og sagde til ham: ’Herre, hvis det er dig, der har båret ham bort, så sig mig, hvor du har lagt ham, så jeg kan hente ham.’ Jesus sagde til hende: ’Maria!’ Hun vendte sig om og sagde til ham på hebræisk: ’Rabbuni!’ – det betyder Mester.”

Johannes 20, 11-16

188

Hvordan forholdt ypperstepræsterne sig efter Jesu Kristi opstandelse?

Ypperstepræsterne hørte om Jesu Kristi opstandelse. De bestak soldaterne med penge og sagde: ”I skal sige: Hans discip-

le kom om natten og stjal ham, mens vi sov” (Matthæus 28, 13).

189

Hvad er Kristi opstandelseslegeme?

Opstandelseslegemet er taget ud af endeligheden og dødeligheden; det er ikke bundet til rum og tid. Kristi opstandelseslegeme er ikke en krop, som bliver syg, som ældes og dør en gang. Det er et herliggjort legeme.

I dette herliggjorte legeme trådte Jesus Kristus midt iblandt sine disciple. Han gik gennem lukkede døre, brød brødet med disciplene, viste dem sine sår fra korsfæstelsen og spiste sammen med dem. Derigennem gjorde han det tydelig, at han ikke var hos dem som en ”ånd”, men legemlig tilstede som Jesus Kristus.

”Opstandelse” betyder ikke en tilbagemenden til den jordiske tilværelse.

→ **Opstandelse: Se spørgsmål 535, 559**

”Om aftenen den samme dag, den første dag i ugen, mens disciplene holdt sig inde bag lukkede døre ... kom Jesus og stod midt iblandt dem ...”

Johannes 20, 19

”Se på mine hænder og fødder – det er mig. Føl på mig og se; en ånd har ikke kød og knogler, som I ser, jeg har.’ Da han havde sagt det, viste han dem sine hænder og fødder.”

Lukas 24, 39.40

190

Hvad skete der ved Jesu Kristi himmelfart?

40 dage efter hans opstandelse fór Jesus Kristus til himlen. Til dette findes der øjenvidner: Efter at han havde talt med sine apostle og havde velsignet dem, blev han løftet op, og en sky tog ham bort for øjnene af dem. Da de så op efter ham, stod der to engle hos dem og sagde: ”Den Jesus, som er blevet taget fra jer op til himlen, skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare op til himlen” (Apostlenes Gerninger 1, 11).

”Jeg er udgået fra Faderen, og jeg er kommet til verden; jeg forlader verden igen, og jeg går til Faderen.”
Johannes 16, 28

191

Hvor gik Jesus Kristus hen, da han fór op til himlen?

Jesus Kristus gik tilbage til Faderen. Han ”satte sig ved Guds højre hånd” (Markus 16, 19).

192

Hvad betyder: ”Jesus Kristus sidder ved Guds højre hånd”?

Den, der i oldtiden stod eller sad ved en herskers højre side, havde andel i dens magt og autoritet. Billedet, at Jesus Kristus sidder til højre for Gud, viser altså hen på, at han har del i Gud, Faderens magtfulde og herlighed.

Denne herlighed vil Jesus Kristus i fremtiden dele med sine. Således bad Jesus i den ypperstepræstelige bøn: ”Fader, jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig, for at de skal se min herlighed” (Johannes 17, 24). Denne bøn vil gå i opfyldelse, når Jesus Kristus tager alle sine, døde og levende, til sig og at de så for altid vil være hos ham.

→ **Bortrykkelse:** Se spørgsmål 559 ff.

”For det siger vi jer med et ord af Herren. Vi, der lever og endnu er her, når Herren kommer, skal ikke gå forud for de hensovede. For Herren selv vil, når befalingen lyder, når ærkeenglen kalder og Guds basun gjalder, stige ned fra himlen, og de, der er døde i Kristus, skal opstå først. Så skal vi, der lever og endnu er her, rykkes bort i skyerne sammen med dem for at møde Herren i luften, og så skal vi altid være sammen med Herren.”

1. Thessaloniker 4, 15-17

193

Er Jesus Kristus også til stede på jorden efter hans himmelfart?

Ja, gennem Helligånden, som er den tredje person i guddommen og virker i nutiden i kirken, er Jesus Kristus også efter hans himmelfart til stede på jorden. Dermed opfylder Jesus Kristus sit tilsagn: ”Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende” (Matthæus 28, 20).

→ **Helligånd:** Se spørgsmål 197 ff.

194

Hvad mente Jesus da han sagde: ”Jeg kommer igen”?

Jesus sagde til sine disciple: ”Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er” (Johannes 14, 3). Jesus Kristus kommer igen – denne gang som brudgom.

Ved hans genkomst som brudgom vil han tage dem fra de døde og levende til sig, som har modtaget Helligåndens gave og som lod sig forberede på denne begivenhed i brudemienigheden. Kristi genkomst er nær.

→ **Fremtidshåb:** Se spørgsmål 549 ff.

195

Hvordan bliver Jesu Kristi genkomst også betegnet?

Jesu Kristi genkomst bliver betegnet som ”Herrens dag”, ”Kristi dag”, ”vor Herres fremtid”, ”Kristi herligheds åbenbaring”, ”tilsynekomst”, ”Herrens genkomst”, ”Kristi genkomst”.

Denne begivenhed er ikke dommedag, men hvor Kristus henter sin brud hjem til Lammets bryllup.

”Lad os glæde os og juble og lovprise ham, for nu skal Lammets bryllup stå, og hans brud har gjort sig rede”.

Johannes’ Åbenbaring 19, 7

196

Hvilke henvisninger til Kristi genkomst finder vi i Det nye Testamente?

I Det nye Testamente bliver forjættelserne om Kristi genkomst særligt bekræftet i apostlenes breve. Hans første brev til menigheden i Korinth afsluttede apostlen med hilsenen: ”Marana ta” – det betyder: ”Vor Herre kommer!” (sml. 1. Korinther 16, 22).

Apostel Jakob opfordrede til at være tålmodig indtil Herrens komme, ”for Herrens komme er nær” (Jakob 5, 8). I Hebræerbrevet bliver der ligeledes opfordret til tålmodighed: ”For nu varer det kun en ganske kort tid, så kommer han, som skal komme, og han udebliver ikke” (Hebræer 10, 37).

Det andet Peterbrev (sml. 2. Peter 3, 9) henvender sig til alle, der nægter, at Jesus Kristus kommer igen. Også muligheden for, at opfyldelsen af forjættelsen om hans genkomst bliver trukket i langdrag, bliver udelukket i dette brev.

197

Hvem er Helligånden?

Helligånden er sand Gud. Han er den tredje person i guddommen, som med Faderen og Sønnen bliver tilbedt som Herre og Gud. Helligånden udgår fra Gud, Faderen og Sønnen. Helligånden lever evigt i fællesskabet med dem og virker som dem universelt.

"Universel": Personerne i guddommen virker ikke bare på et sted eller indskrænket, men altid og overalt, hvor de vil, her på jorden og i det hinsides

198

Hvordan viser Helligånden sig som guddommelig person?

Helligånden viser sig som person i Guds treenighed, idet han – som Gud, Sønnen – sender mennesker, som skal bære evangeliet videre. I Apostlenes Gerninger 13, 4 bliver det berettet: "Efter at de nu var udsendt af Helligånden, tog de ned til Seleukia, og derfra sejlede de til Cypern."

Han bistår dem, der bekender sig til Herren i deres trængsler: "Vær ikke bekymrede for, ... hvad I skal sige. For Helligånden vil i samme stund lære jer, hvad der skal siges" (Lukas 12,11.12).

Helligånden lærer Guds sendebud: "Det har Gud åbenbaret for os ved Ånden. Thi Ånden ransager alt, selv Guds dybder" (1. Korinther 2, 10).

→ **Treenighed:** Se spørgsmål 51, 61 ff.

199

Hvad kaldes Helligånden også?

Helligånden bliver også kaldt "Guds ånd", "Herrens ånd", "Sandhedens ånd", "[Jesu] Kristi ånd", "Sønnens ånd" og "Herlighedens ånd". Jesus talte om Helligånden som talsmand og guddommelig bistand.

200

Hvad betyder: "Helligånden er talsmand og bistand"?

Jesus Kristus er talsmand, bistand og fortaler for sine. I hans afskedstaler før hans tilfangetagelse og korsfæstelse forjættede han Helligånden som yderligere talsmand og bistand: "Og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid" (Johannes 14, 16). Helligånden ledsager de troende, han bistår dem i alle livets forhold.

201

Hvad betyder: "Helligånden er sandhedens ånd"?

Helligånden gør det tydeligt hvad der behager Gud og hvad der strider imod Guds vilje. Som sandhedens ånd kendetegner han sandhed og løgn. Helligånden sørger for, at budskabet om oferdød, opstandelse og Kristi genkomst bliver bevaret og udbredt til alle tider.

"Når Talsmanden kommer, som jeg vil sende til jer fra Faderen, sandhedens ånd, som udgår fra Faderen, skal han vidne om mig."
Johannes 15, 26

202

Hvad betyder: "Helligånden er kraft fra det høje"?

Betegnelsen "kraft fra det høje" antyder, at Helligåndens virke indeholder Guds magtfulde indgriben. Som "kraft fra det høje" (Lukas 24, 49) bevæger og opfylder Helligånden mennesket og styrker det i bestræbelsen på, at leve efter Guds velbehag og at forberede sig til Kristi genkomst.

203

På hvad erkender vi at Helligånden virker?

Helligåndens virke bliver tydelig ved, at Gud er blevet menneske i Jesus Kristus: Helligånden kom over Maria (sml. Lukas 1, 35), og hun blev gravid.

At Helligånden virker, erkender vi også på, at han skænker mennesker indblik i guddommelig sandhed (åbenbaringer og erkendelser). Dertil sagde Jesus: "... Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer" (Johannes 14, 26). Således oplever vi i dag Helligåndens virksomhed i prædikenen, frem for alt ved at holde Jesu Kristi forjættelse, om at komme igen, levende.

Apostlene opfylder deres opgaver, fordi de er opfyldte af Helligånden. "Da han [Jesu] havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: 'Modtag Helligånden!'" (Johannes 20, 22).

204

Hvad er Helligåndens gave?

Der skal skelnes mellem Helligånden som guddommens person og Helligånden som Guds gave.

Helligånden som Guds gave er en gave fra Gud og en kraft, som udgår fra den treenige Gud. Den troende, som modtager denne gave, bliver samtidig opfyldt med Guds kærlighed.

Døbte, som modtager Helligånden som Guds gave, modtager dermed barnekår hos Gud.

→ **Helligånden:** Se spørgsmål 198 ff.

→ **Guds barn:**

Se forklaring til spørgsmål 530

→ **Den hellige Besegling:**

Se spørgsmål 515 ff.

205

Hvordan modtager man Helligåndens gave?

Gud skænker Helligåndens gave gennem en apostels håndspåbyggelse og bøn. Det viser hændelsen i Samaria på forbilledlig vis.

"Da apostlene i Jerusalem hørte, at Samaria havde taget imod Guds ord, sendte de Peter og Johannes ned til dem. Da de kom derned, bad de for dem om, at de måtte få Helligånden; for den var endnu ikke kommet over nogen af dem, de var kun blevet døbt i Herren Jesu navn. De lagde så hænderne på dem, og de fik Helligånden."
Apostlenes Gerninger 8, 14-17

206

Bliver Helligånden nævnt i Det gamle Testamente?

Ja, når vi i Det gamle Testamente læser om "Guds Ånd", menes der dermed Helligånden. Men den bliver dog endnu ikke præsenteret som guddommelig person.

207

Har Helligånden virket i Det gamle Testaments tid?

Ja, i Den hellige Skrift bliver Helligåndens virke bevidnet mange gange i gammeltestamentlig tid. Helligånden inspirerede mennesker til, at de kunne være redskaber efter guddommelig vilje. Den, virkede for eksempel i de gammeltestamentlige profeter og talte gennem dem. Gennem Helligånden blev der frembragt forjættelser, der vedrørte Messias' komme.

208

Blev Helligånden også skænket som gave i gammeltestamentlig tid?

Nej, i gammeltestamentlig tid opfyldte Helligånden kun mennesker midlertidig. Helligånden som sakramental gave kunne først modtages efter Jesu Kristi offerdød.

→ **Helligånden som sakramental gave:**
Se spørgsmål 428, 440, 523 ff.

209

Hvornår opfyldtes forjættelserne om udgydelsen af Helligånden?

Den 50. dag efter påske, i pinsen, blev Helligånden udgydt over Jesu disciple som havde forsamlet sig i Jerusalem.

210

Hvordan skete udgydelsen af Helligånden?

I Bibelen bliver det berettet: "Da pinsedagen kom, var de alle forsamlet. Og med ét kom der fra himlen en lyd som af et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad. Og tunger som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Da blev de alle fyldt af Helligånden" (Apostlenes Gerninger 2, 1-4).

Helligånden opfyldte apostlene og alle, som var hos dem, vedvarende som gave, som kraft fra det høje (sml. Lukas 24, 49).

211

Virkede Helligånden udover de første apostles tid?

Ja, Helligånden virker helt indtil nutiden. Derigennem oplever vi Guds tilstedeværelse.

Herren selv viste hen på Helligåndens fremtidige virke: "Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden ... hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer" (Johannes 16, 13).

212

Hvor virker Helligånden i dag?

Hvor man tror på Jesus Kristus, beken-der ham som Herre og fører sit liv efter hans vilje, der virker Helligånden.

213

Virker Helligånden i sakramenterne?

Ja, alle tre guddommelige personer virker i sakramenterne. Således er Helligånden altid, når den treenige Gud handler, delagtig som guddommens person.

Sakramenterne bliver uddelt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn og kraft. Derigennem har sakramenterne frelse formidlende kraft.

→ **Sakramenter:** Se spørgsmål 472 ff.

214

Hvilken sammenhæng findes der mellem Helligåndens virke og apostlembedet?

Apostlene er sendt af Jesus Kristus. Gennem dem tilbyder han menneskene forløsning. De udøver deres embede i kraft af Helligånden. Dette virker i udde-lingen af sakramenterne, i forkyndelsen af syndsforladelsen og i udbredelsen af evangeliet, såvel som ved at holde forjættelsen om Kristi genkomst vågen. Således sker forberedelsen af Kristi brud til Jesu Kristi genkomst.

→ **Kristi brud (brudemenighed):**
Se spørgsmål 387, 555, 561 ff.

4 DET FORLØSNINGSAFHÆNGIGE MENNESKE

Velsignelse

Jesus, forsoneren

Forløsning

Synd Frelse

Skyld

Det onde

215

Hvorfor trænger menneskene til forløsning?

Siden syndefaldet er ethvert menneske en synder: Det blev forført til synd af den Onde. Intet menneske kan leve syndfrit, enhver er involveret i synd. Gud vil befri menneskene fra denne tilstand, det vil sige forløse.

→ **Syndefaldet og følgerne:**

Se spørgsmål 88 ff.

216

Hvad betyder "forløsning"?

"Forløsning" i den betydning henviser oprindeligt til befrielsen fra reb og lænker. Forløsning i forbindelse med Jesu offer betyder, at mennesket, som er fanget i synd, bliver befriet fra den Ondes lænker.

217

Hvor kommer det onde fra?

Hvorfra det onde kommer, kan man ikke fatte med forstanden og ikke forklare.

218

Hvad er det onde?

Det onde er en ødelæggende og antiguddommelig kraft.

219

Hvordan viser det onde sig?

Det onde viser sig på forskellig måde – for eksempel i ødelæggelse, løgn,

misundelse, havesyge. Det fører i sidste ende til døden.

220

Findes det onde også som person?

Ja, det onde viser sig også som person og bliver bl.a. kaldt "Djævel" eller "Satan" (sml. Matthæus 4, 1; Markus 1, 13). Som Kristi fjende bliver han også betegnet som "antikrist".

221

Hvordan kom det onde til mennesket?

Gud gav menneskene muligheden for, at beslutte sig for lydighed eller u lydighed overfor ham. Da mennesket vendte sig bort fra Gud og besluttede sig for u lydighed overfor Gud, kom det onde til syne. Det onde er altså ikke skabt af Gud, men alligevel tilladt af ham, ved at han ikke forhindrede menneskets beslutning.

222

Vil det onde altid findes?

Nej, det onde vil ikke altid findes. Den Ondes magt er allerede brudt gennem Jesus Kristus. Angående dette står der i 1. Johannes 3, 8: "Derfor blev Guds søn åbenbaret: for at tilintetgøre Djævelens gerninger."

Efter Fredsriget bliver der givet det onde en sidste mulighed for at gå imod Gud. Derefter bliver det gjort fuldstændig virkningsløs. I den nye skabelse vil der ikke være plads til det onde.

→ **Fredsriget:** *Se spørgsmål 575 ff.*

223

Hvad bliver der berettiget om syndefaldet i Den hellige Skrift?

Gud havde påbudt Adam og Eva ikke at spise af kundskabens træ om godt og ondt, som stod midt i Edens have. Gud gjorde også opmærksom på følgerne, hvis buddet blev overtrådt: "For den dag du spiser af det, skal du dø!" (1. Mosebog 2, 17). Djævelen påvirkede mennesket og såede tvivl om Guds ord: "Vist skal I ikke dø! Men Gud ved, at den dag I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt" (1. Mosebog 3, 4.5). Adam og Eva gav efter for fristelsen til synd. De satte sig op imod Gud, overtrådte hans bud og spiste af træets frugt. Denne u lydighed overfor Gud bliver betegnet som "syndefaldet".

224

Hvilke følger havde syndefaldet for mennesket?

Syndefaldet bragte forandringer i menneskets liv, som mennesket ikke kunne ændre. Mennesket frygtede Gud og gemte sig for ham. Forholdet menneskene imellem tog også skade, ligeså menneskets forhold til skabelsen.

Siden den gang er menneskets liv fyldt med møje og er begrænset: "Jord er du, og til jord skal du blive" (1. Mosebog 3, 19).

En yderligere konsekvens af syndefaldet var menneskets adskillelse fra Gud: Gud jog mennesket ud af Edens have (sml. 1. Mosebog 3, 23.24).

"Så sendte Gud Herren dem ud af Edens have til at dyrke agerjorden, som de var taget af. Han jog mennesket ud, og øst for Edens have anbragte han keruberne og det lynende flammesværd til at vogte vejen til livets træ." 1. Mosebog 3, 23.24

225

Hvordan forholder Gud sig til mennesket som er faldet for synden?

Guds kærlighed til mennesket består også efter syndefaldet. På trods af ulydigheden tog Gud sig af mennesket: I sin omsorg iklæder han Adam og Eva skørter af skind (sml. 1. Mosebog 3,21).

Guds kærlighed til mennesket der er faldet for synden, åbenbarer sig på fuldkommen måde i sendelsen af Jesus Kristus, som besejrer synden. "Altså: Ligesom en enkelts fald blev til fordømmelse for alle mennesker, sådan er en enkelts retfærdige gerning også blevet til retfærdighed og liv for alle mennesker. For ligesom de mange blev syndere ved det ene menneskes ulydighed, sådan skal også de mange blive retfærdige ved én enestes lydhed" (Romer 5, 18.19).

226

Hvordan er menneskehedens videre udvikling efter syndefaldet?

Efter syndefaldet voksede menneskehedens synder på en chokerende måde: Til at begynde med dræbte Kain, på trods af Guds formaning, sin bror Abel (sml. 1. Mosebog 4, 6-8).

I tidens løb syndede menneskene mere og mere. Gud besluttede sig for en straffedom og lod syndfloden komme. Alene Noa fandt nåde for Gud. På Guds befaling byggede Noa en ark, hvori han sammen med sin familie blev reddet (sml. 1. Mosebog 6, 5-7.17.18).

Selv efter denne straffedom forblev menneskene i ulydighed overfor Gud. Bibelen beretter for eksempel om bygningen af Babels tårnet. Gud lod de der byggede tårnet slå fejl på grund af deres hovmod og sygelige trang efter berømmelse: Han bevirkede, at de ikke mere forstod hinanden (sml. 1. Mosebog 11, 1-8).

"Siden talte Kain til sin bror Abel, og da de en dag var ude i det fri, overfaldt Kain sin bror Abel og slog ham ihjel."

1. Mosebog 4, 8

227

Har syndefaldet følger for alle mennesker?

Ja, siden syndefaldet ligger alle mennesker under for syndens magt. Synd fører til adskillelse fra Gud, det vil sige til den åndelige død: "Derfor: Synden kom ind i verden ved ét menneske, og ved synden døden, og sådan kom døden til alle mennesker, fordi de syndede" (Romer 5, 12). Hos mennesket bliver tilbøjeligheden til synd (concupiscence) bestående; af egen kraft kan det ikke komme tilbage til tilstanden uden synd.

→ **åndelig død**: Se spørgsmål 89 ff.

Tilbøjelighed til synd (concupiscence):

Gennem syndefaldet opstod der en tilbøjelighed til synden i mennesket. Denne kaldes "concupiscence". Deraf opstår de syndige tanker og handlinger. Selvom synder bliver tilgivet, bliver tilbøjeligheden til synden bestående.

228

Har syndefaldet derudover følger for skabelsen?

Ja, menneskets syndefald har vidtrækkende virkninger på skabelsen: Jorden bliver forbandet: "Fordi du ... spiste af det træ, jeg forbød dig at spise af, skal agerjorden være forbandet for din skyld; med møje skal du skaffe dig føden alle dine dage. Tjørn og tidsel skal jorden lade spire frem til dig, og du skal leve af markens planter" (sml. 1. Mosebog 3, 17.18). Den oprindelig fuldkomne skabelse er siden beskadiget. Også skabelsen skal frigøres af den forbandelse, der hviler på den.

"Skabningen blev jo underlagt tomheden, ... med det håb, at også skabningen selv vil blive befriet fra trældommen under forgængeligheden. ... Vi ved, at hele skabningen endnu sukker og vander sig sammen."

Romer 8, 20-22

229

Hvad er synd?

Synd er alt, som går imod Guds vilje og strider imod Guds væsen, altså alle ord, gerninger og tanker, som går imod Guds vilje og væsen. Det er også synd, når man med vilje undlader at gøre det gode (sml. Jakob 4, 17). Med hver synd pålægger mennesket sig skyld overfor Gud.

230

Hvordan adskiller synd og skyld sig?

Synd er absolut, den kan altså ikke relativiseres. Den adskiller fra Gud.

Men derimod kan vi gå ud fra, at Gud, i hans retfærdighed og barmhjertighed vurderer skylden, som man overfor ham har pålagt sig gennem synd, forskelligt.

Forklaring til graden af skylden: Det er en forskel på vurderingen af skyld, om nogen for eksempel stjæler noget på grund af sult, eller som tilfredsstillelse af et luksusbehov. I begge tilfælde foreligger der en synd, nemlig overtrædelsen af det syvende bud. Men skylden som følger af denne synd, som mennesket derved pålægger sig, vil dog være forskellig. Gud dømmes i sin alvidenhed altid retfærdigt, når det drejer sig om, hvorvidt mennesket ved synd har pådraget sig skyld. Visse indflydelser og situationer, som mennesker er udsat for, spiller en rolle, som for eksempel samfundsmæssige strukturer, nødsituationer og sygelige anlæg

231

Hvordan kan adskillelsen fra Gud ophæves?

For at komme i Guds nærhed, skal synden tilgives.

→ *Syndsforladelse: Se spørgsmål 652*

232

Hvem bedømmer hvad der er synd?

Gud bestemmer, hvad der er synd. På ingen måde må mennesket selv fastslå dette.

233

Hvordan kan vi erkende, hvad der er synd?

Hvad der er synd, altså går imod Guds vilje, erfarer vi fra Den hellige Skrift:

- forsynde sig mod de ti bud (sml. 2. Mosebog 20, 20),
- bryde løfter, som blev givet Gud (sml. 5. Mosebog 23, 22),
- fornægte troen på Kristus (sml. Johannes 16, 9),
- nærighed, misundelse og lignende.

Dette bliver tydeliggjort gennem Helligånden i prædikenen.

234

Hvilke gaver hjælper Gud det syndige menneske med?

Gud har skænket mennesket samvittighed, fornuft og tro. Når mennesket benytter disse gaver, så er dette det rigtige svar på Guds bistand til det.

235

Hvordan skal samvittighed, fornuft og tro bruges?

Samvittighed, fornuft og tro skal rettes hen mod Jesus Kristus.

236

Hvad kan samvittigheden bruges til?

Samvittigheden kan hjælpe med at træffe afgørelser, der svarer til Guds vilje. I samvittigheden bliver det overvejet, hvad der er godt og ondt. Derudover gør samvittigheden, når den er styret af fornuft og tro, mennesket bevidst om, at det gennem dets adfærd overfor Gud og dets næste har pådraget sig skyld.

237

Hvad kan fornuften bruges til?

Fornuften kan vejlede mennesket til en opførsel, der behager Gud. Fornuft viser sig ved, at mennesket kan stå til ansvar for dets handlinger overfor Gud og dets næste. Fornuften er også nødvendig for at forstå evangeliet og bekende troen.

238

Er der sat grænser for den menneskelige fornuft?

Ja. Det er ikke muligt for den menneskelige fornuft med dens begrænsninger at fatte Gud i hans uendelighed. Guds væsen og handlen overgår al menneskelig fornuft (sml. Filipperne 4, 7). Som følge deraf kan fornuften ikke være målestok for alle ting.

239

Hvad er tro?

Tro omfatter tillid, lydighed og trofasthed overfor Gud. Deraf vinder mennesket tillid om Guds barmhjertighed og hjælp. Dertil står der i Hebræerbrevet 11, 1:

”Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses.”

240

Hvordan finder mennesket til troen?

Gud står altid ved troens begyndelse, som åbenbarer sig gennem ord og gerning. Troen er en Guds gave. Sand tro beror på Guds udvælgende nåde.

Samtidig er troen en opgave for menneskene. Om og hvorvidt mennesket når til troen, afhænger nemlig også af ens egen deltagelse: Mennesket skal ville tro. Derfor er bønne om tro nødvendig.

”Jeg tror, hjælp min vantrol!”
Markus 9, 24

”Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus.”
Filipperne 4, 7

241

Hvori består den troendes opgave?

Mennesket er opfordret til at tage imod Guds ord, at stole på det og handle tilsvarende. Jesus Kristus krævede: "Tro på Gud, og tro på mig!" (Johannes 14, 1). Han forjættede, "at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv" (Johannes 3, 16). Vantroens følger præsenterede han med al konsekvens: "For hvis I ikke tror, at jeg er den, jeg er, skal I dø i jeres synder" (Johannes 8, 24).

"Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord."

Romer 10, 17

242

Hvad hjælper troen med?

Troen på Jesus Kristus er forudsætning for frelse

- at Gud forsoner sig med synderen,
- at mennesket kan blive Guds barn (sml. Johannes 1, 12),
- at mennesket kan nå ind i det evige fællesskab med Gud.

"Men uden tro er det umuligt at behage ham."

Hebræer 11, 6

243

Hvad menes der med "frelsehistorie"?

I Den hellige Skrift bliver begrebet "frelse" brugt i betydningen "redning", "bevarelse" og "forløsning". Under "frelsehistorie" forstår man Guds handling, som lader menneskene få del i frelsen.

244

Hvad menes der med "frelseplan"?

Hændelserne fra syndefaldet til den nye skabelse bliver betegnet som Guds "frelseplan". Vi mennesker kender ganske vist ikke Guds frelseplan i hele dens fylde, men vi kan af frelsehistoriens forløb erkende Guds hensigt, hvordan han vil hjælpe menneskene.

245

Hvordan udføres frelsehistorien?

Frelsens måde og mål er forskellige i frelsehistoriens enkelte afsnit. Over alt står Guds forløsningsvilje, som gælder for alle mennesker til alle tider.

246

Hvad stiledede håbet om frelsen efter, i gammeltestamentlig tid?

I gammeltestamentlig tid stiledede håbet om frelsen i første omgang efter redning fra jordisk nød og fangenskab. Lidt efter lidt rettede Israels håb om frelsen sig stadig mere tydeligt på den forventede Messias.

247

Hvorpå grunder frelsen?

Jesus Kristus er ophavsmand til den evige frelse: "Og da han havde nået målet, blev han årsag til evig frelse for alle dem, som adlyder ham" (Hebræer 5, 9). Han er den eneste formidler mellem Gud og menneske (sml. 1. Timotheus 2, 5). I Apostlenes Gerninger 4, 12 bliver det bevidnet: "Og der er ikke frelse i nogen anden [end Jesus Kristus], ja der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved."

Jesus Kristus er den af Gud sendte Frelser, Forløseren, som har besejret synden. I ham finder mennesket helbredelse fra skaden som synden bevirker: Offeret, som Jesus har bragt på korset, muliggør befrielsen fra synd og ophævelsen af adskillelsen fra Gud.

"Formidler": Jesus Kristus er på den ene side "mellemand" i betydningen formidler mellem Gud og menneskene. Det vil sige, han repræsenterer menneskene for Gud og Gud for menneskene. Han er menneskenes talsmand overfor Gud og gør menneskene bekendt med Guds vilje. På den anden side er han som "formidler" frelsens vej; han fører tilbage til fællesskabet med Gud.

"For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, som gav sig selv som løsesum for alle ..."

1. Timotheus 2, 5, 6

248

Hvem kan opnå frelsen?

Frelsen bliver gennem Jesus Kristus tilbudt alle menneskene, såvel de levende som også de døde.

249

I hvilket afsnit af den guddommelige forløsningsplan lever vi?

I dag lever vi i det afsnit af den guddommelige frelseplan, hvor brudemenigheden bliver samlet og forberedt til Kristi genkomst. Hertil formidler apostlene frelse gennem forkyndelsen af Guds ord og uddelingen af sakramenterne.

→ **Brudemenighed:**

Se spørgsmål 455, 557, 561 ff.

250

Hvordan kan frelsen opnås i dag?

Ingen kan af sig selv opnå frelse. Mennesket opnår frelsen ved at det tror på Jesus Kristus og lader det ske med sig, som Jesus Kristus har givet til menneskenes frelse: Sakramenterne og Guds ord.

→ **Sakramenter:** Se spørgsmål 472 ff.

251

Hvilken frelse erfarer brudemenigheden ved Kristi genkomst?

Brudemenigheden vil allerede ved Kristi genkomst gennem brylluppet i himlen opnå det evige fællesskab med Gud.

252

Hvornår er Guds frelseplan opfyldt?

Ifølge Den hellige Skrift er Guds frelseplan opfyldt med den nye skabelse.

253

Hvorpå baserer Guds udvælgelse?

Udvælgelse er altid baseret på Guds vilje. Ingen kan have indflydelse på Guds afgørelse.

254

Hvorfor udvælger Gud?

Gud kalder enkelte eller grupper fra menneskeheden, fordi han har en bestemt hensigt med dem. Han pålægger dem dermed et ansvar.

255

Findes der eksempler på udvælgelse i Det Gamle Testamente?

Ja, allerede i skabelsen antydes guddommelig udvælgelse: Gud har udvalgt mennesket blandt alle hans skabninger og har givet det det opdrag at gøre sig jorden underdanig.

Der findes mange andre eksempler på udvælgelse i Det gamle Testamente:

- Noa blev udvalgt til at bygge arken.
- Abraham, Isak og Jakob var udvalgte til, at alle jordens slægter skulle velsignes gennem dem.
- Moses var udvalgt til, at føre Israels folk ud af slaveriet i Egypten, og Josva

var udvalgt til, at føre det ind i det forjættede land.

- Også Israels folk blev udvalgt: ”For du er et helligt folk for Herren din Gud; dig har Herren din Gud udvalgt af alle folk på jorden som sit ejendomsfolk. Det er ikke fordi I er større end alle andre folk, at Herren fattede kærlighed til jer og udvalgte jer; for I er det mindste af alle folk. Men fordi Herren elskede jer” (sml. 5. Mosebog 7, 6-8).

256

Findes der eksempler på udvælgelse i Det Nye Testamente?

Jesus udvalgte apostlene blandt skaren af sine disciple og sendte dem ud i hele verden med opdraget, at lære og døbe. Dermed er udvælgelsen til Guds folk ikke længere begrænset til Israel, men gælder alle, som tror på Jesus Kristus, jøder og hedninger. Således er den nye pagts folk blevet udvalgt af Gud (sml. 1. Petersbrev 2, 9).

Peter blev udvalgt til en særlig tjeneste i kirken, den Petrine tjeneste.

→ **Petrine tjeneste:**

Se forklaringer til spørgsmål 457

Fra gammeltestamentlig tid bliver alle ikke-israelitiske folkeslag betegnet som ”hedninger”, altså mennesker, som ikke tjente Abrahams Gud, men andre guder. Også i nytestamentlig tid blev ikke-jøder betegnet som ”hedninger”, om de var døbt eller ej.

257

Findes der et krav på udvælgelse gennem Gud?

Nej, ingen har krav på Guds udvælgelse, fordi den er grundlagt på Guds frie afgørelse.

Udvælgelsen kan ikke begribes med menneskelig overvejelse

258

Hvad betyder udvælgelse set ud fra evangeliet?

Set ud fra evangeliet er udvælgelse en kærlighedsgave fra Gud. Mennesket har friheden til at afgøre om det vil tage imod denne gave eller afvise den.

Guds udvælgelse betyder ikke, at det fra begyndelsen ville være fastlagt, hvordan mennesket handler.

259

Hvad fører modtagelsen af udvælgelsen til?

Gud udvælger mennesker til deres egen frelse, men også til frelse for andre. Når Gud udvælger, er der dermed knyttet opgave og ansvar. Modtagelsen af udvælgelsen i troen betyder, konsekvent at følge Jesus Kristus, frelsens ophavsmand efter, altså at indrette sit liv efter evangeliet. Dette fører guddommelig velsignelse med sig.

Udvælgelse virker også i fremtiden: Når Jesus Kristus opretter sit fredsrige,

vil det kongelige præsteskab forkynde det glade budskab om frelsen i Kristus til alle mennesker. Udvalgt dertil er de, som har del i den første opstandelse.

→ **Frelse:** *Se spørgsmål 243 ff.*

→ **Kongeligt præsteskab:**

Se spørgsmål 577

→ **Første opstandelse:**

Se spørgsmål 574, 575

260

Hvad er velsignelse?

Velsignelse er en Guds henvendelse, som ingen kan gøre sig fortjent til. At blive velsignet betyder at modtage godt fra Gud. Velsignelse har guddommelig kraft i sig og er tilsagnet om, at Gud skænker bistand og ledsagelse. Det modsatte af velsignelsen er forbandelsen.

261

Hvordan opnås velsignelse og hvordan udfolder den sig?

Gud formidler ofte sin velsignelse gennem mennesker, som har fået opdraget dertil af ham. Ingen kan velsigne sig selv.

Velsignelse udfolder sig, når den bliver optaget i troen. Om den virker i længden, afhænger af den velsignedes indstilling og vandel.

Velsignelse er en Guds gave, som altid kan fornyes. Velsignelse kan også række udover den velsignede og ind i fremtidige generationer.

262

Hvordan viser Guds velsignelse sig i skabelsen?

Gud har velsignet sine skabninger og lagt loven om formering ind i alt liv. Han har betroet skabelsen til mennesket og velsignet det til den dermed knyttede opgave.

Denne Guds velsignelse blev ganske vist indskrænket i dens virkning gennem syndens forbandelse, men ikke ophævet. Gud fornyede den efter syndfloden. Hvad denne velsignelse omfatter, bliver tydelig i Guds tilsagn: ”Så længe jorden står, skal såtid og høsttid, kulde og varme, sommer og vinter, dag og nat ikke ophøre” (1. Mosebog 8, 22).

Det nye Testamente vidner om denne velsignelse i skabelsen: ”For når en mark drikker den regn, der falder på den i rigelig mængde, og giver afgrøde til gavn for dem, den dyrkes for, så får den velsignelse fra Gud” (Hebræer 6, 7).

Denne velsignelse kommer alle mennesker til gode.

”For han lader sin sol gå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige.”

Matthæus 5, 45

263

Hvordan erfares velsignelse i den gamle pagt?

Tilsagnet om velsignelse er en bestanddel af pagten, som Gud har sluttet med Israel. I den gamle pagt viste Guds velsignelse sig først og fremmest i jordisk fremgang. Til dette hørte for eksempel sejr i kampen mod fjender, et langt liv, rigdom, talrige efterkommere og landets frugtbarhed.

Abraham var en der var velsignet af Gud: ”Jeg vil gøre dig til et stort folk og velsigne dig. Jeg vil gøre dit navn stort,

og du skal være en velsignelse. Jeg vil velsigne dem, der velsigner dig, og den, der forbander dig, vil jeg forbande. I dig skal alle jordens slægter velsignes” (1. Mosebog 12, 2.3). Denne velsignelse rakte udover løftet om personlig velfærd; den satte Abraham i stand til også at være en velsignelse for andre.

→ **Den gamle pagt:**

Se forklaring til spørgsmål 175

264

Hvad var konsekvenserne for israelitterne, når de tog imod eller afviste Guds velsignelse?

Guds velsignelse afhang for israelitterne af, om de alene tjente Gud og adlød hans bud eller ej. Var folket ulydigt mod Gud, var der dermed forbundet forbandelse. Afgørelsen om dette lå i folkets hænder: ”Se, jeg stiller jer i dag over for velsignelsen og forbandelsen, velsignelsen, hvis I lytter til Herren jeres Guds befalinger, som jeg giver jer i dag, og forbandelsen, hvis I ikke lytter til Herren jeres Guds befalinger (5. Mosebog 11, 26-28).

265

Hvem udgår velsignelsen fra i den nye pagt?

Den guddommelige velsignelse i den nye pagt udgår fra Jesus Kristus.

→ **Den nye pagt:**

Se forklaringer til spørgsmål 175

266

Hvordan velsignede Jesus?

Jesus velsignede gennem hans ord, gennem hans undere, gennem hans vandel. Han lagde velsignende sine hænder på børn, syndere tilgav han. Den største velsignelse ligger i hans syndfrie liv som offer til forsoning for alle menneskene.

→ **Jesu offerdød:**

Se spørgsmål 90,99, 177 ff.

267

Hvor ligger tyngdepunktet i Jesu Kristi velsignelse?

Guds velsignelse, som bliver gjort tilgængelig gennem Jesus Kristus, har dens tyngdepunkt i det åndelige. Til dette står der i Efeser 1, 3: ”Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i Kristus har velsignet os med al himlens åndelige velsignelse.”

268

Hvad omfatter denne åndelige velsignelse?

Denne velsignelse omfatter bl.a.

- udvælgelsen før verdens grundlæggelse (sml. Efeser 1, 4),
- forløsningen og tilgivelsen af synderne (sml. Efeser 1, 7),
- indsigt i Guds vilje (sml. Efeser 1, 9),
- forudbestemmelsen til arvinger af den fremtidige herlighed (sml. Efeser 1, 11),
- erkendelsen af guddommelig sandhed i evangeliet (sml. Efeser 1, 13),
- beseglingen med Helligåndens gave (sml. Efeser 1, 13).

269

Hvordan kan velsignelsen opnås og hvordan skal man omgås denne?

Mange guddommelige velsignelser bliver gjort tilgængelige for de troende i guds-tjenesten. Også offer bringer velsignelse – dette er en grundliggende erfaring for den kristne.

Mennesket er opfordret til at bede om Guds velsignelse og at forholde sig således, at han viser sig værdig til denne velsignelse.

Den troende viser sin taknemlighed for Guds velsignelse gennem et liv i troen som er præget af gudsfrygt og lydighed.

→ *Offer og velsignelse: Se spørgsmål 738*

270

Hvori ligger velsignelsens fylde?

Velsignelsens fylde ligger i, for evigt at have del i Guds herlighed.

271

Gav Gud en lov til sit folk i den gamle pagt?

Ja, Gud gav Israels folk en lov gennem Moses. Den findes i De fem Mosebøger og bliver kaldt den "mosaiske lov". Dens væsentlige indhold er sammenfattet i De ti Bud. Budene at elske Gud og næsten, er ligeledes bestanddele i den mosaiske lov.

272

Hvad tjener den mosaiske lov til?

Den mosaiske lov leder hen til en for Gud behagelig handlemåde. Den er en

hjælp til livet, givet af Gud, viser vejen til det gode og hjælper til, at undgå det onde.

"Menneske, du har fået at vide, hvad der er godt, hvad Herren kræver af dig: Du skal handle retfærdigt, vise trofast kærlighed og årvågent vandre med din Gud."

Mika 6, 8

273

Hvordan blev den mosaiske lov vurderet i gammeltestamentlig tid?

I gammeltestamentlig tid gjaldt den mosaiske lov, som den højeste og mest forpligtende lov for Israels folk. Den blev opfattet som en vej til frelse. Man gik ud fra, at når mennesket overholdt denne lov, så var det Gud velbehagelig og blev antaget af ham.

274

Hvordan bliver den mosaiske lov vurderet ud fra evangeliet?

Den mosaiske lov er set ud fra evangeliet ikke vejen til frelsen. Men den viser vejen som fører til frelsen: Jesus Kristus.

Ingen kan holde hele loven. Derfor er det ikke muligt, gennem egne anstrengelser at opnå frelsen. Mennesket skal komme til denne indsigt: "Jeg er en synder og har brug for syndernes forladelse." Men syndernes forladelse forudsætter troen på Jesus Kristus.

→ *Frelse, at opnå frelse:*

Se spørgsmål 243, 248 ff.

275

Hvad er evangeliets indhold?

Evangeliets indhold er Guds handling i Jesus Kristus til menneskenes frelse. Evangeliet omfatter alt, som Jesus lærte og som vedrører hans person, fra hans fødsel indtil hans død på korset, hans opstandelse og hans genkomst. I evangeliet bliver det tydeligt, at Jesus Kristus er den eneste vej til frelsen.

276

Hvad bliver evangeliet også kaldt?

Evangeliet bliver også kaldt "ordet om korset" (1. Korinther 1, 18) og "ordet om forligelsen" (2. Korinther 5, 19).

277

I hvilket forhold står lov og evangeliet?

Lov og evangelium viser begge Guds vilje, til at hjælpe synderen til frelsen.

Loven viser først og fremmest bud og forbud, for at vejlede mennesket til en handlemåde som behager Gud. Det eneste menneske, som har opfyldt denne lov helt, uden overtrædelse, er Jesus Kristus: "Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde" (Matthæus 5, 17).

Det altid gyldige og nødvendige i den mosaiske lov sammenfattede Jesus Kristus i buddet om guds- og næstekærligheden: "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. ... Du skal elske din næste som dig selv" (Matthæus 22, 37.39).

Efter hans opstandelse forklarede han sine disciple, at alt, som står skrevet i Moseloven, i profeterne og i salmerne, er opfyldt i ham (sml. Lukas 24, 44).

Deraf følger: Kristus er lovens opfyldelse og samtidig lovens mål. Forestillingen i den gamle pagt, om at loven er vejen til frelsen, er afsluttet gennem Jesus Kristus. Jesus har lagt en ny vej, nådens vej.

"For Kristus er enden på loven til retfærdighed for enhver, som tror."
Romer 10, 4

278

Hvad er de grundliggende forudsætninger for at opnå nåden, som bliver tilbudt i evangeliet?

Først skal mennesket erkende, at det er en synder. Så må det opbringe troen på, at synderens forsoning med Gud er blevet mulig gennem Jesus Kristus og at synderen gennem troen på Kristus kan opnå den retfærdighed, som gælder hos Gud: "Altså: Ligesom en enkelts fald blev til fordømmelse for alle mennesker, sådan er en enkelts retfærdige gerning også blevet retfærdighed og liv for alle mennesker" (Romer 5, 18).

Retfærdighed for Gud/ retfærdiggørelse: At være retfærdig overfor Gud, altså at have opnået retfærdiggørelse, betyder: Den troende er behagelig for Gud. Gud antager synderen, han skænker ham nåde og tilgivelse.

279

I hvilket forhold står menneskets gode gerninger til dets forløsning?

Forløsningen kan man ikke fortjene sig med gode gerninger, men den kommer ene og alene af Kristi nåde. Dertil er det nødvendig med troen på Kristus.

Gode gerninger er udtryk for en levende tro. Således skal mennesket ud fra sin tro stræbe efter en hellig vandel, der også viser sig i dets gerninger.

”For Guds nåde er blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker ...” Menneskets svar derpå skal være, at vi er ”retskaffent og gudfrygtigt i denne verden, mens vi venter på, at vort salige håb skal opfyldes og vor store Gud og frelser, Jesus Kristus, kommer til syne i herlighed. Han gav sig selv hen for os for at løskøbe os fra al slags lovløshed og skaffe sig et rent folk som sin ejendom, ivrigt efter at gøre gode gerninger.”

Titus 2, 11-14

5 GUDS BUD

Gylden regel

*Kærlighed til Gud
Næstekærlighed*

Guds vilje

Ti bud

280

Hvad er formålet med Guds bud?

Gud har givet menneskene bud. I dem forkynder han sin vilje til menneskenes vel. I budene kommer det til udtryk, hvordan mennesket skal forme sit forhold til Gud. Derudover er budene grundlaget for et godt forhold menneskene imellem.

281

Med hvilken indstilling skal mennesket følge Guds bud?

Den, der i troen erkender Gud som den almægtige, alvidende og elskende, spørger efter hans vilje og anstrenger sig for at indrette sine tanker og gerninger efter Guds vilje, altså også efter hans bud.

I erkendelsen af, at Gud har givet budene i kærlighed til mennesket, bliver budene ikke opfyldt af frygt for straf, men af kærlighed til Gud.

282

Hvad er det største bud?

På spørgsmålet om "det største bud i loven", svarede Jesus med to citater fra moseloven: "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: 'Du skal elske din næste som dig selv.' På disse to bud hviler hele loven og profeterne" (Matthæus 22, 36–40). Buddet om, at elske Gud og næsten kaldes også for "det dobbelte kærligheds bud".

→ **Næstekærlighed:**

Se også spørgsmål 155

283

Hvad bygger menneskets kærlighed til Gud på?

Menneskets kærlighed til Gud bygger på Guds kærlighed til mennesket. Mennesket vil gengælde denne kærlighed: "Vi elsker, fordi han elskede os først" (1. Johannes 4, 19).

284

Hvad opfordrer Guds kærligheds bud til, og hvad kræver det?

Kærligheden til Gud skal præge menneskets natur og bestemme dets adfærd.

At elske Gud er et bud, som gælder hele mennesket, og som kræver fuld indsats. "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind og af hele din styrke" (Markus 12, 30). Det betyder at rette den udelte opmærksomhed mod Gud.

285

Hvordan lyder næstekærlighedens bud?

"Du skal elske din næste som dig selv" (Markus 12, 31; sml. 3. Mosebog 19, 18).

286

Hvad opfordrer næstekærlighedens bud til?

Buddet opfordrer til at møde alle medmennesker med kærlighed. Dette sætter klare grænser for egoismen.

I lignelsen om den barmhjertige samaritaner (sml. Lukas 10, 25–37) anskueliggjorde Jesus, at næstekærlighed betyder at være barmhjertig og handle tilsvarende.

Hvor konsekvent Jesus mente det, fremgår af hans krav om, endda at elske fjenden.

"I har hørt, at der er sagt: 'Du skal elske din næste (3. Mosebog 19, 18) og hade din fjende.' Men jeg siger jer: Elsk jeres

fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn."

Matthæus 5, 43–45.

287

Hvem er "næsten"?

I eksemplet med den barmhjertige samaritaner viser det sig: Næsten er for det første den, som trænger til hjælp. Næsten er for det andet den, som hjælper. Næsten er altså ethvert menneske, som vi kommer i kontakt med.

288

Har Jesus sagt mere om næstekærligheden?

Jesus har udover lignelsen om den barmhjertige samaritaner sammenfattet det grundlæggende om næstekærligheden i den såkaldte "Gyldne regel".

Begrebet "gyldne regel" blev brugt i det 17. århundrede i Europa om udsagnet i Matthæus 7, 12. Den "gyldne regel" er i dag også udenfor kristendommen en vidt udbredt grundregel for samlivet mellem mennesker.

289

Hvad forstås med "gyldne regel"?

Med den "gyldne regel" forstås man Herrens ord i bjergprædikenen: "Derfor: Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem. Sådan er loven og profeterne" (Matthæus 7, 12).

290

Hvordan skal næstekærlighed vise sig i menigheden?

Det, som Jesus lærte sine apostle, gælder også for menigheden: "Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden" (Johannes 13, 34.35). Dette krav til sine disciple går altså udover den "gyldne regel".

Næstekærlighedens bud om, at bistå medmennesker og hjælpe til i nødsituationer, skal særligt praktiseres i menigheden: "Så lad os da gøre godt mod alle, så længe det er tid, især mod vore trosfæller" (Galater 6, 10). Alle som tilhører menigheden har til opgave at møde hinanden med inderlig barmhjertighed, venlighed, ydmyghed, sagthedsmod og tålmodighed.

291

Hvad bevirker den "indbyrdes kærlighed" i menigheden?

Den "indbyrdes kærlighed" gør os i stand til at antage bror og søster, som de er (sml. Romer 15, 7), og bevarer mod uforsonlighed, fordomme og nedværdigende betragtning. Den er en kraft, som styrker sammenholdet i menigheden, vækker medfølelse og forståelse for hinanden og fremmer hjælpsomhed.

Fra "Kærlighedens højsang":

"Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt."

1. Korinther 13, 4-7.

292

Hvordan lyder De ti Bud?

Det første bud: "Jeg er Herren, din Gud, du må ikke have andre guder end mig!"

Det andet bud: "Du må ikke misbruge Herren, din Guds navn, thi Herren lader ikke den ustraffet, der misbruger hans navn!"

Det tredje bud: "Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig!"

Det fjerde bud: "Ær din fader og din moder, for at du kan få et langt liv i det land, Herren din Gud vil give dig!"

Det femte bud: "Du må ikke slå ihjel!"

Det sjette bud: "Du må ikke bedrive hor!"

Det syvende bud: "Du må ikke stjæle!"

Det ottende bud: "Du må ikke sige falsk vidnesbyrd mod din næste!"

Det niende bud: "Du må ikke begære din næstes hus!"

Det tiende bud: "Du må ikke begære din næstes hustru, hans træl eller trælkinde, hans okse eller æsel eller noget, der hører din næste til!"

Betegnelsen "De ti Bud" eller "dekalog" er afledt fra den bibelske formulering "de ti ord" ("deka logoi") i 2. Mosebog 34, 28 og 5. Mosebog 10, 4 (Luthers oversættelse). Bibelen fastsætter antallet af bud til ti, men nummererer dem ikke. Den måde Den Nyapostolske Kirke tæller på, går tilbage til en tradition fra det fjerde århundrede efter Kristus.

293

Hvem blev de ti bud givet til?

Gud gav de ti bud gennem Moses til Israels folk ved Sinaj-bjerget (sml. 2. Mosebog 19 og 20). De blev skrevet på stentavler.

294

Hvilken betydning havde de ti bud for Israels folk?

De ti bud regulerede israelitternes adfærd både overfor Gud og indbyrdes. Forkyndelsen af de ti bud hører til pagten, som Gud indgik med Israels folk. At holde budene var pligt, og blev velsignet af Gud. Allerede børnene i Israels folk lærte budene udenad.

Indtil i dag har de ti bud beholdt deres store betydning i jødedommen

"Han kundgjorde jer sin pagt, som han befalede jer at følge, de ti bud, og dem skrev han ned på to stentavler."

5. Mosebog 4, 13

295

Ytrede Jesus og hans apostle sig om de ti bud?

Ja, Jesus bekræftede de ti bud. Enkelte skærpede han endda, ved at han gav budene en ny, dybere mening og udvidede deres oprindelige gyldighedsområde.

Hans apostle gjorde til slut klart, at allerede det at overtræde et eneste af budene betyder overtrædelse af hele loven. "Den, som ellers overholder hele loven,

men fejler blot på ét punkt, er blevet skyldig i dem alle” (Jakob 2, 10).

”I har hørt, at der er sagt til de gamle (2. Mosebog 20, 13; 21, 12): ’Du må ikke begå drab,’ og: ’Den, der begår drab, skal kendes skyldig af domstolen.’ Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen...”

Matthæus 5, 21.22

”I har hørt, at der er sagt: ’Du må ikke bryde et ægteskab.’ Men jeg siger jer: Enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte.”

Matthæus 5, 27.28

296

Hvem gælder de ti bud for?

I de ti bud henvender Gud sig til alle mennesker. Det enkelte menneske bærer ansvaret overfor Gud for, hvordan han forholder sig og lever sit liv.

297

Hvordan skal forholdet mellem Guds bud og statens love ses?

Guds bud står over statens love. Om det foreligger brud mod Guds bud, afgør Gud alene og ikke lovgiveren.

298

Hvad betyder det at bryde Guds bud?

Ethvert brud mod Guds bud er synd. Synd gør menneskene skyldig overfor Gud. Omfanget af skylden, som opstår

af synden, kan være forskellig. Gud fastsætter alene, hvor stor skylden er. I enkelte tilfælde kan det være, at der næsten ikke opstår nogen skyld overfor Gud på grund af synden.

→ **Forholdet mellem synd og skyld:**

Se spørgsmål 230 og

forklaring til spørgsmål 230

299

Hvordan bliver hele loven opfyldt?

At elske Gud og næsten på fuldkommen måde, ville betyde at overholde hele loven (sml. Romer 13, 8.10). Dette var alene mulig for Jesus Kristus.

→ **Loven:** *Se spørgsmål 138, 271 ff.*

300

Hvordan lyder det første bud?

”Jeg er Herren, din Gud, du må ikke have andre guder end mig.”

301

Hvad betyder det første bud?

Det første bud betyder, at Gud er Herre over alt. Alene ham, skaberen af alle ting, tilkommer tilbedelse og ære. Det gælder om at adlyde hans vilje.

302

Hvilken betydning har det første bud i Det gamle testamente?

I landene rundt om Israel herskede polyteisme. Med det første bud tydeliggjorde Gud, at han er den eneste Gud. Af den grund tilkommer der kun ham

tilbedelse; han skal alene tjenes. ”Hør, Israel! Herren vor Gud, Herren er én. Derfor skal du elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke” (5. Mosebog 6, 4.5).

→ **Monoteisme:**

Se forklaringen til spørgsmål 53

Ordet **”polyteisme”** er afledt af de græske ord **”poly”** og **”theos”**, som betyder **”mange”** og **”Gud”** og står for flerguderi, altså at ære flere guder.

Selv kong Salomo vendte sig, da han var gammel, bort fra den levende Gud og ofrede til moabitternes og ammonitternes afguder (sml.

1. Kongebog 11, 7.8).

303

Hvad indebærer forbuddet mod at tilbede andre guder?

Enhver dyrkelse eller tilbedelse af alt det, hvad mennesker kan anse som gud, udover Gud, skaberen, er synd. Hertil hører dyrkelsen af levevæsner, naturfænomener, genstande, virkelige eller indbildte åndelige væsener.

Ifølge det strider det imod det første bud, for eksempel at anse statuer, dyrefigurer, sten, amuletter samt stjernebilleder, bjerge, træer og ild, storm osv. som gud.

Også udførelsen og tilbedelsen af guldkalven på Det gamle Testaments tid stred mod dette bud fra Gud: ”Så tog hele folket de guldringe af, de havde i ørerne, og bragte dem til Aron; han tog imod dem og støbte dem i en lerform til et billede af en tyrekalv. Da sagde de: ’Her er din Gud, Israel, som førte dig op fra Egypten. (2. Mosebog 32, 3.4).

304

Hvordan skal vi forstå forbuddet mod at fremstille og tilbede billeder?

I 2. Mosebog 20,4.5 bliver det forbudt at lave billeder af det som Gud har skabt: ”Du må ikke lave dig noget gudebillede i form af noget som helst oppe i himlen eller nede på jorden eller i vandet under jorden. Du må ikke tilbede dem og dyrke dem!”

Forbuddet mod at fremstille og ære billeder, skal ses ud fra den baggrund, at der fandtes billeder og statuer, som blev æret og tilbedt som guddomme.

305

Er det forbudt for os at lave billeder eller at fotografere?

Nej, det er ikke forbudt at lave billeder, skulpturer, fotografere eller filmatisere. Men sådanne fremstillinger skal ikke æres eller tilbedes.

306

Hvilken betydning har det første bud i Det nye Testamente?

Det første bud siger, at det kun findes én Gud. Det er den treenige Gud: Fader, Søn og Helligånd.

I Det nye Testamente er det første bud ikke bare relateret til Gud, Faderen, men også til Jesus Kristus og Helligånden.

→ **Treenighed:** *Se spørgsmål 61 ff.*

307

Hvad betyder det første bud for os i dag?

Det første bud opfordrer os til at ære Gud af kærlighed. At ære Gud sker i tilbedelse, lydhed og gudsfrygt. Gudsfrygt vokser ud af kærlighed til Gud. Den er ikke udtryk for angst, men for ydmyghed, kærlighed og tillid til Gud.

Det gælder om at tage imod Gud, sådan som han er kommet til syne i verden: i Jesus Kristus (sml. Johannes 14, 9).

Det er en overtrædelse af buddet at gøre sig en gud lig, ved brug af magt, ære, penge, idoler eller også i egen person, som alt andet skal underordne sig. Ligeledes strider det mod det første bud at gøre sig forestillinger om Gud, som præges af egne ønsker og forestillinger. Ligeledes strider det mod det første bud, når man i statuer, træer, naturfænomener osv. ser guddomme. Handlinger mod det første bud er derudover satanisme, spådomme, magi, trolddom, henvendelse til ånder eller påkaldelse af døde.

Ordet "**magi**" kommer fra græsk og betyder oversat: "trylleri", "blændværk". Til magi hører forestillingen om, at det er muligt at påvirke eller beherske mennesker, dyr eller hændelser og genstande gennem bestemte handlinger (ritualer) og/eller ord (trylleformler). Ofte bliver magi sat i forbindelse med det onde.

Spåmænd er mennesker, som er overbeviste om, at de kan se ind i fremtiden hhv. kan forudsige fremtiden. Deres forudsigelserne kommer fra hemmelighedsfulde tegn som de tolker tilsvarende. I den gamle pagts tid var spådom almindelig praksis

ved kongelige hoffer, men var strengt forbudt blandt Israels folk.

Påkaldelse af døde er en særlig form for spådom: Man forsøger at få kontakt med døde, for at spørge dem om fremtidige ting; sml. 1. Samuelsbog 28, 3 ff.

"Giv vor Gud ære!"
5. Mosebog 32, 3

308

Hvordan lyder det andet bud?

"Du må ikke misbruge Herren, din Guds navn, thi Herren lader ikke den ustraffet, der misbruger hans navn."

309

Hvad betyder det andet bud?

Det andet bud formaner om at holde alt det helligt, som har med Gud og hans navn at gøre.

310

Hvilken betydning har det andet bud i Det gamle Testamente?

Da Gud gav sig til kende overfor Moses i den brændende tornebusk, nævnte han sit navn: "Jeg er den, jeg er." Her er navnet ikke kun et særkende, men navnet beskriver også bærerens væsen. Dermed kundgør Gud, at han er uforanderlig og evig i hans væsen. Det enkelte menneske oplever Gud forskelligt, men alligevel forbliver Gud uforanderlig.

Guds væsen og majestæt må på ingen måde antastes. Af ærefrygt udtaler jøderne overhovedet ikke navnet "Jeg er den, jeg er" (hebræisk: "Jahwe"). På denne måde vil de – også utilsigtet – undgå ethvert misbrug af Guds navn.

"Gud svarede Moses: 'Jeg er den, jeg er!' Og han sagde: 'Sådan skal du sige til israelitterne: Jeg Er har sendt mig til jer.'"
2. Mosebog 3, 14

311

Hvilken betydning har det andet bud i Det nye Testamente?

Menneskene skal tale om Gud i kærlighed, ærefrygt og fulde af ansvarsbevidsthed.

Da Jesus underviste i at bede, opfordrede han til at tiltale Gud som "Fader i himlene" (sml. Matthæus 6, 9).

Når Jesus i bønnen gav udtryk for: "Og jeg har gjort dit navn kendt for dem" (Johannes 17, 26), tydeliggjorde han dermed Guds væsen, nemlig kærlighed (sml. 1. Johannes 4, 16).

312

Hvad betyder det andet bud for os i dag?

Vi skal holde alt helligt som har med Gud og hans navn at gøre. Det gælder for vore tanker, tale og livsstil.

Som kristne er vi særlig forpligtet overfor Jesu Kristi navn. Som Guds børn, som bærer Faderen og Sønnens navn, har vi et stort ansvar for at holde Guds navn helligt.

313

Hvordan ville man misbruge Guds navn?

Et kraftigt misbrug af Guds navn, er gudsbespottelsen, hvor Gud bevidst bliver hånet eller skældt ud. Også den som bander i Guds navn eller påberåber sig Gud og derved lyver, misbruger Guds navn. Allerede den letfærdige brug af betegnelsen "Gud", "Jesus Kristus" eller "Helligånd" i løssluppen tale eller i vitser, er en overtrædelse af det andet bud.

I løbet af historien har mennesker på mange måder **misbrugt Guds navn**: For at berige sig, for at føre krige (f.eks. korstogene), for at diskriminere, pine og dræbe andre mennesker – alt i Guds navn.

314

Hvilken konsekvens har et brud mod det andet bud?

Som eneste bud indeholder det andet bud en trussel om straf i tilfælde af overtrædelse. Hvad straffen består i, siger Bibelen ikke noget om. For os burde bevæggrunden til at følge dette bud, frem for alt være kærlighed til Gud og ærefrygt, og ikke frygt for straf.

315

Strider det at sværge i forbindelse med påkaldelse af Gud mod det andet bud?

Jesus har i Bjergprædiken forbudt det at sværge. Dette skal forstås sådan, at for-

buddet gælder den letfærdige sværgen i hverdagen, men ikke for eksempel edsaf læggelse i retten.

Den, der afgiver en højtidelig ed og påkalder sig Gud som vidne ("Så sandt Gud hjælper mig!") for at kundgøre sin forpligtelse til sandfærdighed overfor Gud, aflægger dermed en offentlig bekendelse på sin tro på den almægtige og alvidende Gud.

316

Hvordan lyder det tredje bud?

"Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig!"

317

Hvad betyder det tredje bud?

Med det tredje bud opfordres der til at afsondre én dag om ugen fra de andre, for at tilbede Gud og beskæftige sig med hans ord. For kristne er det søndagen – dagen, hvor Jesus Kristus opstod.

318

Hvilken betydning har det tredje bud i Det gamle Testamente?

Gud hvilede på den syvende skabelsesdag og helligede den. Hviledagen er givet som helligdag, for at takke og ære Gud for hans skabergerning.

Gud benævnte, allerede før lovgivningen på Sinaj, sabbatten som den dag, der skulle holdtes hellig. Under Israels folks vandring gennem ørkenen, forkyndte Moses: "Det er det, Herren har befale: I morgen er det hviledag, hellig sabbat for Herren" (2. Mosebog 16, 23).

På sabbatten skulle Israels folk hvile sig fra arbejdet og uforstyrret henvende sig til Gud. Sabbatten tjente til lovprisning af Skaberen og mindet om Israels befrielse fra fangenskab i Egypten. Velsignelse var lovet dem, som holdt sabbatten i ære og undlod personlige forretninger samt "tom snak" (sml. Esajas 58, 13.14).

319

Hvilken betydning har det tredje bud i Det nye Testamente?

At holde sabbatten – den syvende dag i den jødiske kalender – hellig, hørte for israelitterne til loven. Jesus gik i synagogen på sabbatten og helbredte syge, noget som efter israelitternes opfattelse var arbejde, og dermed et lovbrud. Dermed tydeliggjorde Jesus, herren over sabbatten, at det at gøre godt mod mennesker skal værdsættes højere end en ren formel opfyldelse af det tredje bud.

"Synagoger" er de bygninger, i hvilke de jødiske menigheder forsamlers sig til gudstjeneste siden tiden med det

babylonske fangenskab. Dette var gudstjenester uden nadver, som bestod af bøn, oplæsning og udlægning af hellige skrifter.

"Sabbatten blev til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbattens skyld."

Markus 2, 27

320

Hvorfor helliger kristne søndagen som "helligdag"?

Kristne anser søndagen som "helligdag", fordi Jesus Kristus opstod fra de døde på en søndag. Derfor er det at holde søndagen hellig for de kristne også en bekendelse af Jesu Kristi opstandelse.

En henvisning på betydningen af søndagen som helligdag for kristne, findes i

Apostlenes Gerninger 20, 7: ”Den første dag i ugen var vi samlet for at bryde brødet. Paulus førte samtaler med dem ...” Her fremhæves ligesom i 1. Korinther 16, 2 den første dagen i ugen, søndagen.

321

Hvordan holder vi søndagen hellig?

Søndagen skal være en hviledag og en festdag for sjælen. Vi holder søndagen hellig i det vi frem for alt i gudstjenesten tilbyder Gud, tager imod hans ord i troen, bodfærdigt tager imod syndernes forladelse og værdigt nyder Kristi legeme og blod i sakramentet Den hellige Nadver. Helligeholdelsen af søndagen betyder også, at gudstjenestens virkning bliver uddybet og bevaret.

Den, som ikke kan komme til gudstjenesten, helliger søndagen, ved at han søger forbindelse med Gud og menigheden i bønne. Dette gælder eksempelvis for

erhvervsaktive og for syge, handikappede og gamle mennesker.

Buddet om at holde helligdagen hellig, opfordrer den troende til at prøve, hvorvidt hans aktiviteter kan forenes med betydningen af den dag, som Herren har viet.

322

Hvordan lyder det fjerde bud?

”Ær din fader og din moder, for at du kan få et langt liv i det land, Herren din Gud vil give dig!”

323

Hvad betyder det fjerde bud?

Det fjerde bud er rettet mod mennesker i alle aldre, og kræver at far og mor skal agtes og værdsættes på passende vis. Det er det eneste bud, som lover en belønning.

324

Hvilken betydning har det fjerde bud i Det gamle Testamente?

Det fjerde bud står, som hele den mosaiske lov, i forbindelse med israeliternes ørkenvandring. Ældre medlemmer af klanen skulle man bistå på den vanskelige vandring og således vise dem ære. Løftet om ”velfærd” opfattede man som velfærd i det jordiske liv.

Buddet opfattede man i Israel også som en anvisning til voksne om at sørge for gamle forældre og pleje dem i tilfælde af sygdom.

→ **Mosaik lov:** Se spørgsmål 272 ff.

325

Hvilken betydning har det fjerde bud i Det nye Testamente?

Om den tolvårige Jesus bliver det berettet, at han lydigt underordnede sig sin mor Maria og dennes mand Josef: ”Så fulgte han med dem tilbage til Nazaret, og han var lydige mod dem” (Lukas 2, 51). Jesu nærhed til hans mor bliver tydelig, da han i sin sidste time overlod hende til apostel Johannes’ omsorg (sml. Johannes 19,27).

I apostel Paulus’ breve bliver børnene udtrykkeligt formanet til at være lydige overfor deres forældre.

326

Hvad betyder det fjerde bud for os i dag?

Børn, uafhængig af deres alder, får den opgave at ære forældrene. Den konkrete omsætning af buddet kan variere afhængig af alder, sociale omgivelser og samfundsmæssige omgangsformer.

Enhver lydighedsforpligtelse er begrænset af påmindelsen fra apostel Peter: ”Man bør adlyde Gud mere end mennesker” (Apostlenes Gerninger 5, 29).

Med begrebet, et menneskes ”**sociale omgivelser**”, mener man dets levevilkår, hertil hører afstamning, familie og slægtskab, indtægten og formue, uddannelsen, jobbet, den religiøse tilhørighed og andre omstændigheder i livet.

327

Hvordan skal forjættelsen om "et langt liv" forstås?

Når børn ærer deres forældre af kærlighed og taknemlighed, altså værdsætter dem, er lydige overfor dem og sørger for dem, vil Guds velsignelse hvile derpå.

I menneskenes forestilling i den gamle pagts tid var "et langt liv" udtryk for Guds velsignelse. I den nye pagt viser Guds velsignelse sig hovedsageligt i åndelige goder.

Åndelige goder kommer fra Gud og gør den troende "rig". Til de åndelige goder hører bl.a. kærligheden, tålmodigheden, glæden fra Helligånden, erkendelsen af evangeliets sandhed, Guds barnekåret, syndernes forladelse, sakramenterne, håbet om opfyldelsen af og deltagelsen i Herrens forjættelser.

→ **Åndelig velsignelse:** Se spørgsmål 268

328

Resultater det fjerde bud også i pligter for forældrene?

Ja, forældrene har med deres livsførelse og deres opdragelse et stort ansvar og skal gennem en Gud velbehagelig adfærd sørge for, at det ikke bliver vanskeligt for børnene at værdsætte deres forældre. Opfylder forældrene ikke disse pligter, kan de heller ikke forvente lydighed fra deres børn.

Børns pligt til at være lydige overfor forældrene kan ikke under nogen omstændigheder forsvares ud fra det fjerde bud, hvis forældrene eller børnene i denne sammenhæng ville overtræde Guds bud.

329

Hvordan lyder det femte bud?

"Du må ikke slå ihjel!"

330

Hvad betyder det femte bud?

Livet er givet af Gud. Han alene er herre over liv og død. Ingen er berettiget til at afslutte et menneskeliv.

331

Hvilken betydning har det femte bud i Det gamle Testamente?

Den ordrette oversættelse af buddet fra den hebraiske tekst er: "Du skal ikke myrde." Ud fra det forbød det femte bud at dræbe mennesker på eget initiativ. Det refererede udtrykkeligt ikke til militærtjeneste og dødsstraf.

332

Hvilken betydning har det femte bud i Det nye Testamente?

Jesus begrænsede ikke overholdelsen af dette bud til at opfylde det bogstaveligt. Hovedsagen for ham var den indre holdning, menneskets sindelag.

Derfor sagde han: "I har hørt, at der er sagt til de gamle: 'Du må ikke begå drab,' og: 'Den, der begår drab, skal kendes skyldig af domstolen.' Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! Til sin broder, skal kendes skyldig af Det store Råd" (Matthæus 5, 21.22). I 1. Johannes 3, 15 står

der som supplement: "Enhver, som hader sin broder, er en morder".

333

Hvad betyder det femte bud for os i dag?

Begyndelsen og afslutningen af det menneskelige liv ligger alene i Guds hånd. Han alene er herre over liv og død.

Også når der hersker mangfoldig vold på jorden i dag og mange mennesker bare ringeagter andres liv, gælder buddet uforandret. Det omfatter – ved siden af forbuddet om at afslutte menneskeligt liv – samtidig opdraget til, at agte, at beskytte og at bevare menneskeligt liv.

Enhver overtrædelse af det femte bud er synd. Skylden som opstår af det overfor Gud, kan være forskellig.

334

Er abort en overtrædelse af det femte bud?

Ja. Ufødt liv skal agtes og beskyttes, for man kan gå ud fra, at der fra befrugtningstidspunktet foreligger et menneskeligt liv givet af Gud.

335

Falder selvmord ind under det femte bud?

Ja, fordi der bliver afsluttet liv, som er givet af Gud.

336

Er drab i selvforsvar et brud på det femte bud?

Ja, også drab i selvforsvar er en overtrædelse af det femte bud.

337

Hvad gælder der for det at dræbe i krig?

At dræbe i krig er et brud på det femte bud. Buddet pålægger den enkelte ansvaret, for om muligt at undgå at dræbe. I enkelte tilfælde kan det være, at der på grund af handlemåden næsten ikke opstår skyld overfor Gud.

→ **Skyld overfor Gud:** Se spørgsmål 230

338

Er dødshjælp en overtrædelse af det femte bud?

Den, der yder aktiv dødshjælp – det vil sige, den, der foretager handlinger, som fører til døden for en døende –, han overtræder det femte bud.

Passiv dødshjælp – altså at undlade at gøre noget, som forlænger livet – bliver under strenge forudsætninger ikke set som overtrædelse af det femte bud. Afgørelsen om at afstå fra livsforlængende foranstaltninger er først og fremmest op til patienten selv. Ved manglende viljeforkyndelse, skal denne afgørelse træffes efter aftale mellem lægerne og de pårørende, ene og alene med ansvarsbevidst værdsættelse af den døendes interesser.

339

Hvordan skal det femte bud ses med hensyn til dødsstraf?

Intet menneske har lov til at afslutte et menneskeliv. Derfor krænker håndhævingen af dødsstraffen den guddommelige orden. Den Nyapostolske Kirke ser desuden ikke dødsstraffen som egnet til tag i forhold til afskrækkelse og beskyttelse af samfundet.

340

Henviser det femte bud også til det at dræbe dyr?

Nej, at dræbe dyr falder ikke ind under det femte bud. Gud tillader udtrykkeligt at dyr tjener til føde for mennesker (sml. 1. Mosebog 9, 3). Men dyrenes liv skal også respekteres; dette hænger sammen

med menneskenes medansvar for at bevare skabelsen.

341

Hvordan lyder det sjette bud?

”Du må ikke bedrive hor!”

342

Hvad betyder det sjette bud?

Ægteskabet er det af Gud ønskede, for livstid anlagte fællesskab mellem mand og kvinde. Det bygger på en gensidig, frivillig afgørelse. Den bliver kundgjort gennem et offentligt troskabsløfte.

Den, som er gift, bryder ægteskabet når han eller hun har samleje med en anden end sin ægtefælle. Ligeledes bryder en ugift ægteskabet, når han eller hun har samleje med en som er gift.

343

Hvad betyder det sjette bud i Det gamle Testamente?

Allerede på Det gamle Testaments tid blev ægteskabet opfattet som en pagt, som står under Guds beskyttelse og som bliver velsignet gennem bøn. Ægteskabsbrud blev dengang straffet med døden.

”For vi er de helliges børn og kan ikke begynde vort ægteskab som hedninger, der ikke kender Gud (Luthers oversættelse). Hun stod op, og de begyndte at bede og bønfalde om beskyttelse.”

Tobits Bog 8, 5

344

Hvad betyder det sjette bud i Det nye Testamente?

Jesus Kristus taler klart for monogami. Dette er, efter Guds vilje en passende form et ægteskabeligt samliv mellem mand og kvinde.

Jesus tolkede også det sjette bud ud over dets oprindelige mening: I Bjergprædiken sagde han: ”Enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte” (Matthæus 5, 28). Det betyder, at man til trods for en ulastelig ydre livsførelse, kan begå ”ægteskabsbrud i hjertet”, altså i tankerne.

”**Monogami**” vil sige, at en mand kun er gift med **en** kvinde og en kvinde kun med **en** mand.

Det gamle testamente beretter ofte om ”polygami” i den betydning, at en mand var gift med flere kvinder.

345

Hvad siger Det nye Testamente om skilsmisse?

I Det nye Testamente bliver skilsmisse set som overtrædelse af det sjette bud:

”Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille” (Markus 10, 9). Eneste undtagelse, som tillader skilsmisse, er når ægtefællen begår ægteskabsbrud (sml. Matthæus 19, 9).

De nytestamentlige udsagn vedrørende skilsmisse tjente først og fremmest til at forbedre kvindens situation, som i antikken kun havde meget begrænsede rettigheder. Kvinden skulle beskyttes mod vilkårligt at kunne blive forkastet af hendes ægtemand.

346

Hvad betyder det sjette bud for os i dag?

Ægteskabet er oprettet for at være uop-løselig (sml. Matthæus 19, 6; Markus 10, 9). Derfor gælder det med det som baggrund om at beskytte og fremme ægteskabet.

Dette bud betyder også, at ægtefællerne skal stå sammen i trofasthed. Til forpligtelserne som dette bud indebærer hører, at ægtefællerne anstrænger sig alvorligt på at gå livsvejen sammen i guds-frygt og kærlighed.

347

Hvordan forholder Den Nyapostol-ske Kirke sig overfor skilte?

Skilte og de som gennemgår en skilsmisse, har deres plads i menigheden og får uden forbehold omsorg af deres sjælesørgere og de bliver ikke udelukket fra sakramenterne.

Skilte, som på ny vil indgå ægteskab, får efter ønske ægteskabsvelsignelsen. Dermed skal der gives muligheden for en ny begyndelse.

Det skal altid holdes for øje, at Jesus ikke mødte mennesket med streng straf, men med kærlighed og nåde (sml. Johannes 8, 2-11).

348

Hvordan lyder det syvende bud?

”Du må ikke stjæle!”

349

Hvad betyder det syvende bud?

Det er forbudt at forgribe sig på sin næstes ejendele. Man må ikke tilegne sig næstens ejendele uretmæssigt og heller ikke ødelægge dem.

350

Hvad betyder det syvende bud i Det gamle Testamente?

Oprindelig gjaldt buddet om ikke at stjæle, frem for alt menneskerov. Derved drejede det sig om at beskytte den frie mand for at blive røvet, solgt eller at blive holdt i fangenskab. Berigelsesforbrydelser kunne man gøre godt igen ved materiel godtgørelse (forlig), menneskerov blev derimod straffet med døden i Israel: ”Den, der røver et menneske og sælger det eller selv beholder det, skal lide døden” (2. Mosebog 21, 16).

Også tyveri af fremmede ejendele blev straffet; den mosaiske lov krævede godtgørelse. ”Når en mand stjæler en okse eller et får og slagter det eller sælger det, skal han yde erstatning med fem stykker hornkvæg for en okse og fire stykker småkvæg for et får” (2. Mosebog 21, 37).

351

Hvad betyder det syvende bud i Det nye Testamente?

Jesus betegnede tyveri som synd. Tyveri har sin oprindelse i menneskets sindelag. ”Thi fra hjertet udgår onde tanker,

mord, ægteskabsbrud, utugt, tyveri, falsk vidnesbyrd og bespottelser. Det er det, som gør et mennesket urent” (Matthæus 15, 19.20).

352

Hvad betyder det syvende bud for os i dag?

Tyveri i ordets egentlige forstand foreligger, når andres materielle eller åndelige ejendele bliver taget. Men også bedrageri, åger, udnyttelse af en nødsituation, underslæb, tilbageholdelse, skattesnyd, korruption og sløseri af betroede penge må anses som overtrædelse af det syvende bud.

Det syvende bud opfordrer derudover til ikke at krænke sin næstes ære og gode omdømme og ikke antaste dets værdighed som menneske.

Ågerkarle udnytter en anden, ved at de kræver en urimelig overpris for en vare eller ydelse.

Underslæb foreligger, når nogen forgriber sig på en andens formue, som var ham anbetroet!

Begrebet ”**korruption**” betyder på den ene side, at man bruger ydelser (frem for alt penge), for at opnå noget, som ikke tilkommer en (bestikkelse). På den anden side er det også korruption, når en eller anden lader sig bestikke.

353

Hvordan lyder det ottende bud?

”Du må ikke sige falsk vidnesbyrd mod din næste!”

354

Hvad betyder det ottende bud?

”Falsk vidnesbyrd” er et usandt udsagn, som vedrører en anden person. Ethvert ”falsk vidnesbyrd” er løgn. Kernen i bud-det er kravet om at tale og handle i overensstemmelse med sandheden.

355

Hvad betyder det ottende bud i Det gamle Testamente?

Det ottende bud gjaldt i første omgang falsk udsagn i retten. Både en falsk sigtelse og et usandt vidneudsagn kunne være ”falskt vidnesbyrd” i buddets forstand. Kom det frem i retten, at et vidne havde vidnet falsk, fik han den straf, som den tiltalte ellers ville have fået, hvis han var blevet dømt (sml. 5. Mosebog 19, 18.19).

356

Hvad betyder det ottende bud i Det Nye Testamente?

Jesus Kristus viste flere gange hen på det ottende bud. Han viste hen på, at overtrædelsen af dette bud er udtryk for forkert sindelag og gør mennesket urent (sml. f.eks. Matthæus 15, 18–20).

357

Hvad betyder det ottende bud for os i dag?

I dag betyder det ottende bud, udover den oprindelige mening, forbuddet mod enhver usandfærdig tale og handling.

Således støder også nødløgne, halve sandheder, udsagn, der skal sløre de virkelige forhold, samt bagvaskelse mod det ottende bud. Også praleri og overdrivelse, tvetungethed og hykleri, udbredelse af rygter, sladder og smiger er udtryk for usandheder.

Enhver er forpligtet til at anstrenge sig på oprigtighed og sandfærdighed. Også adfærden i samfundet og i forretningslivet skal orientere sig efter det ottende bud.

Påstande om et andet menneske, som er usande og skader dette, krænker hans ære, eller fornærmer, betegner man som "ærekrænkelse" og "bagvaskelse".

358

Hvilken opgave resulterer det ottende bud i for de kristne?

Kristne er kaldet til at give et "sandfærdigt vidnesbyrd" ved, at de tror på evangeliet, forkynnder det og fører et tilsvarende liv.

359

Hvordan lyder det niende og tiende bud?

"Du må ikke begære din næstes hus! Du må ikke begære din næstes hustru, hans træl eller trælkvinde, hans okse eller æsel eller noget, der hører din næste til!"

360

Hvorfor bliver det niende og tiende bud ofte sammenlagt?

De sidste to af de ti bud står, hvad indholdet angår hinanden meget nær. Derfor bliver de ofte sammen anset som et bud.

Disse to bude findes i Bibelen i forskellige versioner. I 2. Mosebog 20, 17 nævnes næstens hus først, derimod bliver hustruen nævnt først i 5. Mosebog 5, 21.

361

Hvilken betydning har det niende og tiende bud?

Kernen i det niende og tiende bud er ud-sagnet: "Du skal ikke begære." Dermed er det ikke enhver form for længsel der er forbudt, men det syndige begær efter næstens ægtefælle eller hans ejendele.

Retter længslen sig efter, noget, der er af værdi og betydning for en anden bliver det til syndigt begær. Så virker det ødelæggende. Begær kan vokse til grådighed og udspringer for det meste af misundelse.

362

Hvilken betydning har det niende og tiende bud i Det Gamle Testamente?

Fra begyndelsen forsøger Satan at forføre mennesker til synd ved, at han vækker begær og lyst efter det forbudte.

I Det gamle Testamente bliver der berettet om et eksempel på ekstreme følger af begær efter næstens hustru, da kong David på grund af dette begær begik bedrageri, ægteskabsbrud og mord (sml. 2. Samuelsbog 11).

363

Hvilken betydning har det niende og tiende bud i Det nye Testamente?

Behersker man ikke det syndige begær, følger omsætningen til gerning. Følgerne er beskrevet i Jakob 1, 15: "Når så begæret har undfanget, sætter det synd i verden, og når synden er vokset op, føder den død."

I Galater 5, 19-25 bliver det vist, at syndigt begær fører til syndig handling. Dette betegnes som "kødets gerninger". Bibelen stiller begæret overfor begrebet "selvbeherskelse". Selvbeherskelse viser sig i kyskhed og afkald.

"Kødets gerninger er velkendte: Utugt, urenhed, udsvævelse, afgudsdyrkelse, trolddom, fjendskaber, kiv, misundelse, hidsighed, selvviskhed, splid, kliker, nid, drukkenskab, svir og mere af samme slags. jeg siger jer på forhånd, som jeg før har sagt, at de, der giver sig af med den slags, ikke skal arve Guds rige. Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod! De, som hører Kristus Jesus til, har korsfæstet kødet sammen med lidenskaberne og begæringerne. Lever vi i Ånden, skal vi også vandre i Ånden."

Galater 5, 19 ff.

364

Hvilken betydning har det niende og tiende bud for os i dag?

Det niende og tiende bud giver mennesket opgaven at våge over hjertets renhed. Det skal afvise fristelsen til syndig gerning.

"Som lydige børn må I ikke tilpasse jer de lyster, som I før fulgte i jeres uvidenhed; men ligesom han, der har kaldet jer, er hellig, skal også I være hellige i hele jeres livsførelse."

1. Peter 1, 14.15

JESU KRISTI
KIRKE

Brudemenighed
Kristne
Kirke
Herrens frelserværk
Apostel
Mission
Apostolicitet

365

Hvad betyder "kirke" i almindelighed?

Begrebet "kirke" har i almindelig sprogbrug tre forskellige betydninger. For det første mener man dermed et kristent gudshus (f.eks. landsbykirken), hvor de troende samles til gudstjenesten. I en anden betydning betegnes "kirke" som menigheden på et sted. Derudover forstås man med "kirke" et kristent fællesskab (en denomination), for eksempel Den Nyapostolske Kirke eller Den katolske Kirke.

"Denomination" fra latinsk "denominatio" ("bekendelse", "benævnelse") er en neutral betegnelse for et religionsfællesskab.

366

Hvad betyder "kirke" i forbindelse med troen?

I første linje betyder "kirke" i forbindelse med troen ikke gudshuset, men den institution, der har til opgave, at formidle frelsen i Kristus til menneskene. Menneskene, som tilhører kirken, er kaldet til det evige fællesskab med Gud.

Derudover betyder "kirke", allerede nu at have fællesskab med den treenige Gud, idet Gud henvender sig til de troende, i ord og sakramente, disse tilbyder og lovpriser ham. I kirken har de troende fællesskab med hinanden. Gudstjenesten er midtpunktet i det kirkelige liv.

367

Er kirke nødvendig?

Ja, kirken er nødvendig for at være kristen, for alene i den hører vi Guds ord, modtager sakramenterne og oplever fællesskabet med Gud og med hinanden. Disse elementer er samlet set uundværlige, for at opnå frelsen. Uden kirke er dette ikke muligt for mennesket.

→ **Frelse:** Se spørgsmål 243, 248 ff.

368

Hvem har grundlagt kirken?

Jesus Kristus har grundlagt kirken. Han har ikke kun efterladt sig en lære, men

369

Hvem er "overhoved" for Jesu Kristi kirke?

Jesus Kristus er "overhoved" for sin kirke.

370

Hvad er Jesu Kristi kirkes opgaver?

Jesu Kristi kirke har to opgaver. Den første opgave er, at gøre frelse og evigt fællesskab med Gud tilgængelig for menneskene. Den anden opgave som kirken har består i, at mennesker bringer tilbedelse og lovprisning frem for Gud.

371

Er der forskel på Jesu Kristi kirke og Den Nyapostolske Kirke?

Ja, der er forskel på dem. I Den Nyapostolske Kirke og de andre kristne kirker bliver den ene Jesu Kristi kirke synlig på forskellig måde og i forskelligt omfang.
→ *Se også spørgsmål 386.*

372

Med hvilke handlinger indstiftede Jesus Kristus kirken?

Jesus Kristus indstiftede kirken, idet han foretog betydningsfulde handlinger: Han

- samlede mandlige og kvindelige disciple omkring sig (sml. Markus 1, 16 ff.),
- prædikede om Guds rige (sml. Markus 1, 14.15),
- udvalgte apostlene (sml. Lukas 6, 12–16),
- indsatte den Petrine tjeneste (sml. Matthæus 16, 18),
- fejrede for første gang Den hellige Nadver (sml. Matthæus 26, 20–29),
- bragte sit offer langfredag (sml. Matthæus 27, 50),
- opstod fra de døde i påsken (sml. Matthæus 28, 1 ff.),

- gav apostlene opdrag til at forkynde evangeliet og døbe i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn (sml. Matthæus 28, 19.20),
- sendte Helligånden pinsedag (sml. Apostlenes Gerninger 2, 1 ff.).

373

Findes der henvisninger til Jesu Kristi kirke i Det gamle Testamente?

Ja, der findes henvisninger til Jesu Kristi kirke i Det gamle Testamente, som for eksempel:

- Arken: I arken blev Noa og hans familie reddet fra syndfloden. Arken tjente som redning for Noa og hans familie. Således tjener Kristi kirke til redning for synderne (sml. 1. Peter 3, 20.21).
- De ti Bud som Moses modtog på Sinaj bjerget: I dem kommer Guds vilje til udtryk. Denne blev kundgjort for det samlede Israels folk gennem Moses, Guds tjener. I Kristi Kirke bliver Guds vilje meddelt en forsamling, nemlig menigheden, gennem prædiken af evangeliet.

374

Hvordan beskrives Jesu Kristi Kirke i Det nye Testamente?

I Det nye Testamente beskrives Jesu Kristi kirkes væsen i forskellige billeder og eksempler. "Kristi legeme" er et af de vigtigste billeder på kirken; i dette billede bliver kirken sammenlignet med en krop: "For ligesom vi har ét legeme, men mange lemmer, alle med forskellige opgaver, således er vi alle ét legeme i Kristus" (Romer 12, 4.5).

375

Hvad betyder billedet af Kristi legeme?

Med billedet af Kristi legeme er alle ment, der hører til Jesus Kristus, fordi de er døbt, tror på ham og bekender ham som deres herre. Ligesom lemmerne af et legeme hører sammen som en organisme, således hører de døbt sammen som Jesu Kristi Kirke.

376

Hvilken overensstemmelse findes der mellem kirken og personen Jesus Kristus?

Jesu Kristus har to væsner. Disse genspejler sig også i kirken.

Når man taler om Jesu to væsner, betyder det, at Jesus Kristus samtidig er sand Gud og sandt menneske. Dette kan illustreres med eksempler fra hans liv: Da han vækkede den afdøde Lazarus tilbage til livet, gjorde han det som sand Gud (sml. Johannes 11, 43–47). Som sandt menneske led han for eksempel af sult og tørst, således som andre mennesker også gjorde (sml. Johannes 4, 7).

Jesu guddommelige væsen var usynlig, hans menneskelige natur var synlig.

Sådan er det også med kirken: Den har en usynlig og en synlig side. Begge sider hører, ligesom Jesu Kristi to væsner, uopløseligt sammen.

→ *Begge Kristi væsner:*
Se spørgsmål 103 ff.

377

Hvordan oplever man Jesu Kristi kirkes usynlige side?

Den usynlige side af kirken oplever man blandt andet i frelsegerningerne. Disse er usynlige for mennesket og kan kun opfattes i troen.

Eksempler på frelsende gerninger er:

- Når Gud tilgiver synderne,
- Når arvesynden bliver vasket bort i dåben,
- Når Gud skænker Helligåndens gave,
- Når Kristi legeme og blod bliver givet i Den hellige Nadver,
- Når sakramenterne uddeles til de hensovede,
- Når velsignelseshandlinger (konfirmationer, ordinationer osv.) bliver foretaget,
- Når Gud virker gennem menneskelige ord i prædiken,
- Når velsignelsen bliver lagt på menigheden.

378

Hvordan oplever man Jesu Kristi kirkes synlige side?

Den synlige side af kirken oplever man blandt andet, når mennesker foretager handlinger i kirken. Dette er mærkbart – for eksempel,

- når mennesker bekender sig til Jesus Kristus,
- når der bliver fejret gudstjeneste,
- når der vies vand til dåben og dåbs-handlingen bliver gennemført,

- når embedsbærerne vier brød og vin til Den hellige Nadver og uddeler Den hellige Nadver,
- når apostlene ved håndspålæggelse gennemfører Den hellige Besegling,
- når der bliver prædikeret,
- når der bliver bedt,
- når der bliver praktiseret næstekærlighed.

379

Er Jesu Kristi kirkes usynlige side fuldkommen?

Ja, den usynlige side af Jesu Kristi kirke er fuldkommen. Således svarer den til Jesu Kristi guddommelige væsen. Størrelsen, udstrækningen og fuldkommenheden af Jesu Kristi kirke kan vi mennesker ikke forestille os. Selv den troende kan ikke fatte hele omfanget.

380

Er Jesu Kristi kirkes synlige side fuldkommen?

Nej, den synlige side af Jesu Kristi kirke er ikke fuldkommen. For de der handlede i den har ikke altid udvist Jesu kærlighed, barmhjertighed, sandfærdighed og godhed.

I kirken handler syndige mennesker, som laver fejl. Derfor findes der i kirken også fejl, afveje og afsporinger, som menneskene tilegner sig.

Her er den grundlæggende forskel mellem kirkens synlige side og Jesu menneskelige væsen. I modsætning til den synlige side af kirken, der har mangler, var Jesus Kristus også i sit menneskelige væsen fuldkommen og uden synd.

381

Hvilke kendetegn har Jesu Kristi kirke?

Kristi kirke – både på den synlige side som også den usynlige side – har fire kendetegn: Enhed, hellighed, almenhed og apostolicitet. Disse kendetegn på kirken kalder man ”notae ecclesiae”.

382

Hvad betyder: ”Jesu Kristi kirkes enhed”?

Kirken er et, fordi der kun findes den ene Gud. Kirken vidner om Guds enhed, Faderens, Sønnens og Helligåndens, der virker i den. Jesus har betegnet enheden indbyrdes og kærligheden til hinanden som kendetegn på dem, der hører ham til og følger ham efter. Således kommer Guds væsen frem i kirken: ”Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham” (1. Johannes 4, 16).

→ *Treenighed: Se spørgsmål 61 ff.*

383

Hvad betyder: ”Jesu Kristi kirkes hellighed”?

Kirken er hellig, fordi den treenige Gud er hellig. Gud virker i Kristi kirke i ord og sakramente.

384

Hvad betyder: ”Jesu Kristi kirkes almenhed”?

Kirken er almen, fordi Gud er der for alle mennesker, for levende og for døde. Der findes ingen grænser for forkyndelsen af evangeliet.

385

Hvad betyder: ”Jesu Kristi kirkes apostolicitet”?

Kirken er apostolsk, fordi den apostolske lære bliver forkyndt og det apostolske embede virker i den.

386

Hvor er de fire kendetegn på Jesu Kristi kirke synlige?

De fire kendetegn på Jesu Kristi kirke – enhed, hellighed, almenhed og apostolicitet – er synlige i de forskellige kristne kirkesamfund på forskellig vis og i forskelligt omfang.

Tydeligst kommer disse kendetegn på Jesu Kristi kirke til syne, der hvor apostlene virker: De uddeler de tre sakramenter til levende og døde og forkynner Guds ord med tyngdepunktet i Kristi snarlige genkomst. Her er Herrens forløsningsværk oprettet.

Under begrebet ”Herrens forløsningsværk” forstår man i almindelighed Jesu frelsegerning, der er afsluttet. Bliver dette begreb anvendt her, menes der hermed den del af kirken, hvori apostlene virker og formidler de fresegaver, som tjener til forberedelsen af førstegrøden, Kristi brud.

387

Hvilke opgaver bliver opfyldt i Herrens forløsningsværk?

I Herrens forløsningsværk samler og forbereder Jesus Kristus sin brudemenighed gennem apostle til hans snarlige genkomst. I dag bliver disse opgaver opfyldt gennem apostlene, som virker i Den Nyapostolske Kirke.

→ **Forberedelse af brudemenigheden:**
Se spørgsmål 214, 402, 562 ff.

388

Fra hvornår kom Jesu Kristi kirke til syne?

Jesu Kristi kirke kom første gang til syne til pinse, da Helligånden blev udgydt. Apostel Peter prædikede, og omkring 3.000 mennesker kom til troen. De lod sig døbe og dannede sammen med apostlene den første kristne menighed. Dette skete i Jerusalem.

389

Hvad udmærkede de første kristne?

De første kristne holdt "fast ved apostlenes lære og fællesskabet, og ved brødets brydelse og ved bønnerne" (Apostlenes Gerninger 2, 42). Dette er af afgørende betydning for Jesu Kristi kirke.

390

Hvor erfarer vi noget væsentlig om udviklingen af de første menigheder?

Et indblik i udviklingen af de første menigheder får vi i Det nye Testamente: I Apostlenes Gerninger og i apostlenes breve.

391

Hvilken udvikling tog Jesu Kristi kirke?

Fra pinse, da Helligånden var blevet udgydt, udbredte Jesu Kristi kirke sig: I den virkede apostle og andre embeder. Evangeliet blev prædikeret og sakramenterne blev uddelt.

Overalt i det romerske rige opstod der menigheder, kristendommen bredte sig blandt jøder og hedninge.

Det **romerske rige** var en verdensmagt på de første kristnes tid. Det omfattede hele middelhavsområdet, inklusiv Mellemøsten. For udbredelsen af evangeliet var det romerske rige med dets gode færdselsåre og det fælles græske omgangssprog og senere det latinske, en stor fordel.

392

I hvilke egne blev evangeliet videreformidlet gennem apostlene?

I opfyldelsen af sendelsesopdraget, som Jesus Kristus havde tildelt apostlene – at lære og at døbe alle folkeslag –, virkede apostlene i forskellige områder. Frem

for alt forkyndte apostlene Peter og Jakob evangeliet blandt jøderne, apostlene Paulus og Barnabas rejste i hedenske lande i Middelhavsområdet. Evangeliet blev udbredt til lande i Asien og Afrika, der opstod menigheder i Egypten, i Tyrkiet, i Grækenland, Italien, Libyen, Makedonien, Syrien og Cypern.

→ **Sendelsesopdrag:**
Se spørgsmål 159, 434, 486

393

Hvordan forløb missionsgerningen?

Apostlene påtog sig møje, strabadser og lidelse i Kristi tjeneste. I 2. Korinther 11, 25–28 har apostel Paulus beskrevet sine oplevelser: "Jeg har fået pisk tre gange, er blevet stenet én gang, har lidt skibbrud tre gange, jeg har drevet rundt på det åbne hav et helt døgn. Ofte på rejser, i fare på floder, i fare blandt røvere, i fare fra mit eget folk, i fare fra hedninger, i fare i byer, i fare i ørkener, i fare på havet, i fare blandt falske brødre. Jeg har arbejdet og slidt, ofte haft søvnløse nætter, lidt sult og tørst, ofte fastet, døjet kulde og manglet klæder. Hertil kommer det, som dagligt trykker mig: bekymringen for alle menighederne."

På grund af forfølgelser flygtede mange troende ud af Jerusalem (sml. Apostlenes Gerninger 8, 1; 11, 19). Også i deres nye omgivelser gjorde de mennesker bekendt med den kristne tro og forkyndte Herrens ord for dem, som for eksempel Filip i Samarias hovedstad.

"**Mission**" kommer fra latinsk og betyder "sendelse", "opdrag". Man bruger begrebet, når ikke-kristne bliver vundet for den kristne tro, evangeliet.

394

Hvad er der blevet overleveret fra de første apostles død?

I Den hellige Skrift findes der kun få holdepunkter. Af ikke-bibelske tekster fremgår det, at mange apostle led martyrdøden. Johannes var vel den af apostlene som levede og var aktiv længst. Efter ødelæggelsen af Jerusalem (i år 70 e. Kr.) opholdt han sig i Lilleasien, og virkede hovedsageligt i menigheden i Efesos.

"**Martyr**" er afledt af det græske ord "martyr" som betyder "vidne". Som "martyr" ("blodvidne") betegnes mennesker, som lider på grund af deres tro eller sågar må udholde en voldelig død. Et eksempel på dette er diakonen Stefanus, som blev stenet, fordi han bekendte sig til Jesus Kristus. Der bliver berettet om hans stening i Apostlenes Gerninger 7.

395

Hvad skete der efter de første apostles død?

Efter de første apostles død var embedet, som Jesus havde overdraget uddelingen af sakramenterne, syndernes forladelse og forkyndelsen af evangeliet til, ikke længere besat. Dermed kunne Helligåndens gave ikke længere uddeles. Der kunne heller ikke fremkomme yderligere embedsgaver af apostlembudet. Men evangeliet blev alligevel udbredt. Troende mennesker bar evangeliet og kristne værdier videre.

396

Hvordan gik det de første kristne menigheders medlemmer?

De første kristne menigheders medlemmer blev forfulgt i hedenske lande, som gudsfornægttere, fordi de ikke ærede afguderne, som man troede på der. Man gav også de kristne skylden for dårlig høst, jordskælv eller oversvømmelser – som igen og igen var anledning til, at forfølge dem. De romerske kejsere prøvede at udrydde kristendommen; den første kristenforfølgelse skete i Rom i år 64 e. Kr. under kejser Nero.

397

Voksede Jesu Kristi kirke videre?

Ja, også efter de første apostles død og på trods af kristenforfølgelserne voksede kirken. Mennesker, som troede på Jesus Kristus og bekendte sig til ham som deres Herre, modtog Den hellige Dåbs sakramente (vanddåben). Således blev de indlemmet i Kristi legeme. På denne måde har Jesu Kristi kirke bredt sig over hele jorden.

→ **Kristi legeme:**

Se spørgsmål 374 og 375

398

Hvordan udviklede den kristne lære sig?

I prædikerne trådte forventningen om Kristi snarlige genkomst efterhånden mere og mere i baggrunden. Troen på Guds Søns liv og virke, på hans død og hans opstandelse, blev dog holdt levende.

Inspireret af Helligånden, blev de gammelkirkelige bekendelser nedskrevet. Ved kirkeforsamlinger (koncilier) blev læren om Guds treenighed og om Jesu Kristi to væsner formuleret og erklæret som forpligtende for den kristne tro.

→ **Guds treenighed:** *Se spørgsmål 61 ff.*

→ **Gammelkirkelige bekendelser:**

Se spørgsmål 33 ff.

→ **Koncil:** *Se forklaring til spørgsmål 33*

399

Hvornår fik Kristi kirke igen apostle?

Efter at apostlene i den første apostolske tid var døde, fandtes det ikke længere bærere af apostlembudet. Selve apostlembudet eksisterede dog uforandret. I 1832 besatte Gud på ny dette embede.

400

Hvordan skete genbesættelsen af apostlembudet?

Troende fra forskellige konfessioner i England, Skotland og Tyskland bad om og håbede på, at Helligånden igen forstærket, ville være virksom, som på de første apostles tid. Forventningen om, at Gud igen ville sende apostle, hang sammen med dette.

Endelig blev en troende mand i London, John Bate Cardale, i 1832 kaldet til apostlembudet gennem Helligånden og betegnet som apostel af Henry Drummond. I julen 1832 foretog John Bate Cardale med en ordination sin første embedshandling som apostel.

→ **Konfession:**

Se forklaring til spørgsmål 36.

401

Hvad betød dette for Kristi kirke?

Med den nye kaldelse af apostle fandtes der igen bærere af apostlembudet i Kristi kirke. Embedet, som har fuldmagt til at uddele alle sakramenterne, som holder visheden om Kristi nært forstående genkomst levende og som tjener til brudemenighedens forberedelse på denne begivenhed, var nu igen besat, som i grundlæggelsesfasen af Kristi kirke: Helligåndens gave blev igen uddelt. Syndsforladelsen gennem apostle blev også forkyndt igen. Der blev ligeledes igen gennemført ordinationer.

402

Hvilke opgaver har apostlene i Jesu Kristi kirke?

Jesu Kristus regerer sin kirke. Til dette anvender han apostlene. Apostlembudet er det oprindelige embede i kirken. Det er det eneste embede, som Jesus selv har givet. Apostlenes vigtigste opgaver er prædiken af evangeliet i hele verden, forkyndelsen af syndsforladelsen, uddeelingen af sakramenterne for levende og døde og ordinationen af embedsbærere. Således bliver brudemenigheden samlet og forberedt på Kristi genkomst gennem apostlenes virke.

→ **Apostolat:** *Se spørgsmål 413, 424 ff., 433 ff., 453 ff.*

403

Hvor er apostle aktive i nutiden?

Apostlene er i nutiden virksomme i Den Nyapostolske Kirke. Apostlembudet er ikke kun givet for Den Nyapostolske Kirke, men for hele Jesu Kristi kirke. Apostlembudet har det opdrag at virke i alle dele af kirken.

Apostlene er sendt til alle folkeslag, de opfylder dette opdrag, ved at de grundlægger menigheder i hele verden og fører de troende til Jesus Kristus.

404

Hvem uddeler sakramenterne i Jesu Kristi kirke?

Uddelingen af alle sakramenterne – Den hellige Vanddåb, Den hellige Nadver og Den hellige Besegling – er betroet apostlembudet. Apostlene uddeler også sakramenterne til hensovede.

Den hellige Besegling bliver kun uddelt af apostle.

Den hellige Nadver og Den hellige Vanddåb uddeles i Den Nyapostolske Kirke også af præstelige embeder i opdrag fra apostlene.

Den hellige Vanddåb er betroet kirken i sin helhed: Overalt hvor der i Gud, Faderens, Sønnens og Helligåndens navn bliver døbt med vand, bliver troende mennesker indlemmet i Jesu Kristi Kirke.

→ **Sakramenter:** *Se spørgsmål 472*

→ **Den hellige Besegling:**

Se spørgsmål 440

405

Hvad sker der med kirken ved Kristi genkomst?

Ved Kristi genkomst bliver en del af kirken, brudemenigheden (førstegrøden) borttrykket. Den vil opleve ”brylluppet” i himlen med Jesus Kristus (sml. Johannes’ Åbenbaring 19, 6.7).

Den anden del af kirken bliver tilbage på jorden og må kæmpe mod nød, som retter sig mod tilbageblevne kristne (sml. Johannes’ Åbenbaring 12).

→ **Brudemenighed, bryllup i himlen:**

Se spørgsmål 214, 251, 402, 562 ff.

”Halleluja! Herren vor Gud, den Almægtige, har taget magten, lad os glæde os og juble og lovprise ham, for nu skal Lammets bryllup stå, og hans brud har gjort sig rede.”

Johannes’ Åbenbaring 19, 6.7

”Da dragen så sig styrtet ned til jorden, forfulgte den kvinden, der havde født drengen... Og dragen rasede mod kvinden og gik hen for at føre krig mod hendes øvrige børn, som holder fast ved Guds bud og ved Jesu vidnesbyrd.”

Johannes’ Åbenbaring 12, 13.17

406

Hører alle døpte, til Jesu Kristi kirke?

De mennesker, som tror på Jesus Kristus og bekender Guds Søn som deres Herre, tilhører Jesu Kristi kirke. De er døpte i den treenige Gud, Faderen, Sønnen og Helligåndens navn.

Men langt fra alle som er døbt, tror og bekender Jesu Kristi kirke. Som følge deraf hører ikke alle som er døpte, til Kristi kirke.

407

Hvorfor findes der forskellige kirkesamfund?

De mange forskellige kirkesamfund (denominationer) er betinget af de forskellige udlæggelser af evangeliet, samt af kulturelle, sociale og historiske forskelle.

→ **Denomination:**

Se forklaring til spørgsmål 365

Alt, som mennesker skaber, kan i videst forstand betegnes som ”**kultur**”. Mennesker og folkeslag bliver præget

kulturelt forskellig: Gennem deres levemåde, deres historie, gennem deres erfaringer, deres religiøse og politiske herkomst, deres vaner, værdiforestillinger og overbevisninger osv.

Ordet ”**social**” stammer fra det latinske ord ”**socius**” og betyder ”fælles, forbundet, allieret”. Det bliver anvendt når man vil udtrykke, at en eller anden er indrettet efter næsten, efter fællesskabet og bekymrer sig om andre.

408

Hvor kan Jesu Kristi kirke opleves?

Jesu Kristi kirke kan opleves der, hvor enhed, hellighed, almenhed og apostolicitet – i forskelligt omfang – er til stede.

Tydeligst træder Jesu Kristi kirke frem, der hvor apostelembedet, uddelingen af de tre sakramenter til levende og døde, samt den rette forkyndelse af ordet findes. Der er Herrens forløsningsværk, hvor Kristi brud bliver forberedt til brylluppet i himlen.

→ **Kirkens kendetegn (enhed, hellighed, almenhed, apostolicitet):**

Se spørgsmål 381 ff.

→ **Herrens forløsningsværk:**

Se spørgsmål 386 og 387

409

Hvad kan der siges om Jesu Kristi kirkes fremtid?

Ved Kristi genkomst bliver en del af kirken – brudemenigheden – rykket bort. En anden del af kirken bliver tilbage på jorden og må klare sig i antikristne trængsler. I Fredsriget viser kirken sig ved, at alle menneskene som en gang har levet, bliver gjort bekendt med evangeliet gennem det kongelige præsteskab. I den nye skabelse vil Gud blive hyldet med evig tilbedelse og lovprisning.

→ **Fredsriget:** Se spørgsmål 575 ff.

→ **Kongelig præsteskab:**

Se spørgsmål 574, 577

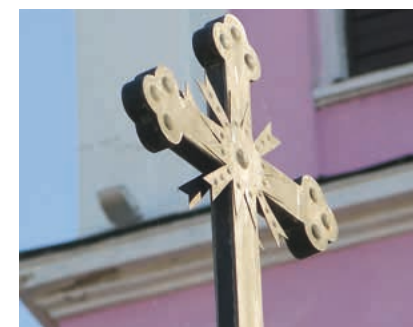
→ **Den nye skabelse:** Se spørgsmål 581

410

Hvad forbinder de enkelte kirkesamfund med hinanden?

Elementer, som binder de enkelte kirkesamfund sammen, er dåben i Gud, Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, bekendelsen til Jesus Kristus og troen på den treenige Gud.

Gennem de døpte, som lever deres tro og bekender Kristus som deres Herre, kan kirken opleves som troens, håbets og kærlighedens fællesskab.

EMBEDET

apostolat

ordination ***Peter***

apostlenes virke

stamapostel

embedsbærer

tjene ***klippeembede***

førstegrøde

411

Hvad forstås ved "embede"?

I almindelighed forstås ved "embede" en funktion eller en officiel stilling, hvorved der er forbundet konkrete opgaver og ansvar. I en anden betydning har embedsbærere autoritet til at lede et samfund og træffe tilsvarende afgørelser.

412

Hvad er et åndeligt embede?

Et åndeligt embede er den gennem ordination (embedsindsættelse) modtagne befuldægtigelse, velsignelse og helligelse til at tjene i Kristi kirke. Det åndelige embede bliver udøvet i kraft af Helligånden.

→ **Befuldægtigelse:**

Se forklaring til spørgsmål 415.

→ **Velsignelse og helligelse:**

Se spørgsmål 416 og 417.

→ **Ordination:** *Se spørgsmål 462 ff.*

413

Hvad er det åndelige embedes oprindelse?

Det åndelige embede har sin oprindelse i det, at Gud, Faderen, har sendt Jesus Kristus. Jesus Kristus er altså Guds udsending. Som sådan er han befuldægtiget, velsignet og helliggjort til menneskenes forløsning. Apostlene er udsendte af Jesus Kristus.

Det åndelige embede står altid i sammenhæng med Jesus Kristus og de af

ham sendte apostle. Embede og apostolat hænger altså sammen: Der, hvor apostelembedet virker, findes det åndelige embede.

Begrebet "**apostolat**" bruges frem for alt, når man betegner bærerne af apostelembedet i sin helhed ("apostolat" = Jesu apostle). De præstelige embedsbærere og diakonerne handler i "apostolates" opdrag og varetager opgaver i sjæleplejen, forkyndelsen af ordet og uddelingen af sakramenterne.

414

Findes der allerede henvisninger til det åndelige embede i Det gamle Testamente?

Allerede i Det gamle Testamente kan der ved hjælp af kongers, præsters og profeters virke fastslås henvisninger til det åndelige embede: Kongen regerer, præsten formidler Guds velsignelse og profeten forkynder den guddommelige vilje. Disse embeder er henvisninger til det åndelige embede.

I Jesus Kristus genfindes alt, der var anlagt i det gammeltestamentlige embede – han er samtidig konge, præst og profet.

415

Hvad forstås vi ved "befuldægtigelse" til det åndelige embede?

Et åndeligt embede bliver overdraget af apostlen i Jesu Kristi opdrag. Dermed får

den, som modtager embedet, del i apostlens fuldmagt. Denne fuldmagt skal han gøre brug af i apostlens opdrag. Embedsmodtageren handler dermed i apostlens navn og repræsenterer denne i det omfang, som er fastlagt i embedet. Sluttelig udsender apostlen embedsbæreren. Den udsendte er ansvarlig og forpligtet overfor den, som har udsendt ham.

Eksempler på handling i kraft af befuldægtigelsen:

Når apostlen forkynder syndsforladelsen, handler han i kraft af befuldægtigelsen fra Jesus Kristus (se dertil spørgsmål 424). Derfor forkynder apostlen syndsforladelsen med ordene: "Forkynder jeg jer det glædelige budskab: I vor Herre Jesu Kristi, den levende Guds Søns, navn er jeres synder tilgivet."

Når bæreren af det præstelige embede forkynder syndsforladelsen, handler han på vegne af apostlen. Derfor forkynder den præstelige embedsbærer syndsforladelsen med ordene: "På min senders, apostlens, vegne forkynder jeg jer det glædelige budskab: I vor Herre Jesu Kristi, den levende Guds Søns, navn er jeres synder tilgivet."

416

Hvad forstås vi under "velsignelse" til det åndelige embede?

Gennem ordinationen bliver embedsmodtagerens forhåndenværende gaver vækket, styrket, formeret og viet til Herrens tjeneste. Derudover bliver der gennem velsignelsen overdraget yderligere kræfter.

417

Hvad forstås vi under "helligelse" til det åndelige embede?

Ved ordinationen får embedsbæreren del i Guds hellighed – embedet er helligt, bæreren af embedet forbliver et syndigt menneske.

Embedsbæreren kan også udføre hellige handlinger i kraft af Helligånden og tjene Gud og menigheden.

418

Hvad forstås vi under "tjeneste" i Jesu Kristi kirke?

Enhver som er døbt, er kaldet til at tjene Herren gennem aktiv kærlighed til næsten og gennem bekendelse af troen (sml. Johannes 12, 26).

Bliver der i Jesu Kristi kirke tildelt enkelte troende bestemte opgaver og arbejdsområder, som bidrager til de troendes vel og til forkyndelsen af evangeliet, opfatter vi det som "tjenester". Sådanne tjenester bliver udført overalt, hvor døpte i ord og gerning bekender deres tro på Jesus Kristus som deres Herre.

419

Hvad adskiller tjenester i Jesu Kristi kirke fra det åndelige embede?

Tjenester adskiller sig fra det åndelige embede ved, at de kan udøves uden ordination.

420

Bliver der udøvet tjenester uden ordination i Den Nyapostolske Kirke?

Ja, i Den Nyapostolske Kirke bliver der udøvet tjenester uden ordination. Hertil hører de kirkelige opdrag som for eksempel religionsundervisning for børn og unge og gudstjenestens musikalske bidrag.

421

Hvilket embede har Jesus Kristus indstiftet?

Jesus Kristus har umiddelbart kun givet sin kirke et embede, nemlig apostelembedet. Han har givet apostlene fuldmagt, velsignet og helliget dem og udrustet dem med Helligånden: ”Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer.” Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: ”Modtag Helligånden! Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt.” (Johannes 20, 21–23). Han har betroet apostlene forvaltningen af

sakramenterne. På denne måde bliver hans offer tilgængelig for menneskene (sml. Matthæus 28, 19.20).

Apostlenes fuldmagt til ”forvaltningen af sakramenterne” betyder, at apostlene har fået opdrag af Jesus Kristus til at uddele sakramenterne. Også selvom ikke alle sakramenterne uddeles af apostlene selv, står sakramenterne dog altid i forbindelse med apostelembedet (se dertil også spørgsmål 424).

422

Hvornår startede apostelembedets virksomhed i kirken?

Apostelembedets virksomhed i kirken begyndte i pinsen. Men selve embedet havde Jesus Kristus allerede forinden, givet til sine apostle.

”Han valgte tolv, som han kaldte apostle, for at de skulle være sammen med ham, og for at han kunne sende dem ud for at prædike og have magt til at uddrive dæmoner. Han valgte de tolv: ...”

Markus 3, 14–16

423

Hvad betyder ”apostel”?

”Apostel” betyder ”udsending” og går tilbage til det græske ord ”apóstolos”. Apostlene er Jesu udsendinge. Jesus Kristus satte sin sendelse i umiddelbar forbindelse med deres sendelse: ”Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer” (Johannes 20, 21).

424

Hvilket opdrag har Jesus Kristus givet apostlene?

Jesus Kristus har udsendt apostlene for at formidle menneskene det af ham bragte offer og den deraf følgende frelse.

Efter hans opstandelse gav Jesus apostlene fuldmagt til at forkynde syndernes forladelse. De skal i hans opdrag uddele sakramenterne, prædike evangeliet og forberede de troende på hans genkomst.

425

Med hvilken fuldmagt handler bærerne af apostelembedet?

Apostlene er Jesu Kristi udsendinge. De handler på hans vegne. Han har givet apostlene fuldmagt til, at opfylde opgaverne, der fremgår af hans embeder – konge, præst og profet: De skal udøve Kristi regentskab, uddele den guddommelige velsignelse, forkynde Kristi evangelium.

Autoriteten som apostelembedet har, kommer udelukkende fra Jesus Kristus. Apostelembedet står i et absolut afhængighedsforhold til ham.

426

Hvilken betegnelse findes der for apostelembedet i Det nye Testamente?

Apostelembedet bliver betegnet som ”den nye pagts tjenere”, ”Åndens tjeneste”, ”Retfærdighedens tjeneste”, ”Forligelsens tjeneste”, ”Ordets tjeneste”.

427

Hvad betyder: "Den nye pagts tjenere"?

Med denne betegnelse, som går tilbage til 2. Korinther 3, 6, bliver afgrænsningen til den gamle pagt, hvori den mosaiske lov gjaldt, foretaget, der var begrænset til Israels folk. I den nye pagt er budskabet om Guds nåde, evangeliet, som bærer af apostelembedet forkynner, afgørende. Den nye pagts tjeneste virker desuden blandt alle folkeslag.

428

Hvad betyder: "Åndens tjeneste"?

"Åndens tjeneste" er "tjenesten som giver Ånden" (2. Korinther 3,8). Gennem uddelingen af Helligåndens gave får den, der er døbt med vand Guds barnekåret og skænket forudsætningen for at være førstegrøden.

Samlet set bliver de "førstefødte" betegnet som "førstegrøde". Billedet på de "førstefødte" går tilbage til Johannes' Åbenbaring 14, 4. Sådan bliver de betegnet, som Jesus tager til sig ved hans genkomst. De er identiske med "brudemienigheden", se spørgsmål 562 ff.

429

Hvad betyder: "Retfærdighedens tjeneste"?

Apostelembedet viser hen på, at mennesket er syndet og har brug for Guds nåde. Tro på Jesus Kristus og antagelsen af hans offer fører til retfærdigheden, som gælder for Gud. Altså er apostelembedet den "tjeneste, der fører til retfærdighed" (2. Korinther 3, 9).

430

Hvad betyder: "Forligelsens tjeneste"?

Apostelembedet, som "betror os ordet om forligelsen" (2. Korinther 5, 18.19), formaner til omvendelse og gør det mulig for den troende at have del i Kristi offer i syndsforladelsen og i fejringen af Den hellige Nadver. "Forligelse" stiler sluttelig til genoprettelsen af det uforstyrrede forhold mellem menneske og Gud samt mennesker imellem.

431

Hvad betyder: "Ordets tjeneste"?

I Johannes 1, 1-14 bliver Guds Søn betegnet som "Ordet" (logos). Gennem dette "Ordet" er alt skabt.

Apostelembedet har del i "Ordet", for Herren (logos) har også givet det opdraget til at lære. Sådan skal Apostlenes Gerninger 6, 4 også forstås: "Men selv vil vi fortsat holde os til bønne og tjenesten for ordet".

→ **Logos:** Se spørgsmål 101

432

Hvordan bliver apostle også betegnet?

Apostlene bliver også betegnet som

- "udsendinge i Kristi sted": Udsagnet "Så er vi altså udsendinge i Kristi sted, idet Gud så at sige formaner gennem os. Vi beder på Kristi vegne ..." (2. Korinther 5, 20) udtrykker, at Jesus Kristus virker gennem apostlene i hans kirke.
- "Forvaltere (Luther: Husholder) af Guds hemmeligheder": En "husholder" (1. Korinther 4, 1) har ansvar for "huset", nemlig menigheden. I den agter apostlene på, at forkyndelsen af ordet svarer til evangeliet og at sakramenterne uddeles i Jesu Kristi sindelag. Apostlene ordinerer embedsbærere og sørger for orden i menigheden.

433

Hvad er et yderligere vigtigt kendetegn på apostelembedet?

Et yderligere vigtigt kendetegn på apostelembedet er at forberede de troende på Kristi genkomst (sml. 2. Korinther 11, 2).

434

Hvem udsendte apostlene?

Jesus Kristus udsendte selv apostlene. Han udvalgte af kredsene af disciple tolv mænd, som han indsatte som apostle (sml. Markus 3, 13-19). Dem gjaldt Jesu ord:

- "Den, der tager imod jer, tager imod mig, og den, der tager imod mig, tager imod ham, som har udsendt mig" (Matthæus 10, 40).
- "Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende." (Matthæus 28, 19-20).

435

Hvad hed de første tolv apostle?

De første apostle hed: Simon også kaldet "Peter", Andreas, Jakob, Johannes, Filip, Bartholomæus, Thomas, Matthæus, Jakob, Thaddæus, Simon Kananæer, Judas Iskariot (sml. Matthæus 10, 2-4). Disse apostle bliver kaldt "de tolv", også endnu efter Judas Iskariots forræderi.

436

Fandtes der ud over disse endnu flere apostle omkring kirkens begyndelse?

Ja, ud over de tolv nævner Det nye Testamente endnu: Matthias (sml. Apostlenes Gerninger 1, 15-26), Barnabas (sml. Apostlenes Gerninger 13, 1-4; 14, 4.14), Paulus (sml. 1. Korinther 9, 1-16; 2. Korinther 11) og Jakob, Jesu bror (sml. Galater 1, 19; 2, 9). Silvanus og Timotheus bliver også betegnet som apostle (sml. 1. Thessaloniker 1, 1; 2, 7), derudover Andronikos og Junias (sml. Romer 16, 7).

Derved er det påfaldende, at det kun ved Matthias som forudsætning for kaldelsen til apostel blev krævet, at han var øjenvidne til Jesu virke (sml. Apostlenes Gerninger 1, 21.22).

437

Fik en af apostlene en overordnet stilling?

Ja, under tilstedeværelse af de øvrige apostle overdrog Jesus Kristus Simon Peter en særlig fuldmagt: Simon blev betegnet som ”klippe” (Peter) og han fik ”nøglefuldmagten”. Herren betroede ham også hans ”lam og får”, altså at pleje

menigheden (sml. Johannes 21, 15–17). Til ham sagde Herren også ordene: ”Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede, men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte. Og når du engang vender om, så styrk dine brødre” (Lukas 22, 31.32).

→ **Nøglefuldmagt, klippeembede:**

Se forklaring og spørgsmål 457 og 458

”Du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den”.

Matthæus 16, 18

438

Hvordan viste apostel Peters overordnede stilling sig efter Herrens himmelfart?

Apostel Peters overordnede stilling viste sig efter Herrens himmelfart ved, at

- Judas Iskariot på hans foranledning blev erstattet i kredsen af apostle (sml. Apostlenes Gerninger 1, 15–26),
- han holdt pinseprædiken (sml. Apostlenes Gerninger 2, 14),
- Herren åbenbarede for ham, at frelsen i Kristus også er tiltænkt hedningerne (sml. Apostlenes Gerninger 10).

439

Hvilken nytestamentlig skrift beskriver apostlenes virke mest detaljeret?

I Apostlenes Gerninger beretter Lukas mest detaljeret om apostlenes virke. Således kan man i Apostlenes Gerninger 11, 1–18 og 15, 1–29 læse om forsamlinger, ledet af apostle, i disse blev der bl.a. fastlagt, at også troende hedninge kan høre til Kristi menighed. Apostlene traf altså sammen beslutninger, der havde vidtrækkende virkninger for den kristne menighed.

440

Hvem uddelte i følge Det Nye Testamente Helligåndens gave?

Af Apostlenes Gerninger 8, 15–18 fremgår det, at uddelingen af Helligåndens gave er bundet til apostlembedet: Filip prædikede i Samaria og døbte de troende med vand. Apostlene hørte om dette og sendte derefter Peter og Johannes derhen. Disse ”bad for dem om, at de måtte få Helligånden; for den var endnu ikke kommet over nogen af dem, de var kun blevet døbt i Herren Jesu navn. De lagde så hænderne på dem, og de fik Helligånden.”

Dette bliver understreget af Apostlenes Gerninger 19, 6: ”Og da Paulus lagde hænderne på dem, kom Helligånden over dem”.

441

Hvilke opgaver var derudover vigtige for apostlene?

En vigtig opgave for apostlene var at forkynde, at Jesus Kristus havde virket blandt dem, var død og opstået fra de døde (sml. Apostlenes Gerninger 13, 26–41; 17, 1–4). De bekæmpede vranglære, som bestred dette (sml. 1. Korinther 15, 3–8; 1. Johannes 4, 1–6).

442

Hvilken forventning stod allerede den gang i centrum for den apostolske forkyndelse?

Apostlene ventede Kristi genkomst i deres levetid og forberedte de troende på det (sml. 1. Thessaloniker 4, 14–18). Deri

viser det sig, at det ligger i apostlembedets væsen at forkynde Kristi genkomst og forberede menigheden på den.

443

Hvilket embede fremgik som det første af apostlembedet?

Efter pinsen begyndte apostlene at opfylde deres opdrag og prædike evangeliet. Men snart viste det sig, at de havde brug for hjælpere: Syv mænd blev udset til det. De blev velsignet til deres tjeneste, idet apostlene bad og lagde hænderne på dem. Disse syv mænd bliver betegnet som de første diakoner.

”Dem fremstillede de for apostlene, som bad og lagde hænderne på dem.”
Apostlenes Gerninger 6, 6

444

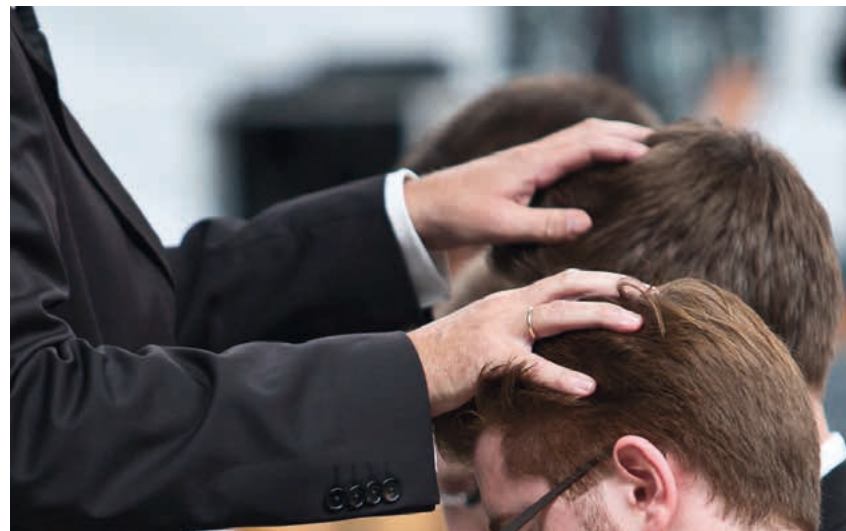
Hvad følger efter denne apostlenes handlemåde?

Af denne handlemåde følger, at apostlenes håndspålgelse og bøn er nødvendige for ordinationer.

445

Er der udgået flere embeder af apostlembedet?

Ja. Apostlene og yderligere troende grundlagde nye menigheder, for hvilke det var nødvendigt med yderligere embedsbærere til sjælesørgerisk omsorg. Apostlene indsatte hertil menighedsforstandere, som man betegnede som ”biskopper” eller ”ældste”. Derudover virkede der profeter, evangelister, hyrder

og lærere i de kristne menigheder i begyndelsestiden (sml. Efeser 4, 11).

446

Hvordan blev menighederne sjælesørgerisk betroet efter de første apostles død?

Efter de første apostles død, dannede der sig tjenester med forskellige opgaver og betegnelser. Gennem disse blev menighedens medlemmer plejet sjælesørgerisk.

→ *Tjenester: Se spørgsmål 418 ff.*

447

Fandtes apostlembedet ikke mere efter de første apostles død?

Jo, selvom apostlene døde, eksisterede apostlembedet fortsat. Det er indstiftet af Jesus Kristus for hans kirke. Selv i den tid, da der ikke fandtes bærere af em-

bedet på jorden, eksisterede det af ham indstiftede embede stadig.

Apostlene skal være Kristi vidner indtil verdens ende (sml. Matthæus 28, 19.20). For at kunne opfylde dette omfattende opdrag med henblik på hans genkomst, sender Jesus Kristus også apostle i dag.

”Verdens ende”: I den græske grundtekst står begrebet ”Aeon” i Matthæus 28, 20, hvormed man mener en tidsalder, en lang tid eller også ”verdens ende”. I Apostlenes Gerninger 1, 8 er det tale om ”jordens ende”, dette er ment geografisk.

448

Indtil hvornår varede afbrydelsen af apostlenes virke?

Ifølge ikke-bibelske oplysninger døde Johannes som den sidste af oldkirkens apostle mod slutningen af det 1. århund-

rede. Indtil genbesættelsen af apostelembedet i det 19. århundrede var apostlenes virke således afbrudt.

→ **Genbesættelse af apostelembedet:**

Se spørgsmål 400, 603

449

Hvorfor blev apostlenes virke afbrudt?

Afbrydelsen af apostlenes virke ligger i Guds vilje; for mennesket forbliver dette en hemmelighed.

I tiden uden apostle har Helligånden alligevel virket og sørget for evangeliets bevarelse og udfoldelse.

450

Hvornår blev apostelembedet genbesat?

Apostelembedet blev efter Guds vilje igen besat personelt, da tiden for den afsluttende samling og forberedelse af brudemenigheden til Kristi genkomst var kommet: Fra år 1832 fandtes der igen bærere af apostelembedet.

Apostle virker altså i begyndelsen af Kristi kirke og i tiden før Kristi genkomst til forberedelsen af brudemenigheden.

→ **Brudemenighed:** *Se spørgsmål 562 ff.*

Under "personel besættelse" af apostelembedet forstås, at der findes bærere af apostelembedet. De er kaldede til dette embede og udøver det i Jesu Kristi sindelag og ånd.

451

Er det en forskel på apostelembedets åndelige fuldmagt i begyndelsen og i slutningen af Guds forløsningsværk?

Nej, på grund af den samme åndelige fuldmagt, er der ikke nogen forskel på opdrag og virke; for apostelembedet er en gang for alle blevet indstiftet af Jesus Kristus for hans kirke.

→ **Guds forløsningsværk/Herrens forløsningsværk:**

Se forklaringen til spørgsmål 386

452

Hvilke embedstrin og embeder findes der i Den Nyapostolske Kirke?

I Den Nyapostolske Kirke findes der tre embedstrin med forskellige åndelige fuldmagter: Apostle, præstelige embeder og diakoner.

- Til embedstrinnet apostle hører: Stamapostel, distriktsapostel og apostel.
- Til embedstrinnet præstelige embeder hører: Biskop, distriktsældste, distriktsevangelist, hyrde, menighedsevangelist og præst.
- Til embedstrinnet diakoner hører: Diakon og underdiakon.

→ **Befuldægtigelse/fuldmagt:**

Se spørgsmål 412, 415

og forklaring til spørgsmål 415

453

Hvilke opgaver har apostolatet?

Jesu Kristus har givet apostlene det opdrag at "løse og at binde" (Matthæus 18, 18), altså at erklære noget for tilladt eller forbudt. Derigennem bliver læren fastlagt og reglen i menighederne formet.

Efter Jesu forbillede er apostlene tjenere (sml. Johannes 13, 15). De er ikke herrer over menighedens tro, men medarbejdere på jeres glæde (sml. 2. Korinther 1, 24) og skal være forbillede for menigheden i Kristi efterfølgelse (sml. 1. Korinther 11, 1).

454

Hvoraf fremgår apostelembedets autoritet?

Apostelembedets autoritet fremgår af apostlenes kaldelse gennem Jesu Kristus og af de fuldmagter, som Herren har lagt i dette embede. Embedets betydning synliggøres i Jesu ypperstepræstelige bøn: "Ligesom du har udsendt mig til verden, har også jeg udsendt dem til verden. Jeg helliger mig selv for dem, for at de også de kan være helliget i sandheden" (Johannes 17, 18.19).

455

Hvad er hensigten med apostlenes gerning?

Hensigten med apostlenes gerning er at opbygge Herrens forløsningsværk, og føre det til fuldendelsen. Hertil hører, at sakramenterne bliver uddelt således,

som det er Jesu Kristi vilje. Apostlene giver agt på, at evangeliet forkyndes uforfalsket og at menigheden har en orden, som er Guds velbehagelig.

Derudover skal apostlene forberede brudemenigheden til Herrens genkomst ved prædiken af evangeliet, forkyndelsen af syndsforladelsen, dåben med vand og beseglingen med Helligånden samt gennem Den hellige Nadver.

→ **Herrens forløsningsværk:**

Se forklaring til spørgsmål 386

456

Er apostelembedet givet for hele Kristi kirke?

Ja, apostelembedet er givet for hele Kristi kirke. Det har til opgave at tilbyde frelse i Jesus Kristus til alle mennesker. Apostel Paulus beskriver sit opdrag som apostel således: "For således har Herrens befalet os det: 'Jeg har gjort dig til lys for folkene, for at du skal være til frelse til jordens ende'" (Apostlenes Gerninger 13, 47).

Frelsen bliver alene mulig gennem Guds Søn. Formidlingen af frelse sker indtil Kristi genkomst gennem apostlene i ord og sakramente.

457

Hvorpå bygger stamapostelembedet?

Grundlaget for stamapostelembedet er opdraget, som Jesus har givet ved indstiftelsen af den Petrine tjeneste. Jesus sagde til Simon Peter: "Du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og

dødsrigets porte skal ikke få magt over den. Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene" (Matthæus 16, 18.19).

Den "**Petrine tjeneste**" er den grundlæggende tjeneste, som Jesus Kristus har pålagt apostel Peter. Til den Petrine tjeneste hører omsorgen for de, der hører med til Kristi kirke, sådan som den opstandne Jesus har budt Peter: "Vogt mine lam! Vogt mine får!" Ligeledes hører "nøgelfuldmagten" til den "Petrine tjeneste"; se dertil spørgsmål 459.

458

Hvorfor kaldes stamapostelembedet også "klippeembedet"?

Jesus betegnede apostel Simon som "klippen", som han vil bygge sin menighed på. Dermed er der af Guds søn blevet skabt en uløselig sammenhæng mellem

Peters embede – "klippeembedet" – og Kristi kirke. I dag udøver stamapostlen "klippeembedet".

"Peter" er den latinske form for det græske ord "**petros**" = "**klippe**". Klippen er billede på fasthed, urokkelighed, bestandighed, som Herren Jesus også har brugt i Bjergprædikenen (sml. Matthæus 7, 24.25).

459

Hvilke opgaver har stamapostlen?

Stamapostlen opretholder det at være et blandt apostlene. Han styrker apostlene (sml. Lukas 22, 32) og "vogter" Kristi hjord (sml. Johannes 21, 15–17): Han vogter over, at evangeliet bliver forkyndt uforfalsket. Han åbner gennem Helligånden erkendelser og sammenhænge i kirkens lære og er ansvarlig for deres ensartede udbredelse. Derudover fastsætter han kirkeordenen.

Alle disse opgaver udgør stamapostlembedet "nøgelfuldmagt".

Stamapostlen ordinerer apostlene. Sammen med dem leder han kirken.

"Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig, at de alle må være ét".

Johannes 17, 20-21

"Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene".

Matthæus 16, 19

460

Hvilke opgaver har distriktsapostlen?

Distriktsapostlen har – udover de opgaver, som enhver apostel har – ansvaret for, at sikre den sjælesørgeriske pleje og forsyningen af menighederne indenfor et bestemt arbejdsområde ("distriktsapostel-

område"). Desuden er han ansvarlig for embedsbærernes åndelige udrustning.

"**Åndelig udrustning**" til et embede betyder, at nogen modtager embedsfor månen og Guds velsignelse, til at udøve den i embedet liggende fuldmagt for diakon- og præstelig tjeneste i hans senders sindelag. Videre betyder den åndelige udrustning, at embedsbærere bliver undervist og styrket til deres opgaver.

461

Hvem kalder til en åndelig tjeneste?

Udvælgelsen til et åndeligt embede ligger ikke i menneskelig vilje, men er begrundet i guddommelig vilje. Det er apostlens opgave at erkende den guddommelige vilje og handle tilsvarende.

462

Hvad forstår vi ved "ordination"?

Ved "ordination" forstår vi indsættelsen i et åndeligt embede. Den er ikke et sakramente, men en velsignelseshandling.

→ **Sakramente:** Se spørgsmål 472 ff.

→ **Velsignelseshandling:**

Se spørgsmål 660 ff.

463

Hvordan udføres ordinationen?

Ordinationen bliver udført af apostlen i den treenige Guds navn gennem håndspålæggelse og bøn. Embedsbæreren kan kun opfylde sine opgaver i inderlig forbindelse med apostelembedet.

464

Hvad sker der ved ordinationen?

Ved ordinationen bliver Guds velsignelse formidlet. Den, der er kaldet til embedet, modtager helliggørelsen til sit embede. Den respektive embedsformåen bliver overdraget af apostelembedet og den i embedet liggende fuldmagt bliver tildelt, det være sig til diakon- eller præstelig tjeneste eller til en apostels tjeneste. Embedsbæreren modtager opdraget til, at udøve embedet i den fastlagte ramme.

→ **Helliggørelse:** *Se spørgsmål 417*

465

Hvilke pligter bliver overtaget ved ordinationen?

Den som ordineres, lover overfor apostlen trofasthed overfor Gud, Kristi efterfølgelse og lydighed i troen.

466

Hvordan skal et åndeligt embede udøves?

Den, som bærer et åndeligt embede, må opfylde visse krav i sin livsførelse og med hans åndelige evner. Hertil hører fortrolighed med læren, fasthed i troen, sendelses bevidsthed, bærekraft, tavs-hedspligt, ærlighed, offervilje og ydmyg-hed. Embedsbæreren skal i alt rette sig efter Jesu forbillede.

For at de modtagne gaver kan udfolde sig til menighedens vel, skal embedsbæreren omsætte det til gerning, der blev betroet ham af velsignelse og helliggørelse ved ordinationen.

Den, som er kaldet til et åndeligt embede, er sig bevidst, at han er en tjener og et redskab i Guds hånd.

467

Hvornår slutter embedsopdraget?

Opdraget til, at udøve et embede, slutter som regel ved pensioneringen; selve embedet beholder embedsbæreren. Ved en embedsnedlæggelse eller embedsophævelse, mister han embedet.

468

Hvad er alle embedsbærers opgave?

Enhver embedsbærer har til opgave at forkynde Kristi evangelium og stå inde for det. Han plejer de menighedsmedlemmer, der er betroet ham og fremmer deres tro. Som sjælesørger tager han del i deres personlige anliggender og ledsager dem i dagligdagens belastninger.

→ **Sjælepleje:** *Se spørgsmål 688 ff.*

469

Hvad de præstelige embedsbærers opgaver?

De præstelige embedsbærere har modtaget opdrag og fuldmagt til at uddele Den hellige Vanddåb, forkynde syndsforladelsen og udsondre og uddele Den hellige Nadver. Derudover hører det til deres opgaver at gennemføre gudstjenester, velsignelseshandlinger og sørgehøjtideligheder, samt at pleje menighedsmedlemmerne sjælesørgerisk.

→ **Den hellige Vanddåb:**
Se spørgsmål 404, 481 ff.

→ **Syndsforladelse:**

Se spørgsmål 507, 629, 644 ff.

→ **Den hellige Nadver:**

Se spørgsmål 494 ff.

→ **Velsignelseshandlinger:**

Se spørgsmål 660 ff.

→ **Sørgehøjtidelighed:**

Se spørgsmål 685 ff.

470

Hvad er diakonernes opgave?

Diakonen hjælper på mange måder i menigheden. Det er også diakonernes opgave at støtte præsterne i det sjælesørgeriske arbejde. Diakonerne kan medvirke ved forkyndelsen af ordet i gudstjenesten.

471

Hvad er et opdrag?

Et opdrag er en overdragelse af en bestemt fastlagt opgave. Opdraget kan være tidsmæssigt og stedligt begrænset.

Under opdrag i forbindelse med et åndeligt embede forstår man opdraget til menighedsforstander, distriktsforstander, distriktsapostelhjælper og stamapostelhjælper. Et sådant opdrag er ikke det samme som en ordination. Det er ikke knyttet til varigheden af embedsgeringen, men kan slutte tidligere; senest slutter det med embedsbærerens pensionering.

Opdrag, der er uafhængige af et åndeligt embede, bliver tildelt både brødre og søstre til opfyldelse af de mangfoldige opgaver i menighederne og distrikterne.

8 SAKRAMENTERNE

Helligåndens gave

Den hellige Nadver

Kristi legeme og blod

Den hellige Vanddåb

Den hellige Besegling

Guds barn

Arvesynd

472

Hvad er sakramenter?

Sakramenter er Guds grundlæggende nådemeddelelser. I disse hellige handlinger – som gennem mennesker fuldføres på mennesker – skænker Gud modtageren frelse.

→ **Frelese:** *Se spørgsmål 243 ff.*

Nådemeddelelse: Begrebet "meddelelse" bliver i denne sammenhæng ikke anvendt med betydningen "information", men med betydningen "gave".

473

Hvad tjener sakramenterne til?

Sakramenterne tjener til, at mennesket opnår frelse: Gennem sakramenterne bliver mennesket optaget i livs fællesskab med Gud og bevaret i det.

Modtagelsen af de tre sakramenter, Den hellige Vanddåb, Den hellige Besegling og Den hellige Nadver, åbner muligheden for at blive forenet med Herren ved Kristi genkomst.

→ **Kristi genkomst:** *Se spørgsmål 550 ff.*

474

Hvad hører der til et sakramente?

Et sakramente har fire elementer: Tegnet, indholdet, giveren, troen.

475

Hvad er "tegn" ved et sakramente?

"Tegnet" er det synlige element ved et sakramente. Ved Den hellige Vanddåb er det vandet. Ved Den hellige Nadver er brød og vin "tegnet". Ved Den hellige Besegling er "tegnet" apostlens håndspålæggelse.

476

Hvad er "indholdet" ved et sakramente?

"Indholdet" er den frelseformidlende virkning. Ved Den hellige Vanddåb er "indholdet", at arvesynden vaskes bort og at den døbte kommer i Guds nærhed. Ved Den hellige Nadver er det nydelsen af Jesu legeme og blod. Ved Den hellige Besegling er det modtagelse af Helligåndens gave.

477

Hvem er "giver" ved et sakramente?

"Giveren" er den, som formidler sakramentet. Apostlene uddeler alle tre sakramenter, de præstelige embedsbærere uddeler Den hellige Vanddåb og Den hellige Nadver efter opdraget fra deres apostel.

478

Hvilken betydning har "troen" ved et sakramente?

Mennesket modtager kun sakramentet til sin frelse, når det tror på dets virkning.

479

Hvilke sakramenter har Jesus Kristus indstiftet?

Jesus Kristus har indstiftet tre sakramenter: Den hellige Vanddåb, Den hellige Besegling og Den hellige Nadver.

"For der er tre, som vidner: Ånden og vandet og blodet, og de tre bliver til ét."
1. Johannes 5, 7.8

→ **Hellig Vanddåb:**

Se spørgsmål 481 ff.

→ **Hellig Besegling:**

Se spørgsmål 515 ff.

→ **Hellig Nadver:**

Se spørgsmål 494 ff.

480

Hvem har Jesus betroet med forvaltningen af sakramenterne?

Jesus Kristus har betroet apostlene forvaltningen af sakramenterne.

481

Hvad sker der ved Den hellige Vanddåb?

Ved Den hellige Vanddåb bliver menneskets forhold til Gud forandret grundlæggende. Ved at arvesynden bliver vasket bort, bliver den døbte ført bort fra at være fjern fra Gud: Han kommer i Guds nærhed. Han bliver kristen.

Gennem sin tro og sin bekendelse til Kristus tilhører den døbte Kristi kirkes menighed.

482

Hvad betyder "arvesynd"?

"Arvesynd" (ursynd) betyder den tilstand som er opstået ved syndefaldet, hvor mennesket blev skilt fra Gud (fjernt fra Gud). Siden syndefaldet hviler synden tungt på alle mennesker (sml. 1. Mosebog 3, 20; Salmernes Bog 51, 7; Romer 5, 12.18.19): Ethvert menneske er altså synder, endnu før det kan handle og tænke.

→ **Syndefald:** *Se spørgsmål 88 ff.*

483

Hvad betyder vandet ved Den hellige Vanddåb?

Vand er forudsætning for livet og middel til renselse. Vand er ved dåben det ydre tegn på menneskets indvendige renselse.

484

Findes der henvisninger på Den hellige Vanddåb i Det Gamle Testamente?

Ja, Noas redning i arken, som blev båret af vandet, er en henvisning på vanddåben. Også det at Na'aman blev dypet syv gange i Jordan (sml. 2. Kongebog 5, 1–14) kan ses som et symbol på at arvesynden blev vasket bort gennem dåben.

"... dengang Gud ventede langmodigt i Noas dage, da arken blev bygget; i den blev nogle få, nemlig otte sjæle, frelst gennem vand. Det vand er et billede på den dåb, som nu frelser jer..."

1. Peter 3, 20.21

485

Måtte Jesus også lade sig døbe?

Det var ikke nødvendigt, at Jesus Kristus lod sig døbe, fordi han var syndfri. Alligevel underkastede han sig dåben gennem Johannes døber. Dermed ligestillede han sig synderne. Han viste dermed, på hvilken måde man kan opnå retfærdighed overfor Gud (sml. Matthæus 3, 15).

Johannes' dåb var en bods dåb. Den er en henvisning til sakramentet Den hellige Vanddåb, som bliver udført i den treenige Guds navn.

→ **Retfærdighed overfor Gud:**

Se forklaring til spørgsmål 278

→ **Bod:** *Se spørgsmål 136, 651*

486

Hvad sagde Jesus til sine apostle vedrørende dåben?

Efter hans opstandelse gav Jesus sine apostle missionsbefalingen: "Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn" (Matthæus 28, 19). At døbe hører altså til apostlenes opgaver.

I Det nye testamente forstås under "dåb" den toledede dåb med vand og med Helligånden (sml. Apostlenes Gerninger 8, 14ff.) Den hellige Vanddåb og Den hellige Ånds dåb står i tæt forbindelse med hinanden.

→ **Missionsbefaling:**

Se spørgsmål 159, 434

"og spurgte dem: 'Fik I Helligånden, da I kom til tro?' De svarede: 'Vi har ikke

engang hørt, at der er en Helligånd'. Paulus spurgte: 'Hvilken dåb blev I da døbt med?' De svarede: 'Med Johannes' dåb.' Så sagde Paulus: 'Johannes døpte med omvendelsesdåb, og sagde til folket, at de skulle tro på ham, der fulgte efter, det vil sige på Jesus.' Da de hørte det, blev de døbt i Herren Jesu navn, og da Paulus lagde hænderne på dem, kom Helligånden over dem, og de talte i tunger og profeterede."

Apostlenes Gerninger 19, 2–6

487

Hvem kan modtage Den hellige Vanddåb?

Ethvert menneske kan modtage Den hellige Vanddåb. Forudsætningen er, at det tror på Jesus Kristus og hans evangelium.

488

Hvordan bliver Den hellige Vanddåb udsondret?

Dåben bliver udført med vand og udsondret i Gud, Faderens, Sønnens og Helligåndens navn.

Vandet til dåben bliver viet i den treenige Guds navn. Derefter tegnes korset tre gange med vand på den døbendes pande, hvorved der siges: "Jeg døber dig i Gud, Faderens, Sønnens og Helligåndens navn."

Bliver dåben udført således med vand og i Gud, Faderens, Sønnens og Helligåndens navn ("rite"), er den gyldig og kan udfolde sig.

Ordet "**rite**" kommer fra latinsk og betyder "fast formet", "svarende til ritus".

489

Hvorfor kan børn døbes?

Jesu udsagn: "Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres" (Markus 10, 14) viser hen på, at Guds velsignelser også skal gøres tilgængelig for børn. Hertil tæller sakramenterne.

I Det nye Testamente bliver det bevidnet, at husstande blev døbt: "Og umiddelbart efter blev han selv og alle i hans hus døbt ... og han og hele hans husstand jublede over at være kommet til tro på Gud" (Apostlenes Gerninger 16, 33.34), se også 16, 15). Til husstande hørte børn. Deraf har den kristne tradition udviklet sig til, også at døbe børn.

Desuden overtager de der har forældreretten ved dåben trosbekendelsen til Jesu Kristus og ansvaret for opdragelsen efter evangeliet.

"Men synagogeforstanderen Krispus og alle i hans hus kom til tro på Herren. Også mange af korintherne hørte og troede og blev døbt."

Apostlenes Gerninger 18, 8

490

Hvilke virkninger har Den hellige Vanddåb?

Den hellige Vanddåb betyder afslutningen på livet fjernt fra Gud og begyndelsen på livet i Kristus. Den formidler kræfter til, at føre kampen mod synden.

Den fuldførte dåb i den treenige Guds navn, forbinder de kristne med hinanden. Den, der er døbt i Den Nyapostolske Kirke er berettiget til, vedvarende at modtage Den hellige Nadver.

→ **Hellig Vanddåb:**

Se spørgsmål 481 ff.

→ **Ny pagt:**

Se forklaring til spørgsmål 175

Begrebet **"trinitarisk"** (fra latinsk "trinitas": "tredhed") henviser til den guddommelige treenighed. At være døbt i trinitarisk betyder at være døbt i den treenige Guds navn. Den, som skal døbes, bliver døbt med den såkaldte "trinitariske formel", altså i Gud, Faderens, Sønnens og Helligåndens navn.

491

Hvilken forbindelse har Den hellige Vanddåb og Den hellige Besegling med hinanden?

Den hellige Vanddåb og Den hellige Besegling er to forskellige sakramenter. De står i en tæt sammenhæng: Gennem modtagelsen af begge sakramenter sker genfødslen af vand og ånd. Den hellige Vanddåb går forud for Den hellige Besegling.

→ **Genfødsel af vand og ånd:**

Se spørgsmål 528 f.

492

Hvem har lov til at gennemføre Den hellige Vanddåb?

Befalingen til at gennemføre dåben har den opstandne Guds søn givet sine

apostle (sml. Matthæus 28, 18–20). I Den Nyapostolske Kirke har apostlene også overdraget fuldmagten til at døbe med vand til de præstelige embeder.

493

Er dåben udført i andre kirkesamfund gyldig?

Ja, uddelingen af vanddåben er mulig og virksom i alle dele af den ene Kristi kirke. Vanddåben er det første skridt på vejen til den fuldstændige forløsning. Overalt der, hvor der døbes med vand i Gud, Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, har dåben gyldighed. Dermed er vanddåben betroet kirken som helhed. Grunden dertil ligger i Guds almene frelsevilje.

→ **Kristi kirke:** *Se spørgsmål 365 ff.*

→ **Forløsning:** *Se spørgsmål 89–90, 108–109, 215–216*

494

Hvor af afledes begrebet "Hellig Nadver"?

Begrebet "nadver" viser hen på situationen, hvor Jesus Kristus indstiftede dette sakramente: Aftenen før hans korsfæstelse fejrede han påskemåltidet sammen med sine apostle.

Det første påskemåltid fejrede israelitterne efter Guds anvisning aftenen før udtoget af Egypten. Fejlfrie lam blev slagtet og tilberedt. Dertil spiste israelitterne usyrnet brød. Gud befalede at fejre påskemåltidet hvert år til minde om befrielsen fra Egypten (påskefesten).

495

Hvilke betegnelser bruges der også for Den hellige Nadver?

Den hellige Nadver bliver også kaldt "eukaristi" ("taksigelse"), "Herrens måltid" eller "brødsbrydelse".

496

Findes der en sammenhæng mellem påskemåltid og hellig nadver?

Ja, der findes en sammenhæng: Ifølge de første tre evangeliers beretning indstiftede Jesus sammen med sine apostle nadveren under fejringen af påskemåltidet. Ligesom påskemåltidet er nadveren også et mindemåltid. Ved påskemåltidet bliver der mindet om israelitternes befrielse fra trældommen og fangenskabet i Egypten. Den hellige Nadver viser hen på befrielsen i en meget mere omfattende forstand – på menneskenes forløsning fra syndens trældom.

497

Findes der endnu flere vidnesbyrd om Den hellige Nadver i Det nye Testamente?

Ja, i 1. Korinther 11, 23–26 findes der endnu et vidnesbyrd om Den hellige Nadver: "Herren Jesus i den nat, da han blev forrådt, tog et brød, takkede, brød det og sagde: 'Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!' Ligeså tog han også bægeret efter måltidet og sagde: 'Dette bæger er den nye pagt ved mit blod; gør dette, hver gang I drikker det, til ihukommelse af mig!' For hver gang I spiser dette brød og drikker bægeret, forkynder I Herrens død, indtil han kommer."

Disse ord er grundlaget for teksten, som bliver udtalt ved udsondringen af Den hellige Nadver.

"Udsondring" er udtagelsen af brød og vin fra daglig brug, forbundet med vielse og helliggørelse. (Se forklaring "konsekration" ved spørgsmål 503)

498

Hvad betyder elementerne brød og vin?

Elementerne brød og vin er begge nødvendige for fejringen af Den hellige Nadver. Brød står ligesom vin for menneskets næring. Vin er i Israel også et symbol på glæde og for fremtidig frelse.

”Symbol” kommer fra det græske og står ofte for ”sindbillede”, men også for ”vartegn” eller ”kendetegn”.

499

Hvad minder Den hellige Nadver den troende om?

Den hellige Nadver er et mindemåltid: Ved den mindes Jesu Kristi død som en enestående og til alle tider gyldig hændelse. Jesus Kristus gav apostlene opdraget, at fejre Den hellige Nadver med ordene: ”Gør dette til ihukommelse af mig ...” (Lukas 22, 19).

500

Hvad bekender de, der deltager i Den hellige Nadver sig til?

Den, der deltager i Den hellige Nadver, bekender dermed sin tro på Jesu Kristi død, opstandelse og genkomst. Den, der vedvarende tager del i Den hellige Nadver i Den Nyapostolske Kirke, bekender sig dermed også til troen på Jesu aktive apostle i dag. For så vidt er Den hellige Nadver også bekendelsesmåltid.

501

På hvilken måde er Den Hellige Nadver et fællesskabsmåltid??

I Den hellige Nadver har Jesus Kristus først fællesskab med apostlene og så med de troende. I nadverfejringen har de troende derudover fællesskab med hinanden.

502

Findes der en sammenhæng mellem Den hellige Nadver og det fremtidige ”bryllupsmåltid” i himlen?

Ja, Den hellige Nadver viser hen på det fremtidige ”bryllupsmåltid” i himlen. Således har Den hellige Nadver også afslutningslignende karakter.

Ved indstiftelsen af nadveren i kredsen af apostlene sagde Jesus: ”Fra nu af skal jeg aldrig mere drikke af vinstokkens frugt, før Guds rige kommer” (Lukas 22, 18).

Indtil foreningen af brudemenigheden og Jesus Kristus, oplever menigheden inderligt fællesskab med Herren i Den hellige Nadver.

→ **Bryllup i himlen:**

Se spørgsmål 251, 562 ff.

503

Hvad sker der ved udsondringen af hostierne?

Ved udsondringen (konsekration) bliver Jesu Kristi legeme og blod nærværende.

Brød og vin bliver ikke forandret i deres substans ved udsondringen, det vil

sige, brød og vin bliver ikke forvandlet. Men der sker snarere det, at der til brød og vin kommer substansen af Jesu Kristi legeme og blod. Denne hændelse betegnes som ”konsubstantiation”.

Ved Den hellige Nadver er brød og vin ikke billeder eller symboler på Jesu legeme og blod, men Jesu legeme og blod er virkelig til stede efter udsondringen.

→ **Symbol: Se forklaring til spørgsmål 498**

”Konsekration” er afledt fra det latinske ord ”consecrare”, som betyder ”vie”, ”helliggøre”. Begrebet bliver i betydningen ”vie” brugt ved udsondringen af brød og vin til Den hellige Nadver.

”Substans” er afledt af det latinske ord ”substantia”, som betyder ”væsen”, ”beskaffenhed”, ”bestand”. Det bliver dermed benævnt, hvad en ting består af.

504

Er Jesu Kristi offer nærværende i Den hellige Nadver?

Ja, Jesu Kristi offer er nærværende i Den hellige Nadver. Dette offer bliver dog ikke gentaget, men det er bragt ”én gang for alle” (Hebræer 10, 10.14).

505

Hvorfor bliver Den hellige Nadver fejret i hver gudstjeneste?

Til forskel fra sakramenterne Den hellige Vanddåb og Den hellige Besegling bliver Den hellige Nadver fejret i hver gudstje-

ne, fordi den bevarer mennesket i livs fællesskabet med Jesus Kristus. Vi optager dermed væsen fra Jesu væsen.

506

Hvor længe bliver Kristi legeme og blod nærværende i de udsondrede hostier?

Kristi legeme og blod forbliver så længe i de udsondrede hostier, til de har nået den modtager de er bestemt til.

507

I hvilket forhold står syndsforladelse og Den hellige Nadver til hinanden?

Syndsforgladelse og Den hellige Nadver står i en tæt forbindelse til hinanden, for begge har Jesu Kristi offer som grundlag.

I Den hellige Nadvers sakramente bliver der ikke samtidig også bevirket syndernes forladelse. Syndernes tilgivelse er nødvendig, for efterfølgende værdigt at kunne nyde Den hellige Nadver, det vil sige i en tilstand, hvor man er rensset fra synd.

508

Hvem har Jesus Kristus betroet Den hellige Nadver?

Jesu Kristus har indstiftet Den hellige Nadver i kredsen af apostlene og betroet den til dem. Der hvor apostle eller af dem befuldmægtigede præstelige embedsbærere virker, er alle aspekter i Den hellige Nadver til stede.

509

Hvordan lyder ordene ved udsondringen af Den hellige Nadver?

Ved udsondringen (konsekration) af Den hellige Nadver bliver der udtalt en fastlagt tekst, der går tilbage til 1. Korinther 11, 23 ff. og Matthæus 26, 26 ff.:

”I Gud, Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, udsondrer jeg brød og vin til Den hellige Nadver og lægger derpå det én gang bragte, evigt gyldige Jesu Kristi offer. For Herren tog brød og vin, takkede og sagde: Dette er mit legeme, som gives for jer. Dette er mit blod, den nye pacts, som udgydes for mange til syndernes forladelse. Spis og drik!

Gør dette, til ihukommelse af mig. For hver gang I spiser dette brød og drikker af denne vin, forkynnder I Herrens død, indtil han kommer. Amen!”

510

Hvordan fejres Den hellige Nadver i gudstjenesten?

Først bliver hostierne udsondret. Det sker ved, at den befuldmægtigede embedsbærer breder sine hænder ud over de åbne nadverskåle og udtaler udsondringsordene.

Så modtager embedsbærerne og menigheden Jesu Kristi legeme og blod i

form af en hostie med vindraber på. Hostien bliver overrakt med ordene: "Jesu legeme og blod for dig givet!"

511

Hvad er forudsætningen for den værdige nydelse af Den hellige Nadver?

Forudsætningen for den værdige nydelse af Den hellige Nadver er udover den forudgående syndsforladelse, troen på Jesus Kristus og hans offer.

→ **Syndsforladelse:** Se spørgsmål 415, 507, 629, 644 ff.

512

Hvilken virkning har Den hellige Nadver?

Den hellige Nadver skaber inderligt fællesskab med Jesus Kristus. Den formidler Guds søns væsen og kraft. Nydelsen af Den hellige Nadver tjener derudover til enhed blandt de troende indbyrdes, for den udvikler sig i fællesskab til Jesu Kristi væsen. Således er Den hellige Nadver et vigtigt middel til forberedelsen til Kristi genkomst.

"Fordi der er ét brød, er vi alle ét legeme, for vi får alle del i det ene brød."
1. Korinter 10, 17

513

Hvem er berettiget til deltagelse i Den hellige Nadver?

De, der er døbt i Den Nyapostolske Kirke, de beseglede og de der er optaget i menigheden, er berettiget til, vedvarende at deltage i Den hellige Nadver.

Korrekt (rite) døbt kristne, kan som gæster få adgang til Den hellige Nadver.

→ **Hellig Vanddåb:**

Se spørgsmål 404, 481 ff.

→ **Rite:** Se forklaring til spørgsmål 488

→ **Hellig Besegling:**

Se spørgsmål 404, 515 ff.

→ **Optagelse:** Se spørgsmål 662, 669

514

Hvilken betydning har andre kirkers nadverfejring?

I andre kirkers nadverfejring er vigtige elementer fra Den hellige Nadver til stede. Også der mindes man taknemlig og troende Jesu Kristi død og opstandelse. Men nyapostolske kristne burde ganske vist betænke, at de ved vedvarende deltagelse i andre kirkers nadverfejring i grunden bekender sig til deres lære.

515

Hvad er Den hellige Besegling?

Den hellige Besegling er sakramentet, gennem hvilket den troende af en apostel ved håndspalægelse og bøn modtager Helligåndens gave. Han bliver et Guds barn og er kaldet til førstegrøden.

→ **Førstegrøde:** Se spørgsmål 428, 530

→ **Guds barn:** Se forklaring til spørgsmål 530

516

Hvad betyder formuleringen "besegler" i de nytestamentlige breve?

"Besegle" betyder i de nytestamentlige breve overføringen af Helligåndens gave: "Og den, som knytter både os og jer fast til Kristus, og som salvede os, er Gud, der også beseglede os og gav os Ånden som pant i vore hjerter" (2. Korinther 1, 21.22).

"I ham [Kristus] blev også I, da I hørte sandhedens ord, evangeliet om jeres frelse – i ham blev også I, da I kom til tro, beseglet med forjættelsens hellige ånd" (Efeser 1, 13).

"Vold ikke Guds hellige ånd sorg, den som I blev beseglet med indtil forløsningens dag" (Efeser 4, 30).

517

Virkede Helligånden allerede i Det gamle Testaments tid?

Ja, Helligånden som den treenige Guds person virker ligesom Faderen og Sønnen fra evig tid. I den gamle pagt opfyldte den enkelte mennesker, som var udset af Gud til bestemte opgaver.

→ **Den gamle pagt og den nye pagt:**
Se spørgsmål 175

"Samuel tog da hornet med olien og salvede ham [David], mens hans brødre var til stede, og fra den dag greb Herrens ånd David."

1. Samuelsbog 16, 13

"Kast mig ikke bort fra dig, og tag ikke din hellige ånd fra mig!"
Salmernes Bog 51, 13

518

Findes der i Det gamle Testamente henvisninger til udgydelsen af Helligånden i den nye pagt?

Ja, Det gamle Testamente giver flere henvisninger på (f.eks. Ezekiel 36, 27), at Guds Ånd bliver udgydt over mange mennesker. En vigtig henvisning findes i Joel 3, 1.2: "Det skal ske derefter: Jeg vil udgyde min ånd over alle mennesker. Jeres sønner og døtre skal profetere, jeres gamle skal have drømme, jeres unge skal se syner. Selv over jeres trælle og trælkvinder vil jeg udgyde min ånd i de dage" (se også Apostlenes Gerninger 2, 15 ff.).

519

Har Jesus forjættet udgydelsen af Helligånden?

Ja, Jesus forjættede flere gange sine apostle at sende Helligånden, som for eksempel: "Når Talsmanden kommer, som jeg vil sende til jer fra Faderen, sandhedens ånd, som udgår fra Faderen, skal han vidne om mig" (Johannes 15, 26).

520

Hvornår blev forjættelsen om Helligåndens udgydelse opfyldt?

I pinsen i Jerusalem blev denne forjættelse opfyldt, da Helligånden blev udgydt over apostlene og disciplene.

"Da pinsedagen kom, var de alle forsamlet. Og med ét kom der fra himlen en lyd som af et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad. Og tunger som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige."

Apostlenes Gerninger 2, 1–4

521

Hvornår blev Jesus salvet med Helligånden?

Efter Jesu dåb kom Helligånden ned over ham. Johannes Døber bevidnede: "Jeg så Ånden dale ned fra himlen som en due, og den blev over ham" (Johannes 1, 32). Denne hændelse kan betegnes som "salvelse".

"Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på."

Johannes 6, 27

→ **Jesu dåb:** Se spørgsmål 129 f.

522

Hvad betyder Jesu dåb og den efterfølgende salvelse med Helligånden?

Jesu dåb gennem Johannes Døber og at Helligånden kom ned over Jesus, er henvisninger på sakramenterne Den hellige Vanddåb og Den hellige Besegling.

Jesu salvelse med Helligånden fremstiller ham som Messias. Den er henvisning til sakramentet Den hellige Besegling. Det henviser Apostlenes Gerninger 10, 37.38 også til: "I ved, hvad der er sket i hele Judæa, det der begyndte i Galilæa efter den dåb, Johannes prædikede: hvordan Gud salvede Jesus fra Nazaret med Helligånd og kraft."

Allerede i den gamle pagt blev mennesker viet til bestemte opgaver gennem **salvelse** med salveolie. En sådan salvelse blev profeter, konger og præster tildelt.

Se også "Messias" (= "den salvede"), spørgsmål 111 og 112.

523

Hvoraf kommer det, at vanddåben er forudsætning for modtagelsen af Helligåndens gave?

Apostel Peter svarede tilhørerne ved pinseprædikenen på deres spørgsmål om, hvad de skulle gøre: "Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave" (Apostlenes Gerninger 2, 38).

524

Hvad beretter Apostlenes Gerninger om Den hellige Besegling?

Apostlenes Gerninger 8, 14 ff. giver en vigtig henvisning til beseglingen: "Da apostlene i Jerusalem hørte, at Samaria havde taget imod Guds ord, sendte de

Peter og Johannes ned til dem. Da de kom derved, bad de for dem om, at de måtte få Helligånden; for den var endnu ikke kommet over nogen af dem, de var kun blevet døbt i Herren Jesu navn. De lagde så hænderne på dem, og de fik Helligånden."

Efter dette skriftens vidnesbyrd er Den hellige Besegling bundet til apostlembedet. Det bekræfter Apostlenes Gerninger 8, 18 også: Simon, der tidligere havde udøvet magi, var derefter kommet til troen og lod sig døbe (sml. Apostlenes Gerninger 8, 9.11. ff.), "så, at Ånden blev givet ved apostlenes håndspåbyggelse".

På denne hændelse kan man erkende, at Den hellige Vanddåbs og Den hellige Beseglings sakramenter tydelig er afgrænset fra hinanden. Tilsvarende finder vi også i Apostlenes Gerninger 19, 1–6. I Efesos havde disciplene kun modtaget bodens dåb gennem Johannes. Da de kom til troen på Jesus, blev de først døbt i Herren Jesu navn. Derefter modtog de gennem apostlen Helligåndens gave: "Og da Paulus lagde hænderne på dem, kom Helligånden over dem."

→ **Bodens dåb:** Se spørgsmål 485

525

Hvordan bliver Den hellige Beseglings sakramente uddelt?

Sakramentet Den hellige Besegling bliver uddelt gennem apostle, idet de formidler den døbte, Helligåndens gave i Gud, Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Derved lægger de hænderne på hovedet af den døbte, og beder.

526

Hvad er forudsætningerne for modtagelsen af Den hellige Besegling?

Den hellige Besegling forudsætter troen på den treenige Gud og de af Jesus Kristus udsendte apostle hos den der modtager den. Han skal forinden være døbt formkorrekt med vand. Han skal bekende sin tro og love at følge Kristus efter.

→ **"formkorrekt" (rite):**

Se forklaring til spørgsmål 488

527

Hvem kan modtage Den hellige Besegling?

Enhver, som opfylder de tilsvarende forudsætninger kan modtage Den hellige Besegling. Sakramentet bliver uddelt såvel til voksne som også til børn. Ved beseglingen af børn skal forældrene, hhv.

de som er berettiget til at give religiøs opdragelse, stedfortrædende bekende troen. De skal love at opdrage børnene i den nyapostolske tro.

528

Hvad forstår vi ved "genfødelse af vand og ånd"?

De to sakramenter Den hellige Vanddåb og Den hellige Besegling udgør tilsammen "genfødelsen af vand og ånd". Gennem dem skaber Gud den "nye skabning" – liv fra Gud.

"Jesus svarede: 'Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige'."

Johannes 3, 5

"Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!"

2. Korinther 5, 17

529

I hvilken forbindelse står Den hellige Besegling og genfødslen af vand og ånd?

Den hellige Besegling er en bestanddel af genfødslen af vand og ånd. I den bliver det fuldendt, hvad Gud har påbegyndt i vanddåben. Menneskets fornyelse sker gennem Gud, Helligånden, der viser sig sådan som nyskaber.

→ **Hellig Vanddåb:**

Se spørgsmål 404, 481 ff.

530

Hvad er virkningerne af Den hellige Besegling?

Ved Den hellige Besegling bliver mennesket varigt opfyldt af Helligånden. Gud skænker det andel i hans væsen; derved skænkes der mennesket Guds kraft, Guds liv og Guds kærlighed: "Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os" (Romer 5, 5).

Den beseglede er Guds ejendom; Guds ånd har taget varig bolig i ham (sml. Romer 8, 9).

Mennesket er nu Guds barn, det er kaldet til førstegrøden: Genfødslen har altså en nærværende virkning i barnekåret hos Gud og en fremtidig i førstegrøden.

Som Guds barn er den troende Guds arving og Kristi medarving. Den "barnelige ånd", der virker i mennesket gennem Den hellige Besegling, tiltaler Gud tillidsfuldt som "kære far".

Giver den beseglede Helligånden plads til udfoldelse, udfoldes der gud-

dommelige dyder. De bliver billedlig betegnet som "Åndens frugt" (sml. Galater 5, 22)

→ **Førstegrøde:** *Se spørgsmål 428*

"Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse..."

Galater 5, 22.23

"... I har fået den ånd, som giver barnekår, og i den råber vi: Abba, fader! Ånden selv vidner sammen med vores ånd om, at vi er Guds børn. Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger ..."

Romer 8, 15–17

Begrebet **"Guds barn"** har forskellige aspekter

- Ethvert menneske er et Guds barn, for det er skabt af Gud, og må derfor kalde den Almægtige "Far".
- I gammeltestamentlig tid sørgede Gud som en far for Israels folk. Således bliver Israel kaldt "Guds førstefødte søn" (sml. 2. Mosebog 4, 22.23). Israel står altså i et barnekårs forhold til Gud. Den gang Jesus talte til jøderne i bjergprædikenen, betegnede han også Gud som deres "Far i himlen".
- Der er givet os kristne Vor Fader, og vi henvender os i denne bøn tillidsfuldt til Gud, vor Far.
- Derudover menes der med "barnekår hos Gud" den situation overfor Gud, som er kendetegnet gennem modtagelsen af alle sakramenter, gennem troen og livets udformning til Kristi genkomst. Barnekåret hos Gud opnås gennem genfødelse af Vand og Ånd. De genfødte har som "Guds børn" fået forjættede at blive den Allerhøjstes arvinger.

LIVET
EFTER
DØDEN

åndelig død

leve videre

*de dødes
opstandelse
afdøde*

frelse efter den legemlige død

hinsides

531

Findes der et liv efter døden?

Ja, mennesket er både et legemligt og også et åndeligt væsen; det er en enhed af legeme, sjæl og ånd.

Menneskets legeme er dødeligt og er underlagt forgængeligheden. Det er taget af jord og vender tilbage til jord (sml. 1. Mosebog 3, 19). Derimod lever sjæl og ånd videre efter den legemlige død, og

er dermed udødelige. Menneskets personlighed – det væsentlige, der udgør det, hvad det oplever, følte, troede og har tænkt – bliver altså bevaret efter den legemlige død.

”For Gud skabte mennesket til uforgængelighed og gjorde det til et billede af hans eget væsen.”

Visdommens Bog 2, 23

532

Hvad er døden?

Man skelner mellem menneskets legemlige død og åndelige død. Den legemlige død betyder afslutningen på det jordiske liv. Når den er indtruffet, har sjæl og ånd forladt legemet. Den åndelige død er menneskets adskillelse fra Gud. Den er en følge af synden.

Når Bibelen taler om den ”anden” død (sml. Johannes’ Åbenbaring 20, 6; 21, 8), menes der dermed adskillelsen fra Gud, som vil indtræffe efter dommedagen.

→ **Dommedag:** Se spørgsmål 579 f.

”For syndens løn er død, men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre.”

Romer 6, 23

533

Hvad forstås der i Bibelen derudover under ”død”?

I Bibelen betegnes der med ”død” også den magt som strider mod Gud, som truer og vil ødelægge legemligt og åndeligt liv. I Johannes’ Åbenbaring beskrives døden billedlig som person: ”Og jeg så en gustengul hest, og han, der sad på den, hed Døden, og Dødsriget fulgte med ham” (Johannes’ Åbenbaring 6, 8).

534

Hvem har magt over døden?

Den treenige Gud er herre over liv og død. Jesus Kristus har gennem sin opstandelse besejret døden. Dermed har

han gjort adgangen til det evige liv muligt for mennesket: ”Kristi Jesu ... der tilintetgjorde døden og bragte liv og uforgængelighed for lyset ved evangeliet” (2. Timotheus 1, 10).

535

Hvilken betydning har Jesu Kristi opstandelse?

Jesu Kristi opstandelse er grundlag for de dødes opstandelse. Fordi han er opstået, vil de døde også opstå, ”nogle til evigt liv, andre til forhånelse, til evig afsky” (Daniel 12, 2).

”Se, jeg siger jer en hemmelighed: Vi skal ikke alle sove hen, men vi skal alle forvandles, i ét nu, på et øjeblik, ved den sidste basun; for basunen skal lyde, og de døde skal opstå som uforgængelige, og vi skal forvandles.”

1. Korinther 15, 51-52

536

Findes der henvisninger til livet efter døden i Den hellige Skrift?

Der bliver allerede antydnet et liv efter den legemlige død i Det gamle Testamente, i Det nye Testamente bliver det flere gange bevidnet. I 1. Peter 3,19-20 står der for eksempel: ”I den gik han [Jesus Kristus] til de ånder, der var i fængsel, og prædikede for dem; det var dem, som var ulydige, dengang Gud ventede langmodigt i Noas dage, da arken blev bygget; i den blev nogle få, nemlig otte sjæle, frelst gennem vand.”

537

Hvor befinder menneskene sig efter den legemlige død?

De afdøde menneskers sjæl og ånd, går ind i dødsriget. Det betegner vi også som "det hinsides".

538

Hvad forstår vi ved "det hinsides"?

Begrebet "det hinsides" refererer i almindelighed til alle områder, forhold og tilstande, der ligger udenfor den materielle verden. I afgrænset forstand menes dermed dødsriget (hebræisk: "scheol", græsk: "hades").

539

Kan døde mennesker blive reinkarneret?

Nej, forestillinger om gentaget liv på jorden (reinkarnation), om det er som menneske, dyr eller plante, modsiger de bibelske udsagn og dermed evangeliets indhold. "... det er menneskenes lod at dø én gang" (Hebræer 9, 27).

Med begrebet "**reinkarnation**" betegnes forestillinger om gentagelsen af menneskets liv på jorden i forskellige skikkelser, noget som ikke stemmer overens med den kristne lære.

540

Kan vi træde i forbindelse med afdøde?

Ved at mindes afdøde og ved at bede for dem har vi forbindelse til dem.

At træde i forbindelse med afdøde gennem åndemaning eller stille spørgsmål til døde, er forbudt af Gud og dermed synd: "Hos dig må der ikke findes nogen ... der driver spådomskunst eller trolddom, ... ingen, der spørger dødemanere ... eller søger orakel hos de døde. Herren afskyr enhver, som gør den slags" (5. Mosebog 18, 10-12).

541

Hvordan er sjælenes tilstand i dødsriget?

Sjælenes tilstand i den hinsides verden er udtryk for nærheden til Gud eller at være fjernt fra Gud. Menneskets sjæl har gennem dets legemlige død ikke erfaret nogen forandring. Tro eller vantrø, forsonlighed eller uforsonlighed, kærlighed eller had præger ikke kun mennesket i denne verden, men også i det hinsides.

Denne tilstand bliver også omtalt i Jesu lignelse om den rige mand og den fattige Lazarus (sml. Lukas 16, 19-31), når der er tale om et sted med tryk og et sted med pinsler. De afdøde kan blive bevidste om deres tilstand. De, der lider pinsler, håber på hjælp.

542

Hvem er de, der er "døde i Kristus"?

I 1. Thessaloniker 4, 16 står der om de døde, "der er døde i Kristus". Det er de afdøde, som blev genfødt af vand og ånd og som lader sig forberede på Kristi genkomst. De hører med til Herrens menighed og befinder sig i en tilstand af retfærdighed overfor Gud, som opnås gennem nåde og tro.

→ **Genfødsel af vand og ånd:**

Se spørgsmål 528 f.

"De retfærdiges sjæle er i Guds hånd, ingen pine skal nogensinde nå dem. For de uforstandige så det ud, som var de døde, deres endeligt blev betragtet som ulykke og deres bortgang fra os som udslettelse; men de er i fred."

Visdommens Bog 3, 1-3

543

Er det muligt at sjælenes tilstand i det hinsides kan ændres?

Ja, siden Kristi offer kan sjælenes tilstand i det hinsides ændres til det bedre.

Jesus Kristus gik efter sin død til Dødsriget og prædikede der. Evangeliets prædiken indebærer muligheden for forandring for den, som antager den i troen.

Frelse kan altså også endnu opnås efter menneskets legemlige død.

→ **Frelse:** Se spørgsmål 243 ff., 546

544

Hvordan er sjælenes forandring mulig i det hinsides?

Sjæle i det hinsides som aldrig har hørt om evangeliet, ikke har oplevet synds-

forladelse og ikke har modtaget noget sakramente, befinder sig i en tilstand fjernt fra Gud. Denne tilstand kan kun overvindes gennem troen på Jesus Kristus og hans offer, samt gennem modtagelsen af sakramenterne.

545

Hvilke udsagn kommer Den hellige Skrift med til hjælp for afdøde?

I 2. Makkabæer 12 bliver der berettet om sådanne, som havde tjent afguder og var faldet i kamp. For disse bad man om hjælp for deres syndige sjæles tilstand. Der blev indsamlet penge, for hvilke der skulle købes offerdyr til et sonoffer.

Bibelsk udgangspunkt for uddeling af sakramenterne for afdøde er 1. Korinther 15, 29: I Korinth blev levende døbt for afdøde. Denne praksis blev genoptaget af nytidens apostle. Det udviklede sig til de gudstjenester for de hensovede, som er almindelige i dag.

546

Kan vi være en hjælp til frelse for de døde?

Ja, vi kan træde i forbøn for uforløste sjæle og bede Herren om, at han måtte hjælpe dem. Ligeledes kan vi bede for, at sjælene kommer til troen på Jesus Kristus og er åbne og parate til, at antage frelsen, som Gud vil skænke dem.

Da de døde og de levende i Kristus danner et fællesskab, vil de her og i det

hinsides virke i Kristi sindelag, altså gå i forbøn for uforløste.

Selve forløsningen sker dog udelukkende gennem Jesus Kristus.

→ **Forløsning:** *Se spørgsmål 215 ff.*

→ **Frelse:** *Se spørgsmål 243, 248 ff.*

Begrebet "her" henfører i almindelighed til alle områder, forløb og tilstande, der ligger indenfor den materielle verden.

547

Hvori består frelseformidlingen for afdøde?

Jesus Kristus er herre over døde og levende. Det er Guds vilje, at alle mennesker bliver frelst (sml. 1. Timotheus 2,4–6). Dette sker gennem prædikenen, sakramenterne og syndsforladelsen. Dertil er troen på Jesus Kristus absolut nødvendig. Dette gælder både for døde og levende.

At evangeliet også skal forkyndes for de døde, siger 1. Peter 4, 6: "For derfor blev evangeliet forkyndt også for døde, for at de skulle dømmes i kødet, som mennesker dømmes, men leve i Ånden, som Gud lever."

"For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv."

Johannes 3, 16

548

Hvordan og gennem hvem sker frelseformidlingen for de afdøde?

Uddelingen af Den hellige Vanddåb, Den hellige Besegling og Den hellige Nadver sker ved at apostle foretager den pågældende synlige handling på levende. Frelsevirkningen kommer derved ikke de levende, men de døde til gode.

Som Jesus Kristus bragte sit offer på jorden, således sker frelseformidling også gennem apostlene her på jorden.

→ **Hellig Vanddåb:**

Se spørgsmål 481 ff.

→ **Hellig Nadver:**

Se spørgsmål 494 ff.

→ **Hellig Besegling:**

Se spørgsmål 515 ff.

10

LÆREN OM
FREMTIDENS
HÆNDELSER

*Fredsrige
første opstandelse*

Trosmål

Dommedag

*Forjættelse om
Kristi genkomst
ny skabelse*

549

Hvorfra kender vi til hændelserne i fremtiden?

Læren om hændelserne, der vil ske i fremtiden (eskatologi), har dets grundlag i Den hellige Skrift. Mange henvisninger til den fremtidige frelsehistorie er indeholdt i evangelierne og i apostlenes breve. Centrale udsagn findes i Johannes' Åbenbaring, som på billedlig vis beretter om fremtidige hændelser.

→ **Eskatologi:**

Se forklaring ved spørgsmål 40

550

Hvilken fremtidig hændelse er trosmålet for nyapostolske kristne?

Jesus Kristus kommer igen – det er et hovedudsagn i evangeliet. Siden hans himmelfart forkynnder apostlene Herrens genkomst. Trosmålet for nyapostolske kristne er at blive antaget af ham ved denne begivenhed.

551

Hvem har forjættet Jesu Kristi genkomst?

Jesus Kristus har selv forjættet sine apostle: "Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er" (Johannes 14, 3).

Denne Jesu forjættelse blev bekræftet af engle ved hans himmelfart: "Den Jesus, som er blevet taget fra jer op til himlen, skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare op til himlen" (Apostlenes Gerninger 1, 11).

552

Hvem kender tidspunktet for Kristi genkomst?

Hvilken dag og på hvilket tidspunkt Jesus Kristus kommer igen, ved hverken mennesker eller engle, men alene den treenige Gud.

553

Hvad er konsekvensen af, at intet menneske kender tidspunktet for Kristi genkomst?

Fordi intet menneske kender tidspunktet for Kristi genkomst, er den troende opfordret til, hver eneste dag at holde sig beredt til denne begivenhed. Guds søn sammenfatter dette i opfordringen: "Våg derfor, for I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer" (Matthæus 24, 42). At man i enhver time skal være vågen i troen og vente ham, gjorde Jesus også tydelig i lignelser.

→ **Lignelser vedrørende Kristi genkomst:**
Se spørgsmål 157

"Da skal Himmeriget ligne ti brudepiger, som tog deres lamper og gik ud for at møde brudgommen. Fem af dem var tåbelige, og fem var kloge. ... Da brudgommen lod vente på sig, blev de alle sammen dødsige og faldt i søvn. Men ved midnat lød råbet: Brudgommen kommer, gå ud og mød ham! Da vågnede alle pigerne og gjorde deres lamper i stand. Og de tåbelige sagde til de kloge: Giv os noget af jeres olie, for vore lamper går ud. ... Men da de var gået hen for at købe, kom brudgommen, og de, der var rede, gik med ham ind i bryllupssalen, og døren blev lukket. Siden kom også de andre piger ... Våg derfor, for I kender hverken dagen eller timen."

Matthæus 25, 1-13 (sml. også Matthæus 24, 43-51; 25, 14-30)

554

Hvordan forholdt de første apostle sig til forjættelsen om Kristi genkomst?

Forjættelsen om Kristi genkomst spillede en vigtig rolle ved de første apostles forkyndelse. Den hørte ud over Jesu offerdød og opstandelse til det vigtigste indhold i deres tro. De var overbeviste om, at Jesus ville komme igen i deres tid: "Se, jeg siger jer en hemmelighed: Vi skal ikke alle sove hen, men vi skal alle forvandles" (1. Korinther 15, 51).

Apostel Paulus talte til menigheden i Korinth med det urkristne bønneopråb: "Marana ta!", som betyder: "Vor Herre kommer!" eller: "Vor Herre, kom!" (sml. 1. Korinther 16, 22).

Opråbet til altid at være beredt til Kristi genkomst, kommer også til udtryk i Johannes' Åbenbaring med Herrens ord: "Jeg kommer snart" (Johannes' Åbenbaring 3, 11; 22, 7.12.20).

555

Hvad betyder forjættelsen om Kristi genkomst for os?

At Jesus Kristus kommer igen og henter sin brudemenighed til sig, er en af evangeliets grundlæggende sikkerheder. Han har selv forjættet sin genkomst (sml. Johannes 14, 3).

→ **Brudemenighed:** *Se spørgsmål 562 ff.*

556

Hvorfor tror vi, at Kristi genkomst er nær?

At apostelembudet blev genbesat, er tegn på, at Kristi genkomst er nær foreståen-

de. Forventningen om, at Herrens forjættelse går i opfyldelse, står i dag lige så meget i centrum i den nyapostolske tro, som den enkeltes håb om personligt at opleve Kristi genkomst og borttrykkelsen til ham.

→ **Forvandling og bortrykkelse:**
Se spørgsmål 559 ff.

557

Hvordan sker forberedelsen til Kristi genkomst?

Apostlene forbereder de troende på Kristi genkomst gennem ord og sakramente. Disse indretter bevidst deres liv derpå.

558

Hvordan bliver Kristi genkomst beskrevet i apostel Paulus' breve?

I 1. Thessaloniker 4, 15-17 står der: "For det siger vi jer med et ord af Herren: Vi, der lever og endnu er her, når Herren kommer, skal ikke gå forud for de hensovede. For Herren selv vil, når befalingen lyder, når ærkeenglen kalder og Guds basun gjalder, stige ned fra himlen, og de, der er døde i Kristus, skal opstå først. Så skal vi, der lever og endnu er her rykkes bort i skyerne sammen med dem for at møde Herren i luften, og så skal vi altid være sammen med Herren."

I 1. Korinther 15, 51-52 står der: "Se, jeg siger jer en hemmelighed: Vi skal ikke alle sove hen, men vi skal alle forvandles, i ét nu, på et øjeblik, ved den sidste basun; for basunen skal lyde, og de døde skal opstå som uforgængelige, og vi skal forvandles."

I Filipper 3, 20.21 findes udsagnet: "Men vort borgerskab er i himlene; derfra venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser. Han skal forvandle vort fornedrede legeme og give det skikkelse som hans herliggjorte legeme med den kraft, hvormed han kan underlægge sig alt."

559

Hvad sker der ved Kristi genkomst?

Sammenfattet resulterer disse udsagn fra apostel Paulus i dette:

Ved Herrens genkomst vil de døde i Kristus opstå uforgængelige, som de første. De levende, som lod sig forberede til Kristi genkomst, vil opleve forvandlingen uden at lide den legemlige død.

De døde og de levende vil modtage et forherliget legeme. Dette legeme ligner Kristi opstandelseslegeme. De bliver sammen rykket bort til Jesus Kristus og når således til det evige fællesskab med den treenige Gud.

Disse hændelser hører til den første opstandelse, som der er tale om i Johannes' Åbenbaring 20, 5-6.

→ **Opstandelse:** *Se spørgsmål 574 ff.*
→ **Kristi opstandelseslegeme:**
Se spørgsmål 189

"**Uforgængelig**" betyder "ukrænkelig, ufordærlig". I modsætning til vort nuværende legeme, vil opstandelseslegemet ikke være underlagt forfaldet.

560

Hvorpå beror den troendes håb om ikke at måtte lide den legemlige død?

Den troendes håb om ikke at måtte lide den legemlige død, beror på apostel Paulus' udsagn: "For mens vi er her, sukker vi af længsel efter at iklædes den bolig, vi har fra himlen ... For mens vi bor i teltet, sukker vi besværede, fordi vi ikke vil klædes af, men klædes på, så det dødelige bliver opslugt af livet. Og den, som har sat os i stand til det, er Gud, der gav os Ånden som pant" (2. Korinther 5, 2.4.5).

Med "bolig" mener apostlen det forherligede legeme, som ikke kun de modtager, som opstår fra døden, men også de, som bliver forvandlet ved Kristi genkomst. "Iklædes" betyder at få et nyt legeme, uden først at måtte dø. "Klædes af" er her et udtryk for "at dø".

561

Hvem bliver rykket bort ved Kristi genkomst?

Bortrykkelsen ved Kristi genkomst er først og fremmest lovet dem, som har fået tildelt genfødslen af vand og ånd og som tror på Jesus Kristus og følger ham efter. Denne skare bliver også kaldt "brudemenigheden" eller "drengebarn" (Johannes' Åbenbaring 12, 5).

Om Gud derudover lader andre få del i nåden ved bortrykkelsen, er udenfor menneskelig dømmekraft og er underlagt Guds afgørelse.

→ **Genfødsel af vand og ånd:**

Se spørgsmål 528

Med "bortrykkelse" menes, at mennesker ved Kristi genkomst kommer direkte i umiddelbart fællesskab med Gud.

562

Hvem hører til "brudemenigheden"?

Jesus Kristus har givet apostlene det opdrag at forberede Kristi kirke på genforeningen med ham ved hans genkomst. Apostel Paulus skriver dertil: "For jeg våger skinsygt over jer med en skinsyge som Guds, fordi jeg har trolovet jer med Kristus, og kun med ham, for at føre jer til ham som en ren jomfru" (2. Korinther 11, 2). Billedet af den "rene jomfru" henviser til "bruden" (Johannes' Åbenbaring 19, 7). Hvem der tæller med til og bliver forenet med Jesus Kristus, viser sig først ved Kristi genkomst.

563

Findes der kendetegn på dem, som tilhører brudemenigheden?

Ja – et fremragende kendetegn er, at de dagligt venter på Kristi genkomst og er bestandige i at bede: "Kom, Herre Jesus!" (sml. Johannes' Åbenbaring 22, 17.20).

564

Bliver der nævnt flere kendetegn på brudemenigheden i Bibelen?

Ja, flere kendetegn på brudemenigheden er nævnt i Johannes' Åbenbaring 14, 1-5. Her bliver der anvendt billedet af en skare på "ét hundrede og fireogfyre tusind" for brudemenigheden. Tallet "144.000" skal ikke forstås ordret, men har sym-

bolsk karakter. Det er afledt af tolvtalet af Israels stammer. Det bliver beskrevet med følgende billeder: "Lammet stod på Zions bjerg, og hos det stod ét hundrede og fireogfyre tusind, som havde dets navn og dets faders navn skrevet på deres pander ... De følger Lammet, hvor det end går. De er købt fri fra menneskene som en førstegrøde for Gud og Lammet, og der fandtes ikke løgn i deres mund; de er uden fejl."

565

Hvad betyder billederne i Johannes' Åbenbaring 14, 1-5?

Kendetegnet ("segl") med "Lammets" navn og Faderens betyder, at de ét hundrede og fireogfyre tusind er Guds ejendom.

At være "uden fejl", "ikke løgn i deres mund" og "følge Lammet" betyder, at der føres et liv i ord og gerning efter evangeliet.

Begrebet "førstegrøde" betegner dem, som Kristus tager til sig ved hans genkomst: Det er dem, som først vil modtage omfattende frelse.

Med "Lammet" er der ment Jesus Kristus: "Se, dér er Guds lam, som bærer verdens synd" (Johannes 1, 29).

Johannes' Åbenbaring 5, 12 udtrykker, at det slagtede Lam bærer sejren. Det betyder, at den fornedrede og korsfæstede Guds Søn samtidig triumferer og sejrer.

→ **Frelse:** Se spørgsmål 243 ff.

"Lammet, det slagtede, er værdigt til at få magt og rigdom og visdom og styrke og ære og lov og pris."

Johannes' Åbenbaring 5, 12

566

Hvornår finder "Lammets bryllup" sted?

"Lammets bryllup", altså foreningen af brudemenigheden med brudgommen Jesus Kristus, finder sted, når han er kommet igen og hans brudemenighed er blevet forvandlet og borttrykket.

567

Hvad sker der ved "Lammets bryllup"?

Brudemenigheden må dele Kristi herlighed og er i det umiddelbare og uopløselige fællesskab med Gud.

→ **Brudemenighed:** Se spørgsmål 562 ff.

"Halleluja! Herren vor Gud, den Almægtige, har taget magten, lad os glæde os og juble og lovprise ham, for nu skal Lammets bryllup stå, og hans brud har gjort sig rede, hun har fået givet at klæde sig i lysende rene linnedklæder – for linnedklæderne er de helliges retfærdige gerninger. Og englen sagde til mig: 'Skriv: Salige er de, der er indbudt til Lammets bryllupsfest.'"

Johannes' Åbenbaring 19, 6-9

568

Hvad sker der på jorden efter Kristi genkomst?

Efter Kristi genkomst begynder der en tid, hvor menneskene og skabelsen lider, da de er udsat for Satans magt. Denne tid bliver betegnet som den "store trængsel".

→ **den store trængsel:**

Se spørgsmål 405, 409

569

Vil der findes en beskyttelse i tiden med den "store trængsel"?

Ja, i tiden med den "store trængsel" vil der findes en åndelig beskyttelse for dem, der hører med til Kristi kirke, men ikke blev borttrykket til Jesus Kristus.

I Johannes' Åbenbaring bliver de fremstillet gennem billedet af kvinden, som er iklædt solen og har født et drengebarn. De oplever fortsat guddommelig ledsagelse og åndelig forsørgelse, så deres tro bliver opretholdt (sml. Johannes' Åbenbaring 12, 6).

Der vil i tiden med den "store trængsel" blive slået mennesker ihjel, som beken-der sig til Kristus. Disse trofaste beken- dere bliver altså martyrer (blodvidner).

570

Hvad sker der med martyrerne fra den "store trængsels" tid?

De mennesker, som under den "store trængsel" bekender sig til Kristus og derfor bliver dræbt, har del i den første opstandelse, som brudemenigheden forinden.

→ **første opstandelse:**
Se spørgsmål 574 ff.

571

Hvad sker der efter "Lammets bryllup" og den "store trængsel"?

Efter "Lammets bryllup" kommer Jesus Kristus sammen med brudemenigheden tilbage til jorden og afslutter tiden med den "store trængsel".

572

Hvad sker der med Satan efter den "store trængsel"?

Satan og hans følge, de gudsfjendtlige kræfter, bliver ifølge Johannes' Åbenbaring 20, 1-3, "lænket" og "styrtet i afgrunden". Enhver magt bliver altså taget fra dem. Dermed kan ingen mere blive forført af Satan.

573

Hvad sker der, når Satan er lænket og hans magt er taget fra ham?

Når Satan er lænket og de gudsfjendtlige kræfter er frataget al magt, finder martyrerne opstandelse fra den "store trængsel" sted. Dermed har martyrerne del i den første opstandelse.

574

Hvilke hændelser omfatter den første opstandelse?

Ved den første opstandelse vil de "døde i Kristus" opstå og blive borttrykket sammen med de levende, der hører til brudemenigheden.

Efter "brylluppet i himlen" vil martyrerne fra den "store trængsel" opstå og tilhøre det kongelige præsteskab.

Disse to hændelser bliver betegnet som den "første opstandelse": "Salig og hellig er den, der har del i den første opstandelse; dem har den anden død ingen magt over, men de skal være Guds og Kristi præster og være konger med ham i de tusind år" (Johannes' Åbenbaring 20, 6).

→ **Bortrykkelse/forvandling:**
Se spørgsmål 559 ff.
→ **store trængsel:** Se spørgsmål 569 ff.

575

Hvad følger efter afslutningen af den første opstandelse?

Efter afslutningen af den første opstandelse opretter Kristus sit Fredsrige på jorden og udøver sit kongelige herredømme i "tusind år". Disse "tusind år" står symbolsk for en lang, men begrænset tid.

576

Vil menneskene endnu synde i denne tid?

Ja. Ganske vist er Satan uden magt og er ikke mere i stand til at forføre til synd, alligevel forbliver menneskene syndere og er dødelige, da tilbøjeligheden til synd ikke er ophævet. Undtaget fra dette er de, som havde del i den første opstandelse.

→ **Tilbøjelighed til synd:**
Se spørgsmål 227 og forklaring
→ **første opstandelse:** Se spørgsmål 574

577

Hvad sker der i tidsrummet hvor Fredsriget er på jorden?

I tiden med Kristi Fredsrige vil Jesus Kristus sammen med det kongelige præsteskab uhindret forkynde evangeliet. Evangeliet bliver forkyndt for alle levende mennesker på jorden og ligeledes for alle sjæle i de hensovedes områder. Ved slutningen af Fredsriget vil alle mennesker til alle tider have lært Jesu Kristi evangelium at kende.

→ **kongelig præsteskab:**
Se spørgsmål 259, 409 og 574

578

Hvad sker der ved Fredsrigets afslutning?

Ved slutningen af Fredsriget bliver Satan sluppet løs; han har for sidste gang mulighed for at forføre mennesker. Efter Kristi sejr over ham, bliver han "styrtet i søn af ild og svovl" (sml. Johannes' Åbenbaring 20, 7-10). Det onde er dermed for evigt uskadeliggjort.

579

Hvad sker der, når det onde for evigt har mistet sin magt?

Når det onde for evigt har mistet sin magt, følger de døde opstandelse til dommedagen. Da vil Jesus dømme alle mennesker, som nogensinde har levet. Undtaget fra denne dommedag er kun de, som havde del i den første opstandelse.

"Dommedagen" er den afsluttende dom over alle mennesker, som ikke havde del i den første opstandelse. Denne dommedag bliver beskrevet i Johannes' Åbenbaring 20, 11-15.

"Og de døde blev dømt efter deres gerninger ifølge det, der stod skrevet i bøgerne."
Johannes' Åbenbaring 20, 12

580

Hvad sker der med dem, som kommer til dommedagen?

De, som finder nåde ved dommedagen, vil – sammen med dem, som havde del i den første opstandelse – være beboere i Guds nye skabelse. De må så alle have evigt fællesskab med Gud. De andre forbliver i elendigheden fjernt fra Gud.

581

Hvad bliver der sagt om Guds nye skabelse i Bibelen?

Efter dommedagen vil Gud sætte en ny skabelse i stedet for den gamle: "Han [Gud] vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem" (Johannes' Åbenbaring 21, 3). Dermed opfyldes forventningen, som bliver udtrykt i 2. Peter 3, 13: "Men efter hans løfte venter vi nye himle og en ny jord, hvor retfærdighed bor." Dette Guds rige vil være evigt; så Gud kan være alt i alle (sml. 1. Korinther 15, 28).

FRA KRISTENDOMMENS HISTORIE

*Evangelium for
jøder og hedninger*

Menigheder

Reformation

Katolsk-apostolsk kirke

Nyapostolsk Kirke

*Genbesættelse
af aposteembedet*

582

Hvordan opstod de første kristne menigheder?

Til pinse opstod den første kristne menighed i Jerusalem (sml. Apostlenes Gerninger 2, 37 ff.), som alene bestod af jøder. På grund af forfølgelse flygtede mange troende fra Jerusalem (sml. Apostlenes Gerninger 8, 1; 11, 19). De forkyndte evangeliet i deres nye omgivelser, hvor det blev modtaget i tro. Således dannede der sig kristne menigheder flere steder.

583

Hvordan kom evangeliet til hedningene?

Apostlene gik i første omgang ud fra, at evangeliet alene skulle forkyndes for jøderne. Gud gjorde det dog tydelig for apostel Peter gennem en tilsynekomst, at evangeliet også var tiltænkt hedningene (sml. Apostlenes Gerninger 10 og 11).

Ved apostelforsamlingen i Jerusalem blev spørgsmål om hedningemissionen og om tydningen af den mosaiske lov for døbte hedninger afklaret (sml. Apostlenes Gerninger 15, 1-29). Disse afgørelser bidrog til, at de kristne menigheder til slut løsrev sig fra mange af den jødiske tros traditioner.

→ **hedninge:**

Se forklaring til spørgsmål 256

→ **mosaisk lov:** *Se spørgsmål 272 ff.*

Gennem en "tilsynekomst" viser Gud, i særlige tilfælde, sin vilje til mennesker som han har udvalgt til det. En sådan tilsynekomst bliver også betegnet som "vision" eller "syn".

584

Hvilken apostel forkyndte hovedsagelig evangeliet for hedningene?

Hovedsageligt forkyndte apostel Paulus evangeliet for hedningene. Dertil rejste han, til dels sammen med apostel Barnabas, til det nuværende Tyrkiet, til Grækenland, Cypern og endelig også til Italien.

585

Hvor opstod betegnelsen "kristen"?

I Antiokia blev Jesu tilhængere for første gang kaldt "kristne" (sml. Apostlenes Gerninger 11, 26).

586

Hvor længe virkede apostlene?

Apostlene virkede formodentlig i første omgang til slutningen af det første århundrede efter Kristus. Johannes regnes som urkirkens sidste apostel. Derefter begyndte tiden, hvor apostelembedet ganske vist fandtes, men uden at være varetaget af en person. Først i det 19. århundrede blev apostelembedet igen varetaget af en person.

→ **personel besættelse af apostelembedet:**

Se spørgsmål og forklaring til 450

→ **apostelembedets fortsatte beståen:**

Se spørgsmål 447 ff.

587

Hvori viste Helligåndens virke sig efter de første apostles død?

Helligånden sørgede for, at den forbindende samling af skrifterne i Det gamle og Det nye Testamente (kanon) opstod.

Gennem Helligåndens virke kunne der formuleres vigtige grundlag for den kristne lære ved kirkemøder (konciler). Dertil hører for eksempel læren om, at Gud er treenig, at Jesus Kristus er sandt menneske og sand Gud, samt erkendelsen af, hvilken afgørende betydning Jesu offer og hans opstandelse har for menneskenes frelse og forløsning.

Også gennem Helligåndens virke gennem århundreder, kunne den kristne tro udbredes over hele verden.

→ **Bibel, kanon:** *Se spørgsmål 12 ff.*

→ **koncil:** *Se forklaring til spørgsmål 33*

→ **treenig Gud:** *Se spørgsmål 61 ff.*

→ **Jesu Kristi to naturer:**

Se spørgsmål 103 ff.

588

Hvordan foregik frelseformidling i denne tid?

Frelse blev frem for alt formidlet ved, at evangeliet blev forkyndt og ved uddelingen af Den hellige Vanddåb.

→ **frelse:** *Se spørgsmål 243 ff.*

589

Hvordan udviklede kristendommen sig fra det 2. århundrede?

Det der begyndte med steningen af diakonen Stefanus, voksede til forfølgelsesbølger: Mange kristne blev dræbt på grund af deres tro. Dermed blev de til martyrer.

Til trods for forfølgelserne og megen modstand bredte den kristne tro sig i hele Det romerske Rige.

→ **martyrer:**

Se forklaring til spørgsmål 394

590

Hvem videregav de første apostles forkyndelser til efterverdenen?

Apostlenes oprindelige forkyndelse blev videregivet og fortsat af de "apostolske fædre". Det drejede sig om kirkelærere med stor indflydelse. Til disse regnes Clemens fra Rom (død ca. 100), Ignatius fra Antiokia (død ca. 115), Polykarp, biskop i Smyrna (født ca. 69, død ca. 155) og Papias af Hierapolis (født ca. 70, død ca. 130/140). Det var deres anliggende at forsvare den kristne tro overfor hedninger og jøder og at bevare grundlaget for den kristne lære.

En vigtig personlighed for kirken var Athanasius den store (ca. 295 til 373). Under hans indflydelse blev den nikæenske trosbekendelse formuleret i år 325.

Ambrosius fra Milano

Hieronymus

Augustinus fra Hippo

591

Hvem var "kirkefædre"?

"Kirkefædre" var lærde, som efter de "apostolske fædre" formulerede de grundlæggende kristne sandheder. Til disse hørte Ambrosius fra Milano (339 til 397), Hieronymus (347 til 420) og Augustinus fra Hippo (354 til 430).

592

Hvornår blev kristendommen statsreligion i det romerske rige?

Efter svære tider med forfølgelse forkyndte den romerske kejser Konstantin den Store i år 313 trosfrihed for de kristne.

I år 381 ophøjede kejser Theodosius kristendommen til statsreligion i Det romerske Rige. Han forbød tilbedelse af hedenske guder.

"Trosfrihed" betyder, at mennesker frit kan vælge, bekende og udøve deres religion og verdensanskuelser.

593

Hvordan udviklede kristendommen sig frem til middelalderen?

Under folkevandringen (4./5. århundrede) blev kristendommen i Europa og Asien stærkere.

Ved udbredelsen af kristendommen spillede munkevæsenet, som først opstod i Egypten i det 3. århundrede, en betydelig rolle. En af hovedopgaverne for munkene var at leve deres liv i fattigdom efter Kristi forbillede og bære den kristne tro videre. I middelalderen bidrog munke og nonner ofte meget til videnskaben og engagerede sig indenfor landbruget og i det sociale liv.

Kristendommen bestemte mere og mere over menneskenes liv samt kultur, politik og samfundet i Europa.

I år 1054 skete der en splittelse mellem vestkirken (romersk-katolsk) og østkirken (ortodoks).

"Munkevæsenet" er en livsform, hvor man afsondret fra det verdslige forsøger at leve sit liv helt efter religionen. Både mænd og kvinder (nonner) hører til munkevæsenet.

594

Hvilken udfordring mødte de kristne i øget grad fra det 7. århundrede?

Fra det 7. århundrede måtte de kristne i dele af Asien, Afrika og også Europa forholde sig til en ny religion, Islam. Mange områder gik tabt for den kristne tro, for eksempel Midt Østen og Nordafrika.

Det opstod kampe, for eksempel under korstogene. Disse fandt sted i Midt Østen mellem 1095 og 1270 og havde det mål, at erobre Jerusalem og Det hellige Land for kristenheden.

Islam er den yngste store verdensreligion. Den blev grundlagt af Muhammed i det 7. århundrede efter Kristus. Islam lærer troen på den ene gud, men ikke som den treenige. Jesus gælder hos dem som profet. Islams hellige skrift er koranen.

Korstog: Palæstina med Jerusalem var under islamistisk styre. Mellem det 11. og det 13. århundrede opfordrede paver til, igen at sætte dette område under kristent styre. Felttogene kaldes "korstog" og krigerne "korsridere", fordi man drog ud til ære for Kristi kors.

595

Hvorfor begyndte man at arbejde på en reform for kirken?

I middelalderen kom det indenfor kirken mere og mere til en verdslig holdning – tro og lære mistede stadig mere i værdi. Dette skyldes en manglende indstilling til evangeliet.

Derfor intensiverede man anstrengelserne for en kirkereform. Munkevæsenet og mænd som franskmænden Petrus Waldes (1140, død før 1218), den engelske teolog Johannes Wiclif (1330 til 1384) og rektor ved universitetet i Prag, Johannes Hus (1369 til 1415), arbejdede hårdt for en ny kirkereform. De var alle konsekvente kritikere af en verdsliggjort kirke. De af dem indledte og ledsagende bevægelser nåede store dele af Europa og ledte til sidst til reformationen.

596

Hvad er reformationen?

Reformationen (fra latinsk "reformatio": Genopbyggelse, fornyelse) er en religiøs fornyelsesbevægelse i Europa, som er grundlagt på ønsket om tilbagevendelse til evangeliet.

Den er tæt knyttet til den tyske munk Martin Luther (1483 til 1546). Det eneste grundlag for læren skulle efter hans overbevisning være Bibelens vidnesbyrd om Jesus Kristus. Luther oversatte Bibelen fra det hebræiske og græske sprog til tysk og gjorde den således tilgængelig for folket.

Uafhængig af det opstod den anglikanske statskirke i 1534 i England.

Martin Luther

Ulrich Zwingli

Johannes Calvin

597

Hvem er de mest betydningsfulde reformatorer?

Ud over Martin Luther fra Wittenberg er det reformatorerne Ulrich Zwingli (1484 til 1531), der virkede i Zürich, og Johannes Calvin (1509 til 1564), der indledte en selvstændig reformbevægelse i Genève.

598

Hvordan reagerede den romersk-katolske kirke på reformationen?

Som reaktion på reformationen indledte koncilet i Trient (fra 1545) en fornyelse af kirken og lagde grundlaget for modreformationen. Dette førte igen til øget styrkelse af pavedømmet.

Den romersk - katolske kirkes modbevægelse mod reformationen bliver betegnet som **"modreformation"**.

599

Hvilke konsekvenser havde konfrontationen mellem protestantismen og katolicismen?

I kølvandet af konfrontationen mellem protestanter og katolikker begyndte Trediveårskrigen i Europa (1618 til 1648), som blandt andet resulterede i styrkelsen af indflydelsen, som staten tog i forhold til kirken. Herskeren bestemte religions-tilhørigheden for sine undersåtter.

Man betegner tilhængerne af reformationen som **"protestanter"**.

600

Hvordan var kristendommens situation i Europa i det 18. århundrede?

I det 18. århundrede blev den kristne tro ofte knyttet til tanken om, at den anså den menneskelige forstand som eneste

målestok ("oplysning"). Som reaktion på dette vandt pietismen, en bevægelse indenfor den reformerede kirke, mere og mere frem. Pietister studerer Bibelen intensivt og er engagerede både socialt og i missionsøjemed.

→ **missionsvirksomhed, mission:**
Se forklaring til spørgsmål 393

601

Hvordan var kristendommens situation i det 19. århundrede?

I det 19. århundrede startede man for søget med at genvinde mennesker for evangeliet ("Indre Mission"), som den kristne tro på grund af deres fattigdom og uvidenhed var blevet fremmed. Derudover blev "missionssamfundet" dannet: De sørgede for en yderligere udbredelse af kristendommen i lande udenfor Europa, frem for alt i Afrika.

602

Hvilke vigtige udviklinger fandtes der i kristendommen i det 19. århundrede?

De såkaldte "vækkelsesbevægelser" var af stor betydning – frem for alt indenfor protestantismen i England og USA: Troende kristne opfordrede til, at vende tilbage til en levende kristen tro, fra en "vanekristendom". Dette kald om besindelse på evangeliet var ofte forbundet med håbet om Kristi genkomst.

Dette er den historiske baggrund, fra hvilken Gud forberedte apostlenes fornyede virke.

603

Hvordan blev apostelembedet genbesat i det 19. århundrede?

Mellem 1826 og 1829 kom troende mænd sammen til konferencer i Albury (Sydengland), for sammen at beskæftige sig med Johannes' Åbenbaring. Disse konferencer fandt sted efter invitation fra bankmanden Henry Drummond (1786 til 1860) i nært samarbejde med Edward Irving (1792 til 1834), der var gejstlig i den skotske statskirke. Konferencedeltagerne ville opnå klarhed om bibelske udsagn om Helligåndens virke og Kristi genkomst.

I Skotland ventede troende fra forskellige konfessioner også på et øget virke fra Helligånden. Blandt dem optrådte der 1830 mange bemærkelsesværdige helbredelser, tungetale (tale på ukendte sprog) og profetier.

I efteråret 1832 blev John Bate Cardale (1802 til 1877) af Helligånden kaldt til apostel i London og betegnet som apostel af Henry Drummond.

Fra september 1833 blev yderlige ellevé apostle kaldet gennem profetier – først og fremmest gennem profeten Oliver Taplin (1800 til 1862).

604

Hvordan opstod den katolske – apostolske kirke?

Apostlene trak sig i 1835 tilbage til Albury til et års intensiv fælles rådslagning. De udarbejdede det "Store Testimonium" (1837), et bekendelsesskrift, som

Albury-konference

blev sendt til alle gejstlige og verdslige ledere af kristenheden.

I Testimoniet opfordrede apostlene de kristne til at samle sig under deres ledelse og forberede sig til Kristi genkomst. Man ville altså ikke grundlægge en ny kirke, men føre de forskellige forhåndenværende kirker sammen under apostle.

De fleste kristne tog dog ikke imod apostlenes opfordring. De få kristne, som troede på apostlene, sluttede sig sammen i en ny kirke, nemlig den katolsk – apostolske kirke.

605

Hvornår fandt de første beseglinger sted?

De første beseglinger, som dengang blev kaldt ”apostolsk håndspålæggelse”, fandt sted i 1847 i England, Canada og Tyskland.

606

Hvad skete der da nogle af apostlene døde?

I 1855 døde tre apostle. Der blev udpeget efterfølgere til apostlembetet af profeterne Oliver Taplin og Heinrich Geyer (1818 til 1896). Men disse kaldelser blev ikke anerkendt af de tilbageværende apostle. Der blev ikke ordineret flere apostle.

Dette synspunkt havde til sidst den konsekvens, at der ikke mere fandtes apostle i den katolsk – apostolske kirke efter at den sidst levende apostel Francis V. Woodhouse døde i 1901. Der blev heller ikke længere ordineret embedsbærere.

607

Hvordan opstod Den Nyapostolske Kirke?

Den 10. oktober 1862 blev præst Rudolf Rosochacky (1815 til 1894) i Königsberg, forstander for den katolsk-apostolske menighed, udpeget til apostel af profeten Geyer. Apostlene i den katolsk-apostolske kirke anerkendte ikke denne kaldelse.

Profet Heinrich Geyer og lederen af den katolsk-apostolske menighed i Hamborg, Friedrich Wilhelm Schwartz (1815 til 1895), var dog overbeviste om, at dette kald var Helligåndens værk.

Menigheden i Hamborg anerkendte den 4. januar 1863 dette apostelkald og blev derpå ekskluderet fra den katolsk-apostolske kirke.

Dermed regnes januar 1863 som Den Nyapostolske Kirkes begyndelse.

Også da apostel Rosochacky kort efter trådte tilbage fra sit embede, holdt Geyer, Schwartz og menigheden i Hamborg fast ved at det drejede sig om et guddommeligt kald.

608

Hvad skete der i den efterfølgende tid?

Præst Carl Wilhelm Louis Preuß (1827 til 1878) og lidt senere Friedrich Wilhelm Schwartz blev kaldet til apostle. Apostel Preuß virkede i Nordtyskland, mens apostel Schwartz havde Nederlandene som arbejdsområde.

Flere blev kaldet som apostle i løbet af kort tid. Det nye opståede fællesskab kaldte sig ”Almene kristne apostolske mission”.

I 1872 blev Friedrich Wilhelm Menkhoff (1826 til 1895) kaldet som apostel for Westfalen og Rheinland.

Apostel Menkhoff grundlagde 1884 kirketidsskriftet ”Der Herold” i Tyskland. Under hans indflydelse afskaffede apostel Schwartz, først i sit virkeområde, de liturgiske præstedragter og mange elementer, der var overtaget fra den katolsk- apostolske kirkes liturgi. I 1885 blev disse ændringer overtaget af alle andre menigheder.

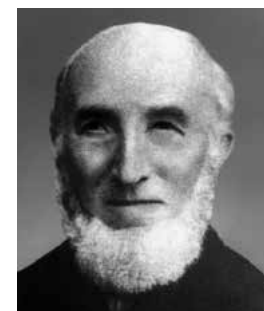
Med ”liturgi” betegner man fastlæggelserne til forløbet af gudstjenester.

Carl Wilhelm Louis Preuß

Friedrich Wilhelm Schwartz

Friedrich Wilhelm Menkhoff

609

Hvordan opstod navnet "Nyapostolske Kirke"?

For at adskille de katolsk-apostolske menigheder kaldte menighederne som opstod fra 1863 i forbindelse med offentlig korrespondance sig snart "Nyapostolske Menigheder". I 1907 fulgte den officielle betegnelse "Nyapostolske Menighed" og fra ca. 1930 "Den Nyapostolske Kirke".

610

Hvor længe tjente profetembedet?

Mod slutningen af det 19. århundrede trådte apostelembedet, som centralt embede, der havde omfattende fuldmagter, stadig mere og mere frem i kirken. Samtidig mindskedes betydningen af profetembedet. Siden slutningen af 1920-erne er der ikke længere aktive profeter i menighederne.

611

Hvem var den første stamapostel?

I 1881 blev Friedrich Krebs (1832 til 1905) fra Braunschweig (Tyskland) kaldet til apostel. Efter at apostlene Schwartz og Menkhoff døde, overtog han den ledende funktion i kirken. Enheden blandt apostlene var et vigtigt anliggende for ham. Fra 1897 dannedes stamapostelembedet. Friedrich Krebs var efter vore nutidige opfattelse den første stamapostel.

612

Hvilke yderligere bærere af stamapostelembedet findes der?

- Hermann Niehaus (1848 til 1932, stamapostel fra 1905 til 1930),
- Johann Gottfried Bischoff (1871 til 1960, stamapostel fra 1930 til 1960),
- Walter Schmidt (1891 til 1981, stamapostel fra 1960 til 1975),
- Ernst Streckeisen (1905 til 1978, stamapostel fra 1975 til 1978),
- Hans Urwyler (1925 til 1994, stamapostel fra 1978 til 1988),
- Richard Fehr (1939 til 2013, stamapostel fra 1988 til 2005),
- Wilhelm Leber (født 1947, stamapostel fra 2005 til 2013),
- Jean-Luc Schneider (født 1959, stamapostel siden 2013).

Friedrich Krebs

Hermann Niehaus

Johann Gottfried Bischoff

Walter Schmidt

Ernst Streckeisen

Hans Urwyler

Richard Fehr

Wilhelm Leber

Jean-Luc Schneider

12

GUDSTJENESTE,
VELSIGNELSESHANDLINGER
OG SJÆLEPLEJE

Syndsforladelse

Fællesskab
Prædiken

Kirkelig undervisning

Konfirmation

Sorgledsagelse

Vor Fader

613

Hvad er en gudstjeneste?

Gudstjeneste er Guds virke på mennesket. Samtidig er den menneskets værk for Gud.

Til gudstjenesten mødes mennesker, for sammen at tilbede Gud, lovprise og takke ham. De forsamles ligeledes, for at høre Guds ord og for at modtage sakramenterne.

Således er en gudstjeneste et møde mellem Gud og menneske. I gudstjenesten fornemmer menigheden den treenige Guds nærvær og oplever, at Gud tjener dem i kærlighed.

614

Hvordan var gudstjenesten i gammeltestamentlig tid?

I gammeltestamentlig tid bestod gudstjenesten hovedsageligt af offertjenesten, hvor præsterne bragte gaver til Gud. De havde derudover til opgave at formidle Guds velsignelse til folket (sml. 4. Mosebog 6, 22-27).

Fra kong Davids tid bliver der berettet om, at der under gudstjenesten medvirkede sangere og musikere som lovpriste Gud med salmer (sml. 1. Krøniker 25, 6).

Under det babylonske fangenskab – 597 f.Kr. til 539 f.Kr. – forsamlede troende jøder sig i dertil særligt byggede huse (synagoger), for at bede sammen, læse og udlægge de hellige skrifter. Det er ophav til den senere kristne form af gudstjenesten.

615

Hvilke elementer indeholdt gudstjenesten i de første kristne menigheder?

Hvordan gudstjenesten i de første kristne menigheder nøjagtigt forløb, er ikke overleveret. Men i den fandtes der forkyndelsen af evangeliet, menighedens bekendelser, fælles bønner, sange og nadverfejring.

616

Hvordan udviklede den kristne gudstjeneste sig videre?

Den kristne gudstjeneste havde gennem århundreder en liturgisk karakter. Det betyder, at gudstjenesten overvejende var bestemt af ritualer, nemlig fastlagte ord og sange.

Dette ændrede sig i mange kirkefællesskaber efter reformationen. Hos dem stod prædikenen nu i centrum. Til denne tradition knytter den nyapostolske gudstjeneste sig også med prædiken som fri tale.

→ **Prædiken, forkyndelse:**

Se spørgsmål 623 ff.

→ **Reformation:** *Se spørgsmål 595 ff.*

617

Er Gud til stede i gudstjenesten?

Ja, ved gudstjenestens begyndelse bliver Gud påkaldt med ordene "I Gud, Faders, Sønnens og Helligåndens navn". Denne påkaldelse af Gud bliver beteg-

net som "trinitarisk indgangsformel". Således bliver det tydeliggjort for den besøgende i gudstjenesten, at Gud er til stede, som Guds Søn har forjættet det (sml. Mattheus 18, 20).

618

Hvad er gudstjenestens grundelementer?

Af de første kristne i Jerusalem bevidnes det: "De holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, ved brødets brydelse og ved bønnerne" (Apostlenes Gerninger 2, 42). Deraf afledes grundelementerne i gudstjenesten: Apostlenes lære, fællesskabet, brødets brydelse og bønnerne.

619

Hvad menes der med "apostlenes lære"?

Med "apostlenes lære" menes der, at apostlene forkynder Jesu Kristi lære, altså evangeliet om Guds søns død, opstandelse og genkomst. Denne lære bliver også forkyndt i gudstjenesten gennem embedsbærerne der er aktive gennem apostlenes opdrag.

620

Hvad forstår vi ved "brødets brydelse"?

"Brødets brydelse" er fejringen af Den hellige Nadver. Det er den centrale hændelse i gudstjenesten, som fejres i taknemlighed over Jesu offer.

→ **Hellig nadver:**

Se spørgsmål 494 ff.

621

Hvad betyder "fællesskab" i gudstjenesten?

"Fællesskab" i gudstjenesten betyder at opleve opfyldelsen af Jesu Kristi ord: "For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem" (Matthæus 18, 20).

"Fællesskab" i gudstjenesten betyder videre, at de troende sammen tilbeder Gud, lovpriser og takker ham. Således har de også fællesskab indbyrdes.

622

Hvilken rolle spiller "bøn" i gudstjenesten?

Bøn er en uundværlig del af gudstjenesten.

I gudstjenesten forbinder menigheden sig med embedsbærerens bøn. Her kom-

mer tilbedelsen af Gud, tak, forbøn og bøn til udtryk.

Sammen bliver bønne "Vor Fader" bedt før syndsforladelsen. Efter modtagelsen af Den hellige Nadver takker den troende Gud i en stille bøn.

623

Hvad forstår vi under "forkyndelse af ordet" (prædiken)?

I gudstjenesterne bliver Guds ord forkyndt. Embedsbærere udtrykker tanker, som Helligånden vækker hos dem. Dette kalder man "forkyndelse af ordet" eller "prædiken".

Prædiken er ikke nogen præfabrikeret tekst i den nyapostolske gudstjeneste. Grundlaget er et bibelord, som embedsbæreren uddyber i fri tale.

624

Hvad formår prædikenen?

Da prædikenen bliver vækket af Gud, oplever tilhørerne, at det talte ord er "levende": Det betyder at

- livs- og trosspørgsmål bliver besvaret,
- troen bliver styrket,
- der bliver skænket trøst,
- der bliver formidlet håb,
- der bliver givet hjælp til afgørelser og også formaninger.

Ordet fra alteret giver vejledning, til at leve efter Guds vilje.

Prædikenen er i følge Jesu ord "føde" for sjælen: "Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund" (Matthæus 4, 4).

625

Hvem er kaldet til at forkynde ordet i gudstjenesten?

Apostlene og embedsbærerne som har fået opdraget af dem er kaldet, til at forkynde Guds ord i gudstjenesten.

626

Hvad er prædikens hovedindhold og mål?

Hovedindholdet i prædikenen er Jesu Kristi evangelium, det glade budskab om, at Jesus har bragt offeret, er opstået og kommer igen.

Helligånden taler gennem embedsbæreren. Således bliver tro vækket og styrket. Forkyndelsen af ordet har altid

det mål at forberede menigheden på Jesu Kristi komme (sml. 2. Korinther 11, 2).

627

Er fejl ved forkyndelsen og ved at lytte til prædikenen udelukket?

Ethvert menneske som forkynder Guds ord, er synder; det har fejl og laver fejl. Embedet derimod, som han bærer, er givet af Gud og er dermed hellig. Når nu det ufuldkommene menneske forkynder Guds ord, kan det indeholde fejl. Alligevel lægger Gud kraft i ordene som bliver udtalt af mennesket.

Også tilhøreren er synder, han har fejl og laver fejl. Derfor er der hos tilhøreren ikke udelukket fejl i forhold til forståelsen. Men når han tager imod ordet i troen, vil han, til trods for menneskelige ufuldkommenheder og fejl, kunne optage guddommelige kræfter i sjælen, som ligger i prædikenen.

628

Hvilken opgave har de som lytter til prædikenen?

Før prædikenen skal lytterne bede om, at Herren skænker dem styrke og fred gennem ordet. De skal optage ordet i troen og har til opgave, at realisere det i hverdagen – i tanken, talen, gerningen. De er altså opfordret til, at føre et liv i Kristi efterfølgelse.

629

Hvordan bliver syndsforladelsen og fejringen af Den hellige Nadver forberedt?

Lytterne bliver af gudstjenestelederen med passende ord forberedt på syndsforladelsen og fejringen af Den hellige Nadver. Til den direkte forberedelse tjener en fælles sunget bods salme. I den giver menigheden udtryk for bekendelsen af dens syndighed og behov for hjælp.

630

Hvilken bøn bliver i gudstjenesten bedt efter en fastlagt ordlyd?

Bønnen, som Jesus har lært os, er ”Vor Fader”. Det er den eneste bøn, som de troende beder sammen i gudstjenesten efter en fastlagt ordlyd.

Den er overleveret i en udgave med fem bønner (sml. Lukas 11, 2-4) og i en udførlig udgave med syv bønner (sml. Matthæus 6,9-13).

631

Med hvilken ordlyd bliver ”Vor Fader” bedt i gudstjenesten?

I gudstjenesten bliver ”Vor Fader” bedt med ordlyden fra Matthæus evangeliet: ”Vor Fader, du som er i himlene! Helliget blive dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i himlen således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød,

og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde. For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.”

632

Hvad betyder tiltalen ”Vor Fader”?

Tiltalen ”Vor Fader” viser, at denne bøn er en fællesbøn. Tiltaler mennesker Gud som ”Fader”, udtrykker det, at han har skabt dem, er deres herre og sørger for dem. De må uden frygt, og i kærlighed tillidsfuldt sige ”Fader”.

→ **Guds barn:**

Se forklaringen til spørgsmål 530

633

Hvad betyder: ”... i himlene”?

Ordene ”i himlene” understreger, at Gud er større og højere end alt jordisk. Og alligevel er han i hans allestedsnærværelse menneskene nær.

634

Hvad betyder: ”Helliget blive dit navn”?

Det er den første bøn i ”Vor Fader”. Gud er hellig. De troende helliger hans navn, idet de giver ham al ære og stræber efter, at leve efter hans vilje. Denne bøn minder samtidig om det andet bud.

635

Hvad betyder: ”Komme dit rige”?

Guds rige er i Kristus kommet til menneskene. Med bønnen ”Komme dit rige” bliver der bedt om, at Kristi væsen kan varetages mere og mere i menigheden. Desuden bliver der med disse ord bedt om, at det fremtidige Guds rige bliver åbenbart: Dette begynder med Kristi genkomst for at hjemhente sin brudemenighed.

636

Hvad betyder: "Ske din vilje, som i himlen, således også på jorden"?

I himlen, området hvor Gud troner, her-
sker hans vilje uindskrænket. Denne bøn
stiler hen på, at alt på jorden også måtte
blive udført efter Guds vilje. De troende
beder med disse ord også om, at det måt-
te lykkes dem at gøre Guds vilje.

637

Hvad betyder: "Giv os i dag vort daglige brød"?

Dermed bliver der bedt om alt, hvad
mennesket har brug for til livets ophold.
Bønnen inkluderer også, at Gud måtte
bevare skabelsen. I overført betydning
drejer bønnen sig om, at Gud må give sit
ord som "føde" for den udødelige sjæl.

638

Hvad betyder: "Og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere"?

Alle mennesker pådrager sig skyld på
grund af deres synder. Med disse ord
bekender de troende sig overfor Gud
som syndere og beder ham om tilgivelse.
Fordi Gud er nådig og tilgiver, forventer
han, at vi også tilgiver dem, der har gjort
uret mod os. Derfor opnår vi kun tilgi-
velse, når vi selv er forsonlige og beredte
til tilgivelse.

"Da kom Peter til ham og spurgte: 'Her-
re, hvor mange gange skal jeg tilgive
min broder, når han forsynder sig imod
mig? Op til syv gange?' Jesus svarede
ham: 'Jeg siger dig, ikke op til syv gange,
men op til syvoghalvfjerds gange.'
Matthæus 18, 21.22

639

Hvad betyder: "Og led os ikke ind i fristelse"?

De troende beder om, at Gud hjælper
dem, med af al kraft at modstå synden.
Dermed kommer bønnen også til ud-
tryk, at Gud måtte bevare mod svære
trospøvelser.

640

Hvad betyder: "Men fri os fra det onde"?

Denne bøn udtrykker ønsket om, at Gud
måtte befri os fra den ondes magt. Slut-
telig drejer det sig om, at Gud skænker
den endegyldige forløsning, idet han for
altid befrier os fra det onde. I Guds Søn
er "forløsningen, syndernes forladelse"
(Kolossenser 1, 14).

→ **det onde:** *Se spørgsmål 217 ff.*

641

Hvad betyder: "For dit er Riget og magten og æren i evighed"?

Disse ord er en lovprisning af Gud
("doksologi"). Med dette bliver den Al-
mægtige forherliget, og han gives æren,

som tilkommer ham. Blikket retter sig
mod fuldendelsen af hans frelseplan, når
de forløste for evigt, må opleve herlighe-
den hos Gud.

→ **frelseplan:** *Se spørgsmål 243 ff.*

642

Hvad betyder: "Amen"?

Dette ord stammer fra hebræisk og be-
tyder oversat: "Således er det!" Dermed
bliver "Vor Fader" afsluttet og alt det der
blev sagt til Gud i denne bøn, bliver be-
kræftet endnu engang.

643

Hvornår sker forkyndelsen af syndsforladelsen i gudstjenesten?

Forkyndelsen af syndsforladelsen sker
umiddelbart efter den fælles bøn af
"Vor Fader".

644

Med hvilke ord forkyndes syndsforladelsen?

Apostlene forkyn-
der syndsforladelsen
med umiddelbar tilknytning til Jesus
Kristus: "Forkyn-
der jeg jer det glædeli-
ge budskab: I vor Herre Jesu Kristi, den
levende Guds søns, navn er jeres synder
tilgivet. Den Opstandnes fred være med
jer! Amen."

De præstelige embedsbærere forkyn-
der syndsforladelsen med henvisning til
apostlembudet: "På min senders, apost-
lens, vegne forkyn-
der jeg jer det glædeli-
ge budskab: I vor Herre Jesu Kristi, den

levende Guds søns, navn er jeres synder
tilgivet. Den Opstandnes fred være med
jer! Amen."

→ **præstelige embeder:**

Se spørgsmål 415, 508, 661

645

Er syndsforladelsen et sakramente?

Nej, syndsforladelsen ("frikendelse af
synderne", "absolution") er intet sakra-
mente. Den er imidlertid en forudsæt-
ning for den værdige modtagelse af sa-
kramenterne.

646

Hvad er grunden til, at synder kan blive tilgivet?

Synder kan blive tilgivet, fordi Gud –
som kærlighedens Gud – sendte sin søn
til menneskene på jorden. Han bragte
gennem sin død på korset det evigt gyl-
dige offer for tilgivelsen af synden. Gen-
nem det frivillige afkald på sit liv har Je-
sus Kristus brudt Satans magt og besejret
ham og hans gerninger, nemlig synd og
død. Siden den gang består muligheden
for, at mennesker kan blive befriet fra
synder (sml. Matthæus 26, 28).

Jesus har ofret sit liv for os, for at vore
synder kan blive tilgivet og vi ikke skal
forblive under syndens herredømme.

"Se, dér er Guds lam, som bærer ver-
dens synd!"

Johannes 1, 29

"Blev vi forligt med Gud, ved at hans
søn døde ..."

Romer 5, 10a

647

Hvem tilgiver synderne?

Det er den treenige Gud der tilgiver synderne. Mennesket er ikke af egen kraft i stand til at tilgive synder eller blive fri for synder. ”Lykkeligt det menneske, som Herren ikke tilregner synd.” (Romer 4, 8).

648

Er forkyndelsen af syndsforladelsen nødvendig?

Ja, syndsforladelse skal forkyndes. Apostlene forkynder syndsforladelsen i Jesu opdrag svarende til hans ord: ”Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt” (Johannes 20, 23). De gør altså Jesu offer tilgængelig for de troende. De præstelige embedsbærere har fået fuldmagt fra apostlene til at handle ligeledes.

649

Hvad skal mennesket gøre for at opnå syndsforladelse?

For at opnå syndsforladelse, er det nødvendigt:

- Mennesket skal tro på Jesus Kristus som sin forløser (sml. Johannes 8, 24).
- Derudover er det nødvendigt med troen på, at syndsforladelsen bliver forkyndt gennem apostlene.
- Det er også nødvendigt med indsigt, at man har syndet og pådraget sig skyld og således har behov for nåde.
- Ønsket om at blive forsonet med Gud skal være i hjertet.

- Synderen skal angre sine synder og overfor Gud bekende i ”Vor Fader”: ”Forlad os vor skyld ...”
- Det alvorlige forsæt om at overvinde svagheder og fejl skal bestå.
- Synderen skal ville forsone sig med den, som har gjort ham uret og dermed har gjort sig skyldig overfor ham.

”Derfor sagde jeg til jer: I skal dø i jeres synder. For hvis I ikke tror, at jeg er den, jeg er, skal I dø i jeres synder.”
Johannes 8, 24

650

Hvad hører til erkendelsen af at have syndet?

Til erkendelsen af at have syndet hører, bevidstheden om egne svagheder og fejl. Dette forudsætter en selvransagelse.

Denne erkendelse fører til bod og anger.

651

Hvad betyder bod og anger?

Bod betyder indsigt i, at man har forholdt sig forkert, at man viser anger og har det alvorlige forsæt, at overvinde fejl og svagheder.

Anger er følelsen af sorg over uret, som man har begået, det være sig over en gerning eller en undladt gerning. Oprigtig anger viser sig også ved, at viljen er til stede til at forsone sig med næsten og så langt som muligt, gøre skaden god igen.

652

Hvilke virkninger har syndsforladelsen?

Syndsforgladelsen renser for synder og ophæver skylden, som findes overfor Gud.

De troende, som har fået synderne tilgivet, får tildelt Jesu Kristi fred med ordene: ”Den Opstandnes fred være med jer!” Når denne fred bliver taget troende op i hjertet, kan frygten for syndens følger vige.

Uafhængigt af syndsforladelsen skal mennesket stå til regnskab for konsekvenserne, der er resultatet af hans syndige adfærd, det være sig materielt eller juridisk.

653

Findes der synder, som ikke bliver tilgivet?

Ja, at spotte Helligånden er en synd, der ikke findes tilgivelse for. Derom sagde Guds søn: ”Men den, der spotter Helligånden, får aldrig i evighed tilgivelse, men er skyldig i en evig synd” (Markus 3, 29).

654

Hvem spotter Helligånden?

Foragt mod Helligånden viser den, som ud fra fjendtlig eller nedladende bevægelse bevidst og med vilje fremstiller Helligånden som djævelsk og forførelserisk.

655

Hvem uddeler sakramenterne i gudstjenesten?

Sakramenterne Den hellige Vanddåb og Den hellige Nadver bliver uddelt af apostle eller præstelige embedsbærere i apostlenes opdrag. Sakramentet Den hellige Besegling bliver kun uddelt af apostle.

656

Hvor ofte bliver sakramenterne uddelt?

Den hellige Vanddåb og Den hellige Besegling bliver kun uddelt en gang til mennesket. Den hellige Nadver bliver uddelt gentagne gange.

657

Bliver Den hellige nadver fejret i hver gudstjeneste?

Den hellige Nadver bliver som regel fejret i hver gudstjeneste.

Ved specielle anledninger (f.eks. bryllup, dødsfald) bliver der gennemført gudstjenester uden nadver (vielsesgudstjeneste, sørgenhøjtidelighed).

658

Modtager børn også sakramenterne?

Ja, børn kan også modtage alle tre sakramenter. Når det er muligt deltager børnene sammen med menigheden i fejringen af Den hellige Nadver.

Børnene modtager sakramenterne Hellig Vanddåb, Hellig Besegling og Hellig Nadver svarende til Jesu ord: "Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i" (Markus 10, 14).

→ **dåb af barn:** *Se spørgsmål 489*

659

Bliver sakramenterne også uddelt til hensovede?

Ja, i søndagsgudstjenesten og ved kirkelige højtidssage uddeler stamapostlen, distriktsapostlene eller apostle, som har fået opdrag af disse, efter fejringen af Den hellige Nadver med menigheden også dette sakramente til de hensovede. To embedsbærere tager stedfortrædende for de døde imod Jesu legeme og blod.

Tre gange om året – altid den første søndag i marts, juli og november – fejres der gudstjenester, hvor stamapostlen, distriktsapostlene eller apostlene, som har fået opdrag til det, uddeler alle tre sakramenter til hensovede. Også disse handlinger bliver stedfortrædende udført på to embedsbærere.

At **sakramenteuddelingen for døde**, bliver udført stedfortrædende på levende, fremgår af 1. Korinther 15,29: "Hvad skal det ellers til for, at nogle lader sig døbe for de døde? Hvis døde overhovedet ikke opstår, hvorfor så lade sig døbe for dem?"

→ **hjælp for afdøde:** *Se spørgsmål 545*

660

Hvad er "velsignelseshandlinger"?

Gud ledsager menneskene i de forskellige livssituationer med velsignelse. Ved "velsignelseshandlinger" forstår vi alle de kirkelige handlinger, som foretages ved specielle anledninger. Velsignelseshandlinger er ingen sakramente.

→ **sakramenter:** *Se spørgsmål 472 ff.*

661

Hvad sker der ved en velsignelseshandling?

Ved en velsignelseshandling henvender Gud sig til mennesket, som oprigtigt beder om velsignelsen. Gennem apostle og præstelige embedsbærere velsigner Gud den forlangende og tilbyder ham hjælp, nåde og barmhjertighed.

Også vielsen af en kirkebygning hhv. forsamlingsstedet for en menighed repræsenterer i udvidet forstand en velsignelseshandling.

662

Hvilke velsignelseshandlinger finder sted i gudstjenesten?

I gudstjenesten finder følgende velsignelseshandlinger sted: Konfirmation, optagelse i Den Nyapostolske Kirke, uddeling af forlovelsesvelsignelsen, ægteskabsvelsignelsen og velsignelsen til bryllupsjubiler. Ordinationer og andre handlinger, der vedrører et åndeligt embede bliver ligeledes gennemført i gudstjenesten.

663

Hvad er konfirmationen?

Konfirmationen (latinsk "confirmatio": "Bestyrkelse, bekræftelse") er den velsignelseshandling, hvor unge kristne overtager forpligtelserne, som de der har forældremyndigheden over dem stedfortrædende har overtaget for dem ved Den hellige Vanddåb og Den hellige Besegling.

Konfirmanderne forpligter sig til trofasthed overfor Gud og bekender sig offentligt, overfor menigheden, til den nyapostolske tro.

Fra og med konfirmationen bærer de, nu som myndige kristne ansvaret for deres tros liv overfor Gud.

→ **de der har forældremyndigheden, ansvar ved dåben:**

Se spørgsmål 489

→ **de der har forældremyndigheden, ansvar ved beseglingen:**

Se spørgsmål 527

664

Hvad er nødvendig for at blive konfirmeret?

Den første forudsætning for at blive konfirmeret, er at man har modtaget Den hellige Vanddåb og Den hellige Besegling. Yderligere forudsætninger er de regelmæssige besøg af gudstjenesterne og af konfirmationsundervisningen.

Konfirmanderne skal kende grundtrækkene i den nyapostolske tro og trosartiklerne og være parate til, at leve deres liv efter evangeliet.

665

Hvordan sker konfirmationens velsignelseshandling?

Konfirmationen gennemføres i gudstjenesten. Først svarer konfirmanderne foran alteret på spørgsmålet, om de er villige til at gå deres fremtidige livsvej som nyapostolske kristne i trofasthed til Gud, med et ja. Efter denne bekendelse overfor Gud og menigheden aflægger de unge kristne konfirmationsløftet. Dermed lover de offentligt, at antage Jesus Kristus som deres Herre og leve tilsvarende.

Derpå modtager konfirmanderne – efter en bøn af gudstjenestelederen – velsignelsen. Den bliver uddelt ved håndspåbyggelse.

666

Hvad bevirker konfirmationsvelsignelsen?

Velsignelsen styrker konfirmanderne i bestræbelserne på at holde konfirmationsløftet og at bekende sig til Jesus Kristus i ord og gerning.

667

Hvordan lyder konfirmationsløftet?

Konfirmationsløftet lyder: ”Jeg forsager Djævelen og alt hans værk og væsen og overgiver mig dig, o treenige Gud Fader, Søn og Helligånd i troen, lydigheden og med det alvorlige forsæt: At være dig tro indtil min død. Amen.”

Dermed kommer det til udtryk, at konfirmanden har den faste vilje til at undgå alt ondt, alt som er imod Gud, og konsekvent at gå evangeliets vej. Konfirmanden bekender sig til troen på den treenige Gud og til, at leve hele sit liv i troen og lydighed overfor Gud.

668

Hvad forstår vi under velsignelseshandlingen ”optagelse”?

”Optagelsen” repræsenterer handlingen i gudstjenesten, hvor kristne fra andre denominationer bliver hilst velkomne i Den Nyapostolske Kirke.

→ **Denomination:** Se spørgsmål 365

669

Hvad sker der ved optagelsen?

Ved optagelsen af kristne aflægges de pågældende offentligt bekendelsen til den nyapostolske tro. Efter en bøn bliver de optaget i Den Nyapostolske Kirke i den Treenige Guds navn. De optagne er nu berettiget til, vedvarende at deltage i fejringen af Den hellige Nadver. Alle yderligere velsignelseshandlinger i kirken står åben for dem.

670

Hvad er forlovelsesvelsignelsen?

Forlovelsesvelsignelsen er en velsignelse, der bliver uddelt, når et par er blevet forlovet. Forlovelsen er et alvorligt ægteskabsløfte. Parret lover ved velsignelseshandlingen overfor Gud og menigheden, at forberede sig til ægteskabet på en Gud velbehagelig måde. Dertil modtager de velsignelsen.

671

Hvad er bryllupsvelsignelsen?

Bryllupsvelsignelsen er en velsignelse, som bliver uddelt efter indgåelsen af ægteskabet.

Ægtefællerne bliver spurgt, om de vil bistå hinanden i gensidig trofasthed i alle forhold og sammen vil gå livets vej i kærlighed. Dette lover de to foran Gud og menigheden med deres ja. Derefter modtager de den treenige Guds velsignelse. Velsignelsen skal hjælpe dem til, at holde dette løfte, at føre deres fælles liv i harmoni og med Guds hjælp mestre vanskelige situationer.

672

Til hvilke bryllupsjubilæer bliver der uddelt en velsignelse?

Efter ønske fra ægteparret bliver velsignelsen uddelt til følgende bryllupsjubilæer:

- Sølvbryllup (efter 25 år)
- Rubinbryllup (efter 40 år)
- Guldbrillup (efter 50 år)
- Diamantbryllup (efter 60 år)
- Krondiamantbryllup (efter 65 år)
- Jernbryllup (efter 70 år)
- Kronjuvelbryllup (efter 75 år)

Derved bliver Guds velsignelse på ny lagt på ægteskabspagten, og ægtefællerne bliver overgivet til Guds fortsatte omsorg og ledelse.

673

Hvad sker der ved indvielsen af en kirkebygning?

En kirkebygning bliver i forbindelse med den første gudstjeneste overdraget til dens bestemmelse. I indvielsesbønnen

bliver den i den treenige Guds navn viet til et åbenbaringssted for Helligånden, altså til det sted, hvor Guds ord bliver forkyndt og sakramenterne uddelt.

Den indviede kirke er et rum til tilbedelse af Gud og også et tilflugtssted for frelsesøgende mennesker. Her bliver der i gudstjenesterne tilbudt guddommelig nåde og trøst, styrkelse af troen og sjælefred.

674

Hvad sker der ved nedlæggelsen af en kirkebygning?

Bliver en indviet kirke ikke længere brugt til gudstjenester, bliver den nedlagt: I den sidste gudstjeneste bliver den ved indvielsen foretagne bestemmelse af kirkebygningen, som helligt sted for Guds virke ophævet. Efter nedlæggelsen er den tidligere kirke igen en almindelig bygning, som kan bruges til andre formål.

675

Hvornår bliver der i gudstjenesten uddelt sakramenter og foretaget velsignelseshandlinger?

Sakramenterne bliver uddelt i gudstjenesten efter syndsforladelsen og den efterfølgende bøn.

Velsignelseshandlingerne finder sædvanligvis sted efter fejringen af nadveren. Da konfirmationen står i direkte sammenhæng med sakramenterne Den hellige Vanddåb og Den hellige Besegling, bliver den gennemført før fejringen af Den Hellige Nadver. Optagelsen bliver også gennemført før fejringen af nadveren, da den indebærer berettigelsen til deltagelse i Den hellige Nadver.

676

Hvornår bliver ordination, opdrag, embedsbekræftelse og pensionering foretaget i gudstjenesten?

Ordinationen – altså indsættelsen i et åndeligt embede –, opdraget til forstander af en menighed eller et distrikt, bekræftelsen af en embedsbærer i et embede og pensioneringen af en embedsbærer, slutter sig til uddelingen af sakramenterne. De følger altså efter fejringen af Den hellige Nadver.

→ **Ordination:** Se spørgsmål 462 ff.

677

Hvordan foregår ordinationen?

Ordinationer bliver udelukkende gennemført af apostle. Den, der skal ordineres, bliver efter en tale af apostlen spurgt, om han er villig til at modtage embedet. Derudover bliver han spurgt, om han vil tjene Gud trofast og lydigt, stå inde for

Jesu Kristi evangelium og udøve embedet svarende til den nyapostolske trosbekendelse. Ligeledes bliver han spurgt, om han er parat til at udøve embedet i Jesu Kristi sindelag, i kærlighed til de troende og i lydighed til troen.

Alt dette lover han overfor Gud, som kalder ham til tjeneste, og overfor menigheden med et ja. Knælende modtager han embedet gennem apostlens håndspåleggelse og bøn.

678

Hvad er musikkens opgave i gudstjenesten?

Gennem musik i gudstjenesten skal der bringes Gud lov og ære i møde (sml. Salmernes Bog 150). Den har altså en tjenende funktion.

Således kan den bevæge i det inderste, forberede menigheden på forkyndelsen af ordet og understrege Guds ord. Gennem menigheds- og korsang eller gennem instrumentalmusik bliver der udtrykt og formidlet mod, kraft og tillid. I sorg og trængsler kan der gennem musik opleves trøst.

Musik og andagt før gudstjenesten tjener til de gudstjenestebesøgendes indre samling og forbereder forkyndelsen af ordet. Gennem menighedssangen er alle tilstedeværende, aktivt inddraget i det der sker i gudstjenesten.

Før fejringen af Den hellige Nadver kan menigheden i en sang bevise bodfærdigt sindelag. I den sungne sang til fejringen af Den hellige Nadver kommer kærlighed og taknemlighed overfor Gud til udtryk.

679

Hvordan afsluttes gudstjenesten?

Ved gudstjenestens afslutning får alle som er til stede, uddelt den treenige Guds velsignelse. Sammen med den trinitariske indgangsformel danner slutvelsignelsen rammen, som omkranser den gudstjenestelige begivenhed. Derigennem bliver det tydeligt, at alt, som sker i gudstjenesten, udgår fra den treenige Gud.

→ **trinitarisk:**

Se forklaring til spørgsmål 490

680

Hvordan lyder slutvelsignelsen?

Slutvelsignelsen bliver formidlet menigheden med ordene fra 2. Korinther 13, 13: "Herren Jesu Kristi nåde og Guds kærlighed og Helligåndens fællesskab være med jer alle!"

681

Hvad foranlediger de troende til at besøge gudstjenesterne regelmæssigt?

De troende vil tilbede Gud i fællesskabet. De ved, at troen bliver fæstnet gennem prædiken og håbet om Kristi snarlige genkomst bliver styrket i gudstjenesten. Til denne begivenhed lader de sig forberede i hver gudstjeneste. Derudover ønsker de at opleve syndsforladelsen og modtage Den hellige Nadver. Derudover bliver de velsignet i gudstjenesten.

682

Hvilke følger har det, når man forsømmer gudstjenesterne?

Den, som letfærdigt forsømmer gudstjenesterne, går glip af velsignelsen, nåden og kræfterne, som ligger i Guds ord og i Den hellige Nadver.

Bliver man ofte borte fra gudstjenesterne uden tvingende grund, kan det være, at troen mindskes og længslen efter Guds ord aftager.

Det er synd, når gudstjenesten og nåden bevidst bliver afvist eller ringeagtet.

683

Findes der velsignelseshandlinger, som ikke finder sted i gudstjenesten?

Ja, velsignelsen til vordende mødre forgår aldrig under gudstjenesten. Den finder som regel sted i familiekredsen.

684

Hvad er velsignelsen til vordende mødre?

Velsignelsen til vordende mødre er Guds første synlige handling overfor det endnu ufødte menneske. Velsignelsen kommer den ufødtes sjæl til gode. Velsignelseshandlingen bliver gennemført på den vordende mor. Gennem velsignelsen til den vordende moder, styrker Gud moderen til trosmæssigt, at fremme og pleje sit barns udvikling før fødslen.

Med velsignelsen til vordende mødre er Guds bistand, til graviditeten og med barnets fødsel, forbundet. Dette betyder dog ikke et løfte om en problemfri graviditet eller fødslen af et sundt barn.

685

Hvad er en kirkelig sørgehøjtidelighed?

Den kirkelige sørgehøjtidelighed er en gudstjeneste til trøst og styrkelse for de efterladte. Trøsten ligger frem for alt i håbet om Kristi genkomst på den dermed forbundne opstandelse for de som er døde i Kristus og genforeningen med dem (sml. 1. Thessaloniker 4, 13-18).

Det i sørgehøjtideligheden forkyndte ord gælder også den afdødes udødelige sjæl, der bliver overgivet til Guds nåde.

Den til sørgehøjtideligheden forsamlede menighed omkranser de efterladte for at vise deres medfølelse og formidle følelsen af tryghed. Derudover bliver der dermed vist den afdøde den sidste ære.

686

Hvad sker der ved en kirkelig sørgehøjtidelighed?

Ved sørgehøjtideligheden bliver den afdødes liv omtalt på værdig vis. Den afdødes sjæl og ånd bliver overgivet frelseren Jesu Kristi kærlighed med en velsignelse, om at han måtte bevare den til opstandelsen til det evige liv. Det afsjælede, forgængelige legeme bliver overgivet til sin bestemmelse.

"I dit ansigts sved skal du spise dit brød, indtil du vender tilbage til jorden, for af den er du taget. Ja, jord er du, og til jord skal du blive."

1. Mosebog 3, 19

687

Har bisættelsen indflydelse på opstandelsen fra de døde?

Om og på hvilken måde en afdød bliver jordfæstet, er uden betydning for opstandelsen fra de døde.

688

Hvad betyder sjælepleje?

Hvad sjælepleje betyder, kan erkendes ud fra Jesu adfærd: Han henvendte sig uden personsanseelse til synderne og lod dem føle hans kærlighed. Han lyttede, hjalp, trøstede, gav råd, formanede, styrkede, bad og underviste.

689

Hvordan opfylder kirkens embedsbærere sjæleplejeopgaver?

Sjælepleje gennem embedsbærere har det mål at bistå den troende og forberede dem til Kristi genkomst. Sjæleplejer-

ne ledsager trossøskende i de forskellige livssituationer. Til dette hører også, det at bede for dem.

Enhver nyapostolsk kristen får tilbudt personlig sjælepleje. Den finder hovedsageligt sted ved besøg af de præstelige embedsbærere (sjæleplejere). Sjælesørgeriske besøg kan dog også gennemføres af diakoner.

690

Hvad er opgaven ved det sjælesørgeriske besøg?

Ved det sjælesørgeriske besøg står anstrengelsen på at uddybe kærligheden til Gud og hans værk i forgrunden, at fremme troslivet og øge erkendelsen af Guds frelsevirke. Først og fremmest sker det ved, at der finder en udveksling af tanker omkring tros spørgsmål sted. Ved det sjælesørgeriske besøg hører en fælles bøn til.

I tilfælde af sygdom vises der den nyapostolske kristne opmærksomhed gennem besøg, enten hjemme eller på syge-

huset. Embedsbæreren styrker i troen, trøster, beder og fejrer, om mulig, Den Hellige Nadver med den syge.

Forbilledet for den personlige sjælepleje er Jesu Kristi arbejde, der gentagne gange foretog besøg, som for eksempel hos Maria, Martha og Lazarus eller hos toderen Zakæus: "Da sagde Jesus om ham: I dag er der kommet frelse til dette hus" (Lukas 19, 9).

691

Kender vi skriftemålet i sjæleplejen?

Ja, vi kender til skriftemålet. Dermed forstår man syndsbekendelsen, indrømmelsen af skyld, overfor en kirkelig embedsbærer.

Det er ingen forudsætning for syndsforgladelsen at skrifte, men muligheden for skriftemålet består, når synden trods syndsforladelse stadig føles belastende og der ikke opnås indre fred. Skriftemålet bliver så aflagt overfor en apostel. Er der i en hastesag ingen apostel tilgængelig, kan enhver præstelig embedsbærer undtagelsesvis tage imod skriftemålet og i apostlens opdrag og i Jesu Kristi navn forkynde syndsforladelsen.

692

Er sjælepleje kun embedsbærernes opgave?

Sjælepleje er i udvidet forstand også hele menighedens opgave. Den henfører også til praktisk livs hjælp.

Jesu ord er gældende: "For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg

var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig. ... Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig" (Matthæus 25, 35.36.40).

693

Hvordan foregår sjælepleje for børn?

Sjælepleje for børn er frem for alt forældrenes opgave. De skal formidle deres børn evangeliets grundværdier. Dertil hører at lære dem om kærligheden til Gud og næsten og være dem et forbillede i at bede og bringe offer.

Embedsbærere og de brødre og søstre som har fået det kirkelige opdrag som lærere støtter forældrene i deres ansvar, så børnene kan vokse op til overbeviste og selvansvarlige nyapostolske kristne.

694

Hvad er målet med de kirkelige undervisninger?

Gennem de kirkelige undervisninger bliver børnene og teenagerne gjort fortrolige med trosindholdet og ledet, til at føre deres liv ansvarsbevidste overfor Gud.

Dette mål er afledt af Jesu Kristi evangelium. Derudover fremmes fællesskabet og samhørighedsfølelsen blandt børnene og teenagerne.

Undervisningstilbuddet er tilpasset børnenes alder og udviklingstrin.

695

Hvad er førsøndagsskolens opgave?

Førsøndagsskolen har som mål, passende til børnene, at føre til Gud og hans virke. På denne måde kan børn som endnu ikke er skolepligtige, udvikle et tillidsfuldt forhold til Gud. I førsøndagsskolen drejer det sig i første linje ikke om kundskabsformidling. Der skal, i børnenes hjerter, nedlægges langt mere tryghed og glæde ved troen.

696

Hvad er søndagsskolens opgave?

Ved skolestart hhv. i den skolepligtige alder besøger børnene søndagsskolen. Søndagsskolens opgave er:

- At vække og styrke glæden ved Guds børns fællesskab og ved gudstjenesterne,
- Ved hjælp af bibelske beretninger at formidle Guds virke på en alderssvarende måde,
- At fæstne troen på guddommelige forjættelser,
- At forklare børnene gudstjenestens forløb, sakramenternes betydning, velsignelseshandlinger og kirkelige helligdage.

697

Hvad er børnegudstjenesternes indhold og mål?

I tillæg til søndagsskolen bliver der fra tid til anden gennemført børnegudstjenester i mindre eller større omfang. Guds ord bliver gennem præstelige embedsbærere formidlet på en måde svarende til børnenes forståelse. Embedsbærerne hjælper således børnene til at forstå Gud og hans værk. Det børnene kan forstå ud fra egne oplevelser, bliver til et trosgrundlag på deres livsvej.

Børnegudstjenesten går ind på børnenes behov. De føler sig forstået, tryg og elsket. Det er en særlig oplevelse for dem at holde gudstjeneste i deres kreds og derved fejre Den hellige Nadver.

698

Hvad er den kirkelige religionsundervisnings opgave?

I religionsundervisningen lærer børnene gennem beretninger om erfaringer, som

mennesker har gjort med Gud: Frelsehistorien bliver behandlet med henvisning til børnenes tros liv. Trosindhold bliver uddybet, erkendelser fremmet og sammenhænge i den guddommelige frelseplan forklaret. Således får børnene formidlet varige værdier.

Derudover skal religionsundervisningen gøre dem i stand til, at bekende deres tro frimodigt.

→ **Frelseplan, frelsehistorie:**

Se spørgsmål 243 ff.

699

Hvad er konfirmationsundervisningens opgave?

I konfirmationsundervisningen bliver teenagerne forberedt på, ved konfirmationen foran menigheden, at aflægge troskabsløftet overfor Gud og som myndige kristne at overtage ansvaret for deres tros liv. Beskæftigelsen med trosbekendelsen, Vor Fader og De ti Bud er indholdsmæssige tyngdepunkter i konfirmationsundervisningen.

700

Hvordan foregår sjæleplejen for de unge?

De unge oplever en alderssvarende pleje og ledsagelse. Ungdomsledere står til rådighed for dem som personlig kontakt også for fortrolige samtaler i forskellige livssituationer og trosspørgsmål.

701

Hvad er ungdomsplejens opgave?

Sjælesørgerisk pleje af de unge tjener til, at de unge udvikler sig til trosstærke og

ansvarsbevidste personligheder. De unge skal fæstnes i den kristne tros værdier og begejstres for dem. Således finder de beslutningsgrundlag for deres livsførelse. De bliver opmuntret til at praktisere troen og bekende og forsvare den i deres omgivelser. Derudover bliver beredtheden til at engagere sig i menigheden fremmet.

En vigtig opgave i ungdomsplejen er også plejen af de unges fællesskab indbyrdes.

Der findes specielle gudstjenester for de unge. De finder som regel sted på distriktsniveau og på landsplan ved ungdomsdage.

702

Hvordan foregår sjæleplejen for dødssyge og døende?

Dødssyge og døende har behov for særlig omsorg.

Også troende mennesker er bange for at dø og for døden. Denne angst må ikke tolkes som tegn på manglende tro. På den tunge vej, som den døende går, skal sjælesørgeren tage sig af dennes angst og nød.

Det gælder om at holde håbet på et liv med Gud og den i dette håb indbefattede trost vægen.

Til døds ledsagelsen hører, at sjælesørgeren forkynder syndsforladelsen for den døende, tilsiger denne den Opstandnes fred og fejrer Den hellige Nadver med

den døende. Nydelsen af Herrens legeme og blod garanterer livs fællesskab med Guds Søn. Således bliver den døende trøstet og styrket på sin sidste vej.

Også tilliden til gensynet med dem, som allerede er gået forud til det hinsidige, bærer den døende gennem fasen med at tage afsked.

→ **Hellig nadver:** Se spørgsmål 494 ff.

→ **Liv efter døden:** Se spørgsmål 531 ff.

703

Hvordan foregår sjæleplejen for de pårørende til en døende?

Den sjælesørgeriske pleje for pårørende til en døende er også nødvendig. I en fase hvor de bliver bevidste om, at de mi-

ster en af deres kære, skal de erfare trygheden i ikke at stå alene. Fælles bønner bliver særligt opfattet som styrkende.

Visheden om et gensyn hjælper med at bære det svære i afskeden. Det er samtidig en hjælp for de pårørende, når det bliver gjort dem bevidst, hvad de kan gøre for den døende.

704

Hvad hører til sorgledsagelsen?

Sorg skal tillades. Det er vigtigt at op-søge de sørgende, vise medfølelse og bede med de sørgende. De sørgende skal mærke følelsen af sand medfølelse. Til trods for al berøringsangst skal man gå dem i møde. ”Hold dig ikke borte fra de grædende, men sørg med de sørgende” (Sirak 7, 34).

Det er frem for alt en hjælp ved sorgbearbejdelsen, når det gøres bevidst, at Jesus også har lidt og er død. I hans opstandelse er også grundlaget for den hensovedes opstandelse lagt; han har del i Kristi sejr over døden (sml. Romer 14, 7-9).

705

Hvad tjener sorgledsagelsen til?

Sorgledsagelsen tjener til opmuntring for de sørgende, til at tale om tabet og til at give udtryk for deres følelser. Tristhed, angst, vrede, utilfredshed med Gud og skyldfølelse må komme til udtryk og ytres uden forbehold overfor sjælesørgeren.

Ved sorgledsagelsen er det en hjælp, også at mindes det positive, lykkelige oplevelser eller erfaringer med den hensovede.

En trøstende sjælesørgerisk pleje indtil man kan takle sorgen, over det elskede menneskes død, kan strække sig over uger og måneder, og nogle gange endda over år.

706

Hvilke helligdage bliver fejret i Den Nyapostolske Kirke?

I Den Nyapostolske Kirke bliver følgende helligdage fejret: Jul, palmesøndag, langfredag, påske, Kristi himmelfart, pinse og høsttakkefest.

707

Hvilken betydning har julen?

Ved julefesten mindes vi Jesu Kristi fødsel, en fest, som viser hen på en central begivenhed i frelsehistorien. Erindringen om Guds Søns første komme styrker os også i troen på hans snarlige genkomst.

→ *Frelsehistorie: Se spørgsmål 243 ff.*

708

Hvilken betydning har palmesøndagen?

Palmesøndag minder os om Jesu indtog i Jerusalem i anledning af fejringen af den jødiske påske-fest.

→ *Påske: Se forklaring til spørgsmål 496*

709

Hvilken betydning har langfredag?

Langfredag bliver der mindet om Jesu Kristi korsfæstelse og offerdød. Gennem hans offerdød har Guds Søn brudt Satans og syndens magt.

”... sagde han: ’Det er fuldbragt.’ Og han bøjede hovedet og opgav ånden.”
Johannes 19, 30

710

Hvilken betydning har påske?

Grundlaget for denne fest er det faktum, at Jesus Kristus er opstået fra de døde.

Jesu Kristi opstandelse fra de døde skete den første dag i ugen, om søndagen. Senere blev en bestemt søndag i årets forløb fastlagt for påskefesten.

Med hans opstandelse viser Jesus Kristus, at han også har brudt dødens magt. Jesu Kristi opstandelse fra de døde er grundlag for troen på de dødes opstandelse og begrunder håbet om det evige liv.

→ *Kristi opstandelse:*

Se spørgsmålene 184, 535

→ *De dødes opstandelse:*

Se spørgsmålene 92, 186, 535, 579

711

Hvilken betydning har Kristi himmelfart?

På Kristi himmelfartsdag bliver der mindet om, at Jesus Kristus den fyrretyvende dag efter påske er fare op til himlen fra apostelkredsen. Han blev ”løftet op, mens de så på det, og en sky tog ham bort fra deres øjne.” Gennem to engle modtog apostlene forjættelsen: ”Den Jesus, som er blevet taget fra jer op til himlen, skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare op til himlen” (Apostlenes Gerninger 1, 3-11).

712

Hvilken betydning har pinse?

Pinsefesten – halvtreds dage efter Jesu opstandelse – bliver fejret til minde om dagen, hvor Helligånden blev udgydt. Man taler også om pinsen som ”Kristi kirkes fødselsdag”. Apostel Peter holdt efter udgydelsen af Helligånden en prædiken, hvor den korsfæstede, opståede og mod himlen farede Kristus stod i centrum.

Pinsen er derudover en glædens fest over, at Helligånden er til stede og virker i kirken.

→ *Pinse:*

Se spørgsmål 209, 422, 520, 582

713

Hvilken betydning har høsttakkefesten?

Høsttakkefesten er den fest, hvor man takker Gud som skaber.

En søndag om året – høsttakkefest søndagen – bliver det holdt en gudstjeneste, hvor takken overfor Gud for alt hvad han skænker menneskene af gaver, står i centrum.

Af taknemlighed bringer de troende et særligt offer: ”Den, der bringer takoffer, ærer mig, ham lader jeg se Guds frelse” (Salmernes Bog 50, 23).

714

Hvordan bliver gudstjenesterne på kirkelige helligdage udformet?

Gudstjenester på de kirkelige helligdage bliver principielt gennemført som gudstjenester med Den hellige Nadver.

Den historiske begivenhed bliver tematiseret gennem bibellæsninger og dens betydning for menneskers frelse bliver belyst.

→ *Frelse: Se spørgsmål 243 ff.*

DEN NYAPOSTOLSKE KRISTNE OG DENNES TROSLIV

Forbøn
Bede
Agtelse og tolerance
Tak
Offer og offerberedthed
Tilbedelse
Stat og samfund

715

Hvad forstår vi ved bøn?

Bønnen er en mulighed, som Gud har givet mennesket, til at komme i forbindelse med ham. I bønner mærker den troende: Gud er til stede, Gud lytter, Gud svarer. Således bøjer det troende mennesket sig i ydmyghed for Guds majestæt og kærlighed. Helligånden giver impulser til den rette bøn.

716

Er det nødvendigt at bede?

At bede bliver nogle gange betegnet som "sjælens åndedrag". Dette billede skal tydeliggøre bønnens nødvendighed for troen.

En tro uden bøn er ikke en levende tro. En bøn uden tro er ikke en rigtig bøn.

717

Hvilke henvisninger giver Det gamle Testamente med hensyn til bønner?

I Det gamle Testamente findes der mange vidnesbyrd om tilbedelsen af Gud. Som forbillede kan nævnes Moses' sang: "Herrens navn vil jeg forkynde, giv vor Gud ære! Han er klippen, hvis gerning er fuldkommen, alle hans veje er rette, en trofast Gud uden svig, retfærdig og retskaffen" (5. Mosebog 32, 3.4).

Salmernes væsentlige anliggende er at takke Gud i bønner, at love og prise ham. Også bønner, som trygler Gud om hjælp og bistand, findes mangfoldigt i Det gamle Testamente.

718

Hvilke henvisninger gav Jesus til det at bede?

I Bjergprædiken gav Jesus vigtige henvisninger til at bede (sml. Matthæus 6, 5-8): Man skal ikke udstille sin bøn og skal heller ikke anvende mange ord. Gud må tiltales som "far". Bønnen skal komme fra hjertet.

Med hensyn til hans genkomst formåede Jesus: "Våg altid, og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen" (Lukas 21, 36).

719

Hvad beretter Bibelen om Jesu bønneliv?

Evangelierne bevidner, at Jesus ofte trak sig tilbage, for at bede. I Lukas-evangeliet bliver der berettet om, at Jesus særlig bad før afgørende hændelser:

- før Helligånden dalede ned over ham (sml. Lukas 3, 21-22),
- før han udvalgte de tolv apostle (sml. Lukas 6, 12),
- før hans herlighed blev åbenbaret af Faderen overfor vidner fra det jordiske og fra det hinsidige (sml. Lukas 9, 28-36),
- før hans lidelse begyndte (sml. Lukas 22, 41-46),
- før han døde på korset (sml. Lukas 23, 46).

Det er påfaldende, at Jesus allerede takkede, før hans bøn var blevet bønneagtet (sml. Johannes 11, 41.42).

720

Hvad er den "øverstepræstelige bøn"?

I Johannes 17 overleveres den "øverstepræstelige bøn". Det er den store bøn, som Jesus udtalte før sin lidelsesvej. Han bad for apostlene og for den fremtidige menighed, altså også for os: "Ikke for dem [apostlene] alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig, at de alle må være ét" (Johannes 17, 20.21).

721

Hvad ved vi om de første kristnes bøn?

De første kristne bad i fællesskab: "De holdt alle i enighed fast ved bønnen, sammen med kvinderne og Jesu mor Maria og hans brødre" (Apostlenes Gerninger 1, 14).

Der bliver berettet om intensive bønner i forbindelse med væsentlige begivenheder, som for eksempel ved udvælgelsen af Matthias til apostel eller ved indsættelsen af de første syv diakoner.

Apostlene blev også ledsaget af menighedens bønner i farlige situationer (sml. Apostlenes Gerninger 12, 1-12).

→ **Diakoner:** Se spørgsmål 470

"Men selv vil vi fortsat holde os til bønnen og tjenesten for ordet."
Apostlenes Gerninger 6, 4

722

Hvordan skal vi bede?

Bønnen er ikke bundet af nogen ydre form. Men bønnens intensitet kan for eksempel fremmes ved at lukke øjnene, at folde hænderne eller at knæle. Den bedende trækker sig derved tilbage fra hverdagens travlhed, han stopper op og bøjer sig i ydmyghed for Gud.

Nyapostolske kristne begynder og slutter dagen med bøn. De beder ligeledes før måltiderne. De henvender sig også i dagens løb igen og igen til Gud, for at mærke hans nærhed og søge hans hjælp.

I familierne beder forældrene med deres børn og fører dem således ind i et eget bønneliv.

723

Hvilket indhold har bønnen?

Bønnens indhold er bestemt af tilbedelse, tak, bøn og forbøn.

724

Hvordan sker tilbedelse?

Visheden om Guds majestæt presser til at tilbede ham: "Kom, lad os kaste os ned, lad os bøje os, lad os falde på knæ for Herren, vor skaber" (Salmernes Bog 95, 6).

725

Hvad indeholder takken i bønnen?

Takken i bønnen inkluderer alt, der er udgået af Guds godhed: Ord, nåde og sakramente, såvel som jordiske gaver, som mad, tøj og bolig.

726

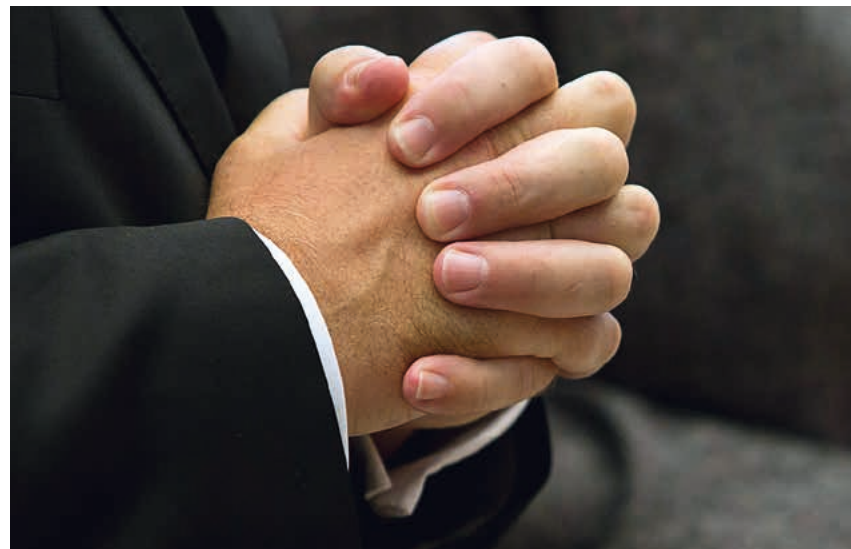
Hvilke bønner bærer vi frem for Gud?

I bønnerne lægger vi alle anliggender frem for Gud. Dette vedrører bevarelse i troen, englemagtsbeskyttelse eller hans hjælp i hverdagen. Den vigtigste bøn handler om Kristi snarlige genkomst og længslen efter, så at blive antaget i nåde.

727

Hvorfor går vi i forbøn?

Forbønningen er udtryk for næstekærlighed. Den er ikke begrænset til ens egen familie eller til menigheden; den omfat-

ter langt mere alle, som trænger til Guds hjælp, det være sig her eller i det hinsidige.

728

Hvilke virkninger har bønnen?

Bønnen styrker troen, tilliden til Gud og giver vished om trygheden i Gud. Den bedende er efter bønnen sikker på, at alle hans anliggender nu ligger i Guds hånd: "Overgiv din vej til Herren, stol på ham, så griber han ind" (Salmernes Bog 37, 5).

729

Hvad er "offervillighed"?

I almindelighed forstår man under "offervillighed" et menneskes indre villighed til, at indsætte dets kræfter og evner til gavn for andre og i stedet sætte sine egne interesser i baggrunden.

730

Hvad forstår man i almindelighed ved "offer"?

I sædvanlig sprogbrug er "offer" gaver, som bliver båret frem for Gud. Ligeledes kan der derunder forstås menneskers gerninger, der giver sig hen i tjeneste for andre. Også pengemidler, som bliver skænket til religiøse formål, forstås i religiøs sammenhæng som offer.

731

Hvordan opfatter vi vort "offer"?

Vort "offer" opfatter vi som indsats af begavelse og evner, af tid og kraft, som bliver stillet i Guds tjeneste og i hans værk. Når der til fordel for Guds værk bliver givet afkald, er det også et offer.

Det er et anliggende for den troende, også med konkrete gaver (offer) at ud-

trykke sin taknemlighed og kærlighed overfor Gud, det være sig i pengemidler eller naturalier. Ifølge Malakias 3, 10 burde man bære en "tiende" af alle sine indtægter ind i Herrens hus. "Tiende" kan tjene til orientering for tros søskendes offergaver.

I sidste ende er alt hvad den troende gør eller undlader, af kærlighed til Gud, offer.

"Bring hele jeres tiende til forrådska-mmeret, så der kan være føde i mit hus. Sæt mig på en prøve, om ikke jeg åbner himlens vinduer for jer og udløser velsignelse uden mål over jer."
Malakias 3, 10

732

Hvilken betydning har offeret i den gamle pagt?

Offer har en særlig betydning i den gamle pagt. Med offeret skal der udtrykkes taknemlighed, guddommelig straf skal afværges eller også skal der frembringes forsoning.

Ofrene blev frembragt på mange forskellige måder. Den mosaiske lov bestemte i alle detaljer offertjenesten (sml. 3. Mosebog 1-7).

→ **gamle pagt:**

Se forklaring til spørgsmål 175

→ **mosaiske lov:** *Se spørgsmål 272 ff.*

733

Hvilken betydning har offeret i den nye pagt?

Den gammeltestamentlige offertjeneste, som skulle forsonne mennesket med Gud, har gennem Kristi offer mistet sin betydning (sml. Hebræer 8-10). "Offer" i nytestamentlig henseende betyder, at man fører sit liv efter evangeliet. Således opfordrede apostel Paulus de kristne til, "at bringe jeres legemer som et levende og helligt offer, der er Gud til behag" (Romer 12, 1).

→ **nye pagt:**

Se forklaring til spørgsmål 175

"Men når synden er tilgivet, er der ikke længere brug for syndoffer."
Hebræer 10, 18

734

Hvem er forbilledet for offervilligheden?

Jesus Kristus er forbilledet for offervilligheden. Han har, af kærlighed til menneskene, givet sig selv, som gave og offer.

Selvom intet andet offer kan sammenlignes med Herrens offer, står hans offervillighed alligevel som forbillede, som opfordrer til efterfølgelse.

"I skal ligne Gud som hans kære børn og vandre i kærlighed, ligesom Kristus elskede os og gav sig selv hen for os som en gave og et offer..."
Efesus 5, 1.2

735

Hvad er årsagen til offervilligheden?

Offer i kristen forstand må ikke være en påtvunget pligt, og skal heller ikke ske i forventning om en gengældelse. Offervillighed vokser snarere frem af tro, taknemlighed og kærlighed overfor Gud.

736

Hvordan viser offervillighed sig i menighedslivet?

Offervillighed viser sig umiddelbart i menighedslivet: Talrige trossøskende bringer uden vederlag en betydelig del af deres fritid, kraft og begavelse ind i tjenesten for menigheden. Mange medvirker i musik- og undervisningsvæsnet i kirken.

Med få undtagelser virker embedsbærerne også uden vederlag.

737

Hvad er et "åndeligt offer"?

Det er et "åndeligt offer", når man stiller sin egen vilje ind under Guds vilje og lader sig lede, af det Gud vil.

738

Hvilken sammenhæng er der mellem offer og velsignelse?

Principielt kan mennesket kun ofre, fordi Gud allerede forinden har velsignet det. Ofrene er derfor udtryk for taknemlighed for det modtagne.

Ved alle ofre er sindelaget afgørende. Bliver offeret bragt frivilligt af taknemlighed og kærlighed, er der dermed også forbundet velsignelse. Denne kan opleves i det jordiske, for eksempel i naturlig velfærd. Men i første linje er velsignelsen af åndelig art: Derved forstås tildeling af guddommelig frelse på grund af Kristi fortjeneste (sml. Efesus 1, 3-7).

"Den, der sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den, der sår rigeligt, skal også høste rigeligt. Men enhver skal give, som han har hjerte til – ikke vrangvilligt eller under pres, for Gud elsker en glad giver. Gud magter at give jer al nåde i rigt mål, så I altid i alle måder har nok af alt og endda overflod til at gøre godt."
2. Korinther 9, 6-8

739

Hvad er ægteskabet?

Ægteskabet er samliv mellem mand og hustru, som Gud stiller under sin velsignelse. Det danner grundlaget for familien. Der ligger et offentligt troskabsløfte til grund for dette, som begge ægtefæller har givet frivilligt. Gensidig kærlighed og troskab er uundværlige for at ægteskabet lykkes.

Flerkoneri (polygami) er ikke i overensstemmelse med den kristne lære og tradition.

740

Hvad kan man læse ud af skabelseshistorien om ægteskabet?

”Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. Og Gud velsignede dem og sagde til dem: ”Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; ...” (1. Mosebog 1, 27-28). – Begge, mand og kvinde, er skabt i Guds billede. Forskellige, men ligeværdige står begge under Guds velsignelse.

Mennesket er skabt til at have fællesskab; i ægtefællen har mand og kvinde en partner, som de skal være en hjælp for. ”Gud Herren sagde: ”Det er ikke godt, at mennesket er alene. Jeg vil skabe en hjælper, der svarer til ham.” (1. Mosebog 2, 18).

Med indgåelsen af ægteskabet bliver mand og kvinde sammenføjet til en enhed, som er baseret på hele livet: ”Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød” (1. Mosebog 2, 24).

741

Hvilken betydning har ægteskabsvelsignelsen?

Ægteskabsvelsignelsen kan udvirke sig på mange måder: Den styrker kraften til vedvarende kærlighed og troskab, den fremmer beredtheden til at tjene, hjælpe og forstå; den bidrager til, at fejl bliver tilgivet og man forsoner sig. Men den modtagne velsignelse kan kun virke når ægtefællerne forholder sig tilsvarende.

→ *Velsignelseshandlinger, bryllupsvelsignelse:*
Se spørgsmål 660 ff., 671

742

Hvilken betydning har den kristne tro for ægteskabets beståen?

Det er værd at stræbe efter, at ægtefællerne stemmer overens i trosspørgsmål. Men alligevel er udgangspunktet, at begge ægtefæller er kristne, ikke nogen garanti for et harmonisk ægteskab.

Særlig når en af ægtefællerne tilhører en anden kulturkreds, en anden religion eller konfession, burde alle spørgsmål vedrørende et fælles liv være afklaret før ægteskabet indgås.

743

Hvilken betydning har seksualiteten i ægteskabet?

Når gensidig forståelse og kærlighed står i forgrunden, kan seksualitet som et vigtigt bindeled styrke det ægteskabelige samliv og bidrage til begge ægtefællers velbefindende. Seksualiteten i ægteskabet skal være præget af værdsættelse og empati.

744

Hvordan forholder Den Nyapostolske Kirke sig til familieplanlægning?

Familieplanlægningen er ægtefællernes anliggende. Men kirken afviser dog metoder og midler til svangerskabsforebyggelse, som har den væsentlige virkning, at dræbe allerede befrugtede ægceller. Der gives principielt samtykke til kunstig befrugtning; men alle foranstaltninger, som ødelægger liv på grund af menneskelig udvælgelse, bliver afvist.

745

Hvordan ser Den Nyapostolske Kirke på pligtopfyldelse i job og samfund?

De ti bud giver orientering når det gælder opfyldelsen af pligter i job og samfund.

Det er den kristnes opgave at bidrage til samfundets vel. Enhver er medansvarlig for dette.

”Giv alle, hvad I skylder dem: den, der har krav på skat, skat; den, der har krav på told, told ...”
Romer 13, 7

746

Hvordan varetager Den Nyapostolske Kirke sit ansvar i samfundet?

Indenfor rammen af dens muligheder og dens opdrag hjælper Den Nyapostolske Kirke med til, at fremme menneskenes almenvel. Den Nyapostolske Kirke går ind for fred i verden, opfordrer til forsoning og maner til tilgivelse. Den afviser enhver form for vold.

747

Er nyapostolske kristne virksomme i det offentlige liv?

Ja, nyapostolske kristne er virksomme i det offentlige liv. Kirken har ingen indflydelse på dens medlemmers politiske opfattelse og engagement.

Den Nyapostolske Kirke opfordrer sine medlemmer til, at møde alle mennesker med agtelse og tolerance, uafhængig af deres sociale baggrund, alder, sprog og andre forskelle.

748

Hvilken indstilling har Den Nyapostolske Kirke til staten?

Den Nyapostolske Kirke lægger vægt på åbne og konstruktive forbindelser til regeringer og myndigheder. Den er partipolitisk neutral. I dens handlen retter den sig efter lovene i de respektive lande under hensyntagen til Romer 13, 1: ”Alle skal underordne sig under de myndigheder, som står over dem, for der findes ingen myndighed, som ikke er fra Gud, og de, som findes, er forordnet af Gud.”

Dette forudsætter at også statsmagten kan måle sig med guddommelige bud.

Kirken opfylder det pågældende lands forpligtelser med hensyn til love og forordninger. Den forventer også, at de respekterer og anerkender dens position.

→ **Forhold til øvrigheden:**

Se 10. trosartikel

749

Hvordan er Den Nyapostolske Kirkes forhold til andre kirker, religions-samfund og religioner?

Den Nyapostolske Kirke og dens medlemmer respekterer andre menneskers religionsudøvelse og ytrer sig ikke nedsettende om anderledes troende, om andre religioner og religionssamfund. De anstrenger sig for et godt, fredeligt forhold på grundlag af gensidig respekt. Kirken afviser enhver form for religiøs fanatisme.

I dialog med andre kristne kirker fremhæves – uanset forskellige lærepositioner – den kristne tros fællestræk.

750

Hvordan er Den Nyapostolske Kirkes sociale engagement?

Den Nyapostolske Kirke er forpligtet til evangeliet. Den ser blandt andet sin opgave i ”praktiseret næstekærlighed”, der kommer menneskene til gode uden personsanseelse. Det sociale engagement bæres af mange frivillige hjælpere i menighederne, men også gennem materiel hjælp.

Kirken planlægger, fremmer og støtter almenyttige og velgørende projekter, institutioner samt hjælpeaktioner i hele verden, indenfor rammen af dens muligheder, også i samarbejde med hjælpeorganisationer.

Den nyapostolske trosbekendelse

Den første trosartikel

Jeg tror på Gud, Faderen, den almægtige, himlens og jordens skaber.

Den anden trosartikel

Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, vor Herre, der er undfanget gennem Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død, begravet, nedfaret til Dødsriget, på tredje dagen opstanden fra de døde, faret ind i Himlen, han sidder ved Gud, den almægtige Faders, højre, derfra vil han komme igen.

Den tredje trosartikel

Jeg tror på Helligånden, den ene, hellige, almindelige og apostolske kirke, de helliges fællesskab, syndernes forladelse, de dødes opstandelse og det evige liv.

Den fjerde trosartikel

Jeg tror, at den Herre Jesus regerer sin kirke og dertil har sendt sine apostle og endnu sender dem indtil hans genkomst med befalingen om at lære, at tilgive synder i hans navn og at døbe med vand og med Helligånden.

Den femte trosartikel

Jeg tror, at de af Gud til et embede udvalgte, kun bliver indsat af apostle, og at der fra apostelembedet udgår fuldmagt, velsignelse og helligelse til deres tjeneste.

Den sjette trosartikel

Jeg tror, at Den hellige Døb med vand er det første skridt til menneskets fornyelse i Helligånden og at den døpte, derved bliver optaget i fællesskabet hos dem, som tror på Jesus Kristus og som bekender sig til ham som deres Herre.

Den syvende trosartikel

Jeg tror, at Den hellige Nadver er indstiftet af Herren selv til ihukommelse af det én gang bragte, fuldgylde offer og af Kristi bitre lidelser og død. Den værdige nydelse af Den hellige Nadver sikrer os livsfællesskabet med Kristus Jesus, vor Herre. Den fejres med usyrnet brød og vin; begge dele skal udsondres og uddeles af en embedsbærer, som har fået fuldmagt af apostlen.

Den ottende trosartikel

Jeg tror, at de, der er døbt med vand, skal modtage Helligåndens gave af en apostel, for at opnå gudsbarnekår og forudsætningerne til førstefødselsretten.

Den niende trosartikel

Jeg tror, at den Herre Jesus vil komme igen lige så sikkert, som han er farede til Himlen, og tager de førstefødte fra de døde og levende, der håbede på hans komme og blev tilberedt dertil, til sig; at han efter brylluppet i Himlen sammen med disse kommer tilbage til jorden, opretter sit Fredsrig og at de regerer med ham som kongeligt præsteskab. Efter Fredsrigets afslutning vil han holde Dommedag. Så vil Gud skabe en ny himmel og en ny jord og bo hos sit folk.

Den tiende trosartikel

Jeg tror, at jeg er forpligtet til lydighed over for den verdslige øvrighed, såfremt guddommelige love ikke står hindrende i vejen herfor.

De ti bud

(sml. 2. Mosebog 20, 2-17; 5. Mosebog 5, 6-21)

Det første bud

Jeg er Herren din Gud. Du må ikke have andre guder end mig.

Det andet bud

Du må ikke misbruge Herren din Guds navn, thi Herren lader ikke den ustraffet, der misbruger hans navn.

Det tredje bud

Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig.

Det fjerde bud

Ær din fader og din moder, for at du kan få et langt liv i det land, Herren din Gud vil give dig.

Det femte bud

Du må ikke slå ihjel.

Det sjette bud

Du må ikke bedrive hor.

Det syvende bud

Du må ikke stjæle.

Det ottende bud

Du må ikke sige falsk vidnesbyrd imod din næste.

Det niende og tiende bud

Du må ikke begære din næstes hus.

Du må ikke begære din næstes hustru, hans træl eller trælkvinde, hans okse eller æsel eller noget, der hører din næste til.

Vor Fader

(Efter Matthæus 6, 9-13)

”Vor Fader, du som er i himlene!
 Helliget blive dit navn,
 komme dit rige,
 ske din vilje
 som i himlen således også på jorden;
 giv os i dag vort daglige brød,
 og forlad os vor skyld,
 som også vi forlader vore skyldnere,
 og led os ikke ind i fristelse,
 men fri os fra det onde.
 For dit er Riget og magten og æren
 i evighed! Amen.”

Fagregister

	Spørgsmål nummer
Abort	334
Abraham	255, 256, 263
Absolution/syndstilgivelse	645
Se: ”syndsforladelse”	
Afguder, afgudsdyrkelse	300, 302, 303, 307, 363, 396, 545, 592
Amen	642
Anger	650, 651
Antikrist	220
Apokryferne	20, 21
Apostel	24, 37, 38, 44, 139, 159, 162-167, 187, 190, 203, 205, 210, 214, 249, 256, 295, 372, 386, 387, 391, 392, 394, 399, 401-404, 413, 415, 421, 423-425, 432, 434, 439, 442, 444, 447, 450, 453, 455, 475, 477, 480, 486, 492, 494, 508, 548, 554, 557, 603, 604, 606, 648
Apostel – de første tolv	435
Apostel – de første apostles død	394, 395
Apostel – fuldmagt/ kald	187, 401, 415, 421, 424, 425, 434, 451, 454, 464, 492
Apostel – første apostle	435, 436, 554, 586
Apostel – nærhed til Jesu Kristus	159, 508
Apostel – opgaver	387, 421, 424, 425, 430, 432, 433, 439-441, 453, 455, 461, 480, 486, 492, 524, 557, 619, 655
Apostel – sendelse	44, 159, 392, 422, 423, 425, 434, 447, 486
Apostelembede	8, 37, 174, 214, 395, 399-404, 408, 413, 421, 422, 425-431, 433, 440, 447, 448, 450, 451, 454, 464, 556, 586, 603, 610
Apostelembede – betegnelse	426 - 432
Apostelembede – fortsat bestående	447, 586
Apostelembede – genbesættelse	400, 448, 450, 586, 603
Apostelembede – Kristi kirke	378, 385, 386, 399, 401-403, 408, 456, 562
Apostelembede – ubesat	447, 449
Apostelforsamling	583
Apostel lære	389, 618, 619
Apostolat	413, 453, 455

	Spørgsmål nummer
Apostolicitet	381, 385, 386, 408
Apostolikum	33, 34, 40
Apostolsk embede	385
Apostolsk håndspåbyggelse	605
Apostolske fædre og kirkefædre	590, 591
Arken	183, 226, 255, 373, 484, 536
Arvesynd	377, 476, 481, 482, 484
Bagtalelse, onskabsfuld	357
Barnedåb	489, 658
Barnekår hos Gud	37, 204, 428, 530
Barnemord i Betlehem	126
Bedrageri	352, 362
Befrugtning, kunstig	744
Begravelse, Jesu	176
Begær	359, 361-364
Bekendelse, bekende	53, 315, 320, 410, 418, 481, 489, 500,
<i>Se også: "Trosbekendelse"</i>	615, 629, 665, 669, 691
Bekendelsesskrift	604
Besegling, Den hellige	48, 204, 205, 268, 404, 440, 473, 475, 479, 486,
.....	491, 515, 516, 522, 524, 525, 527-530, 548,
.....	605, 658
Besegling, Den hellige / børn	527, 658
Besegling, Den hellige – forudsætninger ...	523, 526, 527
Besegling, Den hellige – håndspåbyggelse	
gennem apostle	205, 378, 475, 515, 524, 525, 548, 605, 655
Besegling, Den hellige – uddeling	205, 440, 525, 548, 605, 655, 656
Besegling, Den hellige – udvirkninger	476, 530
Bespisningsundere	140, 146
Bespottelse mod Helligånden	653
Bestandighed	458
Betlehems stjerne	125
Bibel, Den hellige Skrift	6, 12-16, 19, 20, 22-27, 71, 72, 96, 115, 292,
.....	360, 533, 545, 587, 596, 623
Billed forbud	304, 305
Billed ord, Jesu	158
Biskop	445, 452
Bjergprædiken	148, 149, 289, 315, 344, 530, 718
Bod	96, 130, 134, 136, 430, 651
Bortrykkelse	192, 194, 556, 558-561, 566, 574

	Spørgsmål nummer
Bryllup – bryllups-/ægteskabsvelsignelse ...	347, 657, 662, 671, 741
Bryllupsjubilæer – velsignelse til	
bryllupsjubilæer	661, 662, 672
Brød og vin	37, 378, 475, 497, 498, 503, 509
Brødsbrydelse	389, 495, 497, 620
Bud	4, 87, 138, 155, 223, 233, 264, 271, 277,
<i>Se også: "Kærlighedens dobbeltebud",</i>	280-282, 284-286, 292-298, 373, 745
<i>"De ti bud"</i>	
Bud	
• første	300-307
• første – billed forbud	304, 305
• andet	308-315
• tredje	316-321
• fjerde	322-328
• fjerde – forældrenes pligter	328
• femte	329-340
• femte – indre holdning	332
• femte – livets beskyttelse	333, 744
• femte – selvmord	335
• sjette	341-347
• sjette – skilsmisse	345, 347
• syvende	348-352
• ottende	353-358
• niende og tiende	359-364
Bøn	27, 164, 192, 240, 321, 622, 690, 693, 703,
.....	715, 716, 718, 722, 726
Bøn – bøn	726
Bøn – forbøn	546, 622, 723, 727
Bøn – første kristne	389, 615, 618, 721
Bøn – Det gamle Testament	717
Bøn – indhold	717, 718, 722-727
Bøn – Jesu	164, 192, 454, 718-720
Bøn – tak	725
Bøn – tilbedelse	724
Bøn – virkning	728
Bøn – Vor Fader	
<i>Se: "Vor Fader"</i>	
Bøn – ypperstepræstelige	192, 454, 720
Børn	76, 266, 294, 325-328, 420, 489, 527, 658,
.....	693, 695-698, 722
Børnegudstjeneste	697

	<i>Spørgsmål nummer</i>
Concupiscence	227, 576
Dekalog	292
Delagtighed i frelsen	38, 327
Dæmon	143
Denomination	365, 407, 410, 668, 749
Diakon	394, 421, 443, 452, 470, 689
Distriktsapostel, distriktsapostelhjælper	452, 460, 471, 659
Distriktsevangelist	452
Distriktsforstander	471
Distriktsældste	452
Djævel/Satan	74, 78, 131, 132, 220, 222, 223, 362, 437, 568, 572, 573, 576, 578, 646, 709
Doksologi	641
<i>(lovprisning af Gud)</i>	
Dom	37, 315, 355, 579, 580,
Dommedag	37, 532, 579-581
Drab på dyr	340
Drab i krig	337
Drab i selvforsvar	336
Dæmoner	143
Dø	702, 703
Døbte	37, 204, 375, 406, 410, 418, 476, 481, 513, 525
Død	59, 81, 219, 223, 227, 363, 531-534, 702
Død, legemlig	89, 92, 531, 532, 536, 537, 541, 543, 559, 560, 686
Død, åndelig	89, 90, 99, 118, 227, 532
Døde	
<i>Se: "Hensovede"</i>	
Dødens rige	34, 37, 73, 183
Dødshjælp	338
Dødsriget	537, 538, 543
Dødsstraf	331, 339
Dåbsbefaling	64, 434
Ed	315
Eden	
<i>Se: "Edens Have"</i>	
Edens have	68, 87, 223, 224

	<i>Spørgsmål nummer</i>
Ejendom	349, 350, 352
Embede	37, 45, 385, 395, 399-402, 411, 412, 421, 422, 443, 445, 464, 467, 627
Embede – embedsbekræftelse.	676
Embede – embedsfuldmagt	412, 413, 415, 425
Embede – helligelse	412, 417
Embede – ordination	400-402, 412, 415-417, 443, 444, 461-465, 661, 662, 676, 677
Embede – velsignelse	412, 416
Embede – åndeligt	45, 412-417, 419, 460-466, 471, 662, 676
Embede – åndeligt – embedstrin	452
Embedsbærere – embedsafgivelse	467
Embedsbærere – embedsophævelse	467
Embedsbærere – opgaver	468
Embedsbærere – pensionering.	467
Embedsbærere, diakoner – opgaver	470
Embedsbærere, præstelige – opgaver	469, 477, 492, 644, 648, 689, 690
Embedsopdrag	467
Empati	743
Engel	73-77, 94, 100, 107, 122, 125, 131, 164, 187, 190, 551, 552, 711
Engelbeskyttelse	76, 726
Eskatologi	37, 40, 49, 549 <i>(til læren om de sidste ting se også: 550 – 581)</i>
Eukaristi	495
Evangelist – Evangelium	120
Evangelist – første menigheder	445
Evangelium	15, 120, 137, 150, 151, 214, 237, 258, 259, 274-277, 358, 427, 455, 459, 543, 547, 550, 555, 583, 588, 619, 626
Evangelium – bære videre, forkynde	183, 198, 358, 372, 392, 395, 425, 443, 455, 459, 468, 547, 577, 582- 584, 588, 601, 619, 626, 677
Evigt liv/udødelighed	37, 186, 531, 534-536
Falsk vidnesbyrd	355
Familie	722, 727, 739, 744
Fodvaskning	159
Forbandelse	228, 260, 262, 264
Forbøn	
<i>Se: "Bøn – forbøn"</i>	

	Spørgsmål nummer
Forklarelse	105, 180
Forkyndelse	408, 431, 432, 623, 625
<i>Se også "prædiken"</i>	
Forlovelse, forlovelsesvelsignelse	662, 670
Forløser	4, 5, 66, 98, 107-109, 247, 413, 546, 649, 686
Forløsning, forløse	66, 108, 109, 174, 182, 183, 214-216, 243, 268, 279, 413, 493, 496, 546, 587, 640
Fornuft	81, 234-238
Fornægtelse	166
Forræderi	162, 163, 165, 169
Forsoning blandt mennesker	156, 430, 651, 746
Forsoning med Gud	99, 116, 118, 137, 181, 182, 242, 266, 276, 278, 426, 430, 646
Forstander – menighed, distrikt	471, 676
Forvandling	7, 554, 558-560, 566
Forvalter – af Guds hemmeligheder	24, 432
Forældre/forældreretten	322-328, 527, 663, 693, 722
Forældre – ansvar, opdrag	328, 489, 527, 663
Fred	167, 363, 691, 746
Fred – tilsagn om fred	644, 652, 702
Fredsyrste, fredskonge	95, 117
Fredsrige	37, 135, 222, 259, 409, 575, 577, 578
Frelse	8, 30, 35, 38, 57, 66, 109, 158, 183, 242, 243, 245-247, 250, 251, 259, 274, 275, 277, 366-368, 370, 377, 424, 456, 472, 473, 476, 543, 546-548, 565, 588
Frelseformidling	588
<i>Se også: "Hensovede- forløsning, frelsesformidling, hjælp for hensovede"</i>	
Frelsehistorie	40, 119, 243-245, 549, 707
Frelseplan – Guds	244, 249, 252, 641
Frelser	108, 125, 174, 186, 247, 558
Frifindelse/absolution	645
<i>Se også: "Syndsforladelse"</i>	
Fristelse	78, 88, 131, 132, 223, 364, 639
Fuldmagt	13, 37, 452, 460, 469
<i>Se også: "Jesus Kristus – fuldmagt og apostel – fuldmagt/kald"</i>	
Fællesskab	37, 366, 367, 501, 502, 618, 621, 680
Fællesskab, de helliges	34, 37, 43
Fællesskab, evigt med Gud	242, 251, 366, 370, 559, 567, 580
Første opstandelse	259, 559, 570, 573-576, 579, 580

	Spørgsmål nummer
Førstegrøden, barnekår	37, 204, 405, 428, 515, 530, 564, 565
Gamle pagt	
<i>Se: "pagt, gamle og nye pagt"</i>	
Gamle Testamente, Det	15-17, 19, 25, 30
Gaveunder	140, 147
Genfødsel	491, 528-530, 542, 561
Getsemane	164
Gods, åndeligt	327
Gud – den Almægtige	34, 35, 37, 52, 55, 141, 281, 315, 530, 641
Gud – den Ene	51-53, 61, 66
Gud – den Evige	51, 52, 56
Gud – den Fuldkomne	52, 60
Gud – den Hellige	52, 54
Gud – den Nådige	52, 58
Gud – den Retfærdige	52, 59, 230
Gud, Faderen	5, 28, 37, 41, 51, 64, 66, 67, 93, 101, 105, 129, 145, 413
Gud, Helligånden	5, 28, 37, 51, 64, 66, 100, 101, 197, 198
Gud, Kærligheden	57, 154, 225, 258, 283, 382, 530
Gud, Skaberen	3, 5, 9, 34, 37, 41, 55, 56, 66-69, 84, 86, 87, 91, 101, 145, 301, 303, 318, 713
Gud, Sønnen	5, 28, 37, 51, 64, 66, 93, 94, 100-102, 105, 106, 113, 121, 129, 135, 141, 175, 177, 198
Guder, andre	
<i>Se: "Afguder, afgudsdyrkelse"</i>	
Guds almagt	38, 55, 184
Guds alvidenhed	55, 230
Guds billede	81-83, 86, 87, 740
Guds ejendom	279, 530, 565
Guds hus	365, 366, 673, 674
Guds inkarnation	90, 94, 100, 102, 103, 121, 124, 177, 203
Guds lam	97, 98, 564-566, 646
Guds navn	308-313,
Guds navn – misbrug	292, 308, 309, 313, 314,
Guds nåde	58, 59, 135, 137, 156, 240, 277-279, 427, 429, 542, 580, 682, 726
Guds ord	54, 71, 241, 250, 386, 613, 623, 625-627
Guds retfærdighed	59, 117, 230
Guds rige	73, 134, 135, 149, 151-154, 372, 581, 635
Guds selvåbenbaring	6

	Spørgsmål nummer
Guds væsen	5, 6, 51-61, 83, 86, 238, 310, 311, 382
Guds åbenbaring	1-12, 203
Gudsbarn (<i>se også: "Barnekår hos Gud"</i>)	204,515,530
Gudsbespottelse	168, 313
Gudsfrygt	27, 269, 307
Gudstjeneste	269, 321, 366, 378, 613-623, 625, 657, 681, 682
Gudstjeneste for hensovede	545, 659
Gudstjeneste i de første kristne menigheder	615, 616, 618
Gudstjeneste i Det gamle Testamente	614
Gudstjeneste – musik	614, 678
Gudstjeneste – påkaldelse	617
Gudstjeneste – sakramenteuddeling	659, 675
Gudstjeneste – velsignelseshandlinger	675
Gudstjenestebesøg	681, 682
Guldkalv	303
Gyldne regel	288-290
Havesyge	219, 361
Hedninger	173, 175, 256, 391, 438, 439, 583, 584, 590
Helbredelse af syge	142, 603
Helligdag	292, 316, 318, 320, 321, 659, 696, 706
Helligdag – høsttakkefest	713
Helligdag – kirkelig	706, 714
• himmelfart	711
• jul	707
• langfredag	709
• palmesøndag	708
• pinse	712
• påske	710
Hellige Skrift, Den	
<i>Se: "Bibel"</i>	
Hellige Skrift, Den – tolkning	24, 25, 38, 407
Helligelse, helliggørelse	321, 412, 417, 464, 466
Hellighed	54, 381, 383, 386, 408, 417
Helligånden	5, 13, 28, 37, 43, 51, 64,66, 101, 122, 129, 193, 197-204, 206, 207, 209-213, 388, 400, 449, 486, 517-522, 524, 530, 587, 712
Helligånden – betegnelse	199
Helligånden – dåb	
(<i>se: "Besegling, Den hellige"</i>)	404,473,486

	Spørgsmål nummer
Helligånden – gave	204, 205, 208, 210, 268, 401, 428, 440, 476, 515, 523-525, 530
Helligånden – kraft	122, 202, 204, 210, 530
Helligånden – nyskaber	66, 529
Helligånden – sandhed	199, 201, 211, 519
Helligånden – trøster, talsmand	5, 28, 199, 200, 519
Helligånden – udgydelse	209, 210, 388,518-520, 712
Helligånden – virksomhed	203, 207, 211-214, 587, 603
Helvede	74, 437, 457, 533
Hensovede	183, 377, 537, 540-548, 577, 659, 704
Hensovede – forløsning, frelseformidling, hjælp for hensovede	183, 543-548, 659
Hente hjem – Kristi brud	195, 635
Herlighed	35, 101, 141, 192, 195, 199, 268, 270, 567, 631, 641
Herre	30, 37, 106, 107, 111, 113, 135, 143, 144, 187, 292, 300, 301, 330, 534, 547
Herrens dag/Kristi dag	195, 552, 553
Herrens forløsningsværk	386, 387, 408, 451, 455
Herrens genkomst – løfte / forjættelse	159,196, 203, 214, 551, 554, 555, 718
Herrens genkomst / Kristi genkomst	7, 18, 34-37, 49, 157, 194, 195, 201, 202, 214, 249, 251, 275, 386, 401, 402, 405, 409, 424, 428, 433, 442, 447, 450, 455, 456, 473, 512, 530, 542, 550-553, 556-563, 565, 568, 604, 619, 635, 681, 685, 689, 726
Himmel	34, 35, 37, 64, 190, 191, 457, 581, 633, 711
Himmelfart	190, 191, 193, 550, 551, 706, 711
Hinsidige/hinsides	197, 537, 538, 541, 543-546, 702, 727
Hostie	503, 506, 510
Hundrede og fireogfyrre tusind	564, 565
Husfællesskab	489
Hykleri	161, 357
Hyrde, den gode	158
Hyrde, embede	445, 452
Højhed	110
Højhedstitel, Jesu	110-115
Høsttakkefest	706, 713
Håndspålæggelse	205, 444, 463, 475, 515, 605, 665, 677
Immanuel	95, 115
Immateriel	80

Spørgsmål nummer

Indtog i Jerusalem	117, 160, 161, 708
Inspiration	13
Islam	53, 594
Israel	4, 17, 30, 57, 95, 138, 175, 255, 256, 263, 264, 294, 373, 427, 530
Jesu bønner	164, 192, 454, 718-720
Jesu disciple	97, 139, 159, 187, 189, 209, 256, 368, 372, 434
Jesu Kristi kirke	37, 43, 44, 135, 365-410, 418, 450, 456-458, 481, 493, 562, 569, 712
Jesu Kristi kirke – almenhed	37, 381, 384, 386, 408
Jesu Kristi kirke – apostolicitet	37, 381, 385, 386, 408
Jesu Kristi kirke – beskyttelse	569
Jesu Kristi kirke – enhed	37, 381, 382, 386, 408
Jesu Kristi kirke – hellighed	37, 381, 383, 386, 408
Jesu Kristi kirke – henvisninger til Kristi kirke	373
Jesu Kristi kirke – hoved	369
Jesu Kristi kirke – indstiftelse	368, 372
Jesu Kristi kirke – kendetegn (notae ecclesiae)	37, 381, 386, 408
Jesu Kristi kirke – opgaver	370, 387
Jesu Kristi kirke – udvikling	390-392, 395-397, 593
Jesu Kristi kirke – synlighed	378, 380
Jesu Kristi kirke – usynlig	377, 379
Jesu legeme og blod	321, 377, 476, 503, 506, 509, 510, 659, 702
Jesu lidelser	160, 171, 172, 174, 177-180
Jesu lære	134, 148, 619
Jesu lærevirksomhed	133, 134, 139
Jesu tilfangetagelse	165, 166
Jesus bliver dømt	168, 169, 173
Jesus – barndom	127, 128, 325
Jesus – Davids søn	115
Jesus – den salvede, salvelse	111, 112, 521, 522
Jesus – dåb	105, 129-131, 485, 521, 522
Jesus – fødsel	16, 95, 107, 121, 122, 124-126, 170, 275, 707
Jesus – Guds tjener	115, 179
Jesus – henvisninger på hans død og opstandelse	180
Jesus – i dødsriget	34, 37, 183, 536

Spørgsmål nummer

Jesus – ord på korset	174
Jesus – sejr over synden	182, 247, 565, 578, 704
Jesus – undere	106, 117, 140-147, 266, 368
Jesus Kristus	4, 7, 25, 28, 34-37, 42, 59, 60, 64, 90, 94, 100, 103-106, 108, 109, 111, 112, 135, 184, 186, 190, 192, 194, 247, 275, 368, 376, 479, 550, 571, 577, 579
Jesus Kristus – brudgom	194, 566
Jesus Kristus – den gode hyrde	158
Jesus Kristus – fuldmagt	114, 117, 141
Jesus Kristus – genkomst <i>Se: "Herrens genkomst", "Kristi genkomst"</i>	
Jesus Kristus – Gud og menneske	94, 102-106
Jesus Kristus – Kongen	116, 117, 414, 575
Jesus Kristus – konge, præst og profet	116, 414
Jesus Kristus – livsfællesskab med Jesus Kristus	37, 473, 505, 702
Jesus Kristus – lydighed	103, 164, 225
Jesus Kristus – Formidler	247
Jesus Kristus – Præsten, Ypperstepræst	116, 118, 414
Jesus Kristus – Profeten	116, 119, 414
Jesus Kristus – Sejrherren	132, 225, 247, 534, 565, 646
Jesus Kristus – Skaberen	101, 145
Jesus Kristus – sidder ved Guds højre hånd	34, 37, 191, 192
Johannes, Døber	96, 97, 119, 129, 130, 485, 521
Jordelivet, leve på jorden/dødsrige	197, 546, 719
Judas Iskariot	162, 163, 165, 169
Jul	706, 707
Kanon	15, 587
Katolsk	34, 35, 593, 598
Katolsk-apostolske Kirke	604, 606, 607, 609
Kirke – reformation	595-598
Kirke – vest- og østkirke	593
Kirkebygning – nedlæggelse	674
Kirkebygning – vielse	661, 673
Kirkelærere, kirkefædre	590, 591
Klippeembede	437, 457, 458
Koncil	33, 65, 398, 587, 598
Konfession	36, 400, 603
Konfirmation	377, 662-666, 675, 699

	<i>Spørgsmål nummer</i>
Konfirmationsløftet	665-667
Kongeligt præsteskab	37, 259, 409, 574, 577
Konsekration	497, 503, 509, 510
Konsubstantiation	503
Korruption	352
Kors, korstegn	103, 172, 174, 181, 276, 488
Korsfæstelse	170, 172, 174, 175, 709
Korstog	313, 594
Kristendom – udvikling	391, 589-594, 601, 602
Kristenforfølgelse	394, 396, 397, 582, 589
Kristi brud / brudemenighed	194, 195, 214, 249, 251, 387, 401, 402, 405, 408, 409, 428, 450, 455, 555, 561-567, 570, 571, 574, 635
Kristi efterfølgelse	259, 368, 382, 453, 465, 561, 628, 734
Kristi genkomst – tidspunkt	552-554, 556
Kristi kirke	378, 385, 386, 399, 401-403, 408, 456, 562
Kristi legeme	374, 375, 397
Kristi offer	37, 66, 90, 98, 99, 174, 175, 177-179, <i>se også: ”korsfæstelse”</i> 181-183, 216, 247, 266, 372, 421, 424, 504 543, 544, 548, 646, 648, 709
Kristi opstandelse	37, 90, 184-189, 320, 441, 534, 535, 710
Kristi opstandelse – vidner, vidnesbyrd	185, 187-189
Kristi to væsener, læren om to væsener	104-106, 164, 376, 398
Kristne	28, 36, 62, 312, 320, 358, 405, 406, 410, 481, 490, 513, 585, 604
Kristne – de første kristne	389, 396, 582, 583, 585, 589, 615, 721
Kultur	407, 593
Kundskabens træ	81, 87, 223
Kærlighed fra Gud	57, 76, 81, 99, 154, 156, 204, 225, 258, 281, 283, 530, 646, 680
Kærlighed til fjender	174
Kærlighed til Gud	81, 281, 283, 284, 299, 302, 307, 314, 690, 693, 731, 735
Kærlighed til hverandre, elske hverandre ...	290, 291
Kærlighedens dobbelte bud	138, 155, 277, 282
Kærlighedens lovsang	291
Lammets bryllup/bryllup i himlen	37, 135, 195, 251, 405, 408, 502, 566, 567, 571, 574
Langfredag	372, 706, 709
Lignelser, Jesu	150-157, 286, 288, 541, 553

	<i>Spørgsmål nummer</i>
Liturgi	608
Liv efter døden	92, 531, 536
Liv efter døden/ leve videre efter den legemlige død	92, 531, 536, 537, 541
<i>Se også: ”hensovede” og ”hensovede-forløsning, frelsesformidling, hjælp for hensovede”</i>	
Logos	101, 431
Lov	37, 277, 297
Lov, mosaisk	138, 161, 271-274, 277, 282, 295, 299, 324, 350, 583, 732
Lovmæssighed	59, 68, 69
Lovprisning af Gud (doksologi)	641
Løfte	233, 665-667, 671, 699
Løgn	74, 201, 219, 354, 357
Magi	307
Magiker	125
Marana ta	30, 196, 554
Maria (Jesu mor)	34-37, 94, 95, 107, 121-124, 127, 174, 203, 325, 721
Martyrer	394, 569, 570, 573, 574, 589
Materiel	80
Menighed	18, 290, 291, 365-367, 373, 388, 390, 403, 432, 554, 582, 583, 613
Menigheds sjælepleje	442, 445, 446, 453, 460, 468, 469, 626, 692, 736
Menighedsevangelist	452
Menighedsforstander	445, 471
Menneske – enhed af legeme, sjæl og ånd ..	78, 91, 531
Menneske – forgængelighed	228, 531
Menneskesøn	114, 151, 157, 180
Menneskets fornyelse	37, 529
Menneskets personlighed, identitet	92, 531
Menneskets værdighed	352
Messias	25, 112, 120, 207, 246, 522
Mindemåltid	37, 496, 499
Mission	393, 486, 582, 583
Missionsbefaling	37, 159, 256, 392, 403, 421, 434, 447, 486
Missionsvirksomhed	392, 393, 403, 434, 447, 584, 600, 601
Misundelse	74, 219, 233, 361, 363

	<i>Spørgsmål nummer</i>
Modreformation	598
Monogami	344
Monoteisme	53, 302
Moses	255, 271, 293, 310, 373
Munkevæsen	593, 595
Musik	614, 678
Nadver, hellig	37, 47, 146, 159, 372, 377, 404, 455, 469, 473, 475, 477, 479, 490, 494, 496-505, 507, 508, 656, 681, 682
Nadver, hellig – afslutningstid	502
Nadver, hellig – bekendelsesmåltid	500
Nadver, hellig – betegnelser	495
Nadver, hellig – bryllupsmåltid	502
Nadver, hellig – børn	658, 697
Nadver, hellig – elementer	498
Nadver, hellig – fejring	505, 510, 620, 629, 657, 714
Nadver, hellig – forudsætninger	511
Nadver, hellig – fællesskabsmåltid	501, 512
Nadver, hellig – hensovede	659
Nadver, hellig – indstiftelse	159, 163, 494, 508
Nadver, hellig – mindemåltid	37, 496, 499
Nadver, hellig – ret til deltagelse	490, 513, 669, 675
Nadver, hellig – syge, dødssyge	690, 702
Nadver, hellig – syndsforladelse	507, 511
Nadver, hellig – uddeling	510, 655
Nadver, hellig – udsondring	378, 497, 503, 509, 510
Nadver, hellig – virkninger	512
Nadverfejring – andre denominationer	514
Nardusolie	161
Naturunder	140, 145
Nedlæggelse	674
Noa	226, 255, 373, 484, 536
Notae ecclesiae <i>Se ”Jesu Kristi kirke – kendetegn”</i>	
Ny skabning	66, 528
Nyapostolsk, Den Nyapostolske Kirke	23, 36-40, 371, 387, 403, 404, 420, 452, 492, 500, 607-609, 746-750
Ny pagt, den <i>Se ”pagt, gamle og nye pagt”</i>	
Ny skabelse, ny himmel og ny jord	37, 55, 135, 222, 252, 580, 581

	<i>Spørgsmål nummer</i>
Nye Testamente, Det	12, 15, 16, 18, 22, 25,30
Nyskaber	66, 529
Næstekærlighed	138, 155, 271, 277, 285-291, 299, 378, 727, 746, 750
Nøglefuldmagt	437, 457, 459
Nåde gave	472
Offer	269, 614, 713, 729-731, 735-738
Offer – den ”tiende”	731
Offer, gamle og nye pagt	732, 733
Offervillighed	466, 729, 734-736
Omgivelse, social	326
Omvendelse	96, 130, 134, 136, 430 <i>Se også: ”Bod”</i>
Onde, den Onde, hhv. det onde	88,136, 215-222, 578, 579, 631, 640
Opdrag, kirkelig	420, 471, 676
Opstandelse	189
Opstandelse fra de døde	34-37, 92, 186, 535, 558-560, 574, 579, 685-687, 710
Opstandelse, Kristi	37, 90, 184-189, 320, 441, 534, 535, 710
Opstandelse, Kristi – vidner, vidnesbyrd ...	185, 187-189
Opstandelseslegeme	92, 189,559
Optagelse	662, 668, 669
Opvækkelser fra de døde	140, 144
Pagt – gamle pagt, nye pagt	57, 163, 175, 256, 263, 265, 271, 277, 294, 327, 427, 497, 509, 517, 732, 733
Palmesøndag	160, 706, 708
Passion	160
Passa/påske – påskefest, påskemål	162, 163, 170, 494, 496, 708
Pensionering	467, 471, 676
Peter	147, 166, 180, 187, 388, 435, 437, 438, 523, 583
Petertjeneste	187, 256, 372, 437, 457-459
Pietisme	600
Pinse	209, 210, 372, 388, 391, 422, 443, 520, 582, 706, 712
Piskning	170

Spørgsmål nummer

Polygami (flerkoneri)	344
Polyteisme (flerguderi)	302
Prenatal velsignelse	683, 684
Profet (-embede)	95, 116, 119, 207, 414, 610
Protestanter	599, 602
Prædiken	11, 23, 148, 203, 233, 241, 377, 378, 455, 616, 623, 625-627
Prædiken – tilhørernes opgave	628
Prædiken – udvirkninger	543, 547, 624, 626, 681
Præeksistens	100
Præst	116, 118, 414, 452, 469, 655, 661
Psyke	91
Påske	317, 372, 706, 710, 711
Reformation	595-599, 616
Reinkarnation	539
Religioner, andre	594, 749
Religionsundervisning	698
Retfærdiggørelse	225, 278
Retfærdighed, overfor Gud	278, 429, 485, 542
Ritus / rite	488, 513, 526
Romerrige	391, 589, 592
Sabbat	318, 319
Sakramente	6, 36, 40, 135, 213, 214, 249, 250, 367, 401, 402, 472-480, 491, 525, 527, 528, 530
Sakramente – børn	489, 658
Sakramente – hensovede	377, 544, 545, 547, 548, 659
Sakramente – indhold	476
Sakramente – tegn	475, 483, 498
Sakramente – tro	478
Sakramente – uddelin	401, 402, 404, 424, 434, 455, 477, 525, 530, 548, 655, 656
Saligprisninger	148, 149
Salvelse	521, 522
Samaritan	155, 286-288
Samfund, offentligt liv	357, 593, 745-750
Samvittighed	234-236
Sandhed	60, 117, 199, 201, 203, 354

Spørgsmål nummer

Satan	
<i>Se "Djævel"</i>	
Satanisme	307
Segl	565
Selvmord	335
Sindelag	136, 151, 156, 332, 351, 356, 358, 738
Sjæl	73, 78, 80, 91, 92, 531, 532, 537, 541, 543, 544, 546
Sjælepleje	688-690, 692
Sjælepleje – barn og ungdom	693, 700, 701
Sjælepleje – for døende, sorgledsagelse	702-705
Sjælepleje – syge	690
Skabelse	5, 17, 55, 68-72, 78, 80, 85, 86, 224, 228, 262
Skabelse – bevarelse, ansvar	85, 86, 262, 340
Skabelse, usynlig	72-80
Skabelsesdag	70
Skattesvig	352
Skilsmisse, skilte	345, 347
Skriftemål	691
Skriftens midtpunkt	25
Skyld	229, 230, 236, 298, 333, 337, 631, 638, 652
Skyld i Jesu død	173
Slutvelsignelse	679, 680
Social, sociale omgivelser	326, 407, 750
Sorgledsagelse	704, 705
Spiritisme	79
Spådomskunst	307
Stamapostel, stamapostelembede	452, 457-459, 611, 612
Stat	50, 297, 599, 748
Substans	503
Sværge	315
Symbol	498, 503, 564, 575
Synagoge	319, 614
Synd	89, 97, 132, 177, 181, 216, 225-227, 229-233, 241, 247, 262, 298, 303, 333, 351, 362, 363, 490, 507, 532, 653
Synd, tilbøjelighed til at synde (concupiscence)	227, 576
Syndefald	88, 89, 215, 223-228, 244, 482
Synder, synde	59, 88-90, 99, 132, 173, 215, 225, 242, 277, 278, 373, 429, 482, 576
Syndighed	629

	<i>Spørgsmål nummer</i>
Syndsforsladdelse	34, 35, 37, 58, 106, 114, 118, 163, 187, 214, 225, 231, 266, 268, 274, 377, 401, 402, 415, 421, 430, 455, 507, 511, 629, 644-649, 652
Syndsforsladdelse – forkyndelse	424, 643, 644, 648
Syndsforsladdelse – forudsætninger	649
Synode	15
Sølvpenge	162, 169
Søndag – helligdag	317, 320, 321
Søndagsskole	696, 697
Sørgehøjtidelighed	469, 657, 685, 686
Taknemlighed, takoffer	269, 713, 738
Tempel	118, 175
Tempelrenselse	161
Testimonium	604
Ti Bud, De <i>Se også: ”bud (første til tiende)”</i>	
Tiende, den	731
Tilbedelse af Gud	301-303, 307, 321, 366, 370, 409, 622, 673, 717, 723, 724
Tjeneste	418-420, 471
Tradition, traditionel	66, 174, 292, 489, 583, 616, 739
Treenighed/trinitet	5, 28, 31, 33, 36, 51, 61-66, 93, 184, 204, 213, 306, 383, 406, 410, 517, 587, 667
Trinitet, trinitarisk	62, 197, 198, 490, 617, 679
Tro	10, 11, 26, 142, 234, 235, 239-241, 716
Tro på Gud	1, 9-11, 28, 53, 186, 240-242, 250, 274, 278, 279
Trolldom	307
Trosartikel <i>Se ”trobekendelse, nyapostolsk”</i>	
Trosbekendelse	29-40, 677, 699
Trosbekendelse – apostolikum	33, 34, 40
Trosbekendelse – Nikæa-Konstantinopel ..	33, 35, 590
Trosbekendelse, nyapostolsk	36-50
Trosfrihed	592
Trosfællesskab	29, 36
Troslydighed	296, 465, 677
Trosmål	550, 553-560, 563
Trængsel, stor – tiden med stor trængsel ...	568, 574

	<i>Spørgsmål nummer</i>
Tyveri	348-352
Tålmodighed	196, 290, 327, 363
Udgydelse af Helligånden	209, 210, 388, 518-520, 712
Udlæggelse af Den hellige Skrift	24, 38
Udsondring (hellig nadver)	497, 503, 509, 510
Udvælgelse	253-259, 268
Udødelig, udødelighed	73, 78, 81, 91, 92, 531, 636, 685
Uforgængelig	559
Ulydighed overfor Gud	74, 221, 223, 225, 226, 264
Undergerninger, Jesu <i>Se ”Jesu undergerninger”</i>	
Underslæb	352
Undervisning, kirkelig	694-696, 698, 699
Undervisningsvæsen	736
Ungdomsleder, omsorg for ungdommen ...	700, 701
Usandhed	357
Uskyldig, Pilatus vaskede sine hænder	170
Vanddåb, hellig	35, 37, 46, 175, 377, 378, 397, 404, 473, 475-477, 479, 481, 483-493, 522-524, 528, 529, 548, 588, 658
Vantro	241, 541
Velsignelse	63, 259-267, 269, 270, 327, 416, 660-662, 666, 679, 738
Velsignelse forud for fødslen	683, 684
Velsignelse, åndelig	267, 268
Velsignelseshandlinger	660-663, 669-671, 676, 683, 684
Verdens ende	447
Vidner til Kristi opstandelse <i>Se ”Kristi opstandelse – vidner, vidnesbyrd”</i>	
Vielse	497, 503, 661, 673, 674
Visdom	69, 86, 128
Vission/drøm/syn	583
Vor Fader	530, 630-642, 649
Vranglære	31, 181, 441
Vækkelsesbevægelse	602
Værnepligt	331

Spørgsmål nummer

Ydmyghed, ydmyg	156, 159, 164, 272, 290, 307, 466, 715, 722
Ypperstepræster	118, 161, 165, 166, 168-170, 176, 188

Ægteskab	342-344, 346, 739-743
Ægteskab/familieplanlægning	744
Ægteskabsbrud	342-345
Ægteskabsvelsignelse	741

Øvrighed	37, 40, 748
----------------	-------------

Åger, ågerkarl	352
Ånd, menneskelig	91, 92
Åndelig udrustning	460
Åndemaning	79, 307, 540
Åndens frugt	363, 530
Åndsdåb	486

Se også: "Besegling, Den hellige"

Register til bibelsteder

<i>Bibelsted</i>	<i>Spørgsmål nummer</i>	<i>Bibelsted</i>	<i>Spørgsmål nummer</i>
1. Mosebog		2. Mosebog	
1	5	3, 14	310
1, 1	68	4, 22.23	530
1, 3	101	15, 26	142
1, 26	63	16, 23	318
1, 26.27	80	19, 20	293
1, 26.28	85	20, 4.5	304
1, 27.28	740	20, 17	360
1, 31	71	20, 20	233
2, 2	70	21, 16	350
2, 7.8.19	68	21, 32	162
2, 16.17	81	21, 37	350
2, 17	223	32, 3.4	303
2, 18	740	34, 28	292
2, 24	740		
3, 4.5	223	3. Mosebog	
3, 15	90	1-7	732
3, 16-19	89	19, 18	138; 285
3, 17.18	228		
3, 19	224; 531; 686	4. Mosebog	
3, 20	482	6, 22-27	614
3, 21	225	6, 24-26	63
3, 23.24	224		
4, 6-8	226	5. Mosebog	
4, 8	226	4, 13	294
6, 5-7.17.18	226	5, 21	360
8, 21.22	5	6, 4	30
8, 22	262	6, 4.5	302
9, 3	340	7, 6-8	255
11, 1-8	226	10, 4	292
12, 2.3	263	11, 26-28	264
18	63	18, 10 ff.	79; 540
		18, 18	119
		19, 18.19	355

Bibelsted Spørgsmål nummer

5. Mosebog

23, 22	233
32, 3	307
32, 3.4	717
32, 4	59

1. Samuelsbog

16, 13	517
28	79
28, 3 ff.	307

2. Samuelsbog

7	115
11	362

1. Kongebog

11, 7.8	302
---------	-----

2. Kongebog

5, 1-14	484
---------	-----

1. Krønikebog

25, 6	614
-------	-----

Salmernes Bog

8, 7	85
18, 31	60
19, 2	69
20, 7	111
22	174
37, 5	728
50, 23	713
51, 7	482
51, 13	517
69, 22	174
90, 2	56
90, 4	70
95, 6	724
103, 8	58
104, 13.14	3
119, 160	59
150	678

Bibelsted Spørgsmål nummer

Esajas' Bog

6, 3	54
7, 14	95
9, 5	95
44, 6	53
53, 3-5	179
53, 7	98
53, 12	172
58, 13.14	318

Jeremias' Bog

31, 3	57
-------	----

Ezekiels Bog

36, 27	518
--------	-----

Daniels Bog

12, 2	535
-------	-----

Joels Bog

3, 1.2	518
--------	-----

Mikas Bog

5, 1	95; 125
6, 8	272

Zakarias' Bog

9, 9	160
11, 12.13	162

Malakias' Bog

3, 1	96
3, 10	731

Visdommens Bog

2, 23	531
3, 1-3	542

Tobits Bog

8, 5.6	343
12, 15.18	76

Bibelsted Spørgsmål nummer

Siraks Bog

7, 38	704
-------	-----

2. Makkabæerbog

12	545
----	-----

Matthæusevangeliet

1, 1	115
1, 21	107
2, 2	125
2, 9	125
2, 13.14	127
2, 16-18	126
3, 11	96
3, 15	130; 485
3, 17	105
4, 1	131; 220
4, 4	624
4, 11	131
5, 3-11	148
5, 17	138; 277
5, 21.22	295; 332
5, 27.28	295
5, 28	344
5, 43-45	286
5, 44.45.48	174
5, 45 b	262
6, 5-8	718
6, 9	311
6, 9-13	630
6, 33	153
7, 12	288; 289
7, 24.25	458
8, 27	145
9, 18-26	144
9, 6	114
10, 2-4	435
10, 40	434
11, 5	108
12, 40	180
13, 31-33	152
13, 34.35	150

Bibelsted Spørgsmål nummer

Matthæusevangeliet

13, 44-46	153
15, 18-20	356
15, 19.20	351
15, 32-39	146
16, 18	372; 437
16, 18.19	457
16, 19	459
17, 5	105
18, 10	76
18, 18	453
18, 20	617; 621
18, 21.22	638
18, 21-35	156
19, 6	346
19, 9	345
20, 18.19	180
22, 36-40	282
22, 37.39	277
22, 37-40	138
24, 21.22	119
24, 37-39	157
24, 42	553
24, 43-51	553
25, 1-13	157; 553
25, 14-30	553
25, 35.36.40	692
26, 14.15	162
26, 20-29	372
26, 26 ff.	509
26, 26-28	163
26, 28	646
26, 40.41	165
26, 48	165
26, 69-75	166
27, 1-5	169
27, 24	170
27, 50	372
27, 54	175
27, 62-66	176
28, 1 ff.	372
28, 9	187
28, 13	188

<i>Bibelsted</i>	<i>Spørgsmål nummer</i>	<i>Bibelsted</i>	<i>Spørgsmål nummer</i>	<i>Bibelsted</i>	<i>Spørgsmål nummer</i>	<i>Bibelsted</i>	<i>Spørgsmål nummer</i>
Matthæusevangeliet		Lukasevangeliet		Lukasevangeliet		Johannesevangeliet	
28, 18.19	64	2, 41-49	128	24, 44	277	14, 1	241
28, 18-20	492	2, 51	325	24, 49	202; 210	14, 3	7; 159; 194; 551; 555
28, 19	28; 486	2, 52	128			14, 6	158
28, 19.20	159; 372; 421; 434; 447	3, 21.22	719	Johannesevangeliet		14, 9	105; 307
28, 20	193; 447	3, 22	28; 129	1, 1-3	145	14, 16	200
		3, 23	123; 133	1, 1-3.14	101	14, 26	28; 203
		5, 1-11	147	1, 1-14	431	15, 5	158
		6, 12	719	1, 12	242	15, 13	177
Markusevangeliet		6, 12-16	372	1, 14	102	15, 26	201; 519
1, 10.11	64	7, 12-15	144	1, 6-8	96	16, 9	233
1, 13	220	9, 22	180	1, 29	565; 646	16, 13	5; 211
1, 14.15	372	9, 28-36	719	1, 29.36.37	97	16, 28	190
1, 15	134	9, 35	28	1, 32	521	17	720
1, 16 ff.	139; 372	10, 25-37	286	1, 34	96	17, 18.19	454
2, 27	319	10, 30-35	155	2, 1-11	147	17, 20.21	459; 720
3, 11	143	11, 2-4	630	3, 1.2	176	17, 24	192
3, 13-19	434	12, 11.12	198	3, 5	528	17, 26	311
3, 14	139	15, 3-7	154	3, 13	114	18, 10	166
3, 14-16	422	16, 19-31	541	3, 16	57; 241; 547	18, 37	117
3, 29	653	17, 21	135	4, 7	376	19, 12	170
6, 30-44	146	18, 9-14	156	6, 27	521	19, 26.27	174
8, 1-9	146	18, 27	55	6, 35	158	19, 27	325
9, 24	240	18, 35-43	142	6, 66-69	159	19, 28	174
9, 31	180	19, 9	690	8, 2-11	347	19, 30	174; 709
10, 9	345; 346	19, 10	114	8, 12	158	20, 11-16	187
10, 14	489; 658	21, 25-28	119	8, 24	241; 649	20, 19	189
11, 1-9	160	21, 36	718	10, 9	158	20, 19-23	187
12, 29	53	22, 14 ff.	159	10, 11	158	20, 21	423
12, 30	284	22, 18	502	10, 18	184	20, 21-23	421
12, 31	285	22, 19	499	10, 30	105	20, 22	203
13, 31	119	22, 31.32	437	11, 1-44	144	20, 23	648
14, 8	161	22, 32	459	11, 25	158	21, 15-17	187; 437; 459
15, 34	174	22, 41-46	719	11, 41.42	719		
16, 19	191	22, 42	164	11, 43-47	376	Apostlenes Gerninger	
		22, 43	164	12, 26	418	1, 2.3	159
Lukasevangeliet		23, 34	174	13, 16	159	1, 3	159; 187
1, 31	107	23, 43	174	13, 4 ff.	159	1, 3-11	711
1, 31-33	122	23, 46	174; 719	13, 4.5.15	159	1, 8	447
1, 35	122; 203	24, 13-35	187	13, 15	453	1, 11	190; 551
2, 1-14	94	24, 34	30	13, 30	163	1, 14	721
2, 7	124	24, 39.40	189	13, 34.35	290	1, 15-26	436; 438
2, 11	125						

Bibelsted *Spørgsmål nummer*

Apostlenes Gerninger

1, 21.22 436
 2, 1 ff. 372
 2, 1-4 210; 520
 2, 14 438
 2, 15 ff. 518
 2, 37 ff. 582
 2, 38 523
 2, 42 389; 618
 4, 12 109; 247
 5, 29 326
 5, 30 184
 6, 4 431; 721
 6, 6 443
 7 394
 8, 1 393; 582
 8, 9.11 ff. 524
 8, 14 ff. 486; 524
 8, 14-17 205
 8, 15-18 440
 8, 18 524
 10 438; 583
 10, 37.38 522
 11 583
 11, 1-18 439
 11, 19 393; 582
 11, 26 585
 12, 1-12 721
 13, 1-4 436
 13, 4 198
 13, 26-41 441
 13, 32-37..... 115
 13, 47 456
 14, 4.14 436
 15, 1-29 439; 583
 16, 15 489
 16, 33.34 489
 17, 1-4 441
 18, 8 489
 19, 1-6 524
 19, 2-6 486
 19, 6 440

Bibelsted *Spørgsmål nummer*

Apostlenes Gerninger

20, 7 320

Paulus' Brev til Romerne

1, 19.20 1
 3, 24 59
 4, 8 647
 4, 17 68
 5, 5 530
 5, 10a 646
 5, 12 227
 5, 12.18.19 482
 5, 18 278
 5, 18.19 225
 6, 23 59; 532
 8, 9 530
 8, 11 184
 8, 15-17 530
 8, 20-22 228
 10, 4 277
 10, 9.10 30
 10, 17 11; 241
 12, 1 733
 12, 4.5 374
 13, 1 748
 13, 7 745
 13, 8.10 299
 14, 7-9 704
 15, 7 291
 16, 7 436

Paulus' 1. Brev til Korintherne

1, 18 182; 276
 2, 10 198
 4, 1 24; 432
 9, 1-16 436
 10, 17 512
 11, 1 453
 11, 23 ff. 509
 11, 23-26 497
 13, 4-7 291
 15, 3.4 181

Bibelsted *Spørgsmål nummer*

Paulus' 1. Brev til Korintherne

15, 3-7 185
 15, 3-8 441
 15, 6 187
 15, 14 186
 15, 20-22 186
 15, 28 581
 15, 29 545; 659
 15, 51 554
 15, 51.52 535; 558
 16, 2 320
 16, 22 30; 196; 554

Paulus' 2. Brev til Korintherne

1, 21.22 516
 1, 24 453
 3, 6 427
 3, 8 428
 3, 9 429
 4, 17.18 78
 5, 2.4.5 560
 5, 17 528
 5, 18.19 430
 5, 19 181; 276
 5, 20 432
 9, 6-8 738
 11 436
 11, 2 433; 562; 626
 11, 25-28 393
 13, 13 64; 680

Paulus' Brev til Galaterne

1, 19 436
 2, 9 436
 4, 4 4; 95
 5, 19 ff. 363
 5, 22.23 530
 6, 7 59
 6, 10 290

Bibelsted *Spørgsmål nummer*

Paulus' Brev til Efeserne

1, 3 267
 1, 3-7 738
 1, 4.7.9.11 268
 1, 13 268; 516
 4, 11 445
 4, 30 516
 5, 1.2 734

Paulus' Brev til Filipperne

3, 20.21 558
 4, 7 238

Paulus' Brev til Kolossenserne

1, 14 640

Paulus' 1. Brev til Thessalonikerne

1, 1 436
 2, 7 436
 4, 13-18 7; 685
 4, 14-18 442
 4, 15-17 192; 558
 4, 16 542
 5, 23 78
 5, 24 59

Paulus' 1. Brev til Timotheus

2, 4-6 547
 2, 5.6 247
 3, 16 106

Paulus' 2. Brev til Timotheus

1, 10 534

Paulus' Brev til Titus

2, 11-14 279

Peters 1. Brev

1, 14.15 364
 2, 9 256
 3, 18-20 183
 3, 19.20 536

Bibelsted Spørgsmål nummer

Peters 1. Brev

3, 20.21	373; 484
4, 6	183; 547

Peters 2. Brev

2, 4	74
3, fra 8	70
3, 9	196
3, 13	581

Johannes' 1. Brev

3, 1.2	7
3, 8	222
3, 15	332
3, 16	181
4, 1-6	441
4, 9.10	99
4, 16	57; 311; 382
4, 19	283
5, 7.8	479
5, 20	5; 106

Brevet til Hebræerne

1, 14	77
5, 9	247
6, 7	262
8-10	733
9, 27	539
10, 10.14	504
10, 18	733
10, 37	196
11, 1	10; 239
11, 3	55
11, 6	10; 242

Jakobs Brev

1, 15	363
2, 10	295
4, 17	229
5, 8	196

Bibelsted Spørgsmål nummer

Judas' Brev

6	74
---	----

Johannes' Åbenbaring

1, 5	117
3, 11	554
5, 12	565
6, 8	533
12	405
12, 5	561
12, 6	569
12, 13.17	405
14, 1-5	564; 565
14, 4	428
16, 7	59
19, 6.7	405
19, 6-9	567
19, 7	195; 562
20, 1-3	572
20, 5.6	559
20, 6	532; 574
20, 7-10	578
20, 11-15	579
21, 1-3	135
21, 3	581
21, 8	532
22, 7.12.20	554
22, 17.20	563

Anmærkning til tekstformen

(Gælder den tyske originaludgave)

Retskrivning, grammatik og tegnsætning svarer principielt til reglerne, som findes i "Duden" (se "Duden. Den tyske retskrivning", 25. oplag 2010). Dobbelte nævnelser – såvel maskulinum som femininum – undgås for det meste. Der, hvor en neutral udtryksmåde var mulig, blev den anvendt, ellers den maskuline form. Denne sproglige ulige behandling vil ikke diskriminere, men blev valgt p.g.a. en lettere læsemåde.

Ved begrebsforklaringerne blev der benyttet alment tilgængelige opslagsværker.

Kilde til billederne

© Alaska-Tom / fotolia.com (s. 175); © asab974 / fotolia.com (s. 94); © Banana Republic / fotolia.com (s. 56-57); Hermann Bethke/Neuapostolische Kirche Nordrhein-Westfalen (s. 109, 149, 204, 224 *nederst til højre*); Armin Brinkmann/Neuapostolische Kirche Nordrhein-Westfalen (s. 138 *nederst*); © Brocreative / fotolia.com (s. 89); © by-studio / fotolia.com (s. 63); © charlietuna1 / fotolia.com (s. 230); © DmitryNaumov / fotolia.com (s. 22); © Dušan Zidar / fotolia.com (s. 188); © fl1photo / fotolia.com (s. 69); Marcel Felde/Neuapostolische Kirche Hessen/Rheinland-Pfalz/Saarland (s. 45, 161, 215 *til højre*, 217 *nederst til højre*, 2120 *til højre*); © foto_abstract / iStock.com (s. 100 *til venstre*); © foto-aldente / fotolia.com (s. 142-143); © Georgios Kollidas / fotolia.com (s. 194); © gmnicholas / iStock.com (s. 81); © Iakov Kalinin / fotolia.com (s. 228); Igreja Nova Apostólica Brasil (s. 87); © ILYA AKINSHIN / fotolia.com (s. 34); © janaka Dharmasena / fotolia.com (s. 31); © Jenny Sturm / fotolia.com (s. 225); © Jeka84 / fotolia.com (s. 48-49); © jorisvo / fotolia.com (s. 192 *i midten og til højre*); © juannovakosky / fotolia.com (s. 85); © justinkendra / fotolia.com (s. 19); Horst-Dieter Kämpfer/Neuapostolische Kirche Berlin-Brandenburg (s. 223); © kentauros / fotolia.com (s. 53); © kmiragaya / fotolia.com (s. 37); Jessica Krämer/Neuapostolische Kirche Hessen/Rheinland-Pfalz/Saarland (s. 133 *i midten*, 145, 157 *til venstre*, 163, 206, 207, 213, 222 *til højre*, 233); © Kzenon / fotolia.com (s. 110); © laumao / fotolia.com (s. 148); © LVDESIGN / fotolia.com (s. 16); © mma23 / fotolia.com (s. 102); © muro / fotolia.com (s. 100 *til højre*); © MyWorld / fotolia.com (s. 76-77); NAK-karitativ e.V. (s. 238, 239); NAK Zentralarchiv NRW (s. 196, 197, 199 (*stamapostel Krebs, Niehaus og Bischoff*)); Neuapostolische Kirche Norddeutschland (s. 217 *nederst til venstre*); New Apostolic Church Canada (s. 224); Andreas Otto/Neuapostolische Kirche Nordrhein-Westfalen (s. 159, 203); © Patryk Kosmider / fotolia.com (s. 12-13); © Phase4Photography / fotolia.com (s. 113); © Rafael Ben-Ari / fotolia.com (s. 115); Susanne Raible (s. 133 *øverst og nederst*); Björn Renz/Neuapostolische Kirche Norddeutschland (s. 122-123, 217 *øverst til højre*, 222 *til venstre*); © Robert Kneschke / fotolia.com (s. 111); Frank Rößler/Neuapostolische Kirche Sachsen-Anhalt (s. 157 *til højre*); Daniel Rudolph/Neuapostolische Kirche Berlin-Brandenburg (s. 138 *øverst*, 164); Daniel Rudolph/Neuapostolische Kirche Schweden (s. 168); Oliver Rütten/Neuapostolische Kirche International (s. 220 *til venstre*); Oliver Rütten/Neuapostolische Kirche Nordrhein-Westfalen (s. 126, 132, 217 *øverst til venstre*); Joachim Schäfer - Ökumenisches Heiligenlexikon (www.heiligenlexikon.de) (s. 192 *til venstre*); Frank Schuldt/Neuapostolische Kirche Nordrhein-Westfalen (s. 26-27, 108, 177, 215 *til venstre*, 216, 219, 224 *øverst til venstre*, *øverst til højre og nederst til venstre*, 234); Karlheinz Schumacher (s. 66); © Sergey Nivens / fotolia.com (s. 62); © Sunitha Pilli / iStock.com (s. 60); © Sunny studio / fotolia.com (s. 40); © Tom-Hanisch / fotolia.com (s. 172); © Verlag Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurt am Main (s. 7, 199 (*stamapostel Schmidt, Streck-eisen, Urwyler, Fehr, Leber og Schneider*))); © zhu difeng / fotolia.com (s. 180-181)

Den Nyapostolske Kirkes katekisme i spørgsmål og svar byder på funderede informationer vedrørende den nyapostolske tro.

De væsentlige elementer i den nyapostolske tros lære og praksis bliver forklaret udførligt og let forståeligt. Således er denne bog egnet som opslagsværk, til at fordybe ens egen tro eller til at beskæftige sig med teologiske spørgsmål.

Den, der målrettet ønsker at informere sig om læremner, finder sikkert og hurtigt oplysning gennem fagregisteret.